Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 4. november 2026
(OR. en)

8543/1/26
REV 1

Institutsioonidevaheline dokument:
2023/0210(COD)

EF 129
ECOFIN 524
CODEC 759
ECB
PARLNAT

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema:	Nõukogu esimese lugemise seisukoht eesmärgiga võtta vastu EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 260/2012, (EL) 2017/2394 ja (EL) 2021/1230 – Vastu võetud nõukogu poolt 29. oktoobril 2026

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU

MÄÄRUS (EL) 2026/...,

...,

mis käsitleb makseteenuseid siseturul

ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 260/2012,

(EL) 2017/2394 ja (EL) 2021/1230

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust[1],

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[2],

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt[3]

---

1 ELT C, C/2024/3869, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3869/oj.

2 ELT C, C/2024/1594, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1594/oj.

3 Euroopa Parlamendi 23. aprilli 2024. aasta seisukoht (ELT C, C/2025/3725, 17.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3725/oj) ja nõukogu 29. oktoobri 2026. aasta esimese lugemise seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata). Euroopa Parlamendi ... seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

ning arvestades järgmist:

(1) Pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366[4] vastuvõtmist on jaemakseteenuste turul toimunud märkimisväärsed muudatused, mis on enamjaolt seotud kaartide ja digitaalsete maksevahendite kasutamise suurenemise, sularaha kasutamise vähenemise ning uute osalejate ja teenuste, sealhulgas digirahakottide ja viipemaksete suureneva osatähtsusega. COVID-19 pandeemia ning sellega kaasnenud muutused tarbimises ja maksetavades on suurendanud turvaliste ja tõhusate makselahenduste tähtsust.

(2) Komisjoni 24. septembri 2020. aasta teatises ELi jaemaksete strateegia kohta teatati, et alustatakse direktiivi (EL) 2015/2366 kohaldamise ja mõju põhjalikku läbivaatamist, mis pidi hõlmama üldhinnangut selle kohta, kas see on turu arengut arvesse võttes endiselt otstarbekohane.

[4] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2366 makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj).

(3) Direktiivi (EL) 2015/2366 eesmärk oli kaotada uut tüüpi makseteenuste ees seisvad tõkked ning parandada tarbijakaitset ja turvalisust. Komisjoni hinnangus direktiivi (EL) 2015/2366 mõju ja kohaldamise kohta leiti, et direktiiv (EL) 2015/2366 on olnud paljude eesmärkide täitmisel üldiselt edukas, kuid tehti kindlaks ka teatavad valdkonnad, kus direktiivi eesmärke ei ole saavutatud. Näiteks ilmnes hindamisel uut liiki pettuste kasv, mis on murettekitav tarbijakaitse eesmärkide seisukohast. Puudusi täheldati ka seoses eesmärgiga suurendada turul konkurentsi avatud panganduse teenuste (täpsemalt kontoteabe ja makse algatamise teenuste) abil, mis vähendavad kolmandatest isikutest teenuseosutajate tegevust takistavaid turutõkkeid. Paremate piiriüleste makseteenuste pakkumiseks tehtud edusammud on samuti olnud väikesed, peamiselt tingituna järelevalvetavade ja nõuete täitmise tagamise ebaühtlusest liidus. Hindamise käigus tehti kindlaks ka tegurid, mis pärsivad edusamme seoses eesmärgiga luua kõigile makseteenuse pakkujatele võrdsed võimalused.

(4) Direktiivi (EL) 2015/2366 mõju ja kohaldamise hindamisel tuvastati ka probleeme seoses direktiivi ebaühtlase rakendamise ja täitmise tagamisega, mis on makseteenuse pakkujate vahelist konkurentsi otseselt mõjutanud, kuna normide erineva tõlgendamise tõttu on liikmesriikides kujunenud erinevad regulatiivsed tingimused, mis soodustab õiguslikku arbitraaži. Makseteenuse pakkujal ei tohiks olla võimalik valida oma päritoluliikmesriigiks meelepärast liikmesriiki, kus makseteenuseid käsitlevaid liidu õigusnorme kohaldatakse tema jaoks soodsamal viisil, ja pakkuda samal ajal piiriüleseid teenuseid liikmesriikides, kus kohaldatakse kõnealuseid norme rangemas tõlgenduses või kus nõuded seal asutatud makseteenuse pakkujatele seoses normide täitmise tagamisega on rangemad. Selline teguviis moonutab konkurentsi. Makseteenuseid käsitlevaid liidu õigusnorme tuleks seega määrusega veelgi ühtlustada, hõlmates määrusega norme, mis reguleerivad makseteenuste osutamist, sealhulgas asjaomaste poolte õigusi ja kohustusi. Sellised normid (välja arvatud makseasutuste tegevuslubade andmise ja järelevalvega seotud normid, mis peaksid jääma direktiivi kohaldamisalasse) peaksid olema selgemad ja üksikasjalikumad, vähendades seeläbi tõlgendusvõimalusi.

(5) Kuigi e-raha väljastamist reguleerib Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/110/EÜ[5], on e-raha kasutamine maksetehingute rahastamiseks väga suures ulatuses reguleeritud direktiiviga (EL) 2015/2366. Sellest tulenevalt on e-raha asutuste ja makseasutuste suhtes kohaldatav õigusraamistik ja eelkõige nende äritegevusnormid juba märkimisväärses osas ühtlustatud. Välise sidususega seotud probleemide lahendamiseks ning võttes arvesse asjaolu, et e-raha teenuseid ja makseteenuseid on üha raskem eristada, tuleks e-raha asutusi ja makseasutusi käsitlevaid õigusraamistikke lähendada. Tegevusloa andmise, eelkõige algkapitali ja omavahendite nõuded ning mõned e-rahaga seotud äritegevust käsitlevad põhimõisted, nagu e-raha väljastamine, levitamine ja lunastamine, on makseasutuste pakutavate teenuste puhul erinevad. Seetõttu on direktiivide 2009/110/EÜ ja (EL) 2015/2366 sätete liitmisel asjakohane need erijooned säilitada. Kuna direktiiv 2009/110/EÜ tunnistatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2026/...[6+] kehtetuks, tuleks selle normid, välja arvatud tegevuslubade andmist ja järelevalvet käsitlevad normid, mis on inkorporeeritud direktiivi (EL) 2026/...,[++] viia käesoleva määruse ühtsesse raamistikku, tehes asjakohased kohandused.

---

[5] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT L 267, 10.10.2009, lk 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/110/oj).

[6] Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiiv (EL) 2026/…, mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning millega muudetakse direktiivi 98/26/EÜ ja määrust (EL) 2023/1114 ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid (EL) 2009/110/EÜ ja 2015/2366 (ELT L ..., ELI: …).

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number ja täita vastav joonealune märkus.

[++] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

(6) Õiguskindluse ning makseteenuste ja e-raha teenuste osutamise suhtes kehtivate sätete selge kohaldamisala tagamiseks on vaja kindlaks määrata makseteenuse pakkujate kategooriad, mille puhul kehtivad kohustused, mis on seotud makseteenuste ja e-raha teenuste osutamisega kõikjal liidus.

(7) Makseteenuse pakkujate kategooriaid on mitu. Krediidiasutused võtavad kasutajatelt vastu hoiuseid, mida saab kasutada maksetehingute täitmiseks. Neile antakse tegevusluba vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2013/36/EL[7]. Makseasutustel ei ole lubatud hoiuseid vastu võtta. Nad võivad hoida kasutajate rahalisi vahendeid ja väljastada e-raha, mida saab kasutada maksetehingute täitmiseks. Neile antakse tegevusluba vastavalt direktiivile (EL) 2026/...[+]. Samuti võivad e-raha teenuseid ja makseteenuseid osutada ka postižiiroasutused, kellel on riigisisese õiguse alusel vastavad õigused. Makseteenuse pakkujate muude kategooriate alla kuuluvad muuhulgas Euroopa Keskpank ja riikide keskpangad, kui nad ei tegutse rahaasutuse või muu riigiasutuse ülesannetes, ning liikmesriigid või nende piirkondlikud või kohalikud asutused, kui nad ei tegutse avaliku sektori asutuse ülesannetes.

---

[7] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj).

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

(8) Sularahaautomaatide käitajate teatavate kategooriate väljajätmine direktiivi (EL) 2015/2366 kohaldamisalast on osutunud praktikas keeruliseks. Seepärast tuleks sularahaautomaatide selliste käitajate kategooria, kes jäeti direktiivi (EL) 2015/2366 alusel makseteenuse pakkuja tegevusloa omamise nõude kohaldamisalast välja, asendada uue kategooriaga, mis hõlmab sularahaautomaatide käitajaid, kes ei halda maksekontosid. Nende käitajate suhtes, kes tuleb direktiivi (EL) 2026/...[+] alusel registreerida, tuleks kohaldada tasude läbipaistvuse nõudeid olukorras, kus sellised sularahaautomaatide käitajad võtavad sularaha väljavõtmise eest tasu.

(9) Selleks et veelgi parandada sularaha kättesaadavust, peaks jaemüüjatel olema lubatud pakkuda füüsilistes kauplustes sularaha väljavõtmise teenust isegi siis, kui klient ei osta midagi, ilma et nad peaksid selleks saama makseteenuse pakkuja tegevusloa, end sellena registreerima või olema makseasutuse agent. Niisuguse sularaha väljavõtmise teenuse puhul peaks siiski kehtima kohustus avalikustada igasugune kliendilt võetav tasu. Jaemüüjad peaksid teenust osutama vabatahtlikkuse alusel ja see peaks sõltuma sellest, kas jaemüüja käsutuses on sularaha.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

(10) Liikmesriigid on väga erinevalt kohaldanud selliste maksetehingute väljajätmist direktiivi (EU) 2015/2366 kohaldamisalast, mille puhul makse maksjalt makse saajale tehakse maksja või makse saaja nimel tegutseva kaubandusagendi vahendusel. Kaubandusagendi mõiste on tavaliselt määratletud riigisiseses tsiviilõiguses, mis võib liikmesriigiti erineda, ja sellest tulenevalt käsitletakse samu teenuseid eri jurisdiktsioonides ebaühtlaselt. Seetõttu tuleks kõnealuse kohaldamisalast väljajätmisega ühtlustada mõiste „kaubandusagent“. Lisaks tuleks selgitada, millistel tingimustel võib käesoleva määruse kohaldamisalast välja jätta maksetehingud, mille puhul makse tehakse maksjalt makse saajale kaubandusagendi vahendusel. Selleks tuleks anda kaubandusagentidele maksja või makse saajaga sõlmitud lepingu alusel luba pidada läbirääkimisi kaupade või teenuste müügi või ostu üle või sõlmida kaupade või teenuste müügi- või ostutehinguid üksnes maksja või makse saaja, ent mitte mõlema nimel, olenemata sellest, kas kliendi rahalised vahendid on kaubandusagendi valduses või mitte. Käesoleva määruse kohaldamisalast ei tohiks välja jätta e-kaubandusplatvorme, mis tegutsevad kaubandusagentidena nii üksikostjate kui ka -müüjate nimel, ilma et kummalgi poolel oleks tegelik võimalus või voli kaupade või teenuste müügi või ostu üle läbirääkimisi pidada või nende müügi- või ostutehinguid sõlmida. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010[8] asutatud Euroopa järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve, edaspidi „EBA“) peaks selleks, et tagada suurem selgus ja ühtlane käsitlus pädevate asutuste seas, välja töötama suunised selliste maksetehingute kohaldamisalast väljajätmise kohta, mille puhul makse tehakse maksjalt makse saajale kaubandusagendi vahendusel. Suunised võiksid hõlmata teabehoidlat juhtumite kohta, mille puhul kaubandusagendiga seotud erandit tavaliselt kohaldatakse.

[8] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj).

(11) Eriotstarbelisi instrumente puudutavat erandit direktiivi (EL) 2015/2366 kohaldamisalast on kohaldatud liikmesriigiti erinevalt, kuigi teenusepakkujad, kelle instrumendid olid nimetatud erandiga hõlmatud, pidid teatama oma tegevusest pädevatele asutustele. EBA esitas täiendavad juhised oma 24. veebruari 2022. aasta suunistes. Hoolimata püüdlustest selgitada eriotstarbeliste instrumentidega seotud erandi kohaldamist, püüab osa teenuseosutajaid endiselt kasutada erandit ning samal ajal osutada teenuseid, mis on märkimisväärse maksemahuga ja hõlmavad mitmesuguseid suurele hulgale klientidele pakutavaid tooteid. Sellisel juhul ei ole tarbijatele tagatud vajalikud kaitsemeetmed ja selliste teenuste puhul ei tohiks kasutada eriotstarbeliste instrumentide suhtes kehtivat erandit. Seega on vaja selgitada, et ei tohiks võimaldada kasutada sama eriotstarbelist instrumenti, et teha kaupade või teenuste soetamise maksetehinguid rohkem kui ühes piiratud võrgus või soetada piiramatus valikus kaupu ja teenuseid.

(12) Selleks et hinnata, kas piiratud võrk on käesoleva määruse kohaldamisalast välja jäetud, tuleks arvesse võtta selle võrgu vastuvõtupunktide geograafilist asukohta ja arvu. Eriotstarbelised instrumendid peaksid võimaldama valdajal soetada kaupu või teenuseid ainult makseinstrumendi väljastaja füüsilistes või e-poodides. Eriotstarbelised instrumendid peaksid sõltuvalt vastavast lepingulisest korrast hõlmama kaarte, mida saab kasutada ainult konkreetses kaupluseketis või konkreetses kaubanduskeskuses, kütuseostukaarte, liikmekaarte, ühistranspordikaarte, parkimispileteid, toidutalonge või konkreetse teenuse vautšereid, mille suhtes võidakse kohaldada konkreetset maksu- või tööhõivealast õigusraamistikku, eesmärgiga edendada selliste makseinstrumentide kasutamist sotsiaalvaldkonna õigusaktides sätestatud eesmärkide saavutamiseks, näiteks lapsehoiuteenuse vautšerid või ökoloogilise tarbimise vautšerid. Samal ajal peaks vautšereid käsitlev liikmesriikide regulatiivne keskkond tagama selliste vautšerite vastuvõetavuse. Eriotstarbeliste instrumentide hulka peaksid kuuluma ka e-rahal põhinevad instrumendid, kui need vastavad kõnealuse erandi kohaldamisega seotud nõuetele. Kohaldamisalast ei tohiks välja jätta makseinstrumente, mida saab kasutada ostu sooritamiseks loetletud kaupmeeste kauplustes, kuna sellised makseinstrumendid on tavaliselt välja töötatud pidevalt kasvava teenusepakkujate võrgustiku jaoks.

(13) Teatavate telekommunikatsiooni- või infotehnoloogiaseadme abil tehtavate maksetehingutega seotud erand peaks kehtima konkreetselt digitaalse sisu ja häälepõhiste teenuste eest tehtavate mikromaksete suhtes. Alles tuleks jätta selge viide elektrooniliste piletite ostmiseks tehtavatele maksetehingutele, et kliendid saaksid endiselt mobiiltelefoni või muid seadmeid kasutades igast asukohast ja igal ajal tellida, soetada ja valideerida elektroonilisi pileteid ning nende eest maksta. Elektroonilised piletid võimaldavad ja hõlbustavad selliste teenuste pakkumist, mida tarbijad saaksid muidu osta paberpileti abil, ning nende puhul on hõlmatud transport, meelelahutus, parkimine ja sissepääs üritustele, kuid jäetud välja füüsilised kaubad. Välja tuleks jätta ka elektroonilise side võrkude pakkuja poolt elektroonilisest seadmest või selle kaudu täidetud maksetehingud, mille summa lisatakse vastavale arvele ja mille eesmärk on koguda heategevuslikke annetusi. Erandit tuleks kohaldada ainult juhul, kui maksetehingute väärtus on väiksem kui kindlaksmääratud künnis. Erandi kohaldamiseks peaks telekommunikatsioonioperaator osutama makseteenuseid lisaks elektroonilise side teenustele, mida ta oma abonentidele osutab. See tähendab, et telekommunikatsioonioperaatori ja abonendi vahel on sõlmitud vahetu lepinguline kokkulepe elektroonilise side teenuste osutamiseks ning et makseteenus on nendele teenustele lisanduv teenus. On olukordi, kus digitaalse sisu pakkuja või sellise teenuse osutaja, mille eest abonent on tasunud oma telekommunikatsioonioperaatori kaudu, kasutab rahaliste vahendite kogumiseks ja ülekandmiseks teisi teenuseosutajaid (edaspidi „vahendajad“). Kuigi sellised vahendajad, sealhulgas vahendeid saavad, koguvad ja üle kandvad ettevõtjad, võivad osutada ka elektroonilise side teenuseid, ei saa nende suhtes väljajätmist kohaldada, kuna neil ei ole abonendiga elektroonilise side teenuste osutamiseks vahetut lepingulist suhet.

(14) Ühtne euromaksete piirkond (SEPA) on hõlbustanud kogu liitu hõlmavate maksete töötlemise üksuste ja maksete kogumise üksuste loomist, võimaldades tsentraliseerida sama konsolideerimisgrupi maksetehingud. Sellega seoses tuleks käesoleva määruse kohaldamisalast välja jätta emaettevõtja ja selle tütarettevõtja vahelised või sama emaettevõtja mitme tütarettevõtja vahelised maksetehingud ja nendega seotud teenused, mida teeb samasse konsolideerimisgruppi kuuluv makseteenuse pakkuja, sealhulgas konsolideerimisgrupi üksuste nimel välistelt kolmandatelt isikutelt saadud vahendite ümberjaotamine konsolideerimisgrupisiseste maksetehingute kaudu ning emaettevõtja või selle tütarettevõtja poolt konsolideerimisgrupi nimel maksekäsundite ja maksevahendite kogumine eesmärgiga edastada need töötlemiseks omakorda konsolideerimisgrupile makseteenuseid osutavale makseteenuse pakkujale. Niivõrd kui avaliku teenuse osutajad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1370/2007[9] tähenduses käitlevad tasakaalustusmakseid ja tulujaotamist ülekandeettevõtjate suletud maksetöötlussüsteemis või nende kliirimiskeskuste, tariifiorganisatsioonide või -ühenduste kaudu, tuleks ka need maksetehingud käesoleva määruse kohaldamisalast välja jätta. Neid väljajätmisi ei tohiks kasutada rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamist käsitlevast liidu või riigi õigusest või makseasutustele tegevusloa andmist ja nende järelevalvet käsitlevatest normidest kõrvalehoidmiseks või nende vältimiseks.

[9] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70 (ELT L 315, 3.12.2007, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2007/1370/oj).

(15) Makseteenuste osutamiseks on vaja toetavaid tehnilisi teenuseid. Nende tehniliste teenuste hulka kuuluvad andmete töötlemine ja säilitamine, makselüüsiteenused, usaldusteenused, eraelu puutumatuse kaitse teenused, andmete ja olemi autentimine, info- ja kommunikatsioonitehnoloogia- ja sidevõrkude pakkumine, makseteabe kogumiseks kasutatavate tarbijaliideste, sealhulgas makseteenuste tarvis kasutatavate terminalide ja seadmete pakkumine ja hooldus. Makse algatamise teenused ja kontoteabe teenused ei ole tehnilised teenused.

(16) Tehnilisi teenuseid ei käsitata makseteenustena, sest ülekantavad rahalised vahendid ei kuulu ühelgi ajahetkel tehnilise teenuse pakkujale. Seetõttu ei peaks makseteenuse mõiste määratlus neid hõlmama. Nende teenuste suhtes tuleks siiski kohaldada teatavaid nõudeid, näiteks nõuet seoses tehnilise teenuse pakkuja vastutusega, kui ta ei toeta kliendi tugevat autentimist (mis peaks olema piiratud vahetu rahalise kahjuga ega ületama asjaomase tehingu summat), või nõuet sõlmida makseteenuse pakkujaga edasiandmisleping, kui tehnilise teenuse pakkuja pakub ja kontrollib kliendi tugeva autentimise elemente. Samuti tuleks kehtestada nõuded raamlepingute lõpetamisel kohaldatavate tasude kohta, kui makseteenuseid pakutakse koos tehniliste teenustega.

(17) Võttes arvesse jaemaksete turu kiiret arengut ning uute makseteenuste ja makselahenduste turule tulekut, on asjakohane kohandada mõningaid direktiivis (EL) 2015/2366 sätestatud määratlusi turu tegeliku olukorraga, et liidu õigusaktid püsiksid eesmärgipärased ja tehnoloogianeutraalsed.

(18) Maksetehingu täitmise protsessi ja sellega seotud vajalike toimingute selgitamine on maksetehingus osalevate poolte õiguste ja kohustuste ning kliendi tugeva autentimise kohaldamise seisukohast väga oluline. Maksetehingu täitmiseni viiv protsess algatatakse kas maksja poolt või maksja nimel või algatab selle protsessi makse saaja. Maksja algatab maksetehingu maksekäsundi esitamisega. Pärast maksekäsundi esitamist kontrollib makseteenuse pakkuja, kas tehing on autoriseeritud ja autenditud, kohaldades asjakohasel juhul kliendi tugevat autentimist, ning valideerib siis maksekäsundi. Seejärel teeb makseteenuse pakkuja maksetehingu täitmiseks vajalikud toimingud, sealhulgas rahaliste vahendite ülekande.

(19) Võttes arvesse lahknevaid seisukohti, mille komisjon tegi kindlaks direktiivi (EL) 2015/2366 rakendamise läbivaatamisel ja mida EBA rõhutas oma 23. juuni 2022. aasta arvamuses direktiivi (EL) 2015/2366 läbivaatamise kohta, on vaja selgitada maksekonto mõiste määratlust. Konto maksekontoks liigitamise puhul on määrav kriteerium võimalus teha kontolt igapäevaseid maksetehinguid. Maksekonto mõiste puhul on üks määrav omadus võimalus teha kontolt kolmandatele isikutele makseid või võtta kontol vastu kolmandate isikute makseid. Maksekonto tuleks seega määratleda kui konto, mida saab kasutada kolmandatele isikutele rahaliste vahendite saatmiseks ja neilt rahaliste vahendite vastuvõtmiseks. Iga kontot, millel on sellised tunnused, tuleks käsitada maksekontona, ning sellisele kontole peaks olema võimalik pääseda juurde makse algatamise teenuse ja kontoteabe teenuse osutamiseks. Teatavatel juhtudel, näiteks krediitkaardikonto puhul või kui kontot kasutatakse ainult ühe tehingu täitmiseks, tuleks juhtumipõhise analüüsiga teha kindlaks, kas kõnealusel kontol on need tunnused. Maksekonto määratlus ei peaks hõlmama olukordi, kus kolmandatele isikutele makse tegemiseks või neilt makse saamiseks tehtavate maksetehingute täitmiseks on vaja kasutada muud kontot (vahekontot). Säästukontod, mida ei saa kasutata rahaliste vahendite saatmiseks kolmandale isikule või kolmandalt isikult rahaliste vahendite saamiseks, ei kuulu seega maksekonto määratluse alla.

(20) Rahasiire on makseteenus, mis tavaliselt põhineb sularahal, mille maksja annab makseteenuse pakkujale, kes saadab vastava summa makse saajale või teisele makseteenuse pakkujale, kes tegutseb makse saaja nimel, ilma et maksja või saaja nimele oleks avatud maksekontot. Mõnes liikmesriigis osutavad supermarketid, kauplejad ja muud jaemüüjad avalikkusele teenust, mis võimaldab maksta kommunaalteenuste arveid ja teisi tavapäraseid majapidamiste arveid. Seetõttu tuleks selliseid arvete tasumise teenuseid käsitada rahasiirdena.

(21) Arvestades uut liiki makseinstrumentide esilekerkimist, selliste vahendite loomist soodustavate tehnoloogiliste lahenduste arengut ja turul valitsevat ebakindlust, mis on seotud selliste instrumentide õigusliku kvalifikatsiooniga, tuleks makseinstrumendi määratlust täpsustada, tuues seal näiteid selle kohta, mis on makseinstrument ja mis seda ei ole, pidades silmas tehnoloogianeutraalsuse põhimõtet.

(22) Hoolimata asjaolust, et lähiväljaside (NFC) võimaldab maksetehingut algatada, tekitaks selle käsitamine täieõigusliku makseinstrumendina teatavaid probleeme, näiteks seoses kliendi tugeva autentimise kohaldamisega viipemaksete puhul müügikohas ja seoses makseteenuse pakkuja vastutuskorra kohaldamisega. Seetõttu tuleks lähiväljasidet käsitada makseinstrumendi omadusena ning mitte makseinstrumendi endana.

(23) Direktiivis (EL) 2015/2366 esitatud makseinstrumendi mõiste määratluses on viidatud isikustatud seadmele. Kasutusel on aga ka ettemaksekaardid, mille puhul makseinstrumendi omaniku nimi ei ole kaardile trükitud, ja osutatud viite kasutamise korral võivad sellist liiki kaardid makseinstrumendi mõiste määratluse alt välja jääda. Seepärast tuleks mõiste „makseinstrument“ määratluses viidata isikustatud seadmete asemel individuaalsetele seadmetele, selgitamaks, et käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvad ettemaksekaardid, mille puhul instrumendi omaniku nimi ei ole kaardile trükitud.

(24) Otsemakse digirahakotte, mis kujutavad kas olemasoleva makseinstrumendi, näiteks maksekaardi, tokeniseerimist või maksekontolt tehtavat kreeditkorraldust, tuleb käsitada tehniliste teenustena ning seega tuleks need käesolevas määruses sätestatud makseinstrumendi ja makse algatamise teenuse määratlustest välja jätta, tingimusel et digirahakotis ei hoita rahalisi vahendeid, et digirahakoti pakkuja ei omanda kunagi selliseid rahalisi vahendeid ning tegutseb suletud süsteemis lepingupõhiste kokkulepete alusel makseteenuse pakkujatega, kes teenindavad maksja maksekontot või väljastavad maksja makseinstrumendi. Tokenit kui sellist ei saa pidada makseinstrumendiks, vaid pigem Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2015/751[10] artikli 2 punktis 21 määratletud makserakenduseks. Siiski tuleb mõningaid teisi digirahakotikategooriaid, nimelt ettemaksu elektronrahakotte, näiteks eraldatud rahastamis- ja makseetappidega rahakotid (ingl *staged wallets*), pidada makseinstrumendiks ja nende väljastamist makseteenuseks. See hõlmab nii rahakotte, kus kasutajad salvestavad rahalised vahendid ette tulevasteks tehinguteks, kui ka rahakotte, kus rahastamis- ja makseetapp toimuvad tehinguga ajal samal ajal, sealhulgas juhul, kui rahakotti rahastatakse automaatselt, täielikult või osaliselt, seotud makseinstrumendist või kontolt.

---

[10] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/751 kaardipõhiste maksetehingute vahendustasude kohta (ELT L 123, 19.5.2015, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/751/oj).

(25) Pärast direktiivi (EL) 2015/2366 vastuvõtmist toimunud tehnoloogilised muutused on muutnud ka kontoteabe teenuste osutamise viisi. Selliseid teenuseid pakkuvad ettevõtted annavad makseteenuse kasutajale internetis koondteavet tema ühe või mitme maksekonto kohta, mille ta on avanud ühe või mitme makseteenuse pakkuja juures ja millele pääseb ligi kontot haldava makseteenuse pakkuja kasutajaliideste kaudu. Makseteenuse kasutajatel saavad seega oma maksekontodest viivituseta ja igal ajal igakülgse ja struktureeritud ülevaate.

(26) Komisjoni tehtud läbivaatamise raames tõsteti esile asjaolu, et tegevusloaga kontoteabe teenuse pakkujad koondavad ja esitavad maksekonto andmeid mõnikord mitte tarbijale, kellelt nad said andmetele juurde pääsemiseks ja andmete koondamiseks nõusoleku, vaid kolmandale isikule, et võimaldada viimasel osutada neid andmeid kasutades tarbijale muid teenuseid. Samal ajal lähevad arvamused lahku küsimuses, kas kõnealune tegevus kuulub reguleeritavate kontoteabe teenuste alla. Selline avatud panganduse raames kujunenud „litsents kui teenus“ ärimudel võib olla niisuguste uuenduslike andmepõhiste teenuste läte, millest saavad kokkuvõttes kasu lõppkasutajad. Nimelt võimaldab selline ärimudel lõppkasutajatel anda juurdepääsu oma maksekonto andmetele, et saada muid kui makseteenuseid, muuhulgas laenu-, raamatupidamis- ja krediidivõimelisuse hindamise teenust. Seejuures on aga oluline, et makseteenuse kasutajad teaksid täpselt, kes nende maksekonto andmetele juurde pääseb ning millisel õiguslikul alusel ja mis eesmärgil see toimub. Tuleks tagada, et makseteenuse kasutajad on nende andmete teisele ettevõtjale edastamisest täiesti teadlikud ning annavad selleks loa. Sellisest edasiarenenud avatud panganduse ärimudelist tingituna on vaja muuta kontoteabe teenuse mõiste määratlust, selgitamaks, et tegevusloaga kontoteabe teenuse pakkuja koondatud kontoteavet võib edastada kolmandale isikule, et võimaldada sellel kolmandal isikul osutada lõppkasutajale viimase nõusolekul muud teenust. Selleks et tagada tarbijatele nende maksekonto andmete piisav kaitse ja õiguskindlus seoses nende andmetele juurdepääsu saavate üksuste staatusega, peaks maksekontode andmete koondamise teenust osutama üksnes tegevusloaga reguleeritud üksus, isegi kui andmed edastatakse lõpuks teisele teenusepakkujale.

(27) Rahaliste vahendite mõiste määratlus peaks hõlmama keskpangaraha, mille keskpank on emiteerinud jaekasutuseks, sealhulgas pangatähed ja mündid ning igasugune võimalik tulevane keskpanga digivääring, e-raha, sealhulgas e-raha tokenid ja kommertspangaraha. Keskpangaraha, mis on emiteeritud keskpanga ja kommertspankade vaheliseks kasutuseks, s.o hulgikasutuseks, ei peaks olema määratlusega hõlmatud.

(28) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2023/1114[11] on sätestatud, et nimetatud määruses määratletud e-raha tokeneid käsitatakse e-rahana. See ei sõltu sellest, kas e-raha tokenid vastavad käesolevas määruses sätestatud e-raha määratlusele. Seetõttu tuleks käesolevas määruses sisalduvaid viiteid e-rahale mõista nii, et need hõlmavad e-raha tokeneid, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, ning e-raha tokenid tuleks lisada mõiste „rahalised vahendid“ määratlusse. Sarnaselt võib määruses (EL) 2023/1114 määratletud krüptovaraülekande teenuse osutamine kliendi nimel e-raha tokenite puhul kvalifitseeruda maksetehingu täitmise makseteenuseks, ka siis, kui selliseid ülekandeid osutatakse muude krüptovarateenuste osana, välja arvatud juhul, kui sellised ülekanded on konkreetselt käesoleva direktiivi ja määruse (EL) 2026/...[+] kohaldamisalast välja jäetud.

---

[11] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 2023. aasta määrus (EL) 2023/1114, mis käsitleb krüptovaraturge ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 1095/2010 ning direktiive 2013/36/EL ja (EL) 2019/1937 (ELT L 150, 9.6.2023, lk 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj).

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

(29) Võttes arvesse turu arengut pärast direktiivi (EL) 2015/2366 vastuvõtmist ning selleks, et vältida ebaproportsionaalseid nõudeid krüptovarateenuse osutajatele, kes osutavad e-raha tokenitega seotud teenuseid kooskõlas määrusega (EL) 2023/1114, ning et tagada õigusselgus seoses sellega, millises ulatuses kohaldatakse käesolevat määrust ja direktiivi (EL) 2026/...[+] e-raha tokenitega seotud teenuste suhtes, on asjakohane jätta käesoleva määruse ja direktiivi (EL) 2026/...[+] kohaldamisalast välja teatavat liiki e-raha tokenitega tehtavad maksetehingud, kus selliseid tokeneid kasutatakse investeerimis- või kauplemistehinguteks. See puudutab eelkõige tehinguid, kus krüptovarateenuse osutajad vahetavad e-raha tokeneid rahaliste vahendite või krüptovara vastu, kus krüptovarateenuse osutaja tegutseb nende e-raha tokenite ostja või müüjana enda nimel, ning e-raha tokenite või krüptovara vahetamist, mida teeb ostjaid ja müüjaid vahendav krüptovarateenuse osutaja. Väljajätmine peaks hõlmama eelkõige e-raha tokenite vahetamist krüptovara rahaliste vahendite vastu vahetamise teenuse osana, krüptovara vahetamist muu krüptovara vastu, krüptovara kauplemisplatvormi korraldamist, krüptovaraga seotud korralduste vastuvõtmist ja edastamist kliendi nimel või krüptovaraga seotud korralduste täitmist kliendi nimel, nagu on määratletud määruses (EL) 2023/1114. Erand ei tohiks hõlmata krüptovarateenuse osutaja osutatavaid ülekandeteenuseid, kui e-raha tokeneid kasutatakse kaupade või teenuste eest tasumiseks.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

(30) Võttes arvesse direktiivis (EL) 2015/2366 sätestatud spetsiaalset kohaldamisalast väljajätmist maksetehingutele, mis tehakse üksnes sularahas otse maksjalt makse saajale ilma igasuguse vahendaja sekkumiseta, on asjakohane lisada käesolevasse määrusesse sarnane väljajätmine e-raha tokenitega tehtavate tehingute suhtes, mis tehakse ilma ühegi vahendajata. Väljajätmine peaks muu hulgas hõlmama e-raha tokenite ülekandeid kahe isehallatava aadressi vahel, kui maksja või makse saaja poolel ei ole vahendajat, ning see ei tohiks hõlmata maksetehinguid teenuseosutaja hallatava rahakoti ja isehallatava aadressi vahel.

(31) E-raha valdaja usalduse säilitamiseks peab e-raha olema tagastatav. Tagastatavus iseenesest ei tähenda, et e-raha vastu saadud rahalisi vahendeid käsitatakse hoiustena või muude tagasimakstavate vahenditena direktiivi 2013/36/EL tähenduses. E-raha peaks saama tagastada igal ajal nimiväärtuses, ilma et oleks võimalik leppida kokku tagastuse alammääras. Üldiselt peaks tagastamine toimuma tasuta. Siiski peaks olema võimalik küsida proportsionaalset ja kulupõhist tasu, ilma et see piiraks liikmesriigi maksu- või sotsiaalvaldkonna õigusaktide või e-raha väljastajale muudest asjakohastest liidu või riigi õigusaktidest tulenevate kohustuste, sealhulgas rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise sätete, rahaliste vahendite külmutamisega seotud meetmete või kuritegude ennetamise ja uurimisega seotud erimeetmete kohaldamist.

(32) Kasutajatele makseteenuste osutamiseks on makseteenuse pakkujatel vaja juurdepääsu maksesüsteemidele ja makseskeemidele. Need maksesüsteemid hõlmavad tavaliselt peamisi maksete vahendamise süsteeme, mis töötlevad kreeditkorraldusi ja otsekorraldusi, samas kui makseskeemid hõlmavad tavaliselt nelja osalisega maksekaardiskeeme. Selleks et tagada eri kategooriatesse kuuluvate tegevusloaga makseteenuse pakkujate võrdne kohtlemine kõikjal liidus, tuleks selgitada reegleid, mis käsitlevad maksesüsteemidele ja -skeemidele juurdepääsu. Sellise juurdepääsu võib saada vahetult või kaudselt ehk mõne teise maksesüsteemis või -skeemis osaleja kaudu. Sellise juurdepääsu suhtes tuleks kohaldada nõudeid, mille abil tagatakse nende maksesüsteemide ja -skeemide usaldusväärsus ja stabiilsus. Selleks peaks kohaldataval juhul kas maksesüsteemi või -skeemi käitaja tegema vahetut osalemist taotleva makseteenuse pakkuja riskihindamise. Selle raames tuleks uurida kõiki asjakohaseid riske, sealhulgas asjakohasel juhul arveldus-, operatsiooni-, krediidi-, likviidsus- ja äririski. Makseteenuse pakkuja, kes taotleb maksesüsteemis või -skeemis osalemise võimalust, peaks kandma tema valitud süsteemi või skeemiga kaasnevat riski ning maksesüsteemile või -skeemile tõendama, et tema sisekorraldus on sellist liiki riskide maandamiseks piisavalt kindel. Maksesüsteemi käitajad või makseskeemi käitajad peaksid saama makseteenuse pakkuja vahetu osalemise taotluse tagasi lükata üksnes juhul, kui makseteenuse pakkujal ei ole võimalik järgida süsteemi või skeemi reegleid või kui tema osalemisega kaasneks lubamatult suur risk.

(33) Makseteenuse ja tehnilise teenuse pakkujatel, kes osutavad makseteenuse pakkujatele teenuseid, peaks olema võimalik tagada koostalitlusvõime riist- ja tarkvaraelementidega, mida pakuvad või kontrollivad mobiilseadmete originaalseadmete tootjad või elektroonilise side teenuse pakkujad ning mis on vajalikud maksetehingute konkurentsipõhiseks töötlemiseks ja täitmiseks internetis või väljaspool seda, ning saada koostalitlusvõime eesmärgil neile juurdepääs. Need tehnilised elemendid hõlmavad riist- ja tarkvara, mis on vajalik makseviisi ja vastuvõtuseadme, näiteks mobiilseadmete lähiväljaside ja makseterminali tuuma vahelise tehinguvoo haldamiseks, või selle tagamiseks, et mobiilimakserakendused töötavad turvalises keskkonnas, mis kaitseb krüptovõtmeid ja algoritme, kliendi PIN-koodi või biomeetrilisi andmeid, näiteks mobiilseadmete nn turvaelemente, sealhulgas universaalset kiipkaarti (UICC), sisseehitatud turvaelementi (eSE) ja mikroSDd. Mobiilseadmete originaalseadmete tootjad ja elektroonilise side teenuse pakkujad peaksid olema kohustatud võimaldama koostalitlusvõimet kõigi riist- ja tarkvarafunktsioonidega, mis on vajalikud internetipõhiste ja -väliste tehingute töötlemiseks ja täitmiseks õiglastel, mõistlikel ja mittediskrimineerivatel tingimustel, ning tagama neile juurdepääsu. See kohustus ei tohiks piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2022/1925[12] artikli 6 lõike 7 kohaldamist, milles nähakse ette pääsuvalitsejate kohustus tagada tasuta tõhus koostalitlusvõime mobiilseadmete operatsioonisüsteemiga ja riist- või tarkvarafunktsioonidega ning koostalitlusvõime eesmärgil juurdepääs sellistele funktsioonidele, ning mis on kohaldatav olemasolevate ja uute digitaalsete maksevahendite puhul.

[12] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2022. aasta määrus (EL) 2022/1925, mis käsitleb konkurentsile avatud ja õiglaseid turge digisektoris ning millega muudetakse direktiive (EL) 2019/1937 ja (EL) 2020/1828 (digiturgude määrus) (ELT L 265, 12.10.2022, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/1925/oj).

(34) Maksesüsteemi või -skeemi käitajad peaksid olema kehtestanud juurdepääsureeglid ja -menetlused, mis on proportsionaalsed, objektiivsed, mittediskrimineerivad ja läbipaistvad. Maksesüsteemi või -skeemi käitajad ei tohiks makseasutusi osalemisega seoses diskrimineerida, kui viimased suudavad süsteemi reeglitest kinni pidada ja ei tekita süsteemile või skeemile lubamatult suurt riski. Osutatud süsteemide hulka kuuluvad muu hulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/26/EÜ[13] alusel määratud süsteemid. Kui kõnealuse maksesüsteemi üle tehakse juba järelevalvet Euroopa Keskpankade Süsteemi raames vastavalt Euroopa Keskpanga määrusele (EL) nr 2025/1355[14], peaks järelevalvet tegev keskpank (või pangad) jälgima kõnealuste reeglite järgimist oma järelevalve raames. Muude maksesüsteemide või -skeemide puhul peaksid liikmesriigid määrama riiklikud pädevad asutused, kes tagavad, et maksesüsteemide või -skeemide käitajad täidavad neid nõudeid, kui eurosüsteem või nende liikmesriikide keskpangad, mille rahaühik ei ole euro, ei taga nimetatud nõuete täitmist nende muude maksesüsteemide või -skeemide toimingute järelevaatamise käigus.

---

[13] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiv 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides (EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/26/).

[14] Euroopa Keskpanga 2. juuli 2025. aasta määrus (EL) 2025/1355 süsteemselt oluliste maksesüsteemide järelevaatamise kohta (EKP/2025/22) (ELT L, 2025/1355, 14.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1355/oj).

(35) Suuremad kulud maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavatele makseteenuse pakkujatele ja kaupmeestele tulenevad sellest, et maksekaardisüsteemide käitajate ja töötlevate üksuste kohaldatavad hinnad ei ole läbipaistvad. See võib olla tingitud näiteks sellest, et maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavad makseteenuse pakkujad ja kaupmehed ei ole teadlikud meetmetest, mida tuleb võtta käitumuslike tasude vältimiseks, või sellest, milline teenus on vabatahtlik või kuidas loobuda vabatahtlikust teenusest. See kahjustab lõppkokkuvõttes tarbijaid, kuna kauplejad kannavad oma suuremad makseterminalikulud üle ja see toob kaasa kõrgemad jaehinnad. Et tarbijad tõenäoliselt vähendavad selle tulemusena oma tarbimist, mõjutab see negatiivselt kauplejate käivet, välja arvatud juhul, kui kauplejad katavad need kulud, vähendades seeläbi oma kasumimarginaale. Süsteemi- ja töötlemistasud peaksid seetõttu olema nii läbipaistvad kui ka võrreldavad, et võimaldada maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavatel makseteenuse pakkujatel maksimeerida oma hangitavate ja pakutavate süsteemi- ja töötlemisteenuste tõhusust, luues selleks soodsad tingimused nii kaupmeeste kasuks, kellelt küsitakse väiksemaid teenustasusid kaardipõhiste maksete vastuvõtmisel, kui ka tarbijate kasuks, kuna jaehind alaneb. Samas saavad maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavad makseteenuse pakkujad ja kaupmehed teha skeemi- ja töötlemisteenuse kohta tõeliselt teadlikke valikuid ainult siis, kui neid teavitatakse viivitamata igast uuest skeemi- või töötlemistasust või tasude muutumisest. Määruses (EL) 2015/751 kaardipõhiste maksetehingute vahendustasude kohta on sätestatud läbipaistvusnõuded, mida maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavad makseteenuse pakkujad peavad täitma makse saajate suhtes, kellega nad lepingu sõlmivad.

Maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavad makseteenuse pakkujad peaksid tagama, et teave, mida nad esitavad kaupmeestele määrusest (EL) 2015/751 tulenevate kohustuste täitmisel, on sama läbipaistev kui teave, mida nad on saanud skeemi- ja töötlemisteenuste ning vastavate tasude kohta. Maksekaardisüsteemide ja töötlevate üksuste arveldussüsteemide keerukuse tõttu ning selleks, et läbipaistvusnõuded oleksid tõhusad ja proportsionaalsed, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada teavet, mis tuleb avaldada maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavatele makseteenuse pakkujatele seoses skeemi- ja töötlemisteenuste ning vastavate tasudega.

(36) Selleks et tagada makseteenuse pakkujate vahel aus konkurents, peaks maksesüsteemis osaleja, kes osutab kõnealuse süsteemiga seotud teenuseid tegevusloaga või registreeritud makseteenuse pakkujale, andma ka kõigile teistele tegevusloaga või registreeritud makseteenuse pakkujatele sellistele teenustele taotluse korral juurdepääsu objektiivsel, proportsionaalsel ja mittediskrimineerival viisil.

(37) Maksesüsteemidele ja -skeemidele juurdepääsu käsitlevaid sätteid ei tuleks kohaldada süsteemide ega skeemide suhtes, mille on loonud ja mida käitab üksainus makseteenuse pakkuja. Sellised maksesüsteemid ja -skeemid tegutsevad teiste maksesüsteemide või -skeemidega vahetult konkureerides, sagedamini aga turuniššides, mis ei ole teiste maksesüsteemide või -skeemidega kaetud. Sellised skeemid hõlmavad kolme osalisega skeeme, sealhulgas kolme osalisega maksekaardiskeeme, tingimusel et need skeemid ei tegutse kunagi *de facto* nelja osalisega maksekaardiskeemidena, näiteks tuginedes litsentsisaajatele, agentidele või kaubamärgi kooskasutuse partneritele. Need süsteemid hõlmavad üldjuhul ka telekommunikatsiooniteenuste pakkujate osutatavaid makseteenuseid, mille puhul süsteemi käitaja on makseteenuse pakkuja nii maksja kui ka makse saaja jaoks, ning samuti pangandusgruppide siseseid süsteeme. Soodustamaks konkurentsi, mida sellised suletud maksesüsteemid ja -skeemid võivad pakkuda väljakujundatud tavapärastele maksesüsteemidele ja -skeemidele, ei tohiks anda kolmandatele isikutele nendele suletud maksesüsteemidele ja -skeemidele juurdepääsu. Sellistele suletud süsteemide ja skeemide suhtes tuleks kohaldada aga jätkuvalt liidu ja liikmesriikide konkurentsinorme, millega nõutakse nendele süsteemidele või skeemidele juurdepääsu võimaldamist, et säilitada makseturgudel tegelik konkurents.

(38) Makseasutustel peab olema võimalik avada ja hoida krediidiasutuses kontot, et nad saaksid täita tegevusloa saamise nõuded seoses maksteenuse kasutajate rahaliste vahendite kaitsmisega. Samuti peaksid makseasutused hoiduma makseteenuse kasutajate kõigi rahaliste vahendite kaitsmisest ühes krediidiasutuses, et asjakohasel juhul vältida kontsentratsiooniriski. Ent nagu osutas EBA oma 5. jaanuari 2022. aasta arvamuses, esineb hoolimata direktiiviga (EL) 2015/2366 kehtestatud sätetest makseasutuste kommertspangas hoitavate kontode kohta endiselt olukordi, kus mõned krediidiasutused keelduvad mõnele makseasutusele või makseasutuse tegevusluba taotlevale äriühingule kontot avamast või sulgevad nende olemasoleva konto, põhjendades seda tajutava suurema rahapesu või terrorismi rahastamise riskiga. Sellised nn riskimaandustavad tekitavad makseasutustele olulisi konkurentsiprobleeme.

(39) Seepärast peaksid krediidiasutused andma makseasutustele, makseasutuse tegevusloa taotlejatele ja nende agentidele objektiivsel, mittediskrimineerival ja proportsionaalsel alusel juurdepääsu maksekontole. Makseasutuse tegevusloa taotlejad peaksid olema hõlmatud seepärast, et klientide rahaliste vahendite kaitsmist võimaldava konto omamine krediidiasutuses on makseasutuse tegevusloa saamise eeltingimus. Krediidiasutused peaksid saama maksekontole juurdepääsu andmisest keelduda üksnes erandjuhtudel, kui selleks on mõjuv põhjus. Krediidiasutustel peaks olema võimalik keelduda makseasutuse, tema agentide või makseasutuse tegevusloa taotleja maksekonto avamisest või see sulgeda, kui maksekonto avamine või sulgemine tooks kaasa Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2024/1624[15] rikkumise. Krediidiasutused peaksid ka saama keelduda juurdepääsu andmisest juhul, kui taotlejalt ei ole saadud asjakohast teavet või dokumente konto avamiseks, kuna see võib muu hulgas takistada neil täita kliendi suhtes hoolsuskohustust. Makseasutusel või tema agentidel või makseasutuse tegevusloa taotlejal peaks olema õigus esitada krediidiasutuse keeldumise peale kaebus liikmesriigi määratud pädevale asutusele. Kaebuse esitamise õiguse kasutamise hõlbustamiseks peaksid krediidiasutused kirjalikult ja üksikasjalikult põhjendama konto avamisest keeldumist või avatud konto sulgemist.

[15] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 2024. aasta määrus (EL) 2024/1624, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist (ELT L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).

Põhjused peaks viitama asjaomase makseasutusega seotud konkreetsetele aspektidele, mitte üldistele kaalutlustele. Kui maksekonto avamisest keeldutakse põhjusel, et sellise konto avamine või haldamine tooks kaasa määruse (EL) 2024/1624 rikkumise, ei tohiks kliendile või taotlejale esitatud põhjendus kaasa tuua kõnealuse määruse artikli 73 alusel kaitstud teabe avalikustamist. Selleks et pädevatel asutustel oleks lihtsam konto avamisest keeldumise või konto sulgemise peale esitatud kaebusi ja selle põhjuseid käsitleda, peaks EBA välja töötama regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, millega ühtlustatakse selliste põhjuste esitamist.

(40) Selleks et makseteenuse kasutajad saaksid teha teadlikke valikuid ja valida omale hõlpsasti makseteenuse pakkuja liidus, peaksid nad saama makseteenuste kohta võrreldavat teavet selgel, neutraalsel ja arusaadaval viisil. Makseteenuse kasutajatele makseteenuse lepingu ja maksetehingute kohta sellise teabe andmise tagamiseks on vaja täpsustada ja ühtlustada makseteenuse pakkujate kohustusi seoses makseteenuse kasutajatele teabe esitamisega.

(41) Makseteenuse kasutajatele nõutava teabe esitamisel peaksid makseteenuse pakkujad võtma arvesse nimetatud kasutajate vajadusi ning praktilisi aspekte ja kulutõhusust sõltuvalt sõlmitud makseteenuse lepingust. Makseteenuse pakkujad peaksid edastama teabe sobival ajal ise, ilma et makseteenuse kasutaja teavet küsiks, või tegema teabe makseteenuse kasutajatele nende taotluse alusel kättesaadavaks. Teisel juhul peavad makseteenuse kasutajad tegema teatavaid toiminguid teabe saamiseks, näiteks taotlema teavet sõnaselgelt makseteenuse pakkujalt, logima sisse pangakontoga seotud postkasti või sisestama pangakaardi printerisse kontoväljavõtte saamiseks. Selleks peaks makseteenuse pakkuja tagama, et teabele on võimalik juurde pääseda ja et kõnealune teave on makseteenuse kasutajatele kättesaadav.

(42) Kuna tarbijad ja ettevõtjad ei ole haavatavuse poolest samas olukorras, ei vaja nad ka samal tasemel kaitset. Olgugi et tarbijate õigused on oluline tagada sätetega, millest ei ole võimalik lepinguga kõrvale kalduda, on asjakohane võimaldada ettevõtjatel ja organisatsioonidel ka teisiti kokku leppida, kui nad ei teeninda tarbijaid. Tingimusel, et komisjon võtab vastu regulatiivsed tehnilised standardid, võiksid sellised kokkulepped ettevõtjate ja organisatsioonidega, kes ei ole tarbijad, reguleerida seda, kas kohaldatakse kliendi tugevat autentimist või mitte. Komisjoni soovituse 2003/361/EÜ[16] määratluse kohaseid mikroettevõtjaid võiks kohelda samamoodi nagu tarbijaid. Olenemata kasutaja staatusest tuleks alati kohaldada teatavaid reegleid.

---

16 Komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratlemise kohta (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

(43) Makseteenuse pakkujad, sealhulgas sularahaautomaadi käitajad, peaksid esitama oma klientidele selgel, neutraalsel ja arusaadaval viisil teabe tasude kohta nii enne seda, kui klient asub sularaha välja võtma, kui ka väljavõtmise ajal, näiteks kuvades võetavad tasud terminalis digitaalselt. Pärast tehingu lõppu tuleks teave tasude kohta kliendi lihttaotlusel paberil või muul püsival andmekandjal dokumenteerida.

(44) Kõrgetasemelise tarbijakaitse säilitamiseks peaks tarbijatel olema õigus saada enne makseteenuse lepingu sõlmimist tasuta teavet teenuste tingimuste ja hindade kohta. Selleks et tarbijatel oleks võimalik võrrelda makseteenuse pakkujate osutatavaid teenuseid ja tingimusi ning vaidluse korral oma lepingulisi õigusi ja kohustusi kontrollida, peaks tarbijatel olema võimalik nõuda kõnealust teavet ja raamlepingut paberil või muul püsival andmekandjal ja tasuta igal ajal kogu lepingulise suhte jooksul.

(45) Läbipaistvuse suurendamiseks peaksid makseteenuse pakkujad andma tarbijale põhiteavet täidetud maksetehingute kohta selle eest lisatasu küsimata. Ühekordse maksetehingu puhul ei tohiks makseteenuse pakkuja teabe eest eraldi tasu võtta. Samamoodi peaksid makseteenuse pakkujad andma tasuta ja kuupõhiselt teavet raamlepingu alusel tehtavate maksetehingute kohta. Võttes arvesse hinnakujunduse läbipaistvuse olulisust ja tarbijate erinevaid vajadusi, peaksid pooled saama kokku leppida tasudes, mida kohaldatakse sagedasema või lisateabe edastamise korral.

(46) Väikese väärtusega tehingute makseinstrumendid peaksid olema odav ja kergesti kasutatav alternatiiv odavate kaupade ja teenuste ostmiseks ning neid ei tohiks liigsete nõuetega üle koormata. Asjakohased teabele esitatavad nõuded ja väikemaksevahendite täitmist reguleerivad normid peaksid seetõttu piirduma olulise teabega, mis võtab arvesse tehnilist suutlikkust, mida võib väikemaksevahenditelt õigustatult oodata. Hoolimata väiksemast regulatiivkoormusest tuleks tagada makseteenuse kasutajate piisav kaitse, pidades silmas niisuguste makseinstrumentidega seotud väikeseid riske, eelkõige seoses ettemakstud makseinstrumentidega.

(47) Ühekordsete maksetehingute puhul peaks makseteenuse pakkuja edastama olulise teabe alati omal algatusel. Kuna maksjad on maksekäsundi esitamisel tavaliselt kohal, ei peaks teabe esitamine paberil või muul püsival andmekandjal olema alati nõutav. Makseteenuse pakkuja peaks saama esitada teavet suuliselt või teha selle muul viisil kergesti kättesaadavaks, näiteks avaldada tingimused oma ruumides teadetetahvlil. Ühtlasi tuleks sel juhul (sealhulgas veebisaidil) ära märkida, kus asub muu üksikasjalikum teave. Tarbija nõudmise korral peavad makseteenuse pakkujad esitama olulise teabe ka paberil või muul püsival andmekandjal.

(48) Nõutav teave peaks olema proportsionaalne kasutajate vajadustega. Ühekordse maksetehingu puhul teabele esitatavad nõuded peaksid erinema nendest teabele esitatavatest nõuetest, mida kohaldatakse järjestikuseid maksetehinguid hõlmava raamlepingu puhul.

(49) Selleks et makseteenuse kasutajad saaksid teha teadlikke valikuid, peaksid nad saama võrrelda sularahaautomaatide kasutamise tasusid teiste pakkujate vastavate tasudega. Selleks et suurendada makseteenuse kasutajate jaoks sularahaautomaatide tasude läbipaistvust, peaksid makseteenuse pakkujad esitama makseteenuse kasutajatele kas paberil või muul püsival andmekandjal teabe kõigi tasude kohta, mida kohaldatakse riigisiseselt sularahaautomaadist sularaha väljavõtmise korral eri olukordades, olenevalt sellest, millisest sularahaautomaadist makseteenuse kasutajad sularaha välja võtavad. Eurodes nomineeritud sularaha automaatidest väljavõtmise korral tuleks kõigi tasude suhtes, mida makseteenuse kasutajad oma makseteenuse pakkujale maksavad, sealhulgas juhul, kui sularaha võetakse välja sõltumatute sularahaautomaadi käitajate käitatavatest sularahaautomaatidest, kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/1230[17] artiklis 3 sätestatud võrdsete tasude põhimõtet. Sellest tulenevalt tuleks kõnealust määrust muuta.

(50) Raamlepingud ja nendega hõlmatud maksetehingud on levinumad ja majanduslikult olulisemad kui ühekordsed maksetehingud. Raamleping on nõutav maksekonto või erimakseinstrumendi olemasolu korral. Seetõttu peaksid raamlepingute puhul lepingueelsele teabele esitatavad nõuded olema põhjalikud ja asjaomane teave tuleks alati esitada paberil või mõnel muul püsival andmekandjal. Makseteenuse pakkujatel ja makseteenuse kasutajatel peaks olema võimalik raamlepingus kokku leppida, kuidas esitatakse hiljem teavet täidetud maksetehingute kohta.

[17] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuli 2021. aasta määrus (EL) 2021/1230 piiriüleste maksete kohta liidus (ELT L 274, 30.7.2021, lk 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1230/oj).

(51) Lepingutingimustega ei tohiks diskrimineerida liidus seaduslikult elavaid tarbijaid nende kodakondsuse või elukoha alusel. Kui raamlepinguga nähakse ette õigus blokeerida makseinstrument objektiivselt põhjendatud kaalutlustel, ei tohiks makseteenuse pakkujal olla võimalik kasutada sellist õigust pelgalt põhjusel, et makseteenuse kasutaja on muutnud oma elukohta liidus.

(52) Makseteenuse kasutajate liikuvuse hõlbustamiseks peaks kasutajatel olema võimalik raamleping tasuta lõpetada. Lepingute puhul, mille makseteenuse kasutaja lõpetab vähem kui kolme kuu jooksul pärast nende jõustumist, peaks makseteenuse pakkujatel olema võimalus kohaldada tasusid kooskõlas kuludega, mis tulenevad sellest, et kasutaja raamlepingu lõpetas. Kui raamlepingu alusel pakutakse makseteenuseid koos makseteenuste osutamist toetavate tehniliste teenustega nagu makseteenusteks kasutatavate terminalide rentimine, ei tohiks makseteenuse kasutajaid siduda nende makseteenuse pakkujaga koormavate tingimuste alusel, mis on kindlaks määratud tehnilisi teenuseid reguleerivates lepingutingimustes. Konkurentsi säilitamiseks tuleks selliste lepingutingimuste suhtes kohaldada lõpetamistasusid käsitlevaid raamlepingu nõudeid. Tarbijate puhul peaks maksimaalne etteteatamise aeg olema üks kuu ja makseteenuse pakkujate puhul minimaalselt kolm kuud. Need reeglid ei tohiks piirata makseteenuse pakkuja kohustust lõpetada makseteenuse leping eriolukorras vastavalt muule asjakohasele liidu või liikmesriikide õigusele, näiteks seoses rahapesu tõkestamise ja terrorismi rahastamise tõkestamisega, rahaliste vahendite külmutamise meetmetega või kuritegude ennetamise ja uurimisega seotud erimeetmetega.

(53) Võrreldavuse saavutamiseks tuleks selliste kreeditkorralduste ja rahasiirete puhul, mis tehakse liidu piires või mille puhul kantakse rahalised vahendid liidust kolmandasse riiki, väljendada hinnangulisi vääringu konverteerimise tasusid ühtemoodi, nimelt rahasummana maksja konto vääringus ja turu keskmist koondvahetuskurssi täpsel viisil kajastava protsentuaalse juurdehindlusena. Selleks et kasutatav vahetuskurss oleks usaldusväärne ja kajastaks täpselt turgu, peaks seda pakkuma usaldusväärne haldur, kes vastab kohaldatavatele juhtimis- ja kontrollinõuetele, näiteks Rahvusvahelise Väärtpaberijärelevalve Organisatsiooni (IOSCO) finantssektori võrdlusaluste põhimõtetele. Makseteenuse pakkuja peaks kasutama sama võrdlusalust järjepidevalt ja mõlemas suunas toimuva vahetuse puhul. Kui käesolevas määruses viidatakse tasudele, peaks tasu mõiste hõlmama asjakohasel juhul ka vääringu konverteerimise tasusid.

(54) Maksja makseteenuse pakkuja peaks esitama hinnangulise aja, mille jooksul väljaspool liitu asuva makse saaja makseteenuse pakkuja saab kreeditkorraldustega ja rahasiirdetehingutega edastatavad rahalised vahendid. Maksja makseteenuse pakkuja peaks teavitama maksjat sellest, et tegemist ei ole täpse ajaga, kuna laekumise aeg võib sõltuda erinevatest teguritest, mis mõnikord ei sõltu maksja makseteenuse pakkujast.

(55) Kuna makseteenuse pakkuja võib maksjale makse saaja nime esitada või kättesaadavaks teha ainult juhul, kui selline teave on talle kättesaadav, ei saa seda nõuet kohaldada juhul, kui see ei ole võimalik. Nii on see üldjuhul ühekordse maksetehinguna tehtavate rahasiirete puhul, kui maksja makseteenuse pakkujal ei ole juurdepääsu makse saaja nimele, välja arvatud juhul, kui maksja on selle esitanud. Seepärast on asjakohane, et sellisel juhul ei nõuta maksja makseteenuse pakkujalt makse saaja nime maksjale esitamist või kättesaadavaks tegemist.

(56) Kogemused on näidanud, et tasude jagamine maksja ja makse saaja vahel on kõige tõhusam süsteem, sest see soodustab maksete otsetöötlemist. Seetõttu tuleks lisada säte, et maksjalt ja makse saajalt võtab tasu otse nende vastav makseteenuse pakkuja. Kehtestatud tasude summa võib ka olla null, kuna reeglid ei tohiks mõjutada tava, kus makseteenuse pakkuja ei kehtesta tasu maksjale ega makse saajale. Samamoodi, ilma et see piiraks liidu konkurentsireegleid ja määruse (EL) 2015/751 kohaldamist ning sõltuvalt lepingutingimustest, võib makse saaja makseteenuse pakkuja võtta makseteenuse kasutamise eest tasu üksnes makse saajalt, kui selline tasu sisaldab hüvitist maksja makseteenuse pakkujale ja maksja makseteenuse pakkuja ei nõua maksjalt tasu. On võimalik, et maksesüsteemid kehtestavad tasusid liikmemaksu kujul. Ülekantavat summat või nõutavaid tasusid käsitlevad sätted ei avalda otsest mõju makseteenuse pakkujate või vahendajate vahelisele hindade ega hüvitiste kujundamisele.

(57) Lisatasu on tasu, mida kaupmehed küsivad tarbijatelt ning mis lisandub kaupade ja teenuste eest makstavale hinnale, kui tarbija kasutab teatavat makseviisi. Lisatasude kehtestamise üks põhjuseid on suunata tarbijaid kasutama odavamaid või tõhusamaid makseinstrumente, soodustades seeläbi konkurentsi alternatiivsete makseviiside vahel. Direktiiviga (EL) 2015/2366 kehtestatud korra kohaselt ei saanud makse saajad nõuda tasu selliste makseinstrumentide kasutamise eest, mille vahendustasusid reguleeritakse määruse (EL) 2015/751 II peatüki alusel, see tähendab tarbija deebet- ja krediitkaartide kasutamise eest, mis on väljastatud nelja osalisega maksekaardisüsteemide raames, ning nende makseteenuste kasutamise eest, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 260/2012[18], see tähendab liidus eurodes tehtavate kreedit- ja otsekorralduste eest. Liikmesriikidel lubati direktiivi (EL) 2015/2366 alusel ulatuslikumalt keelata makse saajal tasu nõuda või piirata makse saaja õigust tasu nõuda, võttes arvesse vajadust soodustada konkurentsi ja edendada tõhusate makseinstrumentide kasutamist.

[18] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 260/2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele kreedit- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009 (ELT L 94, 30.3.2012, lk 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/260/oj).

(58) Direktiivi (EL) 2015/2366 läbivaatamise käigus kogutud tõendid näitavad, et tasude kohta kehtivad normid on asjakohased ja et need on avaldanud positiivset mõju. Puudub tungiv vajadus tasu võtmise tavade täiendavaks ühtlustamiseks liikmesriikide vahel, kuna kehtivat lisatasude võtmise keeldu kohaldatakse juba väga suure osa maksete suhtes liidus. Kehtivat lisatasude võtmise keeldu kohaldatakse hinnanguliselt 95 % kaardimaksete suhtes. Pealegi, kui lisatasu kohaldatakse, on selle ülempiir kaupmehe tegelikult kantud kulud. Samas tegi komisjon direktiivi (EL) 2015/2366 läbivaatamise käigus kindlaks, et esineb ebaühtlaseid tõlgendusi seoses sellega, millised makseinstrumendid lisatasude võtmise keelu kohaldamisalasse kuuluvad. Seepärast on vaja sõnaselgelt sätestada, et lisatasude võtmise keeldu kohaldatakse kõigi kreedit- ja otsekorralduste suhtes, mitte ainult nende suhtes, mis on hõlmatud määrusega (EL) nr 260/2012, nagu see oli direktiivi (EL) 2015/2366 puhul.

(59) Avatud panganduse teenused on makseteenused, mis hõlmavad selliste makseteenuse pakkujate juurdepääsu makseteenuse kasutaja maksekonto andmetele, kes ise ei valda kontoomaniku rahalisi vahendeid ega halda nende maksekontot. Kontoteabe teenuse pakkujad pakuvad teenust, mis võimaldab makseteenuse kasutaja taotlusel koondada ühte kohta kasutaja kontoandmed kontode kohta, mida kasutaja hoiab erinevate kontot haldavate makseteenuse pakkujate juures. Kontoteabe teenuse pakkujal võiks olla võimalik edastada saadud maksekonto andmed ka kolmandale isikule, kes omakorda osutaks makseteenuse kasutajale teenust, mis võimendab neid andmeid, võimaluse korral koos täiendavate lisaväärtusteenustega. Makse algatamise teenused võimaldavad algatada kasutaja kontolt makseid, näiteks kreeditkorraldusi, viisil, mis on kasutajale ja makse saajale mugav, kasutamata seejuures maksevahendit, näiteks maksekaarti. Makse algatamise teenuse jaoks on vaja maksja nõusolekut maksekontole juurdepääsuks. Nagu on tunnistatud määruses (EL) 2024/1624, loovad mõned makse algatamise teenuse pakkujad makse saajaga ärisuhte. Seetõttu kajastab makse algatamise teenuse määratlus asjaolu, et selliste teenuste pakkujad võivad pakkuda makse algatamise teenuseid nii maksjale kui ka makse saajale. Makse algatamise teenusena ei tohiks käsitada sellise otsemakse digirahakoti pakkumist, mis võimaldab kasutajal algatada makse kasutaja maksekontolt, tingimusel et digirahakotti ei ole salvestatud rahalisi vahendeid, et selle pakkuja ei saa kunagi selliseid rahalisi vahendeid oma valdusse ning tegutseb maksja kontot haldavate makseteenuse pakkujatega sõlmitud lepingupõhiste kokkulepete alusel.

(60) Kontot haldavad makseteenuse pakkujad peaksid võimaldama kontoteabe teenuse pakkujatele ja makse algatamise teenuse pakkujatele juurdepääsu maksekonto andmetele, kui makseteenuse kasutaja pääseb maksekontole interneti kaudu ligi ja kui makseteenuse kasutaja on andnud sellekohase nõusoleku. Direktiiv (EL) 2015/2366 tugines põhimõttele, mille kohaselt oli võimalik saada juurdepääs maksekonto andmetele, ilma et selleks oleks vaja lepingulist suhet kontot haldava makseteenuse pakkuja ning kontoteabe teenuse pakkuja ja makse algatamise teenuse pakkuja vahel, mistõttu polnud andmetele juurdepääsu eest tasu võtmine praktikas võimalik. Alates direktiivi (EL) 2015/2366 kohaldamise alguskuupäevast on avatud panganduse raames antud andmetele juurdepääs sellisel mittelepingulisel alusel ja tasuta. Kui reguleeritavate andmetele juurdepääsu teenuste suhtes tuleks kohaldada tasu, mida siiani ei ole tehtud, võib see avaldada väga suurt pärssivat mõju nende teenuste edasisele osutamisele ning seega konkurentsile ja uuendustegevusele makseturgudel. Seetõttu tuleks jätta kõnealune põhimõte kehtima. Selle põhimõtte kehtima jätmine on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2023/2854[19] III ja IV peatükiga, eelkõige kõnealuse määruse artikli 9 lõikega 3, mille kohaldamist käesolev määrus ei piira.

[19] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2023. aasta määrus (EL) 2023/2854 ühtlustatud õigusnormide kohta, millega reguleeritakse õiglast juurdepääsu andmetele ja andmete kasutamist, millega muudetakse määrust (EL) 2017/2394 ja direktiivi (EL) 2020/1828 (andmemäärus) (ELT L, 2023/2854, 22.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2854/oj).

(61) Kontot haldavad makseteenuse pakkujad ning kontoteabe teenuse pakkujad ja makse algatamise teenuse pakkujad võivad luua lepingulise suhte, sealhulgas mitmepoolse lepingu (nt skeemi) raames, mille puhul on võimalik küsida maksekonto andmetele juurdepääsu ja avatud panganduse teenuste osutamise eest muid hüvitisi peale nende, mis on nõutavad käesoleva määruse alusel. Üks näide sellistest lisaväärtusteenustest, mida pakutakse nn *premium*-taseme rakendusliideste kaudu, on võimalus kavandada tulevasi muutuvaid korduvmakseid. Selliste teenuste eest küsitav tasu peaks olema kooskõlas määruse (EL) 2023/2854 III ja IV peatükiga, ning eelkõige selle artikli 9 lõigetega 1 ja 2, mis käsitlevad hüvitamist. Kontoteabe teenuse pakkujate ja makse algatamise teenuse pakkujate juurdepääs maksekonto andmetele, mida reguleeritakse käesoleva määrusega ning mille jaoks ei ole nõutav lepinguline suhe ja mille eest ei võeta seega tasu, peaks olema alati võimalik, isegi juhul, kui kehtib mitmepoolne leping (nt skeem) ja kui samad andmed on kättesaadavad ka kõnealuse mitmepoolse lepingu raames.

(62) Selleks et tagada andmetele juurdepääsu ja andmevahetuse puhul kõrgetasemeline turvalisus, tuleks kontoteabe teenuse pakkujatele ja makse algatamise teenuse pakkujatele võimaldada juurdepääs maksekontodele ja nende andmetele liidese kaudu, mis on loodud ja ette nähtud spetsiaalselt avatud panganduse tarvis, näiteks rakendusliides. Selleks peaks kontot haldav makseteenuse pakkuja tagama turvalise sidetaristu teabe vahetamiseks kontoteabe teenusepakkujaga ja makse algatamise teenuse pakkujaga. Et vältida ebakindlust selle suhtes, kes makseteenuse kasutaja andmetele juurde pääseb, peaks spetsiaalne liides võimaldama kontoteabe teenuse pakkujatel ja makse algatamise teenuse pakkujatel oma isik kontot haldava makseteenuse pakkuja jaoks tõendada ning tugineda kõigile autentimismenetlustele, mida kontot haldav makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajale pakub. Kontoteabe teenuse pakkujatel ja makse algatamise teenuse pakkujatel peaks olema võimalik valida, millist autentimismeetodit nad makseteenuse kasutajale pakuvad, et pakkuda kõige vähem koormavat võimalust. Kontoteabe teenusepakkujad ja makse algatamise teenuse pakkujad peaksid andmetele juurdepääsuks kasutama spetsiaalset liidest. Spetsiaalse liidese rikke või ettenägematu käideldamatuse korral satuks nende teenusepakkujate talitluspidevus ohtu, kuna neil puuduks juurdepääs andmetele, millele juurdepääsuks on neile antud nõusolek. On oluline, et kontoteabe teenuse pakkujatel ja makse algatamise teenuse pakkujatel oleks klientidele teenuste osutamiseks hädavajalikele andmetele igal ajal juurdepääs. Seetõttu peaks spetsiaalse liidese plaanipärane käideldamatus kontot haldavate makseteenuse pakkujate poolse ajakohastamise või muutmise eesmärgil leidma aset tavaliselt kell 00.00 kuni 06.00. Kuigi süsteemihooldus hõlmab tavaliselt süsteemi ajakohastamist öösel kell 00.00 kuni 06.00 kontot haldava makseteenuse pakkuja kohaliku aja järgi, võib ulatuslik hooldusprotsess kesta kauem kui mitu tundi. Kontot haldav makseteenuse pakkuja peaks reeglina, välja arvatud hädamuudatuste korral, teavitama plaanipärasest käideldamatusest ja selle kestusest spetsiaalset liidest kasutavaid makseteenuse pakkujaid igakülgselt vähemalt kuu aega ette.

(63) Spetsiaalse liidese kasutamise hõlbustamiseks tuleks selle tehniline spetsifikatsioon dokumenteerida, täpsustades nõutavad protseduurid, protokollid ja vahendid, ning kontot haldav makseteenuse pakkuja peaks tegema selle kokkuvõtlikult üldsusele kättesaadavaks. Selleks et avatud panganduse teenuse pakkujad saaksid teha tulevaseks juurdepääsu kasutamiseks korralikud ettevalmistused ja lahendada võimalikud tehnilised probleemid, peaks kontot haldav makseteenuse pakkuja võimaldama kontoteabe teenuse pakkujatel ja makse algatamise teenuse pakkujatel katsetada liidest enne liidese aktiveerimise kuupäeva. Maksekonto andmetele peaksid kõnealuse liidese kaudu juurde pääsema ainult tegevusluba omavad kontoteabe teenuse pakkujad ja makse algatamise teenuse pakkujad, kuid tehnilise spetsifikatsiooniga peaks olema võimalik tutvuda ka kontoteabe teenuse pakkuja ja makse algatamise teenuse pakkuja tegevusluba taotlevatel üksustel. Erinevate tehnoloogiliste sidelahenduste koostalitlusvõime tagamiseks peaks liides kasutama sidestandardeid, mille on välja töötanud rahvusvahelised või Euroopa standardiorganisatsioonid, sealhulgas Euroopa Standardikomitee (CEN) või Rahvusvaheline Standardiorganisatsioon (ISO), või muid laialdaselt tunnustatud standardeid, mis pakuvad samaväärset turvalisuse taset, mis võimaldaks kontot haldavatel makseteenuse pakkujatel saada kasu mitmesugustest tehnoloogilistest lahendustest, seadmata ohtu turvalisust või tuginemata nišistandarditele, mida oleks kolmandast isikust pakkujatel raske täita.

(64) Selleks et kontoteabe teenuse pakkujad ja makse algatamise teenuse pakkujad saaksid igal ajal tagada oma talitluspidevuse ja pakkuda oma klientidele kvaliteetseid teenuseid, peab spetsiaalne liides, mille kasutamist neilt nõutakse, võimaldama lihtsat ja sujuvat kasutajakogemust, vastates rangetele toimivus- ja funktsionaalsusnõuetele. Minimaalselt peaks see tagama samaväärse andmetele juurdepääsu nagu kliendiliides, mille kontot haldav makseteenuse pakkuja tagab oma kasutajatele, ja seega peaks selles sisalduma maksekonto andmed, mis on kättesaadavad ka makseteenuse kasutajatele liideses, mida kontot haldav makseteenuse pakkuja neil kasutada võimaldab. Makse algatamise teenuste puhul peaks spetsiaalne liides võimaldama peale ühekordsete maksetehingute algatamise ka püsikorralduste algatamist. Spetsiaalsetele liidestele esitatavad üksikasjalikumad nõuded tuleks sätestada regulatiivsetes tehnilistes standardites, mille töötab välja EBA.

(65) Makse algatamisele eelneva tõhusa kontrolli eesmärgil peaksid kontot haldavad makseteenuse pakkujad tagama, et makse algatamise teenuse pakkujad saavad spetsiaalse liidese kaudu kontrollida kontoomaniku täielikku nime, ning seetõttu ei tohiks nad esitada osalisi või lühendatud nimesid.

(66) Võttes arvesse katastroofilist mõju, mida spetsiaalse liidese pikaajaline plaaniväline käideldamatus kontoteabe teenuse pakkujate ja makse algatamise teenuse pakkujate talitluspidevusele avaldaks, peaksid kontot haldavad makseteenuse pakkujad tegema kõik endast oleneva liidese plaanivälise käideldamatuse või puuduliku toimivuse ärahoidmiseks. Ebatõhusust tuleks mõista kui puudulikku toimivust liidese puhul, mida kontot haldav makseteenuse pakkuja kasutab oma makseteenuse kasutajate autentimiseks ja nendega suhtlemiseks. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad peaksid käideldamatuse või puuduliku toimivuse likvideerima põhjendamatu viivituseta ja tagama spetsiaalse liidese jaoks optimaalse rikkest taastumise aja. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad peaksid viivitamata teavitama kontoteabe teenuse pakkujaid ja makse algatamise teenuse pakkujaid igast sellisest spetsiaalse liidese käideldamatusest ja meetmetest, mida võetakse selle likvideerimiseks. Võttes arvesse, kui oluline on spetsiaalse liidese täiskäideldavus ja funktsionaalsus kontoteabe teenuse pakkujate ja makse algatamise teenuse pakkujate ärimudelite jaoks, peaks spetsiaalne liides tagama käideldavuse ja toimivuse, mis on vähemalt samaväärne liidesega, mida kontot haldav makseteenuse pakkuja kasutab oma kasutajate autentimiseks ja nendega suhtlemiseks. EBA-le tuleks anda volitus selgitada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõus nõudeid, mis on seotud kvartalistatistikaga spetsiaalsete liideste käideldavuse ja toimivuse kohta ning võrdlemise eesmärgil liideste kohta, mille kontot haldav makseteenuse pakkuja teeb oma makseteenuse kasutajatele kättesaadavaks otsejuurdepääsuks nende maksekontole internetis, ja nende avaldamist kontot haldava makseteenuse pakkuja veebisaidil, ning standardeid, millega kehtestatakse optimaalne rikkest taastumise aeg juhuks, kui spetsiaalne liides on plaaniväliselt käideldamatu, sõltuvalt intsidendi tõsidusest. Raskuse hindamisel võetakse muu hulgas arvesse mõjutatud klientide arvu ning mõjutatud kontoteabe teenuse pakkujate ja makse algatamise teenuse pakkujate ja funktsioonide liike.

(67) Kontoteabe teenuse pakkujad ja makse algatamise teenuse pakkujad peaksid end alati nõuetekohaselt identifitseerima ja täitma oma kohustusi, näiteks järgima neile antud nõusolekule seatud piiranguid, ning eelkõige peaksid nad pääsema juurde ainult nendele andmetele, mida nad vajavad oma lepinguliste kohustuste täitmiseks ja reguleeritud teenuse osutamiseks. Andmekoorimist, nimelt juurdepääsu maksekonto andmetele ilma nõuetekohase identifitseerimiseta, ei tohiks mingil juhul teha.

(68) Võttes arvesse asjaolu, et spetsiaalse liidese loomist või töös hoidmist võib pidada teatavate kontot haldavate makseteenuse pakkujate jaoks ebaproportsionaalselt koormavaks, peaks riigi pädeval asutusel olema võimalik vabastada kontot haldav makseteenuse pakkuja tema taotluse alusel spetsiaalse andmetele juurdepääsu võimaldava liidese tagamise kohustusest ning lubada kontot haldaval makseteenuse pakkujal pakkuda makseandmetele juurdepääsu ainult nn kliendiliidese kaudu, eeldusel et see liides on juba rakendusliidese lõpp-punkt, see tähendab konkreetne turvaline digitaalne ühenduspunkt, mis võimaldab automatiseeritud, masinatevahelist sidet ja andmevahetust, või mitte üldse pakkuda avatud panganduse teenuste tarvis andmetele juurdepääsu võimaldavat liidest. Kui see on liikmesriigi eripära arvesse võttes asjakohane, võib liikmesriik vabastada spetsiaalse liidese tagamise kohustusest riigi keskpanga, kes ei tegutse rahaasutusena, või muud avaliku sektori asutused. Andmetele juurdepääs kliendiliidese kaudu, kui spetsiaalne liides puudub, võib olla asjakohane, kui see liides on juba rakendusliides, näiteks ettevõtjatevahelistel juhtudel, kui kontot haldava makseteenuse pakkuja ja tema kliendi vahel ei kasutata mobiilirakendusi või veebisaidi liideseid või kui spetsiaalne liides oleks kontot haldavale makseteenuse pakkujale, näiteks väga väikestele makseteenuse pakkujatele, finantsiliselt ja ressursivajaduse poolest koormav. Vabastamine kohustusest tagada avatud panganduse teenuste tarvis andmetele juurdepääsu võimaldav liides võib olla põhjendatud, kui kontot haldaval makseteenuse pakkujal on teatav erilaadne ärimudel, näiteks kui avatud panganduse teenused ei oleks tema klientide jaoks olulised. EBA koostatud regulatiivsetes tehnilistes standardites tuleks sätestada selliste vabastusotsuste tegemise üksikasjalikud kriteeriumid, võttes muu hulgas arvesse kontot haldava makseteenuse pakkuja suurust, aastakäivet ja maksete mahtu. Kui selliseid vabastusi on antud, ei tohiks neid vabastuse tinginud asjaolude muutumise korral kehtima jätta.

(69) Avatud panganduse täieliku potentsiaali kasutamiseks liidus on tingimata vaja tagada, et kontot haldavad makseteenuse pakkujad ei kohtleks kontoteabe teenuse pakkujaid ja makse algatamise teenuse pakkujaid diskrimineerivalt. Kui makseteenuse kasutaja on otsustanud kasutada kontoteabe teenuse pakkuja või makse algatamise teenuse pakkuja teenuseid, peaks kontot haldav makseteenuse pakkuja käsitlema asjaomast käsundit samal viisil, nagu ta käsitleks sellist käsundit, mille makseteenuse kasutaja esitab vahetult kõnealuse teenusepakkuja kliendiliideses, välja arvatud juhul, kui kontot haldaval makseteenuse pakkujal on kontole juurdepääsu taotluse erinevaks käsitlemiseks objektiivsed põhjused, näiteks mõjuvad põhjused kahtlustada pettust.

(70) Makse algatamise teenuste osutamise tarvis peaks kontot haldav makseteenuse pakkuja esitama makse algatamise teenuse pakkujale kogu talle kättesaadava teabe maksetehingu täitmise kohta kohe pärast maksekäsundi laekumist ja jooksvalt ka makse algatamise teenuse pakkuja taotlusel. Mõnikord saab kontot haldavale makseteenuse pakkujale kättesaadavaks rohkem teavet pärast seda, kui maksekäsund on laekunud, kuid enne, kui ta maksetehingu täidab. Kui selline teave on maksekäsundi ja maksetehingu täitmise seisukohast asjakohane, peaks kontot haldav makseteenuse pakkuja esitama kõnealuse teabe makse algatamise teenuse pakkujale. Makse algatamise teenuse pakkuja peaks pääsema juurde teabele, mida on vaja algatatud tehingu täitmata jätmisega kaasnevate riskide hindamiseks. See teave on hädavajalik selleks, et makse algatamise teenuse pakkuja saaks pakkuda makse saajale, kelle nimel ta tehingu algatab, teenust, mis on kvaliteedi poolest võrreldav makse saajale kättesaadavate muude elektrooniliste maksevahenditega, sealhulgas maksekaartidega.

(71) Selleks et suurendada usaldust avatud panganduse vastu, on tingimata vaja, et makseteenuse kasutajatel, kes kasutavad kontoteabe teenust ja makse algatamise teenust, oleks täielik kontroll oma andmete üle ning juurdepääs selgelt esitatud teabele nende kontoandmetele juurdepääsu võimaldavate nõusolekute kohta, mille makseteenuse kasutajad on makseteenuse pakkujatele andnud, sealhulgas sellisele teabele nagu nõusoleku kasutamise eesmärk ja asjaomaste maksekonto andmete kategooriad, nagu kontoga seotud identiteediandmed, tehinguandmed ja kontojääk. Seepärast peaksid kontot haldavad makseteenuse pakkujad tegema kõnealuseid teenuseid kasutavatele makseteenuse kasutajatele kättesaadavaks nn töölaua, mis võimaldab saada ülevaate avatud panganduse teenuste pakkujatele andmetele juurdepääsu andmisest, sellist juurdepääsu tagasi võtta ja seda uuesti anda. Kõnealused töölauad ei tohiks sisaldada tõrjuvat ega heidutavat sõnastust, mis võib panna makseteenuse kasutaja makse algatamise teenuse pakkuja või kontoteabe teenuse pakkuja teenuste kasutamisest hoiduma. Selline töölaud ei peaks hõlmama ühekordsete maksete algatamiseks antud nõusolekuid. Töölaud ei tohiks võimaldada makseteenuse kasutajal anda uusi andmetele juurde pääsemisega nõusolekuid sellisele kontoteabe teenuse pakkujale või makse algatamise teenuse pakkujale, kellele ei ole varem andmetele juurdepääsu antud. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad peaksid andmetele juurdepääsu tagasivõtmise korral esitama viivitamata teabe kontoteabe teenuse pakkujatele ja makse algatamise teenuse pakkujatele. Kontoteabe teenuse pakkujad ja makse algatamise teenuse pakkujad peaksid viivitamata teavitama kontot haldavaid makseteenuse pakkujaid makseteenuse kasutajate uutest ja uuesti antud nõusolekutest andmetele juurdepääsu võimaldamiseks, sealhulgas nõusoleku kehtivusajast ja kasutuseesmärgist, eelkõige sellest, kas andmeid koondatakse kasutaja hüvanguks või kolmandale isikule edastamiseks.

Kontot haldav makseteenuse pakkuja ei tohiks mingil viisil julgustada makseteenuse kasutajat tagasi võtma kontoteabe teenuse pakkujatele ja makse algatamise teenuse pakkujatele antud nõusolekuid. Töölaud peaks makseteenuse kasutajat standardsel viisil hoiatama avatud panganduse teenuse pakkujale antud andmetele juurdepääsu tagasivõtmisega kaasneda võivatest lepingulistest tagajärgedest, kuna töölaud ei halda kasutaja ja avatud panganduse teenuse pakkuja vahelist lepingulist suhet, vaid riski peab kontrollima makseteenuse kasutaja ise. Nõusolekute haldamise töölaud peaks tagama kliendile võimaluse hallata enda antud nõusolekuid teadlikult ja erapooletult ning tõhusa vahendi selle üle otsustamiseks, kuidas tema isikuandmeid ja isikustamata andmeid kasutatakse. Nõusolekute haldamise töölaua puhul tuleks asjakohastel juhtudel arvesse võtta Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2019/882[20] kohaseid ligipääsetavusnõudeid.

(72) Kontoteabe teenuse pakkujad peaksid kontoteabe teenuse osutamise eesmärgil pääsema juurde kontot haldava makseteenuse pakkuja valduses olevale teabele määratud maksekontode ja nendega seotud maksetehingute kohta, olenemata sellest, kas makseteenuse kasutaja taotleb sellist teavet aktiivselt või mitte. Kui kontoteabe teenuse pakkuja kavatseb teabele juurdepääsu kasutada ja makseteenuse kasutaja ei taotle seda teavet aktiivselt, peaks kontoteabe teenuse pakkuja makseteenuse kasutajat oma kavatsusest teavitama. Sellisel juhul ei pea teavitamiskohustust iga kord, kui juurdepääsu kasutatakse, eraldi täitma, vaid seda võib täita nii, et kõnealune teave lisatakse kontoteabe teenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahelisse raamlepingusse.

---

[20] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/882 toodete ja teenuste ligipääsetavusnõuete kohta (ELT L 151, 7.6.2019, lk 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj).

(73) Direktiivi (EL) 2015/2366 läbivaatamise käigus selgus, et kontoteabe teenuse pakkujad ja makse algatamise teenuse pakkujad kogevad endiselt palju põhjendamatuid takistusi, vaatamata saavutatud ühtlustamise tasemele ja selliste takistuste keelamisele komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2018/389 artikli 32 lõikega 3[21]. Need takistused pärsivad jätkuvalt märkimisväärselt avatud panganduse täieliku potentsiaali kasutamist liidus. Kontoteabe teenuse pakkujad ja makse algatamise teenuse pakkujad teatavad nendest takistustest regulaarselt järelevalveasutustele, reguleerivatele asutustele ja komisjonile. EBA avaldas 4. juunil 2020 oma arvamuse, milles neid takistusi analüüsiti. Vaatamata selgituspüüetele on turul ja järelevalveasutuste seas endiselt palju ebakindlust seoses sellega, mida tuleb käsitada reguleeritud avatud panganduse teenuste osutamise keelatud takistusena. Seepärast on hädavajalik esitada selliste avatud panganduse teenuse osutamise keelatud takistuste selge ja mitteammendav loetelu, tuginedes eelkõige EBA tehtud tööle.

[21] Komisjoni 27. novembri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/389, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366 regulatiivsete tehniliste standarditega, mis käsitlevad kliendi tugevat autentimist ning ühiseid ja turvalisi teabevahetuse avatud standardeid (ELT L 69, 13.3.2018, lk 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/389/oj).

(74) Pettuste ennetamine ega Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/679[22] järgimine ei tohiks olla üldine alus, millega kolmandast isikust teenuseosutajatel keelatakse andmetele juurde pääseda, juurdepääsu piiratakse või see lükatakse edasi. Nendel alustel võetavate meetmetega võib erandkorras piirata juurdepääsu avatud pangandusteenustele, kuid neid tuleks lubada igal üksikjuhul eraldi ning üksnes igakülgselt põhjendatud juhtudel, tuginedes pettusekahtluse objektiivsetele ja kontrollitavatele elementidele või määruse (EL) 2016/679 kohasele konkreetsele kohustusele, ning need peaksid jääma rangelt vajalikuks, proportsionaalseks ning ulatuse ja kestuse poolest piiratuks. Need ei tohiks kaasa tuua süstemaatilisi ega üldisi piiranguid avatud pangandusele ega seadustada selliseid andmetele juurdepääsu takistusi, mis on käesoleva määrusega keelatud. Kuigi kontot haldavad makseteenuse pakkujad võivad õiguspäraselt võtta meetmeid pettuste vähendamiseks, ei tohiks sellised meetmed olla diskrimineerivad teenuste suhtes, mida osutavad makse algatamise teenuse pakkujad ja kontoteabe teenuse pakkujad. Seega tuleks neid niisuguste teenuste suhtes kohaldada samavõrra kui makseteenuste suhtes, mida kontot haldav makseteenuse pakkuja ise otse või kaudselt osutab, sealhulgas kaardipõhised või kreeditkorraldusel põhinevad makseteenused, mis on makse saajatele kasutamiseks kaubanduslikult kättesaadavad. Seda põhimõtet tuleks kohaldada nii maksja autentimise kogemuse kui ka kindluse taseme suhtes, et kontot haldav makseteenuse pakkuja algatatud maksetehingu täidab.

[22] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

(75) Kohustus kaitsta isikustatud turvavolitusi on äärmiselt tähtis, et kaitsta makseteenuse kasutaja rahalisi vahendeid ning vähendada pettuse ning maksekontole autoriseerimata juurdepääsuga seotud ohte. Makseteenuse pakkujate kehtestatud tingimused makseteenuse kasutajatele seoses isikustatud turvavolituste kaitsmisega ega muud kohustused ei tohiks olla sõnastatud nii, et need takistavad makseteenuse kasutajatel kasutada teiste makseteenuse pakkujate pakutavaid teenuseid, sealhulgas makse algatamise teenused ja kontoteabe teenused. Sellised tingimused ei tohiks sisaldada ühtegi sätet, mis muudaks keerulisemaks teiste direktiivi (EL) 2026/…[+] kohaselt tegevusloa saanud või registreeritud makseteenuse pakkujate makseteenuste kasutamise. Lisaks on asjakohane täpsustada, et makse algatamise teenuse pakkujate ja kontoteabe teenuse pakkujate tegevuse kontekstis ei käsitata konto omaniku nime ja kordumatut tunnust tundlike makseandmetena.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

(76) Selleks et avatud pangandus saaks võimalikult hästi toimida, peab jõuliselt ja tulemuslikult tagama seda reguleerivate õigusnormide täitmise. Kuna liidu tasandil ei ole avatud pangandusega seotud õiguste ja kohustuste täitmise tagamiseks eraldi asutust, moodustavad avatud pangandusega seotud nõuete täitmise tagamise esimese tasandi riiklikud pädevad asutused. Seetõttu on tingimata vaja, et riiklikud pädevad asutused teeksid kõik endast oleneva, et tagada liidu avatud panganduse reguleeritud raamistiku järgimine. Riiklikel pädevatel asutustel peaksid olema asjakohased vahendid, et täita tulemuslikult ja tõhusalt oma ülesannet tagada nõuete täitmine. Nad peaksid hõlbustama sujuvat ja korrapärast dialoogi avatud panganduse ökosüsteemis osalejate vahel. Eelkõige tuleb tagada, et kontot haldavad makseteenuse pakkujad täidavad alati oma kohustusi seoses spetsiaalse liidesega. Kontot haldavatele makseteenuse pakkujate ning kontoteabe teenuse pakkujate ja makse algatamise teenuse pakkujate suhtes, kes ei täida oma kohustusi, tuleks rakendada asjakohaseid karistusi. Liidu avatud panganduse turu korrapärane riiklike pädevate asutuste poolne järelevalve, mida koordineerib EBA, peaks nõuete täitmise tagamist hõlbustama, ning andmete kogumine avatud panganduse turu kohta peaks aitama kõrvaldada praeguse andmelünga, mis takistab avatud panganduse võimaluste tegeliku kasutamise tulemuslikku mõõtmist liidus. Kontot haldavatel makseteenuse pakkujatel ning kontoteabe teenuse pakkujatel ja makse algatamise teenuse pakkujatel peaks olema õigus pöörduda vaidluste lahendamise organite poole vastavalt määruse (EL) 2023/2854 artiklile 10.

(77) Spetsiaalne liides peaks olema peamine kontoteabe teenustele ja makse algatamise teenustele juurdepääsu punkt. Mõnel kontot haldaval makseteenuse pakkujal võivad aga olla muude rakenduskontekstide jaoks lisaliidesed, mis on tehniliselt võimelised pakkuma kontoteabe teenuse pakkujatele ja makse algatamise teenuse pakkujatele samu teenuseid kui spetsiaalne liides. Kontoteabe teenuse pakkujatel ja makse algatamise teenuse pakkujatel peaks olema võimalik kasutada neid lisaliideseid kontot haldava makseteenuse pakkuja nõusolekul. Seda võimalust ei tohi tõlgendada kontot haldava makseteenuse pakkuja kohustusena anda juurdepääs muu vahendi kui spetsiaalse liidese kaudu, samuti ei tulene sellest kontoteabe teenuse pakkujatele ja makse algatamise teenuse pakkujatele ega muudele, reguleerimata üksustele õigust sellist juurdepääsu nõuda. Lisaliideseid võib kasutada üksnes juhul, kui osalejad soovivad seda omal algatusel teha, kontot haldavate makseteenuse pakkujate nõusolekul ning samadel identifitseerimise ja turvalise sidega seotud turvatingimustel, mida kohaldatakse ka spetsiaalse liidese suhtes, ning kui kõnealuste lisaliideste puhul kasutatakse laialdaselt tunnustatud ja koostalitlusvõimelisi standardeid.

(78) Käesoleva määruse kohane nõusoleku mõiste ei piira määruses (EL) 2016/679 sätestatud isikuandmete seadusliku töötlemise normide, sealhulgas nõusolekut ja sõnaselget nõusolekut käsitlevate sätete kohaldamist. Isikuandmete töötlemise korral on vastutav töötleja kohustatud hindama määrusega (EL) 2016/679 ette nähtud asjakohast õiguslikku alust ja tagama, et kõik kõnealuses määruses selle õigusliku aluse jaoks sätestatud tingimused on täidetud.

(79) Maksetehingut või järjestikuseid maksetehinguid tuleks lugeda autoriseerituks üksnes juhul, kui maksja on andnud nõusoleku maksetehingu täitmiseks maksja ja kontot haldava makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud viisil. Neid ei tohiks lugeda autoriseerituks, kui tehingu on algatanud või seda on muutnud kolmas isik, kes tegutseb ilma makseteenuse kasutaja nõusolekuta. Maksetehingu algatamine või muutmine kolmanda isiku poolt, kes tegutseb ilma makseteenuse kasutaja nõusolekuta, hõlmab olukordi, kus selline kolmas isik kasutab pettuse teel saadud makseteenuse kasutaja isikustatud turvavolitusi.

(80) Kreeditkorralduste turvalisus on põhjapaneva tähtsusega selleks, et makseteenuse kasutajad usaldaksid endiselt selliseid teenuseid ja tagada nende kasutamine. Võib juhtuda, et maksjad, kes kavatsevad teha konkreetse makse saaja kasuks kreeditkorralduse, esitavad pettuse või eksimuse tõttu kordumatu tunnuse, mis ei vasta asjaomase makse saaja kontole. Selleks et aidata vähendada pettusi ning eksimusi, peaksid makseteenuse kasutajad saama kasutada teenust, mille abil kontrollitakse, kas makse saaja kordumatu tunnus vastab maksja esitatud makse saaja nimele, ning mittevastavuse avastamise korral teatatakse sellest maksjale. Kui makse saaja on juriidiline isik, saab seda teenust osutada nii, et kontrollitakse makse saaja kordumatu tunnuse vastavust mõnele muule andmeelemendile, näiteks maksukohustuslasena registreerimise numbrile, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2017/1132[23] artikli 16 lõike 1 teises lõigus osutatud Euroopa kordumatule tunnusele või juriidilise isiku tunnusele (LEI), misläbi makse saaja isik tuvastatakse üheselt, kui maksjal on lubatud esitada selline andmeelement maksja makseteenuse pakkuja makse algatamise kanali kaudu ja selline andmeelement on makse saaja makseteenuse pakkuja sisesüsteemides kättesaadav. Kui makse saaja maksekontol ei ole rahvusvahelist pangakontonumbrit (IBAN), tuleks makse saaja maksekonto üheseks tuvastamiseks kasutada muud liiki kordumatut tunnust. Riikides, kus sellist teenust kasutatakse, on see aidanud pettusi ja eksimusi märkimisväärselt vähendada. Arvestades, kui tähtis selline teenus on pettuste ja eksimuste ärahoidmiseks, peaks see olema makseteenuse kasutajatele tasuta kättesaadav.

---

[23] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1132 äriühinguõiguse teatavate aspektide kohta (ELT L 169, 30.6.2017, lk 46, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1132/oj).

Selleks et vältida põhjendamatuid takistusi või viivitusi tehingu töötlemisel, peaks maksja makseteenuse pakkuja esitama kõnealuse teate mõne sekundi jooksul alates hetkest, mil maksja sisestab makse saaja andmed. Selleks et maksja saaks otsustada, kas viia kavandatud tehing lõpule või mitte, peaks maksja makseteenuse pakkuja esitama sellise teate enne, kui maksja tehingu autoriseerib. Maksjatele võivad olla kättesaadavad teatavad kreeditkorralduse algatamise lahendused, mis võimaldavad neil esitada maksekäsundi, sisestamata ise makse saaja kordumatut tunnust ega nime. Sellistel juhtudel peaks makseteenuse pakkuja tagama, et makse saaja, kelle kasuks maksja kavatseb kreeditkorralduse teha, on õigesti määratud.

(81) Määrusega (EL) nr 260/2012 on nähtud ette teenus, millega kontrollitakse makse saaja kordumatu tunnuse ja nime või muu eurodes tehtavate krediitkorralduste, sealhulgas eurodes tehtavate välkkreeditkorralduste kasutajatele pakutava andmeelemendi vastavust. Selleks et saavutada kõigi kreeditkorralduste jaoks ühtne raamistik, vältides samal ajal põhjendamatut kattumist, tuleks käesolevas määruses osutatud kontrollimisteenust rakendada üksnes selliste kreeditkorralduste puhul, mis ei ole hõlmatud määrusega (EL) nr 260/2012, ning see peaks olema kooskõlas määruses (EL) nr 260/2012 sätestatud kontrollimisteenusega.

(82) Mõned selle makse saaja nime atribuudid, kelle kontole maksja soovib kreeditkorraldusega ülekande teha, võivad suurendada tõenäosust, et makseteenuse pakkuja nendib lahknevust. Selliste lahknevuste hulka kuuluvad diakriitiliste märkide esinemine või nimede erinevad võimalikud transliteratsioonid eri tähestikes, füüsiliste isikute puhul erinevused tavapäraselt kasutatavate nimede ja ametlikel isikut tõendavatel dokumentidel märgitud nimede vahel või juriidiliste isikute puhul erinevused äri- ja juriidiliste nimede vahel. Põhjendamatute takistuste vältimiseks olukordades, kus maksja märgitud makse saaja nimi ja IBANiga seotud nimi, või kui maksekonto tuvastamiseks ei kasutata IBANit, siis maksja esitatud muud liiki kordumatu tunnus ei kattu täpselt, kuid on peaaegu identsed, ning selleks, et hõlbustada maksjal kavandatud tehingu tegemise üle otsustamist, peaksid makseteenuse pakkujad näitama maksjale IBANiga seotud makse saaja nime või muud liiki kordumatut tunnust, mille maksja on esitanud, sellisel viisil, mis tagab kooskõla määrusega (EL) 2016/679.

(83) Kui maksetehing autoriseeritakse vaatamata sellele, et vastavuse kontrolli teenuse abil on avastatud mittevastavus ja sellest on kasutajale teatatud, võib juhtuda, et rahalised vahendid kantakse üle isikule, kellele need ei olnud ette nähtud. Makseteenuse pakkujad peaksid teavitama makseteenuse kasutajaid tagajärgede eest, mis võivad kaasneda nende otsusega eirata teatatud mittevastavust ja jätkata tehingu täitmist. Sellised makseteenuse kasutajad, kes ei ole tarbijad, peaksid saama loobuda makse saaja kontrollimise teenuse saamisest maksekäsundite esitamisel maksete algatamise kanalite kaudu, mis põhinevad automatiseeritud sihtotstarbelistel protsessidel või protokollidel ja mis tehakse kättesaadavaks ainult sellistele makseteenuse kasutajatele, kes ei ole tarbijad. Pärast loobumist peaks sellistel makseteenuse kasutajatel olema võimalik teenust uuesti kasutama hakata. Võimaldamaks kontrolliteenuse sujuvamat integreerimist selliste makseteenuse kasutajate maksehaldusprotsessidesse, peaksid makseteenuse pakkujad pakkuma neile võimalust leppida raamlepingus kokku, et selliste makse algatamise kanalite kaudu esitatud maksekäsundite kontrollimise teenust osutatakse pärast nende käsundite autoriseerimist ning et kontrolli teenuse teatavate konkreetsete tulemuste korral täidab maksja makseteenuse pakkuja need käsundid ilma makseteenuse kasutaja täiendavate juhisteta. Määrust (EL) nr 260/2012 tuleks vastavalt muuta.

(84) Selleks et makseteenuse kasutaja saaks end kaitsta, peaks makseteenuse pakkuja pakkuma makseteenuse kasutajale võimalust määrata raamlepingus kindlaks maksimaalne summa, mille saab teatava makseviisi või makseinstrumendi kasutamisel üle kanda. Lisaks peaks makseteenuse kasutajal olema võimalik kehtestada iga maksevahendi ja makseinstrumendi jaoks erinevad limiidid, mida rakendatakse makseteenuse kasutaja enda äranägemise järgi kas tehingupõhiselt või kindlaksmääratud aja, näiteks päeva või nädala jooksul. Kui makseteenuse pakkuja teeb ettepaneku kehtestada kreeditkorraldustele makseteenuse kasutaja määratav limiit, peaks see ettepandud limiit olema eri liiki kreeditkorralduste puhul sama, nii et makseteenuse kasutajal ei piirataks tema teadmata kasutada välkkreeditkorraldusi samavõrra kui muud liiki kreeditkorraldusi. Makseteenuse kasutajatel peaks ühtlasi olema võimalik raamlepingus eelnevalt kehtestatud limiite muuta.

(85) Makselimiitide tõhususe tagamiseks on oluline, et limiitide suurendamine, mida makseteenuse kasutaja kaugkanali kaudu taotleb, jõustuks alles pärast teatava viivitusaja möödumist. Ilma sellise viivitusajata oleks petturil võimalik veenda ohvrit kohandama enda makselimiite ja seejärel petta ohvrilt välja palju suurem summa. Viivitusaeg annaks makseteenuse kasutajale aega saada teada, et temaga on ühendust võtnud ja manipuleerinud pettur. Makseteenuse pakkuja peaks vaikimisi määrama viivitusajaks neli tundi. Makseteenuse kasutajal peaks olema võimalik valida pikem või lühem viivitusaeg või loobuda sellise viivitusaja kohaldamisest, kusjuures sellised valikud peaksid jõustuma pärast kehtiva viivitusaja möödumist. Kui makseteenuse kasutaja taotleb makselimiidi suurendamist kaugkanali kaudu, tuleks nõuda kliendi tugevat autentimist.

(86) Makseteenuse pakkuja otsus makseinstrument blokeerida peaks põhinema objektiivselt põhjendatud alustel, mille puhul tuginetakse tehinguseiremehhanismi kaudu saadud andmetele, ning seejuures tuleks võtta arvesse pettuseohtu, mis võib kahjustada makseinstrumendi turvalisust ja makseteenuse kasutaja huve. Objektiivselt põhjendatud aluste hulka võivad kuuluda näiteks volituseta kasutamise kahtlus, petturliku maksetehingu kahtlus, maksevahendi turvalisuse tagamine, eksitamise oht seoses finantstegevusega ja tehingute tegemine erinevates üksteisest kaugel asuvates kohtades põhjendamatult lühikese aja jooksul.

(87) Kuna makseteenused muutuvad üha enam digitaalseks, pakuvad paljud makseteenuse pakkujad makseteenuse kasutajatele võimalust kasutada makseteenuste algatamiseks mobiilirakendusi. Ehkki need mobiilirakendused on makseteenuse kasutajatele kasulikud, kaasneb nendega ka pettuse oht. Selle ohu vältimiseks tuleks mobiilirakenduse seadmes aktiveerimiseks nõuda eri sidekanalite kasutamist, kui makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahel on juba loodud kliendisuhe, ning kliendi tugeva autentimise rakendamist. Kliendisuhte loomisel peaksid makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja leppima kokku, et mobiilirakenduse järgneval aktiveerimisel rakendatakse viivitusaega, võimaldamaks makseteenuse kasutajal sekkuda, kui ta ei ole mobiilirakendust aktiveerinud. Võimaldamaks mugavat kliendisuhte loomist ehk kliendi registreerimist, ei tohiks viivitusaega rakendada sel konkreetsel juhul, kui mobiilirakendust kasutatakse makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahel kliendisuhte loomiseks. Makseteenuse pakkuja peaks määrama viivitusajaks neli tundi. Pärast seda peaks makseteenuse kasutajal olema õigus seda viivitusaega muuta või sellest loobuda, mispuhul tuleks nõuda kliendi tugevat autentimist. Makseteenuse kasutaja võib taotleda neljast tunnist pikemat või lühemat viivitusaega, ent sellise muutmise enda suhtes tuleks rakendada makseteenuse pakkuja pakutud viivitusaega.

Kui makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahel on loodud kliendisuhe, peaks makseteenuse pakkuja teavitama ka makseteenuse kasutajat turvalisel viisil ja eri sidekanalite kaudu tema maksekontoga seotud mobiilirakenduse aktiveerimisest seadmes. Selle teavitamise eesmärk on suurendada makseteenuse kasutaja valvsust ja seetõttu peaks see võimaldama makseteenuse kasutajal anda makseteenuse pakkujale märku, kui mobiilirakendust ei ole paigaldanud kõnealune kasutaja. Sellisel juhul peaks makseteenuse pakkuja tagama, et mobiilirakendus ei võimalda juurdepääsu makseteenuse kasutaja maksekontole ega maksetehingute algatamist. Seda teavitamiskohustust ei tuleks makseteenuse kasutaja seadmes mobiilirakenduse aktiveerimise korral kohaldada juhul, kui seda teeb makseteenuse pakkuja oma füüsilistes ruumides, ning seda ei tuleks kohaldada makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahel kliendisuhte algse loomise suhtes, sest makseteenuse kasutaja rahalised vahendid ega maksekonto ei ole makseteenuse pakkuja kaudu kliendisuhte loomise ajal kättesaadavad ning kuna makseteenuse pakkujal ei oleks võimalik võtta ühendust konkreetse makseteenuse kasutajaga, arvestades, et kliendi registreerimise ajal ei ole makseteenuse pakkuja veel kontrollinud makseteenuse kasutaja kontaktandmeid.

(88) Makseteenuse pakkujad peaksid oma klientidega suhtlemisel tagama, et kogu selline teave, mille õigusevastane pealtkuulamine võib kahjustada makseinstrumendi või maksetega seotud turvavolituste turvalisust, edastatakse kliendile turvaliste ja tõhusate sidekanalite kaudu.

(89) Autoriseerimata maksetehingute ja teatavate autoriseeritud kreeditkorralduste puhuks tuleks ette näha kahju jagamine. Makseteenuse selliste kasutajate suhtes, kes ei ole tarbijad, võivad kehtida teistsugused sätted, kuna sellistel kasutajatel on tavaliselt võimalik paremini hinnata pettuse riski ning võtta tasakaalustusmeetmeid. Selleks et tagada kõrgetasemeline tarbijakaitse, peaks maksjal olema alati õigus edastada tagasimaksenõue oma kontot haldavale makseteenuse pakkujale, isegi kui maksetehingus osaleb makse algatamise teenuse pakkuja. See ei tohiks piirata makseteenuse pakkujate vahelist vastutuse jaotamist.

(90) Makse algatamise teenuste puhul peaks vastutuse jaotus kontot haldava makseteenuse pakkuja ja tehingus osaleva makse algatamise teenuse pakkuja vahel kohustama neid võtma vastutuse tehingu selle osa eest, mis on nende kontrolli all.

(91) Kui makseteenuse kasutaja väidab, et täidetud maksetehing ei olnud autoriseeritud või õigesti täidetud, ei tohiks makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahel kokku lepitud vormis makseinstrumendi kasutamist iseenesest pidada tingimata piisavaks tõendiks selle kohta, et maksja autoriseeris maksetehingu. Autentimise või kliendi tugeva autentimise kasutamise registreerimine makseteenuse pakkuja, sealhulgas asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkuja poolt ei tohiks iseenesest olla tingimata piisav tõend selle kohta, et maksja autoriseeris maksetehingu või et maksja pani toime pettuse või ei täitnud kas tahtlikult või raske hooletuse tõttu üht või mitut makseteenuse kasutaja makseinstrumentide ja isikustatud turvavolitustega seotud kohustust.

(92) Selleks et makseteenuse kasutajal oleks makseteenuse pakkujaga lihtsam suhelda, peaks makseteenuse pakkuja looma teabevahetuskanali, mis võimaldab makseteenuse kasutajal esitada teate või taotleda makseinstrumendi blokeerimise lõpetamist vastavalt käesolevale määrusele, ning hoidma seda kanalit töös. See kanal peaks ühtlasi võimaldama makseteenuse kasutajal teatada petturlikust maksetehingust. Makseteenuse pakkujad saaksid kasutada kõnealust kanalit selleks, et anda nõu kliendile, kes kahtlustab, et on langenud pettuse ohvriks, ja lasta makseteenuse kasutajatel selle kaudu teatada tehtud maksetehingutega seotud probleemidest, näiteks maksetehingute täitmisel asjaomastes seadmetes tekkinud tõrgetest.

(93) Kuna pettuste keerukus kasvab ning mustrid muutuvad kiiresti, on asjakohane tagada, et enne kui makseteenuse pakkuja järeldab, et makseteenuse kasutaja pani toime pettuse, tegutses tahtlikult või raske hooletusega ning keeldub seetõttu sellele makseteenuse kasutajale tagasimakse tegemisest vastavalt käesolevale määrusele, tuleks sellele makseteenuse kasutajale anda võimalus esitada oma nõude toetuseks oma makseteenuse pakkujale asjakohast teavet või tõendusmaterjali vaidlusaluse maksetehingu või vaidlusaluste järjestikuste maksetehingute asjaolude kohta. Kui makseteenuse kasutaja väidab selles kontekstis, et ta ei ole ühte või mitut maksetehingut autoriseerinud, või kui tarbijast makseteenuse kasutaja väidab, et üks või mitu maksetehingut tulenes pettusest, mis hõlmas käesoleva määruse tähenduses makseteenuse pakkuja kehastamist, ei tohiks makseteenuse pakkuja järeldada, et kõnealuse makseteenuse kasutaja või kohaldataval juhul tarbija pani toime pettuse või tegutses tahtlikult või raske hooletusega, kui makseteenuse pakkuja ei ole eelnevalt ennetavalt ja ühemõtteliselt palunud kõnealusel makseteenuse kasutajal esitada sellist teavet või tõendusmaterjali ning ei ole seda oma hinnangus piisavalt arvesse võtnud. Makseteenuse pakkuja kohustust võimaldada makseteenuse kasutajal esitada oma nõuete toetuseks asjakohast tõendusmaterjali või teavet tuleks käsitada makseteenuse kasutaja õigusena sellele, et makseteenuse pakkuja hindaks piisavalt kogu asjakohast teavet vaidlusaluse maksetehingu või vaidlusaluste järjestikuste maksetehingute asjaolude kohta. Seda makseteenuse kasutaja õigust ei tohiks käsitada alusena, mille põhjal makseteenuse pakkuja võib järeldada, et makseteenuse kasutaja pani toime pettuse või tegutses tahtlikult või raske hooletusega, kui makseteenuse kasutaja ei esita tõendusmaterjali, näiteks häälkõne salvestisi, mille omamist ei saa temalt mõistlikult eeldada, või kui makseteenuse kasutaja ei esita mingisugust tõendusmaterjali või teavet.

(94) Autoriseerimata maksetehingu puhul peaks makseteenuse pakkuja maksjale kõnealuse tehingu summa viivitamata tagasi maksma. Kui aga makseteenuse pakkuja kahtlustab, et selline autoriseerimata tehing tulenes sellest, et maksja ei täitnud kas tahtlikult või raske hooletusega üht või mitut maksja kohustust seoses makseinstrumentide ja isikustatud turvavolituste turvalisusega, või sellest, et maksja pani toime pettuse, ning kui see kahtlus põhineb objektiivselt põhjendatud alustel, peaks makseteenuse pakkujal olema võimalik enne maksjale tagasimakse tegemist viia läbi uurimine. Makseteenuse pakkuja peaks 15 tööpäeva jooksul pärast sellisest tehingust teada saamist või selle kohta teate saamist teatamisest autoriseerimata maksetehingu summa maksjale tagasi maksma või esitama maksjale tagasimaksmisest keeldumise põhjused ja neid toetavad tõendid ning teatama maksjale, milliste ametiasutuste poole maksja võib küsimuse lahendamiseks pöörduda, kui maksja ei ole esitatud põhjendustega nõus. Kui makseteenuse pakkuja keeldub tagasimaksmisest pärast seda, kui ta on uurimise käigus jõudnud järeldusele, et maksja on pannud toime pettuse, peaks makseteenuse pakkuja teatama asjaomasele riiklikule asutusele selle järelduse põhjused. Liikmesriigid peaksid avalikustama selge teabe selle kohta, millisele riiklikule asutusele niisugune makseteenuse pakkuja teade tuleb adresseerida. Selleks et maksja ei satuks ebasoodsasse olukorda, ei tohiks sellise tagasimakse puhul krediteerimise väärtuspäev olla hilisem kui kuupäev, mil summa debiteeriti. Et makseteenuse kasutajal oleks stiimul teatada makseteenuse pakkujale makseinstrumendi või isikustatud turvavolituste vargusest, kaotamisest või väärkasutamisest liigse viivituseta ning seeläbi vähendada autoriseerimata maksetehingute riski, peaks kasutaja vastutama üksnes väikese summa ulatuses, välja arvatud juhul, kui makseteenuse kasutaja on pannud toime pettuse või tegutsenud raske hooletusega.

Käesoleva määruse vastuvõtmise kuupäeval on selles kontekstis 50 eurot piisav summa, et tagada kasutajate ühtne ja kõrgetasemeline kaitse liidus. Vastutus peaks täiesti puuduma juhul, kui maksjal puudub võimalus saada makseinstrumendi või isikustatud turvavolituste kaotamisest, vargusest või väärkasutamisest teadlikuks. Ühtlasi ei tuleks juhul, kui kasutaja on makseteenuse pakkujale teatanud, et tema makseinstrument või isikustatud turvavolitused võivad olla ohtu sattunud, nõuda kasutajalt ka muude selle makseinstrumendi või nende isikustatud turvavolituste autoriseerimata kasutamisest tuleneva kahju korvamist. Makseteenuse pakkujad peaksid vastutama oma toodete tehnilise turvalisuse eest.

(95) Vastutust käsitlevad sätted seoses autoriseeritud kreeditkorraldustega, mille puhul on makse saaja nime ja kordumatu tunnuse vastavuse kontrollimise teenust osutatud ebakorrektselt või on esinenud selle teenuse talitlushäireid, looksid makseteenuse pakkujatele õiged stiimulid täielikult toimiva teenuse tagamiseks, et vähendada vääratel andmetel põhinevate maksete autoriseerimise riski. Maksja makseteenuse pakkujat tuleks pidada vastutavaks ja ta peaks tagastama maksjale viivitamata kogu summa seoses kreeditkorraldusega, mis on täidetud valesti seetõttu, et makseteenuse pakkuja ei ole maksjale osutanud makse saaja kontrollimise teenust või on osutanud seda puudulikult. Kui maksja makseteenuse pakkuja vastutus on omistatav makse saaja makseteenuse pakkujale või makse algatamise teenuse pakkujale, peaks kõnealune makse saaja makseteenuse pakkuja või asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkuja hüvitama maksja makseteenuse pakkujale tekkinud rahalise kahju.

(96) Juhtudel, kui makse saaja kontrollimise teenuse osutamise korrektsus on kahtluse alla sattunud, peaksid makseteenuse pakkujad tegema makseteenuse kasutajatega ja pädevate asutustega koostööd.

(97) Makseteenuse kasutajaid tuleks piisavalt kaitsta sotsiaalse manipulatsiooni tüüpi pettuse eest, mille puhul pettur manipuleerib makseteenuse kasutajaga selliselt, et viimane otsustab teatava toimingu teha, näiteks algatada maksetehingu, või oma turvavolitused petturile üle anda. Seda liiki sotsiaalse manipulatsiooni juhtumid on viimastel aastatel märkimisväärselt sagenenud. Need uued pettuseliigid muudavad direktiivis (EL) 2015/2366 sätestatud autoriseeritud ja autoriseerimata tehingute eristamise keerulisemaks. Samuti on üha keerulisem teha kindlaks vahendeid, mis võimaldavad järeldada, et nõusolek on antud, sest petturid on suutelised haarama kontrolli terve nõusoleku andmise ja autentimise protsessi, sealhulgas kliendi tugeva autentimise läbiviimise üle. Selle hindamisel, kas tehing liigitub autoriseeritud või autoriseerimata tehinguks, sealhulgas kohtumenetluses, tuleks igakülgselt arvesse võtta seda, millistes oludes klient asjaomase tehingu selle täitmiseks nõusoleku andmise teel autoriseeris. Võib juhtuda, et asjaomane tehing on autoriseeritud olukorras, kus tugineti vääratele eeldustele, mis mõjutas nõusoleku usaldusväärsust. Seetõttu ei saa tagasimaksete kohaldamisel piirduda ainult autoriseerimata tehingutega, nagu oli ette nähtud direktiivis (EL) 2015/2366. Makseteenuse pakkujate jaoks oleks ebaproportsionaalne ja majanduslikult väga kulukas kohaldada süsteemset tagasimakse saamise õigust iga petturliku maksetehingu puhul, sõltumata sellest, kas see on autoriseeritud või autoriseerimata. Samuti võib see põhjustada moraalset ohtu ja vähendada kliendi valvsust. Seepärast on vaja määrata kindlaks tingimused, mille alusel makseteenuse kasutajal on tagasimakse saamise õigus.

(98) Petturid kasutavad sageli selliseid vahendeid ja meetodeid nagu helistaja numbri näidu, e-posti aadressi või IP võltsimine. Sellised pettusejuhtumid on keerukad ja hõlmavad petuskeemi ahela eri punktides sageli erinevaid osalejaid. Makseteenuse pakkujatel on nende pettusejuhtumite peatamiseks rohkem vahendeid kui makseteenuse kasutajatel. Nii makseteenuse pakkujatel kui ka elektroonilise side teenuse pakkujatel võib olla kriitilise tähtsusega roll pettuste ennetamisel asjakohaste ennetusmeetmete ja jõuliste tehniliste meetmete abil. Makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatakse erikohustusi vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) 2022/2554[24], mille eesmärk on maandada IKT-riske. Määrusega (EL) 2022/2554 on makseteenuse pakkujatele kehtestatud põhjalikud normid IKT riskijuhtimise raamistiku kohta, sealhulgas vahendid, põhimõtted ja menetlused, mille abil kaitsta andmete konfidentsiaalsust, terviklust ja kättesaadavust nii jõudeolekus kui ka kasutusel ja edastusel. Nende kohustuste täitmiseks peaksid makseteenuse pakkujad kasutama piisavaid tehnilisi meetmeid ja vahendeid, et hoida ära makseteenuse pakkuja domeeninime ning makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahelise suhtluse jaoks kasutatavate sidekanalite, sealhulgas makseteenuse pakkuja e-posti aadressi ja helistaja numbri näidu petturlik jäljendamine ja kuritarvitamine.

[24] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2022. aasta määrus (EL) 2022/2554, mis käsitleb finantssektori digitaalset tegevuskerksust ning millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 1060/2009, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 600/2014, (EL) nr 909/2014 ja (EL) 2016/1011 (ELT L 333, 27.12.2022, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2554/oj).

(99) Makseteenuse pakkuja kehastamine ehk teeskluspettus seisneb selles, et pettur teeskleb, et on tarbija makseteenuse pakkuja, ning kuritarvitab kas domeeninime või tarbija makseteenuse pakkujale kuuluvaid sidekanaleid, näiteks makseteenuse pakkuja e-posti aadressi, telefoninumbrit, veebisaiti või mobiilirakendust. Teeskluspettus kahjustab makseteenuse pakkuja ja kogu finantssektori mainet ning võib põhjustada liidu tarbijatele märkimisväärset rahalist kahju, mis vähendab nende usaldust elektrooniliste maksete ja finantssüsteemi vastu. Seepärast peaks tarbijal, kes on langenud sellise teeskluspettuse ohvriks, olema õigus saada makseteenuse pakkujalt tagasi petturliku maksetehingu kogusumma, välja arvatud juhul, kui tarbija on pannud toime pettuse või tegutsenud raske hooletusega. Kui pettus on seotud makseteenuse pakkuja veebisaidi või mobiilirakendusega, peaks tagasimakse saamise õigus kehtima nii juhtudel, mis puudutavad nende kanalite omastamist petturi poolt, kui ka juhtudel, mis puudutavad veebisaidi või mobiilirakenduse petturlikult loodud versioone, kus on jäljendatud ehtsate kanalite sisu. Niipea kui tarbija saab teada, et on langenud sellise teeskluspettuse teel manipuleerimise ohvriks, peaks ta teatama sellest vahejuhtumist põhjendamatu viivituseta oma makseteenuse pakkujale ja politseile, kusjuures eelistada tuleks internetipõhist kaebuse esitamise võimalust, kui politsei on selle kättesaadavaks teinud. Arvestades, et eriti kaitsetutel tarbijatel võib olla keeruline teatada politseile pettusest õigel ajal, julgustatakse makseteenuse pakkujaid vajaduse korral tarbijat sellise teate esitamisel abistama.

(100) Maksepettus, sealhulgas maksekäsundite algatamine või muutmine ilma maksja nõusolekuta, tundlike makseandmete, sealhulgas isikustatud turvavolituste vargus või maksjaga manipuleerimine, sealhulgas teise isiku kehastamise teel, puudutab sageli selliste isikute petturlikku tegevust, kes kasutavad isikutevahelise side või teabe talletamise teenuseid, mis võimaldavad veebisisu talletamist ja teatavatel juhtudel üldsusele edastamist. Olenevalt pakutava teenuse tehnilistest omadustest on nende teenuste pakkujatel juurdepääs erisugustele andmetele ja seega võimalike pettuste erinevatele tunnustele. Seega saavad need teenusepakkujad aidata makseteenuse pakkujatega asjakohase teabe vahetamise kaudu kaasa ühisele pettuste, sealhulgas teeskluspettuse vastu võitlemisele, et ennetada ja avastada isikutevahelise side või teabe talletamise teenuse petturlikku kasutamist. Asjakohane teave võib hõlmata näiteks kauplejate maksekonto andmeid, mille on saanud selliste digiplatvormide pakkujad, mis võimaldavad tarbijatel sõlmida kauplejatega kauglepinguid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2022/2065[25] artiklile 30, seoses teabega, mille need pakkujad on tunnistanud ebaseaduslikuks sisuks, või teavet makseinstrumentide kohta, mille vargusest makseteenuse kasutajad on makseteenuse pakkujale teatanud.

[25] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. oktoobri 2022. aasta määrus (EL) 2022/2065, mis käsitleb digiteenuste ühtset turgu ja millega muudetakse direktiivi 2000/31/EÜ (digiteenuste määrus) (ELT L 277, 27.10.2022, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

Isikuandmete töötlemine, mis on pettuste ennetamiseks rangelt vajalik, on isikutevahelise side teenuse pakkujate, teabe talletamise teenuse pakkujate, makseteenuse pakkujate ja nende klientide õigustatud huvi. Isikutevahelise side teenuse ja teabe talletamise teenuse pakkujad peaksid saama vahetada makseteenuse pakkujatega isikuandmeid petturite ja petturliku tegevuse tuvastamise eesmärgil, kui kõik määruse (EL) 2016/679 artikli 6 lõike 1 punktis f sätestatud tingimused on täidetud. Lisaks peaksid isikutevahelise side teenuse ja teabe talletamise teenuse pakkujad aitama võidelda pettuste vastu seeläbi, et vahetavad makseteenuse pakkujatega teavet enda teenuste kasutamisega seoses kindlaks tehtud pettusestsenaariumide, suundumuste ja ohtude kohta. Sedasi võivad nad aidata parandada käesoleva määruse kohaselt rakendatavate tehinguseiremehhanismide ning pettuste ennetamise alaste hariduskampaaniate ja koolituste tulemuslikkust.

(101) Kui asjakohased tingimused, sealhulgas määruse (EL) 2016/679 nõuded, pettuste ennetamiseks ja avastamiseks vajaliku teabe vabatahtlikuks vahetamiseks on täidetud, peaksid isikutevahelise side teenuse pakkujad ning väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad rakendama spetsiaalseid sidekanaleid või sõlmima makseteenuse pakkujatega tõhusaks teabe vahetamiseks teabevahetuskokkulepped või -süsteemid, näiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2022/2555[26] artiklis 29 sätestatud teabevahetuskokkulepped. Sellised mehhanismid peaksid sisaldama tugevaid kaitsemeetmeid seoses konfidentsiaalsusega, andmekaitsega ja teabe kasutamisega kooskõlas määrusega (EL) 2016/679.

[26] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2022. aasta direktiiv (EL) 2022/2555, mis käsitleb meetmeid, millega tagada küberturvalisuse ühtlaselt kõrge tase kogu liidus, ja millega muudetakse määrust (EL) nr 910/2014 ja direktiivi (EL) 2018/1972 ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv (EL) 2016/1148 (küberturvalisuse 2. direktiiv) (ELT L 333, 27.12.2022, lk 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

(102) Direktiivi (EL) 2022/2555 kohaselt peavad üldkasutatava isikutevahelise side teenuse pakkujad võtma asjakohaseid ja proportsionaalseid tehnilisi, operatiiv- ja korralduslikke meetmeid, et tagada oma teenuste kättesaadavus, autentsus, terviklus ja konfidentsiaalsus. Niivõrd kui petturist helistaja numbri näidu või e-posti aadressiga manipuleerimist võib pidada kõnealuste teenuste kättesaadavust, autentsust, terviklust või konfidentsiaalsust kahjustavaks, peaksid direktiivi (EL) 2022/2555 kohaselt sellised teenusepakkujad juba olema kohustatud rakendama meetmeid selle riski maandamiseks. Ilma et see piiraks neid kohustusi, peaksid üldkasutatava isikutevahelise side teenuse pakkujad võtma asjakohaseid korralduslikke ja tehnilisi meetmeid, et avastada ja hoida ära oma teenuste kasutamist sellise pettuse toimepanemiseks, mis hõlmab teise isikuna esinemist, sealhulgas helistaja numbri näidu või e-posti aadressiga manipuleerimise teel, kui teenuse sellise kasutamise eesmärk on veenda makseteenuse kasutajaid tegema makset või võtma meetmeid, mis võivad kahjustada maksekonto turvalisust. Kõik meetmed, mis võetakse selleks, et hoida ära või avastada nende teenuste kasutamist sellise pettuse toimepanemiseks, mis hõlmab teise isikuna esinemist, peavad olema kooskõlas määruses (EL) 2016/679 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2002/58/EÜ[27] sätestatud normidega. Eelkõige ei tohiks need meetmed hõlmata side sisu ega kõigi liiklusandmete üldist ja valimatut seiramist.

[27] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (ELT L 201, 31.7.2002, lk 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

(103) Määruses (EL) 2022/2065 on sätestatud täielikult ühtlustatud normid vahendusteenuste osutamise kohta siseturul ja konkreetsed hoolsuskohustused, mis on kohandatud teatavat liiki vahendusteenuste osutajatele, nimelt neile, kes osutavad „pelga edastamise“, „vahemällu salvestamise“ ja „teabe talletamise“ teenuseid. Eelkõige kehtestatakse sellega konkreetsed hoolsuskohustused digiplatvormidele ja internetipõhistele otsingumootoritele, sealhulgas neile, mis liigituvad väga suurteks digiplatvormideks või väga suurteks internetipõhisteks otsingumootoriteks. Sellised hoolsuskohustused etendavad olulist rolli ebaseadusliku veebisisu, näiteks finantspettuste leviku tõkestamisel. Näiteks on teabe talletamise teenuse pakkujad kohustatud seadma sisse kasutajasõbralikud teavitus- ja meetmete võtmise mehhanismid, mis võimaldavad teatada teabe talletamise teenuse pakkujale ebaseaduslikust sisust, näiteks finantsteenuse ebaseaduslikust pakkumisest või pettusekatsest. Digiplatvormide pakkujad on ühtlasi kohustatud käsitlema eelisjärjekorras usaldusväärsete teavitajate esitatud teateid. Kui maksja poolt makseteenuse pakkujale esitatud teabe või muu makseteenuse pakkujale kättesaadava teabe põhjal võib järeldada, et petturlik maksetehing tuleneb internetis leiduvast teabest, peaksid makseteenuse pakkujad kasutama määruse (EL) 2022/2065 artiklis 16 osutatud teavitusmehhanisme, et teavitada teabe talletamise teenuse pakkujaid sellest, et nende teenus sisaldab kõnealust teavet. Kui väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad järgivad määruse (EL) 2022/2065 artiklit 16, eelkõige seavad sisse teavitus- ja meetmete võtmise mehhanismid, mis on kergesti ligipääsetavad ja kasutajasõbralikud, tuleks lugeda, et nad täidavad käesolevas määruses sätestatud kohustust teavitada enda teenuste saajaid nendes teenustes esinevatest pettustest teatamise korrast. Makseteenuse pakkujatel peaks ühtlasi olema võimalik taotleda usaldusväärse teavitaja staatust vastavalt määruse (EL) 2022/2065 artiklile 22.

(104) Määrusega (EL) 2022/2065 innustatakse koostama vabatahtlikke tegevusjuhendeid ja hõlbustatakse seda liidu tasandil, et aidata kaasa kõnealuse määruse nõuetekohasele kohaldamisele, võttes eelkõige arvesse probleeme eri liiki ebaseadusliku sisu ja süsteemsete riskidega toimetulekuga ning samal ajal edendades ennetust, suurendades turvalisust ning võideldes maksepettuste ja finantskelmuste vastu. Vabatahtliku tegevusjuhendi koostamist liidu tasandil tuleks hõlbustada ka käesoleva määrusega hõlmatud valdkondades.

(105) Finantsteenuste petturlikku edendamist ja pakkumist, näiteks selliste krediidi-, kindlustus- ja investeerimis- (sealhulgas krüptovara hõlmavate) toodete ja teenuste reklaamimist, mida pakuvad niisugused üksused või mida pakutakse niisuguste üksuste nimel, kes ei ole saanud tegevusluba ega ole registreeritud liidu õiguse kohaselt või liidu õigust ülevõtva riigisisese õiguse kohaselt selliste toodete ja teenuste pakkujana, võib seostada maksetega seotud pettusega, mis on pandud toime selle tulemusena, et makseteenuse kasutajat on petetud ja manipuleeritud andma nõusoleku ühe või mitme maksetehingu algatamiseks, või tundlike makseandmete (sealhulgas isikustatud turvavolitused) varguse tulemusena. Selleks et vähendada niisugust petturlikku finantsteenuste edendamist ja pakkumist, peaksid väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad nõudma, et reguleeritud finantsteenuste reklaamijad esitaksid neile teabe, näiteks tegevusloa või registreerimisnumbri, mis tõendab, et see reklaamitava reguleeritud finantsteenuse pakkuja on saanud loa tegutseda või on registreeritud liikmesriigis või liidu tasandil selliste teenuste pakkujana. Väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad peaksid tagama, et nende teenuseid ei pakuta reklaami tegemiseks enne, kui reklaamija esitab teabe selle üksuse, kelle nimel reklaami tehakse, reguleeritud finantsteenuste pakkuja tegevusloa või registreerimise kohta.

Sellest nõudest ei tohiks asjaomastele väga suurtele digiplatvormidele ja väga suurtele internetipõhiste otsingumootorite pakkujatele tekkida kohustust seirata üldiselt tooteid või teenuseid, mida kauplejad nende teenuste kaudu pakuvad, ega üldist teabekogumiskohustust, eelkõige kohustust hinnata reklaamijate esitatud teabe õigsust. Asjaomased väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad peaksid pärast reklaamijatelt reklaamitavate reguleeritud finantsteenuste pakkuja tegevusloa või registreerimise kohta teabe saamist ja enne seda, kui nad lubavad reklaamijal kasutada oma teenust kõnealuste reguleeritud finantsteenuste reklaamimiseks, tegema kõik endast oleneva, et hinnata, kas see teave – mille õigsuse eest vastutavad käesoleva määruse kohaldamisel reklaamijad – on usaldusväärne ja täielik, tingimusel et selle hindamise saab teha proportsionaalselt ja automatiseeritud vahenditega. Euroopa järelevalveasutused, nimelt EBA, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010[28] asutatud Euroopa järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010[29] asutatud Euroopa järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), juba peavad kohaldatavate õigusaktide alusel finantsteenuste pakkujate avalikke registreid. Väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad kasutada neid registreid potentsiaalse reklaamija esitatud teabe usaldusväärsuse ja täielikkuse tagamiseks.

---

[28] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. asta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj).

[29] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1094/oj).

(106) Kuigi väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujatele on internetireklaami suhtes määrusega (EL) 2022/2065 kehtestatud läbipaistvus- ja hoolsuskohustused, täpsustatakse käesolevas määruses lisaks, kuidas neid kohustusi tuleks kohaldada reguleeritud finantsteenuste reklaamimise konkreetsel puhul. Eelkõige saaksid väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad täitmaks oma kohustust teha mõistlikke jõupingutusi selle tagamiseks, et määruse (EL) 2022/2065 artikli 39 kohaselt loodud andmehoidlates sisalduv teave on täpne ja täielik, kasutada tegevusloaga või registreeritud reguleeritud finantsteenuste pakkujate registreid, mis on tehtud kättesaadavaks asjakohase liidu õiguse, sealhulgas direktiivi (EL) 2026/…[+] kohaselt, sealhulgas Euroopa järelevalveasutuste hallatavaid avalikke registreid.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

(107) Väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad peavad määruse (EL) 2022/2065 kohaselt tegema hoolsalt kindlaks kõik süsteemsed riskid, mis tulenevad nende teenuse disainist või toimimisest, sealhulgas nende teenuste kaudu ebaseadusliku sisu, näiteks pahatahtliku või petturliku veebisisu levitamisest, ning analüüsima ja hindama neid riske. Asjakohasel juhul peaksid väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad pärast kõnealust hindamist kehtestama määruse (EL) 2022/2065 artikli 35 kohaselt komisjoni otsese järelevalve all mõistlikud, proportsionaalsed ja tõhusad meetmed nende riskide maandamiseks. Kui väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad peavad määruse (EL) 2022/2065 artikli 35 kohaselt kehtestama riskimaandamismeetmed seoses reguleeritud finantsteenuste petturliku reklaami riskiga, mille nad on kõnealuse määruse artikli 34 kohaselt kindlaks teinud, võib käesolevas määruses sätestatud kohustuste täitmiseks kehtestatud meetmeid pidada üheks võimalikuks vahendiks, millega tagada, et sellised pakkujad järgivad määruse (EL) 2022/2065 artikli 35 lõike 1 punkti e. Käesolevas määruses sätestatud kohustuste täitmist ei tohiks aga tingimata käsitada iseenesest piisavana tagamaks, et sellised teenusepakkujad järgivad määruse (EL) 2022/2065 artikli 35 lõike 1 punkti e, ning seetõttu ei tohiks see piirata täiendavate riskimaandamismeetmete võtmist, mida sellistelt pakkujatelt võidakse nõuda.

(108) Selleks et hinnata, kas makseteenuse kasutaja on tegutsenud hooletult või raske hooletusega, tuleks arvesse võtta kõiki juhtumi individuaalseid asjaolusid. Väidetava hooletuse tõendeid ja selle raskusastet tuleks üldiselt hinnata vastavalt riigisisesele õigusele. Ehkki hooletuse mõiste osutab hoolsuskohustuse rikkumisele, peaks „raske hooletus“ tähendama rohkemat kui pelka hooletust, hõlmates sellist käitumist, mis näitab hoolsuskohustuse märkimisväärselt ulatuslikku rikkumist, näiteks maksetehingu autoriseerimiseks kasutatavate turvavolituste hoidmine makseinstrumendi juures sellises formaadis, mis on kolmandate isikute jaoks juurdepääsetav ja hõlpsasti tuvastatav. Makseteenuse kasutaja võimaliku raske hooletuse hindamisel tuleks arvesse võtta kõiki faktilisi asjaolusid, näiteks pettuse uudsust ja keerukust, kolmandate isikute poolt makseteenuse kasutaja isikustatud turvavolituste ebaseaduslikuks ülevõtmiseks kasutatud vahendeid või strateegiaid, seda, kas makseteenuse kasutaja on varem langenud sama liiki pettuse ohvriks, uut liiki pettuse korral teavet selle kohta, kas makseteenuse pakkujad on täitnud oma käesolevast määrusest tulenevaid kohustusi, sealhulgas seoses oma kõige kaitsetumate kliendirühmadega, seda, kas makseteenuse kasutaja on võtnud asjakohaseid meetmeid, et tagada igakülgselt oma isikustatud turvavolituste konfidentsiaalsus, kõiki makseteenuse kasutaja teadaolevaid omadusi, mis võivad suurendada tõenäosust, et kõnealune kasutaja langeb pettuse ohvriks, seda, kas makseteenuse pakkujad andsid maksjale selgeid, konkreetseid ja kohandatud hoiatusi, ning kas makseteenuse kasutaja jättis makseteenuse pakkuja konkreetsed, suunatud sekkumised tähelepanuta. See loetelu ei ole ammendav, kumulatiivne ega siduv ega piira liidu või liikmesriikide kohtute või vaidluste lahendamise organite kaalutlusõigust.

(109) Kuna mõistet „raske hooletus“ tõlgendatakse liidu eri osades väga erinevalt, soovitatakse EBA-l anda välja suunised, et veelgi täpsustada, milliseid faktilisi asjaolusid tuleb makseteenuse kasutaja võimaliku raske hooletuse hindamisel arvesse võtta.

(110) Makseinstrumendi pakkumise ja kasutamisega seonduvad lepingutingimused, mis suurendavad tarbija tõendamiskohustust või vähendavad väljastaja tõendamiskohustust, tuleks lugeda tühiseks. Teatavates olukordades, eelkõige juhul, kui makseinstrument ei ole müügikohas kohal (näiteks internetimakse puhul), on asjakohane nõuda, et makseteenuse pakkuja esitaks väidetava hooletuse kohta tõendeid, kuna maksjal on seda sellistel juhtudel peaaegu võimatu teha.

(111) Tarbijad on eriti kaitsetus olukorras selliste maksetehingute tegemisel, mille puhul täpne summa ei ole teada hetkel, mil maksja annab nõusoleku maksetehingu täitmiseks, näiteks automaattanklates, autorendilepingute puhul või hotelli broneerimisel. Maksja makseteenuse pakkujal peaks olema võimalik blokeerida maksja maksekontol teatav summa rahalisi vahendeid proportsionaalselt maksetehingu summaga, mida maksja võib mõistlikult eeldada, ja ainult juhul, kui maksja on andnud nõusoleku selle konkreetse summa blokeerimiseks. Need vahendid tuleks vabastada kohe pärast maksetehingu lõppsumma täpselt teada saamist ja hiljemalt kohe pärast maksekäsundi laekumist. Selleks et tagada blokeeritud summa ja maksetehingu täpse summa vahe viivitamatu vabastamine, peaks makse saaja teavitama makseteenuse pakkujat kohe pärast teenuse osutamist või kauba tarnimist maksjale.

(112) Liikmesriikidel peaks olema võimalik sätestada sellised tagasimakse saamise õigust käsitlevad normid, mis on maksja jaoks käesolevas määruses sätestatutest soodsamad. Proportsionaalne oleks lubada, et maksja ja tema makseteenuse pakkuja lepivad raamlepingus kokku, et maksjal ei ole tagasimakse saamise õigust olukorras, kus maksja on muul viisil kaitstud. See võib tuleneda asjaolust, et maksja on andnud nõusoleku maksetehingu täitmiseks vahetult oma makseteenuse pakkujale, sealhulgas kui makseteenuse pakkuja tegutseb makse saaja nimel, või sellest, et makseteenuse pakkuja või makse saaja on teabe tulevase maksetehingu kohta maksjale edastanud või kokkulepitud viisil kättesaadavaks teinud vähemalt neli nädalat enne maksetähtaega. Igal juhul peaks tagasimakse üldreegel tagama maksjale kaitse autoriseerimata või valesti täidetud maksetehingute korral või autoriseeritud kreeditkorralduste korral, mille puhul rakendatakse vastavuse kontrolli teenust ebakorrektselt, või kui toime on pandud makseteenuse pakkujana esinemist hõlmav pettus.

(113) Tarbijatel ja ettevõtjatel peab finantsplaneerimiseks ja maksekohustuste õigeaegseks täitmiseks olema kindlus maksekäsundi täitmiseks kuluva aja suhtes. Seetõttu on vaja määrata kindlaks, millal õigused ja kohustused jõustuvad, nimelt ajal, mil makseteenuse pakkuja saab maksekäsundi, sealhulgas aeg, mil tal on olnud võimalus saada see makseteenuse lepingus kokku lepitud sidevahendi teel. See ei olene eelnevast sellises protsessis osalemisest, mille tulemusel koostatakse ja edastatakse maksekäsund, sealhulgas kontrollid, mille käigus tehakse kindlaks turvalisus ja rahaliste vahendite olemasolu, teave PIN-koodi kasutamise kohta ja makse täitmise lubaduse väljastamine. Ühtlasi peaks maksekäsundi laekumine toimuma hetkel, mil maksja makseteenuse pakkujale laekub maksekäsund maksja konto debiteerimiseks. Seejuures ei tohiks omada tähtsust aeg, mil makse saaja edastab makseteenuse pakkujale maksekäsundid näiteks kaardimakse või otsekorralduse kaudu tehtud makse sissenõudmiseks, ega aeg, mil makseteenuse pakkuja teeb makse saajale asjaomases summas ettemakse tema konto krediteerimise teel.

(114) Makseteenuse kasutajatel peaks olema võimalik ka eeldada, et täielik ja kehtiv maksekäsund täidetakse nõuetekohaselt, kui makseteenuse pakkujal ei ole lepingulist ega seadusjärgset alust selle täitmisest keeldumiseks või selle muul viisil täitmata jätmiseks, näiteks käesolevast määrusest või määrusest (EL) 2024/1624 tulenevate kohustuste tõttu.

(115) Kuna pettus on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2018/1673[30] artikli 2 punkti 1 kohaselt kuritegelik tegevus, käsitatakse seda määruse (EL) 2024/1624 kohaldamisel eelkuriteona. Sel põhjusel kohaldatakse kõnealuses määruses sätestatud kohustusi seoses kahtlastest tehingutest teatamisega vastavalt kõnealuse määruse artiklile 69 ning seoses kohustusega hoiduda selliste kahtlaste tehingute tegemisest vastavalt kõnealuse määruse artiklile 71 ka juhul, kui makseteenuse pakkuja teab või kahtlustab, et maksetehing on petturlik. Neid kohustusi kohaldatakse ka juhul, kui makseteenuse pakkujal on põhjendatud alus kahtlustada, et maksetehing on seotud kuritegeliku tegevusega, näiteks kui maksja makseteenuse pakkujal on põhjendatud alus kahtlustada, et maksja algatatav maksetehing võib olla pettuse tulemus, või kui makse saaja makseteenuse pakkujal on enne rahaliste vahendite makse saajale kättesaadavaks tegemist põhjendatud alus kahtlustada, et tema kontole krediteeritud või krediteeritav maksetehing võib olla pettuse tulemus.

[30] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/1673 rahapesu vastu võitlemise kohta kriminaalõiguse abil (ELT L 284, 12.11.2018, lk 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1673/oj).

(116) On vaja tagada kooskõla eesmärkide vahel hoida ära makseteenuse kasutajate langemine pettuse ohvriks, järgida määrust (EL) 2024/1624 seoses kahtlaste tehingutega ning leevendada makseteenuse kasutajatele avaldatavat mõju, mis tuleneb viivitustest seaduslike maksetehingute täitmisel või selliste tehingute tegemisest keeldumisest. Seepärast ei tohiks juhul, kui makseteenuse pakkuja keeldub maksetehingu täitmisest vastavalt käesolevale määrusele, selline keeldumine piirata muid kohustusi, mis tulenevad kõnealusele makseteenuse pakkujale seoses kõnealuse maksetehinguga määrusest (EL) 2024/1624, näiteks kohustust teatada kahtlusest rahapesu andmebüroole vastavalt kõnealuse määruse artiklile 69. Kuigi kreeditkorralduste puhul võib määruse (EL) nr 260/2012 ja käesoleva määruse kohaselt kohaldatava makse saaja kontrollimist tagava teenuse tulemus olla makseteenuse pakkuja poolt pettuste avastamise eesmärgil tehtava maksetehinguseire oluline element, ei tohiks see tulemus iseenesest olla ainus alus makseteenuse pakkuja otsusele keelduda maksetehingu täitmisest, et tagada maksja õigus autoriseerida asjaomane maksetehing vastavalt määruse (EL) nr 260/2012 artiklile 5c ja käesolevale määrusele.

(117) Selleks et makseteenuse pakkuja saaks hinnata, kas on objektiivselt põhjendatud alust kahtlustada, et maksetehing on petturlik, ja selle alusel keelduda maksetehingu täitmisest, ning selleks, et piirata makseteenuse kasutajatele seaduslike maksetehingutega seoses avaldatavat mõju, peaks maksja makseteenuse pakkuja võtma maksjaga ühendust, et saada kõnealuse hindamise tegemiseks vajalikku teavet, järgides samal ajal täielikult määruses (EL) 2024/1624 sätestatud norme kahtlusi käsitleva teabe avaldamise keelu kohta. Maksja makseteenuse pakkuja peaks teavitama maksjat igasugusest teabest ja tegevusest, mida on hindamise jaoks maksjalt vaja, andes samal ajal piisavalt teavet, et maksjal oleks võimalik mõista makseteenuse pakkuja tuvastatud riske. Maksja makseteenuse pakkuja peaks tagama, et maksja saab igal ajal asjakohaste vahendite abil võtta makseteenuse pakkujaga ühendust kõnealuses teavituses osutatud teabe esitamiseks või meetme võtmiseks, ning ta peaks tegema kõik mõistlikud jõupingutused selleks, et võtta maksjaga ühendust enne rahaliste vahendite krediteerimist makse saaja makseteenuse pakkuja kontole. Vastavalt määruse (EL) 2024/1624 artiklile 73 ei tohiks maksja makseteenuse pakkuja ja makse vahelise suhtluse käigus kunagi avaldada maksjale või asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkujale asjaolu, et maksetehinguid või tegevust hinnatakse või on hinnatud vastavalt määruse (EL) 2024/1624 artiklile 69, et teavet edastatakse või teave kavatsetakse edastada või on edastatud vastavalt määruse (EL) 2024/1624 artiklile 69 või 70 või et sellega seoses on alustatud või võidakse alustada analüüsi.

(118) Kuna määruse (EL) nr 260/2012 kohaselt peaks eurodes välkkreeditkorralduse summa olema makse saaja maksekontol kättesaadav kümne sekundi jooksul pärast maksekäsundi laekumist maksja makseteenuse pakkujale, ei tuleks välkkreeditkorralduste suhtes kohaldada norme, millega nõutakse, et kui maksja makseteenuse pakkuja peatab maksetehingu täitmise pettusekahtluse tõttu, siis ta teavitaks maksjat ja võtaks temaga ühendust. Sellistel juhtudel ning juhul, kui maksja makseteenuse pakkujal ei ole pärast maksja teavitamist ja temaga ühenduse võtmist võimalik saada nõutavat teavet enne seadusjärgset tähtaega rahaliste vahendite krediteerimiseks makse saaja makseteenuse pakkuja kontole, peaks maksja makseteenuse pakkuja selle hindamisel, kas on objektiivselt põhjendatud alust kahtlustada pettust, ning otsustamisel, kas keelduda maksetehingu täitmisest, tuginema tehinguseiremehhanismile ja makseteenuse pakkujale kättesaadavale muule asjakohasele teabele, kuid mitte üksnes makse saaja kontrollimist tagava teenuse tulemusele.

(119) Käesoleva määruse kohaldamisel ei tohiks asjaolu, et maksekäsund või maksetehing on ebaharilik, automaatselt anda alust kahtlustada, et maksetehing on petturlik, samuti ei tohiks seda iseenesest lugeda objektiivselt põhjendatud aluseks kahtlustada pettust. Sellegipoolest võib ebaharilik maksekäsund või maksetehing olla varajane märk pettusest, mis peaks makseteenuse pakkuja valvsaks tegema ja mida võib olla vaja täiendavalt uurida. Selle hindamisel, kas maksekäsundi või maksetehinguga seoses on objektiivselt põhjendatud alust kahtlustada pettust, peaks makseteenuse pakkuja võtma arvesse selle käsundi või tehingu konkreetseid asjaolusid koos makseteenuse pakkuja poolt arenevale pettuseriskile antud laiema hinnanguga, mis põhineb makseteenuse pakkuja tehinguseirel või makseteenuse pakkujale kättesaadaval asjakohasel teabel. Maksekäsundi täitmisest keeldumise või selle täitmise peatamise otsus, mis põhineb üksnes automatiseeritud töötlemisel, oleks lubatud vaid juhul, kui makseteenuse kasutaja õiguste, vabaduste ja õigustatud huvide kaitseks on rakendatud sobivaid meetmeid.

(120) Kui makseteenuse pakkuja keeldub maksetehingu täitmisest, tuleks keeldumisest ja selle põhjusest teatada maksjale, makse saaja makseteenuse pakkujale ja asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkujale põhjendamatu viivituseta või välkkreeditkorralduste puhul kümne sekundi jooksul pärast seda, kui maksekäsund on maksja makseteenuse pakkujale laekunud, võttes arvesse liidu ja riigisiseses õiguses kehtestatud nõudeid. Lisaks peaks maksja makseteenuse pakkuja teavitama maksjat menetlusest, mis võimaldab maksjal keeldumiseni viinud hinnangut parandada või saavutada keeldumisotsuse muutmine. Kui raamleping näeb ette, et makseteenuse pakkuja võib nõuda keeldumise eest tasu, peaks selline tasu olema objektiivselt põhjendatud ja võimalikult väike. Maksja makseteenuse pakkuja ei tohiks võtta tasu, kui ta keeldub maksetehingu täitmisest pettusekahtluse tõttu.

(121) Pidades silmas maksetehingute töötlemise kiirust täielikult automatiseeritud maksesüsteemides, mis tähendab, et pärast teatavat ajahetke ei saa maksekäsundeid tagasi võtta, ilma et sellega kaasneksid suured käsitsi sekkumise kulud, on vaja määrata maksekäsundi tagasivõtmise tähtaeg. Sõltuvalt makseteenuse ja maksekäsundi liigist peaks pooltel olema võimalik kokku leppida erinevates maksekäsundi tagasivõtmise tähtaegades. Kõnealuses kontekstis peaks tagasivõtmine olema kohaldatav üksnes makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahelises suhtes ning see ei peaks piirama maksesüsteemides tehtavate maksetehingute tagasivõtmatuse ega lõplikkuse kohaldamist.

(122) Maksekäsundi tagasivõtmatus ei peaks mõjutama liikmesriigi õigusest tulenevaid makseteenuse pakkuja õigusi ega kohustusi kooskõlas maksja raamlepingu või riigisiseste õigus- ja haldusnormide või suunistega seoses maksja ja makse saaja vahelise vaidluse korral maksjale täidetud maksetehingu summa tagasimaksmisega. Sellist tagasimakset tuleks käsitada uue maksekäsundina. Kui nimetatud juhud välja arvata, peaksid maksekäsundi aluseks oleva suhte raames tekkinud õigusvaidlused lahendama maksja ja makse saaja omavahel.

(123) Selleks et tagada maksete täielikult integreeritud otsetöötlemine ja õiguskindlus seoses makseteenuse kasutajate vaheliste aluskohustuste täitmisega, on väga oluline krediteerida makse saaja kontole maksja poolt üle kantud täielik summa. Samuti ei tohiks ühelgi maksetehingu täitmisega seotud vahendajal olla võimalik teha ülekantavalt summalt mahaarvamisi. Makse saajal peaks olema võimalik sõlmida oma makseteenuse pakkujaga kokkulepe, mille alusel on kõnealusel makseteenuse pakkujal lubatud oma tasu maha arvata. Võimaldamaks makse saajal kontrollida, et maksmisele kuuluv summa on korrektselt makstud, peaks maksetehingu täitmise kohta esitatud teabes olema märgitud mitte ainult ülekantavate rahaliste vahendite summa, vaid ka mahaarvatud tasude summa.

(124) Käesolevas määruses sätestatud kohustusi, mis on seotud avatud panganduse liidestega ja makse saaja kontrollimisega, ei tuleks kohaldada e-raha tokenitega tehtavate maksetehingute suhtes. Selliste nõuete kohaldamise laiendamine e-raha tokenitega tehtavatele maksetehingutele võib kõnealuseid teenuseid pakkuvatele üksustele põhjustada märkimisväärseid investeeringuvajadusi ja põhjendamatut koormust, arvestades nende nõuete rakendamisega seotud suuri kulusid. Võttes ühtlasi arvesse asjaolu, et e-raha tokenitega tehtavad tehingud ei ole veel nii levinud kui tüüpilised maksetehingud, ei ole selliste nõuete kehtestamine e-raha tokenitega tehtavate maksetehingute suhtes niivõrd pakiline ega lisaväärtust loov.

(125) Kogu liidus maksetega seotud tõhususe parandamiseks tuleks kehtestada maksimaalselt ühe päeva pikkune täitmisaeg kõigile maksja algatatud maksekäsunditele, mille vääring on euro, või kui liikmesriigi rahaühik ei ole euro, siis asjaomase liikmesriigi vääring, sealhulgas välkkreeditkorraldustele ja rahasiiretele, välja arvatud juhul, kui rahapesu ja terrorismi tõkestamist käsitlevas asjakohases liidu või riigisiseses õiguses on sätestatud teisiti. Kõigi muude maksete korral, näiteks saaja poolt või kaudu algatatud maksed, sealhulgas otsekorraldused ja kaardimaksed, tuleks kohaldada sama ühepäevast täitmisaega, kui makseteenuse pakkuja ja maksja vahel puudub selge kokkulepe pikema täitmisaja kohta. Seda tähtaega peaks olema võimalik pikendada ühe tööpäeva võrra, kui maksekäsund esitatakse paberil, et lubada makseteenuste osutamise jätkamist nendele tarbijatele, kes on harjunud üksnes paberdokumentidega. Otsekorralduste skeemi kasutamise korral peaks makse saaja makseteenuse pakkuja edastama maksenõude makse saaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud aja jooksul, et võimaldada arveldamist kokkulepitud tähtpäeval. Võimalik peaks olema jätta kehtima või kehtestada õigusnormid, mille kohaselt on täitmisaeg lühem kui üks tööpäev.

(126) Selleks et maksjatel oleks võimalik oma rahalised vahendid kiiresti tagasi nõuda, kui on suur oht, et maksetehing või järjestikused maksetehingud võivad olla pettusega seotud, on käesolevas määruses asjakohane selgitada, et kui makse saaja makseteenuse pakkujal on objektiivselt põhjendatud alus kahtlustada, et tema kontole krediteeritud või krediteeritav maksetehing või järjestikused maksetehingud võivad olla tingitud pettusest, ning kui kõnealune makseteenuse pakkuja ei tee neid rahalisi vahendeid makse saaja maksekontol kättesaadavaks kooskõlas oma kohustusega hoiduda kahtlase tehingu tegemisest vastavalt määruse (EL) 2024/1624 artiklile 71, on kõnealusel makseteenuse pakkujal võimalik olenevalt kohaldatavusest kas tagastada oma kontole krediteeritud rahalised vahendid maksja makseteenuse pakkujale või keelduda maksetehingust või järjestikustest maksetehingutest, mille maksja makseteenuse pakkuja kavandab krediteerida tema kontole. Selleks et tõhustada maksjate kaitset, on asjakohane nõuda, et teatavatel juhtudel, kui pettusele viitavad tõendid on tugevamad, tagastab makse saaja makseteenuse pakkuja olenevalt kohaldatavusest rahalised vahendid maksja makseteenuse pakkujale või lükkab tagasi maksetehingu või järjestikused maksetehingud, mille maksja makseteenuse pakkuja kavandab krediteerida tema kontole. Selleks et vältida liigsete riskimaandustavade kasutamist, on asjakohane kehtestada kõrgem tõendamiskünnis, mille kohaselt tuleks kõnealust kohustust ja vastavat vastutust kohaldada juhul, kui makse saaja makseteenuse pakkujal on tugevad, järjepidevad ja vaidlustamata tõendid või viited, mille põhjal saab ilma usutava alternatiivse selgituseta järeldada, et maksetehingu või järjestikuste maksetehingute tegemine on tingitud pettusest.

(127) Selleks et säilitada makseteenuse kasutajate usaldus makseteenuste usaldusväärsuse vastu, on oluline tagada, et maksjat, tema makseteenuse pakkujat ja asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkujat teavitatakse piisavalt pettuse ennetamisele suunatud meetmetest, mis takistavad maksetehingu täitmist, ning seda tehakse tähtaegade jooksul, mida kohaldatakse käesolevas määruses ja määruses (EL) nr 260/2012 sätestatud maksetehingute täitmise suhtes, järgides samal ajal täielikult määruses (EL) 2024/1624 sätestatud teabe avaldamise keeldu käsitlevaid norme. Selleks et vältida kõnealuste kaitse- ja läbipaistvusmeetmete ebaühtlast kohaldamist eurodes tehtavate välkkreeditkorralduste ja muudes vääringutes tehtavate välkkreeditkorralduste puhul, on käesolevas määruses asjakohane sätestada, et kui makse saaja makseteenuse pakkuja keeldub välkkreeditkorralduse puhul käesoleva määruse kohaselt tegemast rahalisi vahendeid makse saajale kättesaadavaks ja kohaldataval juhul tagastab need rahalised vahendid maksja makseteenuse pakkujale või lükkab tagasi maksetehingu või järjestikuste maksetehingute tegemise, mille maksja makseteenuse pakkuja peab tema kontole krediteerima, peaks makse saaja makseteenuse pakkuja teavitama maksja makseteenuse pakkujat keeldumisest kümne sekundi jooksul pärast seda, kui on maksja makseteenuse pakkujalt kätte saanud kõnealuse välkkreeditkorralduse või järjestikuste välkkreeditkorralduste maksekäsundi. Sellise teate saamisel peaks maksja makseteenuse pakkuja viivitamata taastama maksja maksekontol olukorra, mis seal oleks olnud, kui tehingut ei oleks toimunud, ning teavitama maksjat ja asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkujat tasuta rahaliste vahendite tagastamisest ning sellest, et rahalisi vahendeid ei ole pettuse ennetamise meetmete tõttu makse saaja maksekontol kättesaadavaks tehtud. Kooskõlas määruse (EL) 2024/1624 artikliga 73 ei tohiks sellise teabevahetuse käigus kunagi avaldada maksjale või asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkujale asjaolu, et maksetehinguid või -tegevust hinnatakse või on hinnatud vastavalt määruse (EL) 2024/1624 artiklile 69, et teave edastatakse, tulevikus edastatakse või on edastatud vastavalt määruse (EL) 2024/1624 artiklile 69 või 70 või et sellega seoses on alustatud või võidakse alustada analüüsi.

(128) Makse kogusummas täitmise ja makse täitmisaja kohta käivad normid peaksid olema aluseks heale tavale, millele tuginetakse juhul, kui üks makseteenuse pakkujatest ei asu liidus. Väljaspool liitu asuvale makse saajale kreeditkorralduste ja rahasiirdetehingutega ülekande tegemisel peaks maksja makseteenuse pakkuja esitama maksjale hinnangulise aja, mille jooksul kreeditkorralduste ja rahasiirdetehingute summa väljaspool liitu asuva makse saaja makseteenuse pakkuja kontole krediteeritakse. Liidu makseteenuse pakkujalt ei saa eeldada selle aja prognoosimist, mis kulub väljaspool liitu asuval makseteenuse pakkujal rahaliste vahendite saamise järel summa makse saaja kontole krediteerimiseks.

(129) Selleks et suurendada makseteenuse kasutajate usaldust makseturgude vastu, on oluline, et makseteenuse kasutajad teaksid makseteenuste tegelikku maksumust. Järelikult peaksid läbipaistmatud hinnakujunduse meetodid olema keelatud, sest on üldiselt teada, et selliste meetodite puhul on tarbijal erakordselt raske määrata kindlaks makseteenuse tegelikku hinda. Eelkõige ei tohiks lubada kasutajale ebasoodsa väärtuspäeva kasutamist.

(130) Makseteenuse pakkujal peaks olema võimalik määrata üheselt kindlaks teave, mis on maksetehingu korrektseks täitmiseks vajalik. Ilma et see piiraks tema kohustust osutada makse saaja kontrollimise teenust, peaks maksja makseteenuse pakkuja kohaldama nõuetekohast hoolsust ja kontrollima kordumatu tunnuse vastavust ning juhul, kui kordumatu tunnus ei osutu vastavaks ja seetõttu ei ole seonduvat maksetehingut võimalik täita, keelduma asjaomase maksekäsundi täitmisest ja teavitama sellest maksjat.

(131) Maksesüsteemide sujuv ja tõhus toimimine sõltub sellest, kas kasutaja saab olla kindel, et makseteenuse pakkuja täidab maksetehingu korrektselt ja kokkulepitud ajaks. Tavaliselt saab makseteenuse pakkuja hinnata maksetehinguga seotud riske. Maksetehingut täitev makseteenuse pakkuja võimaldab kasutada maksesüsteemi, teeb korralduse tagasi kutsuda valesti suunatud või eraldatud rahalised vahendid ja teeb enamikul juhtudel otsuse, milliseid vahendajaid kaasata maksetehingu täitmisse. Kõiki neid kaalutlusi arvesse võttes on kohane (välja arvatud ebatavaliste ja ettenägematute asjaolude korral ning kui käesolevas määruses või muudes asjakohastes liidu õigusaktides ei ole sätestatud teisiti) panna makseteenuse pakkujale vastutus kasutajalt vastu võetud maksetehingu täitmise eest, välja arvatud sellise makse saaja makseteenuse pakkuja tegevuse ja tegevusetuse eest, kelle makse saaja valis üksi. Ent selleks, et maksja ei jääks kaitseta ebatõenäolistes olukordades, kus ei ole selge, et makse saaja makseteenuse pakkuja sai maksesumma kätte, peaks asjakohane tõendamise kohustus lasuma maksja makseteenuse pakkujal. Üldjuhul võib eeldada, et vahendav asutus, kes on tavaliselt erapooletu organ, nagu keskpank või kliiringukoda, ja kes kannab maksesumma maksja makseteenuse pakkujalt makse saaja makseteenuse pakkujale, salvestab kontoandmed ning saab need hiljem vajaduse korral kättesaadavaks teha. Kui maksesumma on krediteeritud makse saaja makseteenuse pakkuja kontole, peaks makse saajal tekkima viivitamata õigus nõuda sellelt makseteenuse pakkujalt maksesumma krediteerimist makse saaja kontole.

(132) Maksja makseteenuse pakkuja, see tähendab kontot haldav makseteenuse pakkuja või asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkuja, peaks võtma vastutuse makse korrektse täitmise eest, sealhulgas maksetehingu kogusumma ja täitmisaja eest, ning täieliku vastutuse eksimuse eest, mida teevad makseahelasse kuuluvad teised osalised kuni makse laekumiseni makse saaja kontole. Kui kogusumma ei ole makse saaja makseteenuse pakkujale krediteeritud või on krediteeritud hilinemisega, peaks maksja makseteenuse pakkuja kõnealusest vastutusest tulenevalt korrigeerima maksetehingu või liigse viivituseta maksjale asjakohase tehingusumma tagasi maksma, ilma et see piiraks muid nõudeid, mida võidakse esitada riigisisese õiguse kohaselt. Makseteenuse pakkuja vastutuse korral ei tohiks maksjalt ega makse saajalt nõuda ebakorrektse maksega seotud kulude tasumist. Täitmata jäänud või valesti või hilinemisega täidetud maksetehingu puhul peaks makseteenuse pakkujate tehtud korrigeeriva makse väärtuspäev olema igal juhul sama, mis oleks olnud korrektselt täidetud maksetehingu väärtuspäev.

(133) Kreeditkorralduste ja muude makseteenuste nõuetekohaseks toimimiseks peavad makseteenuse pakkujatel ja nende vahendajatel, sealhulgas töötlejatel, olema lepingud, milles on kindlaks määratud nende vastastikused õigused ja kohustused. Vastutusega seonduvad küsimused on kõnealuste lepingute oluline osa. Maksetehingus osalevate makseteenuse pakkujate ja vahendajate vahelise usalduse tagamiseks on oluline tagada õiguskindlus seoses sellega, et makseteenuse pakkujale, kellel ei ole süüd, kompenseeritakse kantud kahju või makstud summad vastavalt vastutust käsitlevatele normidele. Täiendavad tagasinõude esitamise õigused ja selle sisu üksikasjad ning viisid, kuidas käsitleda makseteenuse pakkuja või vahendaja vastu seoses valesti täidetud maksetehinguga esitatud nõuet, peaksid olema kindlaks määratud lepinguga.

(134) Määruse (EL) 2022/2065 kohaldamisel tuleks ebaseadusliku sisu mõistet mõista kui igas vormis teavet, mis kohaldatava liidu või liikmesriigi õiguse kohaselt on iseenesest ebaseaduslik või mis on kohaldatavate normide kohaselt ebaseaduslik, kuna see on seotud ebaseadusliku tegevusega. Näiteks võib tuua finantsteenuste, sealhulgas makseteenuste pakkumise, mis ei vasta käesoleva määruse, direktiivi (EL) 2026/...[+] või muude liidu või liikmesriigi õigusaktide alusel selliste teenuste pakkumise suhtes kohaldatavatele nõuetele, või sisu, mis on ebaseaduslik pettusi käsitleva riigisisese õiguse kohaselt, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2019/713[31] kohaselt vastu võetud riigisiseses õiguses sätestatud süüteod.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

[31] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/713, mis käsitleb mittesularahaliste maksevahenditega seotud pettuste ja võltsimise vastast võitlust ja millega asendatakse nõukogu raamotsus 2001/413/JSK (ELT L 123, 10.5.2019, lk 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/713/oj).

(135) Makseteenuse pakkuja nõue teiste teenusepakkujate, näiteks elektroonilise side teenuse pakkujate või vahendusteenuste pakkujate, vastu seoses sellist liiki pettusega tekitatud rahalise kahjuga tuleks esitada kooskõlas riigisisese õigusega.

(136) Vahendusteenuste pakkujate puhul on määrusega (EL) 2022/2065 kehtestatud täielikult ühtlustatud raamistik nende teenusepakkujate tingimuslikuks vastutusest vabastamiseks teatavatel tingimustel ja vastavalt Euroopa Liidu Kohtu tõlgendusele. Selleks et kasutada määruse (EL) 2022/2065 kohast teabe talletamise teenuse pakkujate vastutusest vabastamist, peaksid teabe talletamise teenuse pakkujad, sealhulgas digiplatvormid, eemaldama ebaseadusliku sisu või blokeerima juurdepääsu sellele kiiresti pärast seda, kui nad on sellest teada saanud, või kahju hüvitamise nõuete korral pärast seda, kui nad on sellest sisust teada saanud, eelkõige juhul, kui teabe talletamise teenuse pakkujat on teavitatud faktidest või asjaoludest, mille alusel hoolikas ettevõtja oleks pidanud kõnealuse õigusvastasuse tuvastama. Eelkõige määruse (EL) 2022/2065 artikli 3 punkti g alapunktis iii määratletud teabe talletamise teenuse pakkujate puhul, kui kõnealuse määruse artikli 6 lõike 1 kohase vastutusest vabastamise tingimused ei ole täidetud ja teabe talletamise teenuse pakkujad vastutavad nende teenustes talletatud sisu eest ning kui selle sisu tõttu tehti käesoleva määruse tähenduses üks või mitu autoriseerimata maksetehingut või pettuse teel tehtud autoriseeritud maksetehingut, peaks makseteenuse pakkujatel olema võimalik saada teabe talletamise teenuse pakkujatelt hüvitist summas, mis on nende klientidele nende tehingute eest käesoleva määruse alusel tagasi makstud.

(137) Ühtegi käesoleva määruse sätet ei tohiks tõlgendada teabe talletamise teenuse pakkujatele pandud üldise kohustusena jälgida teavet, mida nad edastavad või talletavad, ega nõudena, et need teenuseosutajad otsiksid aktiivselt fakte või asjaolusid, mis viitavad ebaseaduslikule tegevusele, näiteks makseteenuse pakkujana esinemine.

(138) Makseteenuse pakkujate poolse makseteenuste osutamisega võib kaasneda isikuandmete töötlemine. Kontoteabe teenuse osutamine võib hõlmata sellise andmesubjekti isikuandmete töötlemist, kes ei ole konkreetse makseteenuse pakkuja teenuse kasutaja, kuid kelle isikuandmete töötlemine selle konkreetse makseteenuse pakkuja poolt on vajalik teenusepakkuja ja makseteenuse kasutaja vahelise lepingu täitmiseks. Isikuandmete töötlemise korral peaks töötlemine toimuma vastavalt määruste (EL) 2016/679 ning (EL) 2018/1725[32] kohaselt, sealhulgas kooskõlas eesmärgi piiritlemise, võimalikult väheste andmete kogumise ja andmete piiratud ajaks säilitamise põhimõttega. Kõigi käesoleva määruse alusel välja töötatavate ja kasutatavate andmetöötlussüsteemide puhul tuleks rakendada lõimitud andmekaitse ja vaikimisi andmekaitse põhimõtet. Seepärast peaksid määruste (EL) 2016/679 ja (EL) 2018/1725 kohased järelevalveasutused vastutama käesoleva määruse kohaldamisel toimuva isikuandmete töötlemise järelevalve eest.

[32] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

(139) Nagu on märgitud komisjoni teatises ELi jaemaksete strateegia kohta, pakub liidu makseturgude hea toimimine, sealhulgas maksete turvalisus ja makseteenuse kasutajate kaitsmine pettuste eest, olulist avalikku huvi. Seetõttu, kui see on käesoleva määruse kontekstis vajalik makseteenuste osutamiseks ja käesoleva määruse järgimiseks, peaks makseteenuse pakkujatel, maksesüsteemi käitajatel ja makseskeemide käitajatel olema võimalik töödelda määruse (EL) 2016/679 artikli 9 lõikes 1 ja määruse (EL) 2018/1725 artikli 10 lõikes 1 määratletud isikuandmete eriliike kooskõlas vastavalt kõnealuste määruste artikli 9 lõike 2 punktiga g ja artikli 10 lõike 2 punktiga g. Isikuandmete eriliikide töötlemise korral peaksid makseteenuse pakkujad ja maksesüsteemi käitajad rakendama nõuetekohaseid tehnilisi ja korralduslikke meetmeid, et kaitsta füüsiliste isikute põhiõigusi ja -vabadusi. Need meetmed peaksid hõlmama tehnilisi piiranguid andmete taaskasutamisele ning tipptasemel meetmete kasutamist turvalisuse ja eraelu puutumatuse tagamiseks, sealhulgas pseudonüümimist ja krüpteerimist, et tagada kooskõla määruses (EL) 2016/679 sätestatud eesmärgi piiritlemise, võimalikult väheste andmete kogumise ja andmete piiratud ajaks säilitamise põhimõttega. Makseteenuse pakkujad ja maksesüsteemi käitajad peaksid samuti rakendama konkreetseid korralduslikke meetmeid, sealhulgas korraldama koolitusi kõnealuste andmete töötlemise kohta, nägema ette eriliiki andmetele juurdepääsu piirangud ja nõudma sellise juurdepääsu registreerimist.

(140) Üksikisikuid tuleks isikuandmete töötlemisest teavitada kooskõlas määrustega (EL) 2016/679 ja (EL) 2018/1725.

(141) Petturid võtavad sageli sihikule ühiskonna kõige kaitsetumad liikmed. Petturlike maksetehingute õigeaegne avastamine on väga oluline ja nende avastamisele aitab oluliselt kaasa tehinguseire. Seepärast on kohane nõuda, et nii maksja makseteenuse pakkujal kui ka makse saaja makseteenuse pakkujal oleksid kasutusel tehinguseiremehhanismid maksetehingute, sealhulgas makse algatamise teenuseid hõlmavate tehingute jälgimiseks, pidades silmas selliste mehhanismide suurt tähtsust pettuste ennetamisel ja nende pakutavat kaitset, mis on ulatuslikum kui kliendi tugeva autentimise kaudu pakutav kaitse. Maksja makseteenuse pakkuja peaks sellist tehinguseiret tegema enne maksetehingu täitmist, mis välkkreeditkorralduste puhul tähendab reaalajas tehtavat seiret. Makse saaja makseteenuse pakkuja peaks sellist tehinguseiret tegema enne makse saajale rahaliste vahendite kättesaadavaks tegemist. Kui makseteenuse pakkuja ei täida oma kohustusi seoses tehinguseire kohaldamisega ühe maksetehingu või järjestikuste maksetehingute suhtes ning kui kõnealune maksetehing või järjestikused maksetehingud algatati pettuse teel või muul viisil pettuse tulemusel, peaks maksja makseteenuse pakkuja maksjale tagasi maksma kõnealuse maksetehingu või järjestikuste maksetehingute kogusumma. Kui tehinguseiret mittekohaldanud makseteenuse pakkujaks on makse saaja makseteenuse pakkuja, peaks ta maksja makseteenuse pakkujale tagasi maksma summa, mille viimane maksjale tagastas.

(142) EBA peaks töötama välja regulatiivsete tehniliste standardi eelnõu tehinguseiremehhanismidega seotud üksikasjalike tehniliste nõuete kohta. Sellised nõuded peaksid tuginema lisaväärtusele, mis tuleneb makseteenuse kasutaja makseharjumustega seotud asukohapõhistest ja käitumuslikest joontest.

(143) Makseteenuse pakkujatel peaks olema võimalik töödelda teavet oma klientide tehingute ja maksekontode kohta määral, mida on vaja, et tehinguseiremehhanismid võimaldaksid neil tõhusalt pettusi avastada ja ära hoida, eelkõige tuvastades makseteenuse kasutaja ebahariliku käitumise, mis võib olla märk võimalikust petturlikust maksetehingust, või maksekonto ebahariliku kasutamise. Makseteenuse pakkujate tehtav tehinguseire võib pettuste avastamise eesmärgi saavutamiseks vajalikus ulatuses hõlmata sellise teabe töötlemist, mida vahetatakse teenuse abil, mis tagab makse saaja kontrollimise, või mida vahetatakse käesoleva määruse või muude asjakohaste liidu õigusaktide kohaselt kehtestatud teabevahetuskokkulepete raames.

(144) Makseteenuse pakkujad peaksid säilitama tehinguseire ja pettusi käsitleva teabe jagamisega seotud kohustuste täitmiseks töödeldud andmeid ainult nii kaua, kui see on nende eesmärkide saavutamiseks vajalik, ja igal juhul mitte kauem kui viis aastat pärast kliendisuhte lõppemist. Rahapesuvastase töökonna muudetud soovitused näitavad, et selleks, et rahapesu või terrorismi rahastamise tõkestamise, avastamise või uurimise eesmärgil saaksid kohustatud isikud pädevate asutustega teha täielikult koostööd ja kiiresti vastata pädevate asutuste esitatud teabenõuetele, peaksid kohustatud isikud säilitama kliendi suhtes rakendatavate hoolsusmeetmete kaudu saadud vajaliku teabe ja andmed tehingute kohta vähemalt viis aastat. Sellest tulenevalt on määruses (EL) 2024/1624 sätestatud, et kõnealuse määruse kohaselt töödeldavate isikuandmete, sealhulgas kõnealuse määruse artikli 75 alusel loodud teabevahetuspartnerluste raames töödeldava teabe säilitamise perioodiks tuleks kehtestada viis aastat alates ärisuhte lõppemisest või juhutehingu tegemisest. Võttes arvesse, et pettust käsitatakse määruse (EL) 2024/1624 kohaldamisel eelkuriteona, on asjakohane kehtestada käesoleva määruse kohaselt töödeldavate isikuandmete maksimaalseks säilitamisajaks viis aastat alates ärisuhte lõppemisest või juhutehingu tegemisest, et tagada finantskuritegude ennetamise ja avastamise meetmete õiguskindlus ja järjepidevus.

(145) Pettustele on iseloomulik oludega kohanduda ning need hõlmavad lõputut hulka eri meetodeid ja viise, nagu autentimisvolituste vargus, arvete võltsimine ja sotsiaalne manipuleerimine. Seega tuleks üha uut liiki pettuste ennetamiseks tehinguseiremehhanisme järjepidevalt täiustada, kasutades täiel määral ära selliseid tehnoloogilisi lahendusi nagu tehisintellekt ning pettustealast luureteavet, mis on võimalikult täielik ja ajakohane. Sageli ei ole ühel makseteenuse pakkujal täielikku ülevaadet kõigist elementidest ja näitajatest, mille abil saaks konkreetse maksetehingu puhul pettust aegsasti avastada. Teabevahetus makseteenuse pakkujate vahel võib suurendada võimalusi võimalike pettuste paremaks avastamiseks ja makseteenuse kasutajate kaitsmiseks. Seetõttu peaksid makseteenuse pakkujad tehinguseire tegemiseks kasutama teiste makseteenuse pakkujate jagatud andmeid maksepettuste kohta ning vahetama maksepettuste andmeid teiste makseteenuse pakkujatega mitmepoolselt teabevahetuskokkulepete raames. Kui teabevahetus hõlmab isikuandmete töötlemist, peaks selline vahetus piirduma isikuandmete liikidega, mida makseteenuse pakkujad võivad kooskõlas käesoleva määrusega töödelda tehinguseire eesmärgil. Ei tohiks vahetada teavet asukoha ja käitumise kohta, mis on makseteenuse kasutajale iseloomulikud isikustatud turvavolituste tavapärase kasutamise puhul. Vahetatavad andmed peaksid olema seotud konkreetsete maksetehingutega, mille puhul makseteenuse pakkuja kahtlustab pettust, mitte aga varasemate või hilisemate tehingutega. Makseteenuse pakkujad peaksid jagama ka objektiivselt põhjendatud põhjuseid, mis on andnud alust kahtlustada selle konkreetse maksetehinguga seotud pettust, ning kui see maksetehing on seotud teabe talletamise teenuse pakkuja poolt säilitatava petturliku teabega, siis teavet kõnealusele teabe talletamise teenuse pakkujale esitatud teate kohta.

(146) Teabevahetuse suhtes tuleks kohaldada usaldusväärseid tipptasemel kaitsemeetmeid, mis on seotud konfidentsiaalsuse, andmekaitse ja teabe kasutamisega, nagu pseudonüümimine ja krüpteerimine, juurdepääsu- ja kasutajate kontroll, ning see peaks olema kooskõlas määrusega (EL) 2016/679. Enne teabevahetuskokkuleppe sõlmimist peaksid makseteenuse pakkujad koostama andmekaitsealase mõjuhinnangu kooskõlas kõnealuse määruse artikliga 35. Kui andmekaitsealasest mõjuhinnangust selgub, et kaitsemeetmete, turvameetmete ja riskimaandusmehhanismide puudumise korral kaasneks andmete töötlemisega suur oht füüsiliste isikute õigustele ja vabadustele, peaksid makseteenuse pakkujad konsulteerima asjaomase andmekaitseasutusega kooskõlas kõnealuse määruse artikliga 36. Uut mõjuhinnangut ei tohiks nõuda, kui makseteenuse pakkuja ühineb olemasoleva teabevahetuskokkuleppega, mille kohta on andmekaitsealane mõjuhinnang juba koostatud. Teabevahetuskokkuleppes tuleks kindlaks määrata isikuandmete kaitse tehnilised ja korralduslikud meetmed. Samuti tuleks selles kindlaks määrata kõigi asjaomaste makseteenuse pakkujate rollid ja kohustused kooskõlas andmekaitsenormidega, sealhulgas ühise vastutuse korral.

(147) Makseteenuse pakkujatel on pettusekahtluse korral võimalik vahetada maksetehingutega seotud andmeid teiste määruse (EL) 2024/1624 artikli 75 kohaselt loodud teabevahetuspartnerlustes osalejatega, sealhulgas pädevate asutustega, nagu rahapesu andmebürood, järelevalveasutused ja kõik ametiasutused, mis tegelevad rahapesu, selle eelkuritegude või terrorismi rahastamise uurimise või nende eest vastutusele võtmisega või mis vastutavad kuritegeliku vara jälitamise, arestimise ja konfiskeerimise eest; selline andmete vahetamine toimub kooskõlas põhiõiguste ja kohtumenetluslike tagatistega. Makseteenuse pakkujatel on samuti võimalik vahetada teiste makseteenuse pakkujate ja muude osalejatega, sealhulgas avaliku sektori asutustega, selliseid andmeid, mis on seotud nende IKT-süsteemide turvalisust ähvardavate ohtudega, sealhulgas juhul, kui teeskluspettust, andmepüüki ja pahavara kasutatakse makseteenuse kasutajate vastu suunatud pettuse toimepanemiseks; selline andmete vahetamine toimub määruse (EL) 2022/2554 artikli 45 alusel kehtestatud küberohte käsitleva teabe ja teadmuse jagamise kokkulepete raames. Kuna sellised partnerlused või kokkulepped juba pakuvad piisavaid raamistikke avaliku sektori asutuste, sealhulgas õiguskaitseasutuste kaasamiseks pettusega seotud andmete vabatahtlikku vahetamisse, tingimusel et kohaldatakse piisavaid kaitsemeetmeid, ei peeta vajalikuks luua käesoleva määruse alusel selliseks vahetamiseks täiendavat korda.

(148) Kui makseteenuse pakkuja osaleb määruse (EL) 2024/1624 artikli 75 ja määruse (EL) 2022/2554 artikli 45 kohaselt loodud teabevahetuspartnerlustes või -kokkulepetes ning kui need teabevahetuspartnerlused või -kokkulepped võimaldavad makseteenuse pakkujal vahetada pettuste avastamiseks ja ärahoidmiseks vajalikke andmeid kooskõlas käesoleva määrusega, tuleks andmete vahetamist nende teabevahetuspartnerluste raames pidada piisavaks, tagamaks et makseteenuse pakkuja täidab käesolevast määrusest tulenevaid kohustusi jagada maksepettuste andmeid teabevahetuskokkulepete raames. Kui makseteenuse pakkujad osalevad kõnealustes teabevahetuspartnerlustes või -kokkulepetes käesolevast määrusest tulenevate kohustuste täitmiseks, peaks neil olema lubatud töödelda selliste partnerluste või kokkulepete raames vahetatud isikuandmeid, et täita käesolevas määruses sätestatud tehinguseire kohustusi.

(149) Selleks et vältida olukorda, kus õiguspärane teabe jagamine võimaliku petturliku tegevuse kohta toob kaasa põhjendamatu riskimaandustegevuse või makseteenuse kasutajatele maksekontoga seotud teenuste osutamise peatamise selgitusi andmata või nõudeõigusi tutvustamata, on asjakohane kehtestada kaitsemeetmed. Mitmepoolse teabevahetuskokkuleppe alusel jagatavaid maksepettuste andmeid, millega võib kaasneda isikuandmete avalikuks tulek, sealhulgas petturlike kreeditkorraldustega potentsiaalselt seotud makse saajate kordumatute tunnuste avalikuks tulek, peaksid makseteenuse pakkujad kasutama üksnes tehinguseire parandamise eesmärgil. Makseteenuse pakkujad peaksid kehtestama täiendavad kaitsemeetmed, näiteks võtma ühendust kliendiga, kes on petturlikuks peetava kreeditkorralduse puhul maksja, ja kontot täiendavalt jälgima, kui võimaliku petturliku kordumatu tunnusena jagatav kordumatu tunnus on seostatav asjaomase makseteenuse pakkuja kliendiga. Selliste teabevahetuskokkulepete raames makseteenuse pakkujate vahel jagatavad maksepettuste andmed ei tohiks olla alus, millele tuginedes saab peatada maksekontoga seotud teenuste osutamise üksikasjalikku uurimist läbi viimata.

(150) Kui töötatakse välja meetmeid makseteenuste valdkonnas pettuste vastu võitlemiseks, on eriti oluline pidada asjakohaseid konsultatsioone asjaomaste sidusrühmadega, et vahetada parimaid tavasid ja kogemusi. Need konsultatsioonid peaksid tuginema nende avaliku ja erasektori ekspertide panusele, kellel on asjaomastes valdkondades tõendatud teadmised ja kogemused. Selleks peaks komisjon looma pettustevastase võitluse platvormi. Pettustevastase võitluse platvorm peaks koosnema ekspertidest ja võib hõlmata näiteks asjaomaste liidu asutuste, riiklike pädevate asutuste, makseteenuse pakkujate, tehnilise teenuste pakkujate, digiplatvormide pakkujate, telekommunikatsiooniteenuste pakkujate, internetiteenuse pakkujate, eri maksesüsteeme või -skeeme esindavate ekspertide, kauplejate, tarbijaorganisatsioonide ja vaidlusi lahendavate asutuste esindajaid.

(151) Pettustevastase võitluse platvorm tuleks luua kooskõlas komisjoni eksperdirühmade loomise ja toimimise suhtes kohaldatavate horisontaalsete normidega, sealhulgas valikumenetlust käsitlevate normidega. Valikumenetluse eesmärk peaks olema tagada kõrgetasemelised eksperditeadmised ning geograafiline ja sooline tasakaal, samuti asjakohaste teadmiste ja kogemuste tasakaalustatud esindatus, võttes arvesse pettustevastase võitluse platvormi konkreetseid ülesandeid. Valikumenetluse käigus peaks komisjon läbi viima nende horisontaalsete normide kohase hindamise, et teha kindlaks, kas valikumenetluses osalevate kandidaatide seas esineb võimalikke huvide konflikte, ning võtma asjakohaseid meetmeid selliste konfliktide vältimiseks või lahendamiseks.

(152) Pettustevastase võitluse platvorm peaks andma komisjonile nõu makseteenuste valdkonnas pettuste vastu võitlemisele suunatud õigusaktide väljatöötamiseks ja nende rakendamise jälgimiseks. Pettustevastase võitluse platvorm peaks esitama komisjonile ja Euroopa digiteenuste nõukojale soovitusi vabatahtliku tegevusjuhendi koostamiseks, et edendada ennetamist, suurendada turvalisust ning võidelda makse- ja finantspettuste vastu. Samuti peaks pettustevastase võitluse platvorm jagama teavet makseteenuste valdkonnas asetleidvate pettuste suundumuste kohta ja neid suundumusi analüüsima, samuti jagama teavet meetmete kohta, millega võideldakse pettuste vastu makseteenuste valdkonnas, sealhulgas riskimaandamismeetmete kohta, ning viiside kohta, kuidas parandada piiriülest ja valdkondadevahelist koostööd seoses makseteenuste valdkonnas asetleidvate pettuste vastases võitluses kasutatavate vahenditega. Pettusevastase võitluse platvorm peaks täitma oma ülesandeid kooskõlas läbipaistvuse põhimõttega. Samuti tuleks arvesse võtta tööd, mida tehakse olemasolevate algatuste raames, et võidelda maksepettuste vastu, vältida dubleerimist ja teha nendega tihedat koostööd.

(153) Maksepettused muutuvad üha keerukamaks, kuna petturid kasutavad selliseid manipuleerimise ja teise isikuna esinemise võtteid, mida makseteenuse kasutajatel on raske avastada, kui nad pole pettusest piisavalt teadlikud ja kui neil pole selle kohta piisavat teavet. Makseteenuse pakkujad saavad aidata oluliselt kaasa pettuste ennetamise tõhustamisele, tehes korrapäraselt kõik vajalikud jõupingutused, et suurendada makseteenuse kasutajate teadlikkust ja parandada nende arusaama maksepettuste riskidest ja suundumustest. Eelkõige peaksid makseteenuse pakkujad korraldama makseteenuse pakkujate klientidele ja töötajatele suunatud asjakohaseid teadlikkuse suurendamise programme ja kampaaniaid pettuste valdkonna suundumuste ja riskide kohta, aitamaks klientidel aru saada, et nad on langenud pettusekatse ohvriks. Makseteenuse pakkujad peaksid andma oma tarbijatele eri kanalite kaudu asjakohast teavet pettuste kohta, esitades selgeid sõnumeid ja hoiatusi ning aidates neil seeläbi võimalikes pettusega seotud ohuolukordades asjakohaselt reageerida. EBA-t tuleks innustada koostama makseteenuse pakkujate jaoks suuniseid erinevate maksepettuste riskide alaste programmide väljatöötamiseks, võttes arvesse pettustega seotud riskide pidevalt muutuvat olemust, kui ta peab vajalikuks saavutada selliste programmide sidusus kogu liidus.

(154) Pettuseohtude alane teadlikkus on oluline, et parandada makseteenuse kasutajate kaitset selliste ohtude eest ja seega suurendada kogu liidus nende usaldust makseteenuste kasutamise vastu, pidades eelkõige silmas, et petturid muudavad kiirelt oma meetodeid ja strateegiaid. Liikmesriikidel võib olla oluline roll kodanike sellealase teadlikkuse ja valmisoleku kollektiivsel suurendamisel lisaks individuaalsele teabele, mida teenusepakkujad oma klientidele annavad. Direktiivis (EL) 2022/2555 on juba ette nähtud, et liikmesriigid töötavad välja riiklikud küberturvalisuse strateegiad, mille raames tuleks vastu võtta konkreetsed poliitikameetmed, et edendada ja arendada haridust ja koolitust küberturvalisuse, küberturvalisuse alaste oskuste, teadlikkuse suurendamise ning teadus- ja arendustegevuse algatuste valdkonnas, samuti suunised heade küberhügieeni tavade ja kontrollimeetmete kohta, mille eesmärk on suurendada kodanike, sidusrühmade ja üksuste teadlikkust küberturvalisuse riskidest ja nendeks valmisolekut, sealhulgas teadlikkust pettuste toimepanemiseks kasutatavate meetodite kohta, nagu andmepüük, teeskluspettus, pahavara ja muud sotsiaalse manipulatsiooni vormid. Lisaks nähakse direktiivis (EL) 2019/713 ette, et liikmesriigid kehtestavad poliitikameetmed (või tugevdavad neid) mittesularahaliste maksevahenditega seotud pettuste ja võltsimise ärahoidmiseks ning võtavad või tugevdavad meetmeid selliste kuritegude toimepanemise riski vähendamiseks, mis hõlmab katseid panna toime selliseid pettusi nagu andmepüük ja riisumine; sel eesmärgil kasutavad liikmesriigid teavitus- ja teadlikkuse suurendamise kampaaniaid ning haridusprogramme. Kooskõlas nimetatud direktiividest tulenevate kohustustega peaksid liikmesriigid välja töötama ja ajakohastama alalisi ja asjakohaseid meetmeid, et suurendada üldsuse teadlikkust olemasolevatest ja tekkivatest maksepettuste mustritest, käesoleva määruse kohaselt järgitavatest menetlustest, et teha kindlaks pettusekatsed ja nendest teatada, ning makseteenuse kasutajate õigustest ja kohustustest, mis neil käesoleva määruse kohaselt on seoses pettustega. Liikmesriigid peaksid teavitama komisjoni võetud meetmetest.

(155) Liikmesriigid peaksid tagama, et selliste teadlikkuse suurendamise ja haridusmeetmete jaoks on olemas piisavad rahalised vahendid ning et need on asjakohaselt suunatud, eelkõige vastavalt haavatavate tarbijarühmade, sealhulgas noorte ja eakate ning piiratud digioskustega inimeste, vajadustele ja huvidele. Makseteenuse pakkujad, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2018/1972[33] määratletud isikutevahelise side teenuse pakkujad ning väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad peaksid tegema liikmesriikidega koostööd selliste pettusealaste teadlikkuse suurendamise kampaaniate väljatöötamisel ja ajakohastamisel, sealhulgas andes teavet nende teenuste puhul kindlaks tehtud pettuseohtude ja -mustrite kohta ning kasutajate teadlikkusega seotud parimate tavade kohta. Selline koostöö peaks olema tasuta ning toimuma mõistlikel ja proportsionaalsetel tingimustel.

(156) Elektrooniliste maksete turvalisus on väga oluline, et tagada kasutajate kaitse ja e-kaubanduse jaoks sobiva keskkonna kujundamine. Kõik elektroonilisel kujul pakutavad makseteenused tuleks tagada turvalisel viisil, võttes selleks kasutusele tehnoloogia, mis suudab tagada kasutaja turvalise autentimise ja vähendada maksimaalselt pettuse ohtu. Mis puudutab pettusi, siis direktiiviga (EL) 2015/2366 kehtestatud peamine uuendus oli kliendi tugeva autentimise kasutuselevõtt. Direktiivi (EL) 2015/2366 rakendamise kohta koostatud komisjoni hinnangus järeldati, et kliendi tugev autentimine on juba aidanud pettusi märkimisväärselt vähendada.

---

[33] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/1972, millega kehtestatakse Euroopa elektroonilise side seadustik (ELT L 321, 17.12.2018, lk 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1972/oj).

(157) Kliendi tugeva autentimise nõudeid ei tohiks oluliselt muuta võrreldes direktiivi (EL) 2015/2366 alusel kehtivate nõuetega. Kliendi tugev autentimine põhineb jätkuvalt kahel või enamal üksteisest sõltumatul elemendil, mis kuuluvad teadmise, omamise ja olemuse kategooriatesse. Olemuse kategooria on seotud kehaosade füüsikaliste omaduste, füsioloogiliste omaduste ja keha tekitatud käitumuslike protsessidega ning nende kombinatsiooniga. Vähemalt kaks kasutatavat elementi peavad pärinema eri kategooriatest. Autentimistehnoloogia uuenduste võimaldamiseks lubatakse selle põhimõtte osas tehtud erandiga kasutada kahte elementi olemuse kategooriast, kui see ei vähenda turvalisuse taset. Selleks et tagada kõrgetasemeline turvalisus ja selle erandi ühetaoline kohaldamine riiklike pädevate asutuste poolt, peaks EBA töötama välja suunised selle kohta, kuidas hinnata sellistel juhtudel kahe elemendi sõltumatust.

(158) Kliendi tugevast autentimisest ei tohiks mööda hiilida, eelkõige põhjendamatu tuginemisega kliendi tugeva autentimise osas tehtud vabastustele. Mõisted „kaupmehe algatatud maksetehing“ ja „posti või telefoni teel esitatud maksekäsundil põhinev maksetehing“ tuleks sõnaselgelt määratleda, kuna nendele mõistetele saab tugineda kliendi tugeva autentimise kohaldamata jätmise põhjendamisel, kuid neid mõistetakse ja kohaldatakse erinevalt ning neile tuginetakse ka nõuetest kõrvalehoidmise eesmärgil. Kaupmehe algatatud maksetehingute puhul tuleks kohaldada kliendi tugevat autentimist algse volituse kehtestamisel, selle kohaldamist ei tuleks nõuda järgnevate kaupmehe algatatud maksetehingute puhul. Posti või telefoni teel esitatud maksekäsundil põhineva maksetehingu puhul peaks selleks, et tehingut saaks käsitada posti või telefoni teel esitatud maksekäsundil põhineva maksetehinguna, mittedigitaalne olema üksnes maksekäsundi esitamine, mitte selle autentimine või täitmine, ning seetõttu ei peaks selle suhtes kehtima kliendi tugeva autentimise kohustus. Selles mõttes võib kaardipõhise maksetehinguna käsitada posti või telefoni teel esitatud maksekäsundil põhinevat maksetehingut, kui maksekäsundi esitamine toimub mitteelektroonilisel viisil, näiteks kui makseandmed edastatakse kaardiomanikult kaupmehele mitteelektrooniliste kanalite kaudu. Maksetehingute suhtes, mille puhul maksja esitab maksekäsundi paberil, postiga või telefoni teel, peaks maksja makseteenuse pakkuja kohaldama turvanõudeid ja kontrolle, mis võimaldavad maksetehingu autentimist. Kliendi tugevast autentimisest ei tohiks mööda hiilida ka selliste tavade abil, mis hõlmavad väljaspool liitu asutatud maksetehingute vastuvõtmise teenust osutava makseteenuse pakkuja kasutamist, et vältida kliendi tugeva autentimise nõuete täitmist.

(159) Kuna kliendi tugevat autentimist peaks kohaldama selline makseteenuse pakkuja, kes väljastab isikustatud turvavolitusi, ei peaks kohaldama kliendi tugevat autentimist maksetehingute suhtes, mille algatab maksja asemel makse saaja, kui need tehingud algatatakse täielikult ilma maksja sekkumise või osalemiseta. Kaupmehe algatatud maksetehingute ja otsekorralduste, mis on mõlemad makse saaja algatatud tehingud, regulatiivne käsitus tuleks ühtlustada ja nende suhtes tuleks kohaldada samu tarbijakaitsemeetmeid, välja arvatud tingimusteta tagasimakse saamise õigus, mida tuleks kohaldada üksnes otsekorralduste suhtes.

(160) Selleks et luua eri makseinstrumentidele võrdsed tingimused, peaks olema võimalik algatada üks või mitu korduvat kreeditkorraldust, sealhulgas erinevas summas, ilma kohustuseta kohaldada kliendi tugevat autentimist, kui maksja makseteenuse pakkuja algatab sellised kreeditkorraldused makse saaja taotlusel, tingimusel et täidetud on teatavad kumulatiivsed tingimused. Eelkõige peaks see olema võimalik juhul, kui makse saaja taotlus põhineb makse saaja ja maksja vahelisel lepingul, milles on kindlaks määratud maksete sageduse ja makstavate summadega seotud tingimused, kui maksja sõlmib oma makseteenuse pakkujaga lepingu, mille suhtes kohaldatakse kliendi tugevat autentimist ja millega antakse makseteenuse pakkujale korraldus täita vastavad kreeditkorraldused kooskõlas maksja ja makse saaja vahelise lepinguga, ning kui maksja makseteenuse pakkuja poolt vastavate kreeditkorralduste algatamiseks ei ole maksjal vaja võtta täiendavaid meetmeid. Samaväärsete kaitsemeetmete tagamiseks tuleks tagasimakseid ja tagasimaksetaotlusi käsitlevaid sätteid, mida kohaldatakse makse saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingute suhtes, kohaldada käesoleva raamistiku kohaldamisalasse kuuluvate kreeditkorralduste suhtes samadel tingimustel, mida kohaldatakse kaupmehe algatatud maksetehingute suhtes. Lisaks on selleks, et edendada takistamatut innovatsiooni ja kiirendada tõhusate maksemeetodite laiemat kättesaadavust maksjatele ja makse saajatele suhtluspunktis, vaja võimaldada ühe või mitme korduva kreeditkorralduse algatamist kõnealuse raamistiku alusel alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast.

(161) Finantsalase kaasamise parandamiseks ning kooskõlas direktiiviga (EL) 2019/882 peaksid kõik makseteenuse kasutajad, sealhulgas puuetega inimesed, eakad, piiratud digioskustega inimesed ja need, kellel pole võimalik kasutada digikanaleid või nutitelefone, saama ennast kaitsta pettuste eest, mida pakub kliendi tugev autentimine, eelkõige seoses selliste põhiliste finantsteenuste kasutamisega nagu digitaalsed kaugmaksetehingud ja veebipõhine juurdepääs maksekontole. Pärast kliendi tugeva autentimise kehtestamist ei saanud teatavad liidu tarbijad enam veebipõhiseid tehinguid teha, kuna neil ei olnud praktikas võimalik teha läbi kliendi tugevat autentimist. Seetõttu peaksid makseteenuse pakkujad tagama, et nende kliendid saavad kasutada erinevaid kliendi tugeva autentimise tegemise viise, mis on kohandatud nende vajadustele ja olukordadele. Need viisid peaksid olema tasuta ega tohiks sõltuda ühestainsast tehnoloogiast, seadmest või mehhanismist ega nutitelefoni või muu nutiseadme olemasolust.

(162) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 910/2014[34] alusel rakendatavad Euroopa digiidentiteedikukrud on e-identimise vahendid, mis pakuvad identimis- ja autentimislahendusi, võimaldamaks piiriülest juurdepääsu finantsteenustele, sealhulgas makseteenustele. Euroopa digiidentiteedikukru kasutuselevõtmise eesmärk on hõlbustada veelgi piiriülest digitaalset tuvastamist ja autentimist turvaliste digimaksete tagamiseks ning hõlbustada üleeuroopalise digimaksete raamistiku arendamist. Määruse (EL) nr 910/2014 artikli 5f lõike 2 kohaselt on makseteenuse pakkujad kohustatud aktsepteerima Euroopa digiidentiteedikukrute kasutamist, et makseteenuste valdkonnas toetada kontole sisselogimise ja tehingute algatamise eesmärgil toimuva e-identimise puhul kliendi tugeva autentimise nõuete täitmist. EBA-le tuleks teha ülesandeks koostada regulatiivsed tehnilised standardid, milles tuleks konkreetselt arvesse võtta Euroopa digiidentiteedikukrute kasutamist, et toetada kliendi tugeva autentimise nõuete täitmist eespool nimetatud eesmärkidel.

(163) E-kaubanduse ja mobiilimaksete mahu kasvuga peaks kaasnema turvameetmete üldine tugevdamine. Kui tegemist on maksetehingu algatamisega kaugjuurdepääsu teel, st kui maksekäsund esitatakse interneti kaudu, peaks tehingute autentimine tuginema dünaamilistele koodidele, et makseteenuse kasutajale oleks igal ajal teada makse summa ja makseteenuse kasutaja autoriseeritava tehingu makse saaja.

---

[34] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 910/2014 e-identimise ja e-tehingute jaoks vajalike usaldusteenuste kohta siseturul ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 1999/93/EÜ (ELT L 257, 28.8.2014, lk 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj).

(164) Mobiilimaksete mahu kasvu ja nende maksete tegemiseks kasutatavate eri mudelite teket silmas pidades tuleks kehtestada nõue kasutada kaugmaksetehingute puhul kliendi tugevat autentimist koodidega, mis seovad tehingud dünaamiliselt konkreetse summa ja konkreetse makse saajaga.

(165) Dünaamilise sidumisega vähendatakse maksekäsundi esitamise ja maksete autentimise vahelisel ajal makse saaja nime ja tehingu summaga seotud manipuleerimise riski, aga ka pettuseriski üldisemalt mobiilimaksete puhul, mille korral kliendi tugeva autentimise jaoks on vaja kasutada maksja seadmes internetti. Seetõttu peaksid makseteenuse pakkujad samuti kohaldama elemente, millega seostatakse tehing dünaamiliselt konkreetse summa ja konkreetse makse saajaga, või samaväärse mõjuga ühtlustatud turvameetmeid, mis tagavad tehingu summa ja saaja konfidentsiaalsuse, autentsuse ja tervikluse kõigis algatamise etappides.

(166) Vastavalt delegeeritud määruse (EL) 2018/389 artiklis 18 sätestatud kliendi tugevast autentimisest vabastamisele lubati makseteenuse pakkujatel kliendi tugevat autentimist mitte kohaldada, kui maksja algatab elektroonilise kaugmaksetehingu, mille riskitaseme on makseteenuse pakkuja tehinguseiremehhanismidele tuginedes hinnanud madalaks. Turuosalistelt saadud tagasiside näitab, et selleks, et suurem hulk makseteenuse pakkujaid rakendaksid tehingu riskianalüüsi, on vaja vastu võtta asjakohased normid sellise analüüsi ulatuse kohta, kehtestada selged auditeerimisnõuded, tagada üksikasjalikum teave ja täpsemad määratlused riskiseire nõuete ja jagatavate andmete kohta ning hinnata võimalikku kasu, mis tuleneb sellest, et makseteenuse pakkujatel lubatakse teatada petturlikest maksetehingutest, mille eest nad ainuisikuliselt vastutavad. EBA peaks seetõttu töötama välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles sätestatakse tehingu riskianalüüsi reeglid.

(167) Turvameetmed peaksid olema vastavuses makseteenusega seotud riski tasemega. Selleks et võimaldada kasutajasõbralike ja ligipääsetavate maksevahendite väljatöötamist madala riskitasemega maksete tegemiseks, näiteks müügipunktis tehtavate väikese väärtusega viipemaksete jaoks või juriidiliste isikute algatatud maksetehingute jaoks (sõltumata sellest, kas nendeks makseteks kasutatakse mobiiltelefoni või mitte), tuleks regulatiivsetes tehnilistes standardites täpsustada turvanõuete kohaldamisest tehtavaid vabastusi. Isikustatud turvavolituste turvalisel viisil kasutamine on vajalik selleks, et vähendada teeskluspettuse, andmepüügi ja muude pettuste riski. Kasutajate kaitseks tuleks vastu võtta meetmed, millega kaitstakse nende isikustatud turvavolituste konfidentsiaalsust ja terviklust.

(168) Makseteenuse pakkujad peaksid kohaldama kliendi tugevat autentimist muu hulgas siis, kui makseteenuse kasutaja teeb kaugjuurdepääsu teel toimingu, millega võib kaasneda maksepettuse või muu kuritarvitamise oht. Makseteenuse pakkujad peaksid rakendama piisavaid turvameetmeid makseteenuse kasutajate isikustatud turvavolituste konfidentsiaalsuse ja tervikluse kaitsmiseks.

(169) Liikmesriikide turu sidusrühmade seas puudub ühtne arusaam kliendi tugeva autentimise nõuete kohaldamisest makseinstrumentide, eelkõige maksekaartide digirahakottidesse kandmise suhtes. Tokeni loomine või selle asendamine võib kaasa tuua maksepettuse või muu kuritarvitamise ohu. Makseinstrumendi tokeni loomise või asendamise puhul, mis toimub kaugjuurdepääsu teel makseteenuse kasutaja osalusel, peaks seega olema nõutav, et makseteenuse kasutaja makseteenuse pakkuja kohaldaks tokeni väljastamise või asendamise ajal kliendi tugevat autentimist. Makseteenuse pakkuja peaks tokeni loomise või asendamise etapis kliendi tugevat autentimist kohaldades kaugjuurdepääsu teel veenduma, et makseteenuse kasutaja on makseinstrumendi õiguspärane kasutaja, ning seostama kasutaja ja makseinstrumendi digiversiooni asjakohase seadmega.

(170) Otsemakse digirahakottide käitajatelt, kes kontrollivad kliendi tugeva autentimise elemente, kui maksete tegemiseks kasutatakse digirahakottidesse salvestatud tokeniseeritud instrumente, tuleks nõuda maksjate makseteenuse pakkujatega edasiandmislepingute sõlmimist, et neil oleks võimalik sellist kontrolli jätkata, nõudes samas neilt peamiste turvalisuse valdkonna kohustuste täitmist. Selliste lepingute kohaselt peaks maksja makseteenuse pakkujatele jääma täielik vastutus olukorras, kus otsemakse digirahakoti käitaja ei kohalda kliendi tugevat autentimist, ning neil peaks olema õigus auditeerida ja kontrollida rahakoti käitaja turvasätteid.

(171) Kui tehnilise teenuse pakkujad või maksesüsteemide käitajad osutavad teenuseid makse saajatele või makse saajate või maksjate makseteenuse pakkujatele, peaksid nad toetama kliendi tugeva autentimise kohaldamist nende ülesannete raames maksetehingute algatamisel või täitmisel. Arvestades, et nad täidavad olulist rolli jaemaksetega seotud peamiste turvanõuete nõuetekohase rakendamise tagamisel, sealhulgas asjakohaste IT-lahenduste pakkumise kaudu, peaksid tehnilise teenuse pakkujad ja maksesüsteemide käitajad vastutama otsese rahalise kahju eest, mida nad on põhjustanud makse saajatele või makse saajate või maksjate makseteenuse pakkujatele oma lepingulise suhte raames kliendi tugeva autentimise kohaldamiseks vajalike teenuste osutamata jätmise eest, selle täitmata jätmisega proportsionaalselt ning kuni asjakohase tehingu summa ulatuses.

(172) Liikmesriigid peaksid tagama, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/11/EL[35] artikli 18 kohaselt liikmesriikide määratud pädevad asutused täidavad kõnealuse direktiivi artiklites 19 ja 20 sätestatud ülesandeid seoses nende territooriumil asuvate vaidluste lahendamise üksustega, kes kavatsevad kvalifitseeruda vaidluste kohtuvälise lahendamise üksusteks, et lahendada käesolevast määrusest tulenevate õiguste ja kohustustega seotud vaidlusi.

(173) Pädevatel asutustel peaks olema õigus nõuda teavet määruses (EL) 2022/2065 määratletud vahendusteenuste pakkujatelt, kes aitavad kaasa autoriseerimata makseteenuste osutamisele, ning anda neile korraldus blokeerida või piirata juurdepääsu veebisaitidele, mida haldavad autoriseerimata makseteenuste käitajad. Klientide rahaliste vahendite ja muu vara ajutise kaitsmise huvides peaks see õigus olema kättesaadav juba uurimisetapis, kui on olemas põhjendatud ja faktidel põhinev kahtlus, mis annab aluse eeldada, et toimub autoriseerimata äritegevus.

---

[35] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta direktiiv 2013/11/EL tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise kohta, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja direktiivi 2009/22/EÜ (tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise direktiiv) (ELT L 165, 18.6.2013, lk 63, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj).

(174) Ilma et see piiraks klientide õigust pöörduda kohtusse, peaksid liikmesriigid tagama makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vaheliste vaidluste lahendamise võimaldamiseks kergesti kättesaadavad, piisavad, sõltumatud, erapooletud, läbipaistvad ja tõhusad vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlused. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 593/2008[36] on ette nähtud, et lepingu suhtes kohaldatavat õigust käsitlevad lepingutingimused ei tohi kahjustada tarbijale tema alalise elukohariigi õiguse kohustuslike sätete alusel tagatud kaitset. Tõhusa ja tulemusliku vaidluste lahendamise menetluse kehtestamiseks peaksid liikmesriigid tagama, et makseteenuse pakkujad osalevad vaidluste kohtuvälise lahendamise menetluses kooskõlas direktiivis 2013/11/EL sätestatud kvaliteedinõuetega, et lahendada vaidlused enne kohtusse pöördumist. Tarbijate ja ettevõtjate vaheliste lepinguliste vaidluste puhul, mis on seotud kaupade või teenuste ostmisega, tagatakse direktiiviga 2013/11/EL, et liidu tarbijatel ja ettevõtjatel on juurdepääs kinnitatud kvaliteediga vaidluste kohtuvälise lahendamise asutustele, mis vastavad direktiivis 2013/11/EL sätestatud kvaliteedinõuetele. Makseteenuse pakkujatel peaks olema kohustus osaleda vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlustes, et lahendada makseteenuse pakkujate ja tarbijate vahelisi vaidlusi seoses käesolevast määrusest tulenevate õiguste ja kohustustega. See võimaldaks tarbijatel, kellel ei ole juriidiliste isikutega samu vahendeid ja ressursse, kasutada oma käesolevast määrusest tulenevaid õigusi ning saada juurdepääs otstarbekamatele ja odavamatele täitmise tagamise vahenditele. Tarbijaid ei tohiks sundida sellistes vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlustes osalema.

---

[36] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I) (ELT L 177, 4.7.2008, lk 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/593/oj).

(175) Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele on põhiõigused, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklis 47. Seetõttu ei tohiks vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlused olla kavandatud asendama kohtumenetlust ning ei tohiks võtta tarbijatelt või kauplejatelt õigust pöörduda õiguskaitse saamiseks kohtusse. Käesolevat määrust ei tohiks tõlgendada selliselt, et see takistaks pooltel kasutada oma õigust pöörduda kohtusse. Kui vaidlust ei saa lahendada asjaomase vaidluste kohtuvälise lahendamise menetluse abil, mille tulemus ei ole siduv, ei tohiks pooli hiljem takistada algatamast kõnealuse vaidluse suhtes kohtumenetlust. Liikmesriigid peaksid saama vabalt valida selle eesmärgi saavutamiseks asjakohased vahendid. Muu hulgas peaks neil olema võimalus ette näha, et aegumistähtajad ei lõppe vaidluste kohtuvälise lahendamise menetluse kestel.

(176) Tarbijatel peaks olema õigus kaitsta oma õigusi seoses käesoleva määruse alusel makseteenuse pakkujatele pandud kohustustega esindushagide kaudu vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile (EL) 2020/1828[37].

[37] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2020. aasta direktiiv (EL) 2020/1828, mis käsitleb tarbijate kollektiivsete huvide kaitsmise esindushagisid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2009/22/EÜ (ELT L 409, 4.12.2020, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/1828/oj).

(177) Kehtestada tuleks asjakohased menetlused, mille kohaselt esitatakse kaebusi makseteenuse selliste pakkujate vastu, kes ei täida oma kohustusi, ja tagada asjakohasel juhul mõjusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste määramine. Selleks et tagada käesoleva määruse tulemuslik täitmine, peaksid liikmesriigid määrama makseteenuse pakkujatest sõltumatud pädevad asutused vastavalt määruses (EL) nr 1093/2010 sätestatud tingimustele. Liikmesriigid peaksid teatama komisjonile määratud asutuste nimed ning esitama ka nende ülesannete selge kirjelduse.

(178) Võttes arvesse asjaolu, et teatavad direktiivi (EL) 2015/2366 sätted, näiteks kulude eelnevat läbipaistvust ja täitmisaega käsitlevad sätted, kavandati traditsioonilisi elektroonilisi makseid silmas pidades ja neis ei võetud arvesse hajusraamatu tehnoloogia või sarnase tehnoloogia kasutamise eripära e-raha tokenitega tehtavate maksetehingute puhul, on oluline täpsustada, kas neid nõudeid kohaldatakse e-raha tokenitega tehtavate maksetehingute suhtes, ning kehtestada sellega seoses üleminekusätted.

(179) Pädevate asutuste volitusi tuleb veelgi lähendada, et rajada teed täitmise tagamise samaväärsele tasemele lõimunud makseturul. Pädevatele asutustele tuleks anda kõik järelevalve-, uurimis- ja karistuste määramise volitused, mis on vajalikud käesoleva määruse järgimise tagamiseks. Seepärast tuleks käesolevas määruses sätestada ühised miinimumvolitused, mis tuleks anda pädevatele asutustele, koos piisavate vahenditega järelevalve tõhususe tagamiseks. Selleks et kaitsta tarbijaid ja tagada turul igal ajal piisava teabe olemasolu, peaks pädevatel asutustel olema õigus võtta aegsasti järelevalvemeetmeid, näiteks peatada või keelata teenuste osutamine, turustamine ja reklaam või avaldada avalikke teateid, et hoiatada üldsust käesoleva määruse tegeliku või kahtlustatava rikkumise eest. Pädevad asutused peaksid neid volitusi kasutama eelkõige juhul, kui rikkumiseks on autoriseerimata makseteenuste osutamine, vale või eksitava teabe levitamine makseturu kaudu ning üldisemalt olukord, kui makseteenuse pakkuja või makseteenuse osutamises osalev kolmas isik ei täida käesolevast määrusest tulenevaid kohustusi. Kui pädevate asutuste avalike teadaannete kaudu avaldatud teave näib olevat ebatäpne, mittetäielik või selle aluseks olevad asjaolud ebaõiged, peaksid pädevad asutused selle viivitamata parandama samade sidekanalite kaudu, mida kasutatakse üldsuse teavitamiseks.

(180) Pädevatel asutustel peaks digitaalses keskkonnas olema võimalik käesoleva määruse rikkumised kiiresti ja tulemuslikult peatada, eelkõige juhul, kui rikkuja varjab oma isikut või muudab täitmise tagamise vältimiseks oma asukohta liidu piires või asub tegutsema kolmandas riigis. Tarbijate huvidele tõsise kahju tekitamise riski korral peaks pädevatel asutustel olema võimalik võtta vastu ajutisi meetmeid, sealhulgas eemaldada internetipõhise kasutajaliidese sisu või nõuda sellele juurdepääsul tarbijate jaoks sõnaselge hoiatuse kuvamist. Sellised meetmed ei tohiks minna kaugemale sellest, mis on vajalik käesoleva määruse rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks.

(181) Ilma et see piiraks õigust pöörduda käesoleva määruse järgimise tagamiseks kohtusse, peaksid pädevad asutused kasutama neile käesoleva määruse alusel antud vajalikke volitusi, sealhulgas volitust uurida väidetavaid rikkumisi ning määrata halduskaristusi ja võtta haldusmeetmeid, kui makseteenuse pakkuja ei täida käesolevas määruses sätestatud õiguste ja kohustustega seotud nõudeid, eelkõige kui on oht, et rikkumine kordub või et riivatakse muul moel tarbijahuve. Pädevad asutused peaksid kehtestama tulemuslikud mehhanismid, et soodustada võimalikest või tegelikest rikkumistest teatamist. Kõnealused mehhanismid ei peaks takistama iga süüdistatava õigust kaitsele.

(182) Liikmesriikidelt tuleks nõuda mõjusate, proportsionaalsete ja hoiatavate halduskaristuste ja haldusmeetmete kehtestamist seoses käesoleva määruse sätete rikkumisega. Kõnealused halduskaristused, sunniraha ja haldusmeetmed peaksid vastama teatavatele miinimumnõuetele, sealhulgas seoses miinimumvolitustega, mis tuleks anda pädevatele asutustele nende rakendamiseks, ning seoses kriteeriumidega, mida pädevad asutused peaksid arvesse võtma nende kohaldamisel ning nende kohta teabe avaldamisel ja aruande esitamisel. Liikmesriigid peaksid sätestama sunniraha kohaldamiseks konkreetsed normid ja tulemuslikud mehhanismid.

(183) Pädevatel asutustel peaks olema volitus määrata rahalisi halduskaristusi, mille suurus on piisav, et tasakaalustada rikkumisest loodetavat kasu, ning mis oleksid heidutavad ka suurematele asutustele.

(184) Halduskaristuste ja haldusmeetmete kehtestamisel peaksid pädevad asutused halduskaristuse või muu haldusmeetme liigi ja rahalise halduskaristuse määra üle otsustamisel võtma arvesse samale füüsilisele või juriidilisele isikule sama rikkumise eest määratud varasemaid kriminaalkaristusi. Seda on vaja teha selleks, et nii haldus- kui ka kriminaalmenetluse kohaldamise korral määratud karistuste ja teiste haldusmeetmete kogum piirduks oma ranguselt asjaomase rikkumise raskusastet arvestades vajalikuga.

(185) Tulemusliku järelevalvesüsteemi tagamiseks peavad järelevalveasutused olema teadlikud kõigist puudustest makseteenuse pakkujate tegevuses seoses käesolevas määruses sätestatud õigusnormide järgimisega. Sellepärast peavad järelevalveasutused saama üksteist teavitada makseteenuse pakkujate suhtes kehtestatud halduskaristustest ja haldusmeetmetest, kui selline teave on oluline ka teiste järelevalveasutuste jaoks.

(186) Liidu makseteenuste raamistiku tõhusus sõltub paljude pädevate asutuste vahelisest koostööst, sealhulgas selliste riigiasutuste koostööst nagu maksustamisvaldkonnas pädevad asutused ja muud õiguskaitseasutused. Liikmesriigid peaksid tagama, et nende õigusraamistik võimaldab ja hõlbustab sellist koostööd, mis on vajalik et saavutada liidu makseteenuse raamistiku eesmärgid, sealhulgas selle normide igakülgse täitmise tagamise kaudu. Selline koostöö peaks hõlmama halduskaristuste ja haldusmeetmete tulemuslikuks täitmiseks vajalikku teabevahetust ja vastastikust abi, eelkõige rahaliste karistuste piiriülesel täitmisele pööramisel.

(187) Paljudes liikmesriikides on ametliku menetluse alternatiivina olemas kiirendatud täitemenetlused või kokkuleppemenetlused – ükskõik kuidas neid riigisiseses õiguses nimetatakse –, mis võimaldavad kiiremini vastu võtta otsuse, mille eesmärk on määrata halduskaristus või haldusmeede või lõpetada asjaomane väidetav rikkumine ja selle tagajärgede avaldumine, enne karistuse määramise ametliku menetluse algatamist. Riiklikul tasandil vastu võetud erinevate õiguslike käsituste tõttu ei tundu asjakohane püüda liikmesriikide kehtestatud täitmise tagamise meetodeid liidu tasandil ühtlustada. Sellegipoolest tuleks tunnistada, et sellised meetodid võimaldavad pädevatel asutustel, kes saavad neid rakendada, käsitleda rikkumisjuhtumeid teatavatel tingimustel kiiremini, vähem kulukalt ja üldiselt tulemuslikumalt ning seetõttu tuleks nende kasutamist innustada. Liikmesriikidel ei peaks olema kohustust kehtestada selliseid nõuete täitmise tagamise meetodeid oma õigusraamistikega ega kohustust sundida pädevaid asutusi neid kasutama, kui nad ei pea seda asjakohaseks.

(188) Liikmesriigid on kehtestanud palju eri halduskaristusi ja haldusmeetmeid makseteenuste osutamist reguleerivate liidu õiguse põhisätete rikkumise puhuks ja rakendavad neid praegu ning nende sätete rikkumiste uurimisel ja nende eest karistuste määramisel kohaldatavad käsitusviisid on ebaühtlased. Kui jätta selgitamata, milliste põhisätete rikkumisega peab kaasnema piisavalt heidutavate täitemeetmete kohaldamine kõikides liikmesriikides, takistaks see makseteenuste ühtse turu eesmärkide saavutamist ja tekitaks meelepärase kohtualluvuse valimise soodustamise riski, kuna pädevatel asutustel ei ole ühesuguseid võimalusi võtta nende rikkumiste korral kiiresti ja samavõrd heidutavaid täitemeetmeid.

(189) Kuna kooskõlas riigisisese õigusega kohaldatava sunniraha eesmärk on sundida füüsilisi või juriidilisi isikuid, kes on vastutavad liidu õiguse jätkuva rikkumise eest või kes peavad täitma asja uuriva pädeva asutuse korraldust, seda korraldust täitma või kestva rikkumise lõpetama, ei tohiks sunniraha kohaldamine takistada pädevatel asutustel määrata sama rikkumise eest edaspidi halduskaristusi või muid haldusmeetmeid.

(190) Kui liikmesriigid ei ole sätestanud teisiti, tuleks sunniraha arvutada päevapõhiselt.

(191) Liikmesriigid peaksid andma pädevatele asutustele volituse määrata halduskaristusi ja haldusmeetmeid makseteenuse pakkujatele või muudele füüsilistele või juriidilistele isikutele, kui see on käesoleva määruse rikkumise korral kahju korvamiseks vajalik. Pädevatele asutustele kättesaadavate karistuste ja meetmete valik peaks olema piisavalt lai, et liikmesriigid ja pädevad asutused saaksid võtta arvesse makseteenuse pakkujate erinevusi, eelkõige krediidiasutuste ning muude makseasutuste erinevusi seoses nende suuruse, omaduste ja äritegevuse olemusega.

(192) Käesoleva määruse sätete rikkumise eest määratud halduskaristuse või haldusmeetme avaldamine võib olla väga heidutava mõjuga ja hoida ära sellise rikkumise kordumise. Tänu avaldamisele saavad ka teised üksused teada karistatud makseteenuse pakkujaga seotud riskidest, et võtta neid arvesse enne temaga ärisuhte loomist, ja see aitab ka teiste liikmesriikide pädevaid asutusi seoses kaasnevate riskidega kõnealuse makseteenuse pakkuja puhul, kui ta tegutseb asjaomaste liikmesriikide territooriumil piiriülese tegevuse raames. Neil põhjustel tuleks lubada avaldada halduskaristusi ja haldusmeetmeid käsitlevaid otsuseid ning teavet nende edasikaebamise õiguse ja edasikaebamise tulemuste kohta, kui see puudutab juriidilisi isikuid. Tehes otsust selle kohta, kas määratud halduskaristus või haldusmeede avaldada või mitte, peaksid pädevad asutused võtma arvesse rikkumise raskusastet ja avaldamise tõenäolist heidutavat mõju. Sellise teabe avaldamise korral füüsilistele isikutele osutamisel võidakse aga ebaproportsionaalselt riivata nende õigusi, mis tulenevad hartast ja kohaldatavatest liidu andmekaitsealastest õigusaktidest. Seetõttu tuleks teave avaldada anonüümitult, välja arvatud juhul, kui pädev asutus peab vajalikuks avaldada isikuandmeid sisaldavad otsused käesoleva määruse nõuete täitmise tõhusaks tagamiseks, sealhulgas avalike teadaannete või ajutiste keeldude kohaldamise korral. Sellisel juhul peaks pädev asutus oma otsust põhjendama.

(193) Selleks et koguda täpsemat teavet selle kohta, mil määral järgitakse liidu õigust liikmesriikides, ning suurenda samas pädevate asutuste nõuete täitmise tagamise nähtavust, on vaja, et pädevad asutused esitaksid EBA-le täiendavaid ja kvaliteetsemaid andmeid. Esitatav teave tuleks anonüümida, et tagada kehtivate andmekaitsenormide järgimine, ning esitada koondkujul, et järgida menetluste suhtes kohaldatavaid ametisaladuse hoidmise ja konfidentsiaalsuse norme. EBA peaks esitama komisjonile korrapäraselt aruande liikmesriikides nõuete täitmise tagamise meetmetega seoses tehtavate edusammude kohta.

(194) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse täiendamiseks, et täpsustada teavet tasude kohta, mida maksekaardisüsteemid ja töötlevad üksused peavad maksetehingute vastuvõtmise teenust osutatavatele makseteenuse pakkujatele avaldama; ajakohastada summat, mille ulatuses võib maksja olla kohustatud kandma autoriseerimata maksetehingutega seotud kahju, mis tuleneb makseinstrumendi või isikustatud turvavolituste kaotamisest, vargusest või väärkasutamisest; kohandada e-raha tokenitega tehtavate maksetehingute suhtes kohaldatavaid õigusnorme, võttes arvesse tehnoloogia ja turu arengut, ning täpsustada kriteeriume ja tegureid, mida EBA peab arvesse võtma teatavate ajutise sekkumise volitustega seotud tingimuste kindlaksmääramisel. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes[38] sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

[38] ELT L 123, 12.5.2016, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(195) Käesoleva määruse järjepideva kohaldamise tagamiseks peaks komisjonil olema võimalik tugineda EBA erialastele teadmistele ja abile, mistõttu tuleks EBA-le anda ülesanne töötada välja suuniseid ja koostada regulatiivsete ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõusid. Komisjonile tuleks anda õigus need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud vastu võtta. EBA peaks käesoleva määruse alusel suuniste, regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõude väljatöötamisel kooskõlas määrusega (EL) nr 1093/2010 konsulteerima kõigi asjakohaste sidusrühmadega, sealhulgas makseteenuste turu sidusrühmadega, et võtta arvesse kõigi osaliste huve.

(196) EBA-le tuleks kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 9 lõikega 5 anda toodetesse sekkumise õigus, et tal oleks võimalik liidus ajutiselt keelata teatavat liiki makseteenus või selle teatav funktsioon või piirata selle pakkumist, kui on kindlaks tehtud, et see võib kahjustada tarbijaid, ohustades seeläbi finantsturgude nõuetekohast toimimist ja usaldusväärsust. Seepärast tuleks määrust (EL) nr 1093/2010 vastavalt muuta.

(197) Selleks et hõlbustada piiriülest koostööd käesoleva määruse täitmise tagamisel, tuleks muuta Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/2394[39] lisa, et lisada viide käesolevale määrusele.

[39] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2394 tarbijakaitsealaste õigusaktide täitmise tagamise eest vastutavate liikmesriigi asutuste vahelise koostöö kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2006/2004 (ELT L 345, 27.12.2017, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj).

(198) Võttes arvesse, et käesoleva määruse eesmärki – jätkata makseteenuste siseturu integreerimist – ei suuda liikmesriigid piisaval määral saavutada, kuna see eeldab paljude erinevate liidu ja riiklike õigusnormide ühtlustamist, ning et seda saab tänu meetmete ulatusele ja toimele paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(199) Võttes arvesse, et käesolevas määruses ja direktiivis (EL) 2026/…[+] sätestatakse õigusraamistik, millega reguleeritakse makseteenuse pakkumist liidus, tuleks õiguskindluse ja liidu õigusraamistiku järjepidevuse tagamiseks kohaldada käesolevat määrust alates kuupäevast, mil hakatakse kohaldama õigus- ja haldusnorme, mille liikmesriigid peavad vastu võtma, et järgida direktiivi (EL) 2026/…[+]. Samas tuleks sätteid, millega nõutakse makseteenuse pakkujatelt kreeditkorralduste puhul makse saaja nime ja kordumatu tunnuse lahknevuste kontrollimist ning vastavat vastutuskorda, kohaldada alates … [27 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva], et anda makseteenuse pakkujatele piisavalt aega võtta vajalikke meetmeid oma riigisiseste süsteemide kohandamiseks, et neil oleks võimalik asjaomaseid nõudeid täita.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

(200) Kooskõlas parema õigusloome põhimõtetega tuleks käesolev määrus läbi vaadata, et teha kindlaks määruse tulemuslikkus ja tõhusus selle eesmärkide saavutamisel. Läbivaatamine peaks toimuma piisava ajavahemiku järel pärast kohaldamise alguskuupäeva, et oleks piisavalt tõendeid, millele läbivaatamisel tugineda. Sobivaks perioodiks peetakse seitset aastat. Kuigi läbivaatamisel tuleks käsitleda käesolevat määrust tervikuna, tuleks erilist tähelepanu pöörata teatavatele teemadele, nimelt avatud panganduse toimimisele, täiendavatele lahendustele pettuste vastu võitlemiseks ning õigusnormide asjakohasusele ja mõjule seoses selliste olukordadega, kus tarbijal on autoriseeritud tehingute puhul tagasimakse saamise õigus. Muude teemade, nimelt makseteenuse eest tasu võtmise tavade, elektroonilise side teenuse pakkujatele ja teabe talletamise teenuse pakkujatele maksepettuste ennetamiseks kehtestatud kohustuste, käesoleva määruse kohaldamisala ning e-raha tokenitega tehtavate maksetehingutega seotud ja käesolevas määruses sätestatud normide asjakohasuse ja mõju puhul on aga asjakohane, et läbivaatamine toimuks enne ... [seitse aastat pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva], võttes arvesse nende teemade suurt tähtsust konkurentsivõimelise, uuendusliku ja turvalise makseturu toimimisele liidus. Kohaldamisala läbivaatamise käigus tuleks kaaluda nii hõlmatud makseteenuste loetelu võimalikku laiendamist, et lisada sellised teenused nagu maksesüsteemide ja makseskeemide kaudu osutatavad teenused, kui ka praegu välja jäetud tehniliste teenuste, näiteks teatavat liiki digirahakottide, võimalikku lisamist kohaldamisalasse.

(201) Võttes arvesse, et virtuaalset IBANi kasutatakse liidus üha enam seaduslikel ärilistel eesmärkidel, on oluline suurendada õiguskindlust ja tagada vastavus määrusele (EL) nr 260/2012. Seepärast on vaja selgitada, et virtuaalse IBANi suhtes kohaldatakse samu õigusnorme kui IBANide suhtes, mis sisaldavad Rahvusvaheline Standardiorganisatsiooni täpsustatud elemente. Määrust (EL) nr 260/2012 tuleks vastavalt muuta. Lisaks on virtuaalne IBAN lubatud kehtiva maksekonto tunnusena, kui nõutakse IBANi kasutamist. Võttes ühelt poolt arvesse virtuaalsest IBANist tulenevaid riske ja probleeme, sealhulgas rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seisukohast, ning teiselt poolt nendest saadavat kasu, peaks komisjon esitama Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Keskpangale ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande, milles hinnatakse, kas on vaja kehtestada täiendavad meetmed virtuaalse IBANi reguleerimiseks liidu tasandil, ning esitama asjakohasel juhul koos aruandega seadusandliku ettepaneku.

(202) Kooskõlas parema õigusloome põhimõtetega tuleks käesolev määrus läbi vaadata, et teha kindlaks käesoleva määruse II ja III jaotises sätestatud normide asjakohasus ja mõju seoses e-raha tokenitega tehtavate maksetehingutega. Läbivaatamise käigus peaks komisjon hindama, kas arengut arvestades oleks soovitav laiendada käesoleva määruse kohaseid makse saaja kontrollimise ja avatud panganduse nõudeid e-raha tokenitega tehtavatele maksetehingutele.

(203) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse hartaga tunnustatud põhimõtteid, sealhulgas õigust era- ja perekonnaelu austamisele, õigust isikuandmete kaitsele, ettevõtlusvabadust, õigust tõhusale õiguskaitsele ning mitmekordse kohtumõistmise ja karistamise keeldu. Käesolevat määrust tuleb kohaldada kooskõlas nimetatud õiguste ja põhimõtetega.

(204) Liikmesriikide puhul, kelle rahaühik ei ole euro, tuleb käesolevas määruses esinevaid viiteid eurodes väljendatud summadele käsitada asjaomase liikmesriigi kindlaks määratud ekvivalentse summana asjaomase liikmesriigi vääringus. Viiteid maksetehingutele eurodes või muudes vääringutes tuleb käsitada maksetehingutena eurodes või muudes vääringutes nomineeritud rahaliste vahenditega, sealhulgas eurodes või muudes vääringutes nomineeritud e-raha tokenitega.

(205) Euroopa Andmekaitseinspektoriga konsulteeriti kooskõlas määruse (EL) 2018/1725 artikli 42 lõikega 1 ning ta esitas arvamuse 22. augustil 2023][40],

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

[40] ELT C, C/2023/1019, 16.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1019/oj.

I JAOTIS
REGULEERIMISESE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse makseteenuste osutamise ühtsed normid seoses järgmisega:

   a) tingimuste läbipaistvus ja teabele esitatavad nõuded;

   b) makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate õigused ja kohustused.

2. Kui ei ole sätestatud teisiti, käsitatakse käesolevas määruses esitatud viidet makseteenustele viitena direktiivi (EL) 2026/...[+] I lisas osutatud makseteenustele.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse liidus pakutavate makseteenuste suhtes, mida osutavad järgmist liiki makseteenuse pakkujad:

   a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013[41] artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidiasutused, sealhulgas nende filiaalid, kui need asuvad liidus, olenemata sellest, kas nende filiaalide peakontor asub liidus või väljaspool liitu;

   b) postižiiroasutused, kellel on riigisisese õiguse kohaselt õigus osutada makseteenuseid;

   c) makseasutused;

   d) Euroopa Keskpank ja liikmesriikide keskpangad, kui nad ei tegutse rahaasutuse või muu riigiasutuse ülesannetes;

   e) liikmesriigid ja nende piirkondlikud või kohalikud asutused, kui nad ei tegutse riigiasutuse ülesannetes.

---

[41] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj).

2. Käesolevat määrust kohaldatakse ka teenuste suhtes, mida osutavad liidus järgmised üksused:

a) tehnilise teenuse pakkujad artikli 23 lõike 2 ning artiklite 59, 94, 96, 97, 101 ja 103 kohaldamisel;

b) maksesüsteemide käitajad ja makseskeemide käitajad artiklite 31, 84, 101 ja 103 kohaldamisel; maksesüsteemid käitajad, sealhulgas maksekaardisüsteemid artikli 59 kohaldamisel ning maksekaardisüsteemide käitajad ja töötlevad üksused artikli 32 kohaldamisel;

c) isikutevahelise side teenuse pakkujad artiklite 61, 90, 96, 101 ja 103 kohaldamisel;

d) elektroonilise side teenuse pakkujad artikli 96 kohaldamisel;

e) teabe talletamise teenuse pakkujad artiklite 61, 82 ja 101 kohaldamisel;

f) väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad artiklite 61, 62, 90 ja 98 kohaldamisel;

g) mobiilseadmete algseadmete valmistajad artikli 96 kohaldamisel.

3. Käesolevat määrust ei kohaldata järgmise suhtes:

a) maksetehingud, mille puhul maksja teeb makse üksnes sularahas otse makse saajale, ilma vahendava sekkumiseta;

b) maksetehingud, mille puhul maksja teeb makse üksnes e-raha tokenites otse makse saajale, ilma vahendava sekkumiseta;

c) maksetehingud, mille puhul maksja teeb makse saajale makse kaubandusagendi kaudu, kui on täidetud järgmised tingimused:

   i) kaubandusagendil on lepingu alusel õigus pidada läbirääkimisi kaupade või teenuste müügi või ostu üle või sõlmida kaupade või teenuste müügi- või ostutehinguid üksnes maksja või üksnes makse saaja nimel, kuid mitte mõlema nimel, ning

   ii) selline leping annab kaubandusagendile tegeliku võimaluse pidada maksja või makse saajaga läbirääkimisi kaupade või teenuste müügi või ostu üle või sõlmida kaupade või teenuste müügi- või ostutehinguid;

d) maksetehingud, mis seisnevad majandus- või kutsetegevusega mitte seotult sularaha kogumises ja tarnimises mittetulundusliku või heategevusliku tegevuse käigus;

e) teenused, mille puhul makse saaja annab maksjale kauba või teenuse ostmiseks tehtava maksetehingu osana sularaha, kui makseteenuse kasutaja on seda sõnaselgelt taotlenud vahetult enne kõnealuse maksetehingu täitmist;

f) teenused, mille puhul jaekauplused nõustuvad väljastama sularaha makseteenuse kasutaja sõnaselge taotluse alusel, kuid maksetehingu täitmisest eraldiseisvalt ning ilma et sellega kaasneks kohustus osta kaupu või teenuseid;

g) maksetehingud, mis põhinevad mõnel järgmisel dokumendil, millega makseteenuse pakkuja annab rahalised vahendid makse saaja käsutusse:

i) pabertšekid vastavalt tšekke käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestavale 19. märtsi 1931. aasta Genfi konventsioonile;

ii) alapunktis i osutatud pabertšekkidega võrreldavad pabertšekid, mille suhtes kohaldatakse nende liikmesriikide õigusakte, kes ei ole tšekke käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 19. märtsi 1931. aasta Genfi konventsiooni osalised;

iii) paberil käskvekslid, millele on osutatud veksleid ja lihtveksleid käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestavas 7. juuni 1930. aasta Genfi konventsioonis;

iv) alapunktis iii osutatud käskvekslitega võrreldavad paberil käskvekslid, mille suhtes kohaldatakse nende liikmesriikide õigusakte, kes ei ole veksleid ja lihtveksleid käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 7. juuni 1930. aasta Genfi konventsiooni osalised;

v) paberil vautšerid või samalaadsed füüsilised vautšerid;

vi) paberil reisitšekid;

vii) paberil rahakaardid, nagu need on määratlenud Ülemaailmne Postiliit;

h) maksetehingud, mis tehakse makse- või väärtpaberiarveldussüsteemis arveldusagentide, kesksete vastaspoolte, kliiringukodade, keskpankade või muude süsteemis osalejate ning makseteenuse pakkujate vahel, ilma et see piiraks artikli 31 kohaldamist;

i) maksetehingud, mis on seotud väärtpaberitest koosneva vara teenindamisega, sealhulgas dividendide, sissetuleku või muude tulude jaotamise või tagasiostmise või müügiga, mida teevad punktis h osutatud isikud või investeerimisühingud, krediidiasutused, ühisinvesteerimisettevõtjad või investeerimisteenuseid osutavad varahaldusettevõtjad ning kõik muud asutused, kellel on lubatud hallata finantsinstrumente;

j) maksetehingud, mida teeb krüptovarateenuse osutaja, kes vahendab ostjat ja müüjat, kui e-raha tokeneid vahetatakse muude e-raha tokenite või muu krüptovara vastu või kui e-raha tokeneid vahetatakse rahaliste vahendite, sealhulgas e-raha tokenite, või krüptovara vastu, ning tehinguid teeb krüptovarateenuse osutaja, kes tegutseb enda nimel nende e-raha tokenite ostja või müüjana;

k) teenused, mis põhinevad konkreetsetel makseinstrumentidel, sealhulgas e-rahal põhinevatel instrumentidel, mis vastavad ühele järgmisele tingimusele:

   i) makseinstrumendid, millega on nende valdajal võimalik soetada kaupu või kasutada teenuseid ainult makseinstrumendi väljastaja ruumides, sealhulgas füüsilistes ruumides või e-poodides, või kaupu müüvate või teenuseid osutavate isikute ühesainsas piiratud võrgus vahetult väljastajaga sõlmitud ärilepingu alusel;

   ii) makseinstrumendid, mida saab kasutada üksnes väga piiratud valiku kaupade soetamiseks või teenuste saamiseks, sealhulgas makseinstrumendid, mida kasutatakse üksnes selliste makseteenuse kasutajate vahelistes tehingutes, kes ei ole tarbijad;

iii) ainult ühes liikmesriigis kehtivad makseinstrumendid, mis antakse ettevõtja või avaliku sektori asutuse taotluse korral, mida reguleerib riiklik või piirkondlik avaliku sektori asutus konkreetsetel sotsiaalsetel või maksustamisega seotud eesmärkidel ja mis võimaldavad soetada konkreetseid kaupu või saada teenuseid tarnijatelt, kes on sõlminud väljastajaga ärilepingu, ning mida ei saa rahaks konverteerida;

l) maksetehingud, mida teeb direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 2 punktis 1 määratletud elektroonilise side võrkude pakkuja, või teenused, mida osutatakse lisaks kõnealuse direktiivi artikli 2 punktis 4 määratletud elektroonilise side teenusele võrgu kliendile või teenuse tellijale

i) digitaalse sisu ja häälepõhiste teenuste ostmiseks, olenemata digitaalse sisu ostmiseks või tarbimiseks kasutatavast seadmest, ning maksetehingu summa lisatakse asjaomasele arvele, või

ii) mis tehakse heategevuse raames või piletite ostmiseks elektroonilisest seadmest või seadme kaudu ning mille maksumus lisatakse asjaomasele arvele,

tingimusel et ühegi maksetehingu summa ei ole suurem kui 60 eurot ning

– maksetehingute kogusumma ei ületa ühe võrgu kliendi või teenuse tellija kohta 360 eurot kuus või

– kui võrgu klient või teenuse tellija eelrahastab oma elektroonilise side võrgu või teenuse pakkuja juures avatud kontot, ei ületa maksetehingute kogusumma 360 eurot kalendrikuus;

m) makseteenuse pakkujate, nende agentide või filiaalide vahelised maksetehingud, mis tehakse nende enda nimel;

n) krüptovarateenuse osutajate või nende filiaalide vahelised maksetehingud, mis tehakse nende enda nimel;

o) emaettevõtja ja selle tütarettevõtja vahelised või sama emaettevõtja mitme tütarettevõtja vahelised maksetehingud ja seonduvad teenused ilma makseteenuse pakkuja vahendava sekkumiseta, välja arvatud samasse konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja vahendav sekkumine, ning maksekäsundite kogumine konsolideerimisgrupi nimel emaettevõtja või selle tütarettevõtja poolt eesmärgiga edastada need makseteenuse pakkujale;

p) majandus- või kutsetegevuse käigus pangatähtede ja müntide füüsiline transport, sealhulgas nende vastuvõtmine, töötlemine ja tarnimine;

q) sularahas tehtavad valuutavahetustoimingud, mille puhul rahalisi vahendeid ei hoita maksekontol.

4. II ja III jaotist kohaldatakse liikmesriigi vääringus tehtud maksetehingute suhtes, kui nii maksja makseteenuse pakkuja kui ka makse saaja makseteenuse pakkuja või ainus maksetehingus osalev makseteenuse pakkuja asuvad liidus.

5. Seoses maksetehingu nende osadega, mis tehakse liidus, kohaldatakse II jaotist (välja arvatud artikli 13 lõike 1 punkt b, artikli 20 lõike 2 punkt e ja artikli 24 punkt a) ning III jaotist (välja arvatud artiklid 70–76) sellises vääringus tehtud maksetehingute suhtes, mis ei ole liikmesriigi vääring, kui nii maksja makseteenuse pakkuja kui ka makse saaja makseteenuse pakkuja või ainus maksetehingus osalev makseteenuse pakkuja asuvad liidus.

6. Seoses maksetehingu nende osadega, mis tehakse liidus, kohaldatakse II jaotist (välja arvatud artikli 13 lõike 1 punkt b, artikli 20 lõike 2 punkt e, artikli 20 lõike 5 punkt h ning artikli 24 punkt a) ja III jaotist (välja arvatud artikli 28 lõiked 2 ja 3, artiklid 51, 58, 65, 66 ja 70, artikli 73 lõige 1 ning artiklid 79 ja 82) kõigis vääringutes tehtud maksetehingute suhtes, kui liidus asub vaid üks makseteenuse pakkujatest.

7. Liikmesriigid võivad vabastada direktiivi 2013/36/EL artikli 2 lõike 5 punktides 4–23 osutatud asutused käesoleva määruse kõigi sätete või mõne sätte nõuete täitmisest.

8. EBA annab hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja pädevatele asutustele adresseeritud suunised, mis käsitlevad selliste maksetehingute käesoleva määruse kohaldamisalast väljajätmist, mille puhul makse tehakse maksjalt makse saajale kaubandusagendi kaudu, nagu on osutatud käesoleva artikli lõike 3 punktis c.

9. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada tingimusi, mille alusel jäetakse käesoleva määruse kohaldamisalast välja käesoleva artikli lõike 3 punktis k osutatud konkreetsetel makseinstrumentidel põhinevad teenused. Kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu väljatöötamisel võtab EBA arvesse kogemusi, mis on saadud kohaldades tema 24. veebruari 2022. aasta suuniseid seoses piiratud võrkude väljajätmisega direktiivi (EL) 2015/2366 kohaldamisalast.

EBA esitab esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt … [12 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta nimetatud regulatiivsed tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

10. Liikmesriigid teatavad lõike 7 kohaselt vastu võetud õigusnormidest komisjonile hiljemalt ... [21 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva]. Liikmesriigid teatavad põhjendamatu viivituseta komisjonile kõnealuste sätete hilisematest muudatustest ning lõike 7 kohaselt hiljem vastu võetud õigusnormidest.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „makseteenus“ – direktiivi (EL) 2026/...[+] I lisas loetletud äritegevus;

2) „makseteenuse pakkuja“ – käesoleva määruse artikli 2 lõikes 1 osutatud asutus või füüsiline või juriidiline isik, kelle suhtes kohaldatakse artikli 33 kohast vabastust või kellele on osutatud direktiivi (EL) 2026/...[+] artikli 35 lõikes 1 või artikli 36 lõikes 1;

3) „makseteenuse kasutaja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab makseteenust maksja, makse saaja või mõlemana;

4) „tarbija“ – füüsiline isik, kes tegutseb käesoleva määrusega reguleeritavate makseteenuse lepingute raames eesmärkidel, mis ei seondu selle isiku kaubandus-, äri- või kutsetegevusega;

5) „maksja“ – füüsiline või juriidiline isik, kellel on maksekonto ja kes esitab maksekäsundi või lubab selle esitada asjaomaselt maksekontolt makse tegemiseks või kui maksekontot ei ole, füüsiline või juriidiline isik, kes esitab maksekäsundi;

6) „makse saaja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes on maksetehinguga ülekantavate rahaliste vahendite ettenähtud saaja;

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

7) „rahalised vahendid“ – jaekasutuseks käibele lastud keskpangaraha, elektroonsel kujul edastatav raha ja e-raha, sealhulgas e-raha tokenid;

8) „maksetehing“ – maksja poolt või maksja nimel või makse saaja poolt või makse saaja nimel esitatud maksekäsundi alusel toimuv rahaliste vahendite sissemakse, ülekanne või väljamakse, mis ei olene makse aluseks olevatest kohustustest maksja ja makse saaja vahel;

9) „maksetehingu algatamine“ – toimingud, mida on vaja maksetehingu täitmise ettevalmistamiseks, sealhulgas maksekäsundi esitamine ja autentimisprotsessi lõpuleviimine;

10) „maksetehingu täitmine“ – protsess, mis algab pärast maksetehingu algatamise etapi lõpuleviimist ja lõpeb siis, kui sissemakstud, väljamakstud või üle kantud rahalised vahendid on makse saajale kättesaadavaks tehtud;

11) „maksekäsund“ – juhis, mille maksja või makse saaja annab oma makseteenuse pakkujale maksetehingu täitmiseks;

12) „maksekäsundi esitamine kaugjuurdepääsu teel“ – maksekäsundi esitamine interneti kaudu;

13) „makseasutus“ – juriidiline isik, kellele on antud tegevusluba kooskõlas direktiivi (EL) 2026/…[+] artikliga 13 makseteenuste osutamiseks kõikjal liidus;

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

14) „makseasutuse tegevusloa taotleja“ – ettevõtja, kes on taotlenud tegevusluba kooskõlas direktiivi (EL) 2026/...[+] artikliga 3 ja kelle kohta ei ole veel otsust tehtud;

15) „päritoluliikmesriik“ – üks järgmine riik:

a) liikmesriik, kus on makseteenuse pakkuja registrijärgne asukoht, või

b) liikmesriik, kus asub makseteenuse pakkuja peakontor, kui makseteenuse pakkujal puudub tema riigisisese õiguse kohane registrijärgne asukoht;

16) „vastuvõttev liikmesriik” – liikmesriik, mis ei ole päritoluliikmesriik ja kus makseteenuse pakkujal on agent või filiaal või kus ta osutab makseteenuseid;

17) „agent“ – füüsiline või juriidiline isik, kes tegutseb makseteenuste osutamisel makseasutuse nimel ja eest ning kes valdab makseasutuse rahalisi vahendeid või kes on otseselt seotud makseasutuse makseteenuste osutamisega;

18) „filiaal“ – tegevuskoht, mis ei ole peakontor ja mis on makseteenuse pakkuja osa, mis ei ole juriidiline isik ning mis teeb otse kõiki või mõningaid makseteenuse pakkuja äritegevusele omaseid tehinguid; kõiki tegevuskohti, mille teises liikmesriigis paikneva peakontoriga makseteenuse pakkuja on ühes liikmesriigis avanud, käsitatakse ühe filiaalina;

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

19) „konsolideerimisgrupp“ – selliste ettevõtjate grupp, kes on üksteisega seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL[42] artikli 22 lõikes 1, 2 või 7 osutatud viisil, või ettevõtjad, kellele on osutatud komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 241/2014[43] artiklites 4, 5, 6 ja 7 ning kes on üksteisega seotud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 10 lõikes 1 või artikli 113 lõike 6 esimeses lõigus või artikli 113 lõike 7 esimeses lõigus osutatud viisil;

20) „maksesüsteem“ – ametlikel standarditel ja ühtsetel normidel põhinev rahaliste vahendite edastamise süsteem maksetehingute töötlemiseks, kliiringuks või arveldamiseks;

21) „maksesüsteemi käitaja“ – maksesüsteemi käitamise eest õiguslikult vastutav juriidiline isik;

22) „tehnilise teenuse pakkuja“ – teenusepakkuja, kelle osutatavad teenused ei ole makseteenused, kuid toetavad makseteenuse osutamist, ning kellele ülekantavad rahalised vahendid ühelgi ajahetkel ei kuulu;

---

[42] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[43] Komisjoni 7. jaanuari 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 241/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, milles käsitletakse finantsinstitutsioonide suhtes kohaldatavaid omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid (ELT L 74, 14.3.2014, lk 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2014/241/oj).

23) „elektroonilise side teenuse pakkuja“ – direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 2 punktis 4 määratletud elektroonilise side teenuse pakkuja;

24) „isikutevahelise side teenuse pakkuja“ – direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 2 punktis 5 määratletud isikutevahelise side teenuse pakkuja;

25) „teabe talletamise teenuse pakkuja“ – (EL) 2022/2065 artikli 3 punkti g alapunkti iii tähenduses teabe talletamise teenuse pakkuja;

26) „väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkuja“ – määruse (EL) 2022/2065 artiklis 33 määratletud väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkuja;

27) „krüptovarateenuse osutaja“ – määruse (EL) 2023/1114 artikli 3 lõike 1 punktis 15 määratletud krüptovarateenuse osutaja;

28) „krüptovarateenus” – määruse (EL) 2023/1114 artikli 3 lõike 1 punktis 16 määratletud krüptovarateenus;

29) „e-raha token“ – määruse (EL) 2023/1114 artikli 3 lõike 1 punktis 7 määratletud e-raha token;

30) „e-raha“ – elektrooniliselt, sealhulgas magnetiliselt hoitav rahaline väärtus, mis antakse välja rahaliste vahendite vastu maksetehingute tegemiseks ja mille võtab vastu füüsiline või juriidiline isik, kes ei ole e-raha väljastaja;

31) „digitaalne sisu“ – kaubad või teenused, mis on toodetud ja tarnitud digitaalsel kujul, mille kasutamine või tarbimine on võimalik vaid tehnilise seadmega ning mis ei hõlma mingil viisil füüsiliste kaupade ja teenuste kasutamist või tarbimist;

32) „mikroettevõtja“ – ettevõtja, kes on makseteenuse lepingu sõlmimise ajal soovituse 2003/361/EÜ lisa artiklis 1 ja artikli 2 lõigetes 1 ja 3 määratletud ettevõtja;

33) „raamleping“ – makseteenuse leping, millega reguleeritakse individuaalsete ja järjestikuste maksetehingute täitmist tulevikus ning mis võib sisaldada maksekonto avamise kohustust ja tingimusi;

34) „sidevahendid“ – vahendid, mida makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja võivad kasutada omavahelise makseteenuse lepingu sõlmimisel, ilma et nad peaksid ühel ajal füüsiliselt kohal viibima;

35) „maksekonto“ – makseteenuse pakkuja juures ühe või mitme makseteenuse kasutaja nimel avatud konto, mida saab kasutada ühe või mitme maksetehingu täitmiseks ning mis võimaldab saata rahalisi vahendeid kolmandatele isikutele ja neilt rahalisi vahendeid saada;

36) „volitus“– maksja antud loa väljendus makse saajale ja – otse või kaudselt makse saaja kaudu – maksja makseteenuse pakkujale, millega makse saajal lubatakse algatada maksetehing maksja kindlaks määratud maksekonto teatava summa ulatuses debiteerimiseks ning millega maksja makseteenuse pakkujal lubatakse vastavad juhised täita;

37) „kontot haldav makseteenuse pakkuja“ – makseteenuse pakkuja, kes tagab makseteenuse kasutajale maksekonto ja haldab seda;

38) „sularahaautomaadi käitaja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes osutab direktiivi (EL) 2026/...[+] I lisa punktis 1 osutatud sularaha väljavõtmise teenust ja kes ei ole kontot haldav makseteenuse pakkuja ega osuta muid kõnealuse direktiivi I lisas osutatud makseteenuseid;

39) „püsiv andmekandja“ – vahend, mis võimaldab makseteenuse kasutajal isiklikult talle adresseeritud teavet salvestada nii, et seda saaks tulevikus kasutada nii kaua, kui on teabe salvestamise otstarbe seisukohast vajalik, ning mis võimaldab salvestatud teavet muutmata kujul taasesitada;

40) „ärinimi“ – nimi, mida makse saaja tavaliselt oma äritegevuses ja selle turundamisel kasutab, et maksja saaks ta tuvastada;

41) „rahasiire“ – makseteenus, mille puhul saadakse maksjalt rahalisi vahendeid maksja või makse saaja nimel maksekontot avamata ning mille ainus eesmärk on kanda vastav rahasumma üle makse saajale või mõnele teisele makseteenuse pakkujale, kes tegutseb makse saaja nimel, või mille puhul sellised rahalised vahendid saadakse makse saaja nimel ning tehakse talle kättesaadavaks;

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

42) „makseinstrument“ – makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud individuaalne seade või individuaalsed seadmed või toimingute kogum, mis võimaldab algatada maksetehingu;

43) „makse algatamise teenus” – teenus maksekäsundi esitamiseks makseteenuse kasutaja taotlusel seoses teise makseteenuse pakkuja juures avatud maksekontoga;

44) „kontoteabe teenus“ – internetipõhine teenus, mille puhul teenusepakkuja pääseb ligi ühele või mitmele makseteenuse kasutaja maksekontole, mis on kättesaadavad internetis ning mille kasutaja on avanud ühe või mitme kontot haldava makseteenuse pakkuja juures, et osutada makseteenuse kasutajale maksekonto andmete koondamise või konsolideerimise teenust või edastada andmed teisele üksusele, kes osutab seda teenust makseteenuse kasutajale;

45) „makse algatamise teenuse pakkuja“ – makseteenuse pakkuja, kes osutab makse algatamise teenust;

46) „kontoteabe teenuse pakkuja“ – makseteenuse pakkuja, kes osutab kontoteabe teenust;

47) „maksekaardisüsteem” – määruse (EL) 2015/751 artikli 2 punktis 16 määratletud maksekaardisüsteem;

48) „töötlemine“ – maksetehingute kontekstis määruse (EL) 2015/751 artikli 2 punktis 27 määratletud töötlemine;

49) „töötlev üksus” – määruse (EL) 2015/751 artikli 2 punktis 28 määratletud töötlev üksus;

50) „maksetehingute vastuvõtmine“ – makseteenus, mida osutab makseteenuse pakkuja, kellel on makse saajaga leping maksetehingute vastuvõtmiseks ja töötlemiseks, mille tulemusena kantakse rahalised vahendid üle makse saajale;

51) „makseinstrumentide väljastamine“ – makseteenus, mida osutab makseteenuse pakkuja, kellel on sõlmitud leping, et anda maksjale makseinstrument maksja maksetehingute algatamiseks ja töötlemiseks;

52) „otsekorraldus“ – makseteenus, mille eesmärk on debiteerida maksja maksekontot, kui maksetehingu on algatanud makse saaja volituse alusel, mille maksja on andnud makse saajale, makse saaja makseteenuse pakkujale või maksja enda makseteenuse pakkujale;

53) „kreeditkorraldus“ – makseteenus, mille puhul makseteenuse pakkuja, kelle juures maksja maksekonto on avatud, krediteerib makse saaja maksekontot maksetehingu või järjestikuste maksetehingutega maksja maksekontolt maksja antud juhise alusel;

54) „välkkreeditkorraldus” – kreeditkorraldus, mis täidetakse viivitamata, ööpäev läbi ja igal kalendripäeval;

55) „väärtuspäev“ – päev, mille makseteenuse pakkuja võtab aluseks maksja kontolt võetavatelt või maksekontole krediteeritavatelt rahalistelt vahenditelt intressi arvutamisel;

56) „viitekurss“ – vahetuskurss, millele tuginedes arvutatakse vääringu konverteerimise tasu ja mille makseteenuse pakkuja avalikustab või mis pärineb üldsusele kättesaadavast allikast;

57) „viiteintressimäär“ – intressimäär, millele tuginedes arvutatakse kasutatav intressimäär ja mis pärineb üldsusele kättesaadavast allikast, mida saavad kontrollida mõlemad makseteenuse lepingu osalised;

58) „turu keskmine koondvahetuskurss“ – kurss, mis väljendab valuutapaari ostu- ja müügihindade keskpunkti valuutaturul ning mille arvutamiseks kombineeritakse mitmest allikast pärit andmeid, et kajastada täpselt ja reaalajas turutingimusi;

59) „autentimine“ – toiming, mis võimaldab makseteenuse pakkujal kindlaks teha makseteenuse kasutaja isiku või konkreetse makseinstrumendi kasutamise kehtivuse, sealhulgas kasutaja isikustatud turvavolituste kasutamine;

60) „kliendi tugev autentimine“ – autentimine, mille käigus kasutatakse kahte või enamat elementi, mis kuuluvad teadmise (miski, mida teab üksnes kasutaja), omamise (miski, mida omab üksnes kasutaja) või olemuse (miski, mis on kasutajale omane) kategooriasse ja on sõltumatud, nii et neist ühe rikkumine ei ohusta teiste usaldusväärsust, ning mille ülesehitus võimaldab kaitsta autentimisandmete konfidentsiaalsust;

61) „isikustatud turvavolitused“ – makseteenuse pakkuja poolt makseteenuse kasutajale autentimise eesmärgil antud isikustatud elemendid;

62) „tundlikud makseandmed“ – andmed, sealhulgas isikustatud turvavolitused, mida on võimalik kasutada pettuse toimepanemiseks;

63) „kordumatu tunnus“ – tähtede, numbrite või sümbolite kombinatsioon, mille makseteenuse pakkuja määrab makseteenuse kasutajale ning mille makseteenuse kasutaja esitab selleks, et teha maksetehingu jaoks üheselt kindlaks teine makseteenuse kasutaja või maksekonto, mis kuulub kõnealusele teisele makseteenuse kasutajale;

64) „tööpäev“ – päev, mil maksja makseteenuse pakkuja või maksetehingu täitmisega seotud makse saaja makseteenuse pakkuja on maksetehingu (välja arvatud välkkreeditkorraldus) täitmiseks vajalikuks arvelduseks avatud;

65) „isehallatav aadress“ – määruse (EL) 2023/1113 artikli 3 punktis 20 määratletud isehallatav aadress;

66) „teenuseosutaja hallatav rahakott“ – krüptovara rahakoti aadress, mille puhul krüptovarateenuse osutaja tagab oma kliendi nimel krüptovara või sellisele krüptovarale juurdepääsu vahendite hoidmise või kontrollimise, asjakohasel juhul privaatsete krüptovõtmete abil;

67) „kaupmehe algatatud maksetehing“ – maksetehing, mille puhul maksja on andnud makse saajale volituse esitada maksekäsund maksetehingu või järjestikuste maksetehingute tegemiseks konkreetse makseinstrumendi kaudu, mis on välja antud selleks, et maksja saaks esitada maksetehingute tegemiseks maksekäsundeid, mille puhul kõnealune volitus põhineb maksja ja makse saaja vahelisel toodete tarnimise või teenuste osutamise lepingul, ning mille puhul nende tehingute algatamisele makse saaja poolt ei pea eelnema maksja konkreetne toiming;

68) „posti või telefoni teel esitatud maksekäsundil põhinev maksetehing“ – maksetehing, mille puhul maksja esitab maksekäsundi muul viisil kui elektrooniliste platvormide või seadmete kaudu, näiteks paberil, postiga või telefoni teel, olenemata sellest, kas tehingu täitmine toimub elektrooniliselt või mitte;

69) „sunniraha“ – perioodilised rahalised sunnimeetmed, mille eesmärk on lõpetada käesoleva määruse või pädeva asutuse poolt käesoleva määruse alusel tehtud otsuste jätkuv rikkumine ning sundida füüsilist või juriidilist isikut rikutud sätteid või otsuseid taas täitma.

II JAOTIS
MAKSETEENUSTE TINGIMUSTE LÄBIPAISTVUS JA TEABELE ESITATAVAD NÕUDED

1. peatükk
Üldsätted

Artikkel 4

Kohaldamisala

1. Käesolevat jaotist kohaldatakse ühekordsete maksetehingute ja raamlepingute ning nende lepingutega hõlmatud maksetehingute suhtes. Selliste ühekordsete maksetehingute ja raamlepingute ning nende lepingutega hõlmatud maksetehingute pooled võivad kokku leppida, et käesolevat jaotist ei kohaldata tervikuna või osaliselt, kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija.

2. Liikmesriigid võivad käesolevat jaotist kohaldada mikroettevõtjate suhtes samamoodi, nagu seda kohaldatakse tarbijate suhtes.

3. Liikmesriigid teatavad lõike 2 kohaselt vastu võetud õigusnormidest komisjonile hiljemalt ... [21 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva]. Liikmesriigid teatavad põhjendamatu viivituseta komisjonile kõnealuste sätete hilisematest muudatustest ning lõike 2 kohaselt hiljem vastu võetud õigusnormidest.

Artikkel 5

Vääring ja vääringu konverteerimine

1. Maksetehingud tehakse poolte vahel kokku lepitud vääringus.

2. Kui vääringu konverteerimise teenust pakutakse enne maksetehingu algatamist ja kui seda vääringu konverteerimise teenust pakutakse sularahaautomaadis või müügikohas või kui seda pakub makse saaja, avalikustab maksjale vääringu konverteerimise teenust pakkuv pool maksjale kõik tasud ning vahetuskursi, mida kasutatakse maksetehingu vääringu konverteerimisel.

3. Käesoleva artikli lõike 2, artikli 7, artikli 13 lõike 1 punkti f ja artikli 20 lõike 3 punkti e kohaldamisel kajastab kasutatud turu keskmine koondvahetuskurss turutingimusi täpselt ja maksimaalse viivitusega 10 minutit, või kui vääringu puhul ei ole see võimalik, kajastab see maineka kauplemiskoha viimast tehingu hinda. Selle esitab usaldusväärne haldur, kes järgib Rahvusvahelise Väärtpaberijärelevalve Organisatsiooni finantssektori võrdlusaluste põhimõtteid.

4. Maksjale antakse võimalus nõustuda vääringu konverteerimise teenusega lõike 2 kohaselt esitatud teabe alusel.

Artikkel 6

Teave lisatasu või allahindluse kohta

1. Kui makse saaja nõuab konkreetse makseinstrumendi kasutamise eest tasu või pakub allahindlust, teavitab ta sellest maksjat selgel, neutraalsel ja arusaadaval viisil enne maksetehingu algatamist.

2. Kui makseteenuse pakkuja või mõni muu tehingus osalev pool nõuab konkreetse makseinstrumendi kasutamise eest tasu, teavitab ta makseteenuse kasutajat sellest selgel, neutraalsel ja arusaadaval viisil enne maksetehingu algatamist.

3. Maksja on kohustatud maksma lõigetes 1 ja 2 osutatud tasu üksnes siis, kui selle kogusumma tehti teatavaks enne maksetehingu algatamist.

Artikkel 7

Sularaha väljavõtmise teenuse suhtes kohaldatavad teabele esitatavad nõuded

Sularaha väljavõtmise teenust osutavad füüsilised või juriidilised isikud, sealhulgas need, kellele on osutatud direktiivi (EL) 2026/...[+] artiklis 36, esitavad oma klientidele sularahaautomaadis teabe kõigi kliendi poolt väljavõtmise eest makstavate tasude kohta, sealhulgas kohaldataval juhul konverteerimise tasude kohta kooskõlas käesoleva määruse artikli 5 lõikega 2. Teave esitatakse selgel, neutraalsel ja arusaadaval viisil enne maksetehingu algatamist. Kliendi taotluse korral tehakse teave tasude kohta kättesaadavaks ka püsival andmekandjal, kui tehing on lõpule viidud.

Artikkel 8

Tasu teabe eest

1. Makseteenuse pakkujad ei võta makseteenuse kasutajatelt käesoleva jaotise alusel antava teabe eest tasu.

2. Makseteenuse pakkujad ja makseteenuse kasutajad võivad kokku leppida tasus, mida kohaldatakse lisateabe või teabe sagedasema esitamise korral või teabe esitamisel raamlepingus nimetamata sidevahendi abil, kui teavet esitatakse makseteenuse kasutaja taotlusel.

3. Lõikes 2 osutatud teabe eest võetav tasu peab olema mõistlik ja vastavuses makseteenuse pakkuja tegelike kuludega.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

Artikkel 9

Tõendamiskohustus teabele esitatavate nõuete korral

Kohustus tõendada, et nad on täitnud käesolevas jaotises sätestatud teabele esitatavad nõuded, lasub makseteenuse pakkujatel.

Artikkel 10

Erandid teabele esitatavatest nõuetest väikese väärtusega makseinstrumentide ja e-raha puhul

1. Makseinstrumentide puhul, millega saab asjaomase raamlepingu kohaselt teha üksnes kuni 50 euro suuruseid individuaalseid maksetehinguid või millele on kehtestatud 300 euro suurune makselimiit või millel hoitav rahaliste vahendite summa ei ületa ühelgi ajal 300 eurot,

    a) esitab makseteenuse pakkuja maksjale erandina artiklitest 19, 20 ja 24 üksnes teabe makseteenuse põhitunnuste kohta, sealhulgas makseinstrumendi kasutamise viisi, vastutuse ja kehtestatud tasude kohta, ning muu asjakohase teabe, mida on vaja, et maksja saaks teha teadliku otsuse; samuti antakse maksjale teada, kus saab hõlpsasti tutvuda artiklis 20 kindlaks määratud muu teabe ja tingimustega;

b) võivad raamlepingu pooled kokku leppida, et erandina artiklist 22 ei nõuta makseteenuse pakkujalt raamlepingu tingimuste kohta muudatuste väljapakkumist artikli 19 lõikes 1 sätestatud viisil;

c) võivad raamlepingu pooled kokku leppida, et – erandina artiklitest 25 ja 26 – pärast maksetehingu täitmist

i) makseteenuse pakkuja esitab või teeb kättesaadavaks üksnes viitetunnuse, mis võimaldab makseteenuse kasutajal teha kindlaks maksetehingu, selle summa ja sellega seonduvad tasud või mitme samaliigilise ja samale makse saajale tehtud maksetehingu korral teabe nimetatud maksetehingute kogusumma ja tasude kohta;

ii) makseteenuse pakkujalt ei nõuta alapunktis i osutatud teabe esitamist ega kättesaadavaks tegemist, kui makseinstrumenti kasutatakse anonüümselt või kui makseteenuse pakkujal ei ole tehniliselt võimalik seda teavet esitada; sellisel juhul annab makseteenuse pakkuja maksjale võimaluse kontrollida hoitavate rahaliste vahendite summat.

2. Ettemakstud makseinstrumentide puhul ei tohi lõikes 1 osutatud makse- ja hoiustamislimiidid ületada 500 eurot.

2. peatükk
Ühekordsed maksetehingud

Artikkel 11

Kohaldamisala

1. Käesolevat peatükki kohaldatakse ühekordsete maksetehingute suhtes, mis ei ole hõlmatud raamlepinguga.

2. Kui ühekordse maksetehingu maksekäsund edastatakse raamlepinguga hõlmatud makseinstrumendiga, ei ole makseteenuse pakkuja kohustatud esitama või tegema kättesaadavaks teavet, mis on makseteenuse kasutajale teise makseteenuse pakkujaga sõlmitud raamlepingu alusel juba antud või mis makseteenuse kasutajale raamlepingu kohaselt tulevikus antakse.

Artikkel 12

Lepingueelne üldteave

1. Enne kui makseteenuse kasutaja seob ennast ühekordset makset hõlmava teenuslepingu või pakkumisega, võimaldab makseteenuse pakkuja tal hõlpsasti tutvuda artiklis 13 sätestatud teabe ja tingimustega oma teenuste kohta. Makseteenuse kasutaja taotluse korral esitab makseteenuse pakkuja teabe ja tingimused paberil või muul püsival andmekandjal. Teave ja tingimused esitatakse lihtsasti mõistetavas sõnastuses ning selgel, neutraalsel ja arusaadaval viisil selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus makseteenust osutatakse, või muus poolte vahel kokku lepitud keeles.

2. Kui ühekordset makset hõlmav teenusleping on makseteenuse kasutaja taotlusel sõlmitud sidevahendi kaudu, mis ei võimalda makseteenuse pakkujal järgida lõiget 1, täidab makseteenuse pakkuja nimetatud lõikest tulenevad kohustused viivitamata pärast maksetehingu täitmist.

3. Lõikest 1 tulenevate kohustuste täitmiseks võivad makseteenuse pakkujad edastada makseteenuse kasutajatele ühekordset makset hõlmava artiklis 13 sätestatud teavet ja tingimusi sisaldava teenuslepingu kavandi või maksekäsundi kavandi koopia.

Artikkel 13

Teave ja tingimused

1. Makseteenuse pakkujad esitavad või teevad makseteenuse kasutajatele kättesaadavaks järgmise teabe ja järgmised tingimused:

   a) täpne teave või kordumatu tunnus, mille makseteenuse kasutaja peab esitama maksekäsundi nõuetekohase esitamise või täitmise võimaldamiseks;

   b) osutatava makseteenuse maksimaalne täitmisaeg;

   c) kui makse saaja makseteenuse pakkuja asub väljaspool liitu, siis hinnanguline aeg, mille jooksul kõnealune makseteenuse pakkuja saab kreeditkorralduste ja rahasiirdetehingute jaoks vajalikud rahalised vahendid;

   d) makseteenuse kasutaja poolt oma makseteenuse pakkujale makstavate tasude summa ning asjakohasel juhul nimetatud tasude liigendus;

   e) asjakohasel juhul maksetehingule kohaldatav tegelik vahetuskurss või viitekurss;

   f) asjakohasel juhul kreeditkorralduste ja rahasiirdetehingutega seotud vääringu konverteerimise hinnangulised tasud, mis tuleb väljendada summana maksja konto vääringus ja turu keskmise koondvahetuskursi juurdehindlusprotsendina, nagu on osutatud artikli 5 lõikes 3;

g) makseteenuse kasutajale kättesaadav vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlus vastavalt artiklitele 100, 104 ja 105.

Esimese lõigu punktis f osutatud teave avaldatakse maksjale enne maksetehingu algatamist.

2. Makse algatamise teenuse pakkujad esitavad enne maksetehingu algatamist maksjale või teevad maksjale kättesaadavaks selge ja arusaadava teabe järgmise kohta:

a) makse algatamise teenuse pakkuja nimi, tema peakontori aadress ja asjakohasel juhul tema selles liikmesriigis asutatud agendi või filiaali aadress, kus makseteenust osutatakse, ning muud kontaktandmed, sealhulgas e-posti aadress, mis on makse algatamise teenuse pakkujaga suhtlemisel asjakohane, ning

b) käesoleva määruse alusel määratud pädeva asutuse kontaktandmed.

3. Asjakohasel juhul tehakse makseteenuse kasutajale kergesti kättesaadavaks ka artiklis 20 sätestatud muu asjakohane teave ja asjakohased tingimused.

Artikkel 14

Maksjale ja makse saajale pärast maksekäsundi esitamist edastatav teave

Kui maksekäsund on esitatud makse algatamise teenuse pakkuja kaudu, edastab makse algatamise teenuse pakkuja kohe pärast makse algatamist maksjale või teeb talle kättesaadavaks kõik järgmised andmed, mis tuleb asjakohasel juhul edastada või teha kättesaadavaks ka makse saajale:

a) kinnitus selle kohta, et maksekäsund on maksja kontot haldava makseteenuse pakkuja juures esitatud;

b) viitenumber, mille järgi saavad maksja ja makse saaja teha kindlaks maksetehingu ja saab makse saaja vajaduse korral teha kindlaks maksja, ning koos maksetehinguga edastatud muu teave;

c) maksetehingu summa;

d) asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkujale tehingu eest makstavate tasude summa ning asjakohasel juhul nimetatud tasude liigendus.

Artikkel 15

Maksja kontot haldavale makseteenuse pakkujale kättesaadavaks tehtav teave, kui maksekäsund on esitatud makse algatamise teenuse pakkuja kaudu

Kui maksekäsund on esitatud makse algatamise teenuse pakkuja kaudu, teeb makse algatamise teenuse pakkuja maksja kontot haldavale makseteenuse pakkujale kättesaadavaks maksetehingu viitenumbri.

Artikkel 16

Maksjale pärast maksekäsundi laekumist esitatav teave

Kohe pärast maksekäsundi laekumist esitab maksja makseteenuse pakkuja maksjale või teeb maksjale kättesaadavaks kogu järgmise teabe oma teenuste kohta artikli 12 lõikes 1 sätestatud viisil:

a) viitenumber, mis võimaldab maksjal maksetehingu kindlaks teha, ning teave, mida maksjal on vaja makse saaja üheselt kindlaks tegemiseks, sealhulgas makse saaja ärinimi ja kui see on makseteenuse pakkujale teada ja kui see erineb ärinimest, siis makse saaja juriidiline nimi;

b) maksetehingu summa maksekäsundil kasutatavas vääringus;

c) maksetehingu täitmise eest maksja poolt makstavate tasude summa ja asjakohasel juhul nimetatud tasude liigendus;

d) asjakohasel juhul maksja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingus kasutatud vahetuskurss või viide sellele, kui see erineb artikli 13 lõike 1 punktis e ette nähtud kursist, ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist;

e) maksekäsundi laekumise kuupäev.

Artikkel 17

Makse saajale pärast maksetehingu täitmist esitatav teave

Kohe pärast maksetehingu täitmist esitab makse saaja makseteenuse pakkuja makse saajale või teeb makse saajale kättesaadavaks kogu järgmise teabe oma teenuste kohta artikli 12 lõikes 1 sätestatud viisil:

a) viitenumber, mis võimaldab makse saajal teha kindlaks maksetehingu ning vajaduse korral maksja, ning koos maksetehinguga edastatud muu teave;

b) maksetehingu summa vääringus, milles rahalised vahendid on makse saajale kättesaadavaks tehtud;

c) maksetehingu täitmise eest makse saaja poolt makstavate tasude summa ja asjakohasel juhul nimetatud tasude liigendus;

d) asjakohasel juhul makse saaja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu täitmisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa enne nimetatud vääringu konverteerimist;

e) krediteerimise väärtuspäev.

3. peatükk
Raamlepingud

Artikkel 18
Kohaldamisala

Käesolevat peatükki kohaldatakse raamlepinguga hõlmatud maksetehingute suhtes.

Artikkel 19
Lepingueelne üldteave

1. Makseteenuse pakkuja esitab makseteenuse kasutajale aegsasti enne seda, kui makseteenuse kasutaja seob ennast raamlepingu või pakkumisega, paberil või mõnel muul püsival andmekandjal artiklis 20 sätestatud teabe ja tingimused. Nimetatud teave ja tingimused esitatakse lihtsasti mõistetavas sõnastuses ning selgel, neutraalsel ja arusaadaval viisil selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus makseteenust osutatakse, või muus poolte vahel kokku lepitud keeles.

2. Kui raamleping on makseteenuse kasutaja taotlusel sõlmitud sidevahendi kaudu, mis ei võimalda makseteenuse pakkujal lõiget 1 järgida, täidab makseteenuse pakkuja sellest lõikest tulenevad kohustused viivitamata pärast raamlepingu sõlmimist.

3. Lõikest 1 tulenevate kohustuste täitmiseks võivad makseteenuse pakkujad edastada makseteenuse kasutajatele artiklis 20 sätestatud teavet ja tingimusi sisaldava raamlepingu kavandi koopia.

Artikkel 20

Teave ja tingimused

1. Makseteenuse pakkuja esitab makseteenuse kasutajale järgmise teabe ja järgmised tingimused makseteenuse pakkuja kohta:

   a) makseteenuse pakkuja nimi, tema peakontori aadress ja asjakohasel juhul tema selles liikmesriigis asutatud agendi või filiaali aadress, kus makseteenust osutatakse, ning muu aadress, sealhulgas e-posti aadress, mis on makseteenuse pakkujaga suhtlemiseks asjakohane;

b) täpsed andmed direktiivi (EL) 2026/...[+] alusel määratud asjakohaste järelevalveasutuste ning nimetatud direktiivi artiklites 17 ja 18 ette nähtud registrite või muu sellise asjakohase avaliku registri kohta, mis sisaldab makseteenuse pakkuja tegevusloa andmeid, ja registreerimisnumber või samaväärne identifitseerimistunnus selles registris.

2. Makseteenuse pakkuja esitab makseteenuse kasutajale järgmise teabe ja järgmised tingimused makseteenuse kasutamise kohta:

a) osutatava makseteenuse peamiste omaduste kirjeldus;

b) täpne teave või kordumatu tunnus, mille makseteenuse kasutaja peab esitama maksekäsundi nõuetekohase esitamise ja täitmise võimaldamiseks;

c) maksekäsundi esitamise või maksetehingu täitmiseks nõusoleku andmise ning selle nõusoleku tagasivõtmise vorm ja kord vastavalt artiklitele 50 ja 69;

d) viide maksekäsundi laekumise ajale vastavalt artiklile 67 ja maksekäsundi laekumise tähtajale, kui makseteenuse pakkuja on selle kehtestanud;

e) osutatavate makseteenuste maksimaalne täitmisaeg;

f) hinnanguline aeg, mille jooksul makse saaja makseteenuse pakkuja, kes asub väljaspool liitu, saab kreeditkorraldustega edastatavad rahalised vahendid;

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

g) makseteenuse kasutaja õigus seada kooskõlas artikli 52 lõikega 1 makseinstrumentide ja maksevahendite kasutamisele makselimiidid, sealhulgas teave selle kohta, kui kaua makselimiidi suurendamise jõustumine viibib, ning kuidas makseteenuse kasutaja saab neid makselimiite muuta ja seda viivitusperioodi kohandada või sellest loobuda;

h) ühismärgistusega kaardipõhiste makseinstrumentide puhul makseteenuse kasutaja õigused, mis tulenevad määruse (EL) 2015/751 artiklist 8.

3. Makseteenuse pakkuja esitab makseteenuse kasutajale järgmise teabe ja järgmised tingimused tasude, intresside ja vahetuskursside kohta:

a) kõik makseteenuse kasutaja poolt makseteenuse pakkujale makstavad tasud, sealhulgas need, mis on seotud käesoleva määruse alusel teabe esitamise või kättesaadavaks tegemise viisi ja sagedusega, ja asjakohasel juhul selliste tasude liigendus;

b) kõik kehtestatud tasud, mida makseteenuse kasutajad maksavad oma makseteenuse pakkujale riigisisese sularaha väljavõtmise eest sularahaautomaadist, mille omanik on

i) nende makseteenuse pakkuja;

ii) makseteenuse pakkuja, kes kuulub kasutaja makseteenuse pakkujaga samasse sularahaautomaatide võrku;

iii) makseteenuse pakkuja, kes kuulub sularahaautomaatide võrku, millega kasutaja makseteenuse pakkujal on lepinguline suhe;

iv) sularahaautomaadi käitaja;

c) asjakohasel juhul kohaldatavad intressimäärad ja vahetuskursid või kui kasutatakse viiteintressimäära ja viitekurssi, tegeliku intressi arvutusmeetod, ning asjakohane kuupäev ja indeks või baas, mida kasutatakse sellise viiteintressimäära või viitekursi määramiseks;

d) kui selles on kokku lepitud, viiteintressimäära või viitekursi muudatuste viivitamatu kohaldamine ning neid muudatusi käsitleva teabe suhtes kehtivad nõuded vastavalt artikli 22 lõikele 3;

e) asjakohasel juhul kreeditkorraldustega seotud vääringu konverteerimise hinnangulised tasud, mis tuleb väljendada summana maksja konto vääringus ja turu keskmise koondvahetuskursi juurdehindlusprotsendina, nagu on osutatud artikli 5 punktis 3.

Esimese lõigu punktis e osutatud teave avaldatakse maksjale enne iga maksetehingu algatamist.

4. Makseteenuse pakkuja esitab makseteenuse kasutajale järgmise teabe ja järgmised tingimused kommunikatsiooni kohta:

a) asjakohasel juhul poolte vahel kokku lepitud sidevahendid teabe või teadete edastamiseks käesoleva määruse alusel, sealhulgas tehnilised nõuded makseteenuse kasutaja seadmetele ja tarkvarale;

b) käesoleva määruse alusel teabe esitamise või kättesaadavaks tegemise viis ja sagedus;

c) keel või keeled, milles raamleping sõlmitakse ja milles toimub teabevahetus lepingulise suhte vältel;

d) makseteenuse kasutaja õigus saada vastavalt artiklile 21 raamlepingu tingimused ning muu teave ja tingimused.

5. Makseteenuse pakkuja esitab makseteenuse kasutajale järgmise teabe ja järgmised tingimused kaitse- ja parandusmeetmete kohta:

a) asjakohasel juhul nende meetmete kirjeldus, mida makseteenuse kasutaja peab võtma makseinstrumendi turvalisuse tagamiseks, ja teave selle kohta, kuidas teavitada makseteenuse pakkujat artikli 53 esimese lõigu punkti b kohaldamisel;

b) makseteenuse pakkuja poolt makseteenuse kasutaja teavitamise kord, kui kahtlustatakse pettust või turvaohtu või see tegelikult ilmneb;

c) tingimused, mille alusel on makseteenuse pakkujal kooskõlas artikliga 52 õigus makseinstrument blokeerida;

d) maksja vastutus vastavalt artikli 60 lõikele 4 ja artiklile 63, sealhulgas teave asjakohase summa kohta;

e) mil viisil ja millise ajavahemiku jooksul peab makseteenuse kasutaja teavitama makseteenuse pakkujat autoriseerimata või ebakorrektsest maksetehingu algatamisest või täitmisest vastavalt artiklile 55 ning samuti politseid artiklis 60 osutatud teise isikuna esinemist hõlmava pettuse korral;

f) makseteenuse pakkuja vastutus autoriseerimata maksetehingute puhul vastavalt artiklile 57, nime ja kordumatu tunnuse vastavuse kontrolli teenuse ebakorrektse kohaldamise puhul vastavalt artiklile 58 ning teise isikuna esinemist hõlmava pettuse puhul vastavalt artiklile 60;

g) makseteenuse pakkuja vastutus maksetehingute algatamise või täitmise eest vastavalt artiklitele 79 ja 80;

h) tagasimakse tingimused vastavalt artiklitele 65 ja 66.

6. Makseteenuse pakkuja esitab makseteenuse kasutajale järgmise teabe ja järgmised tingimused raamlepingu muudatuste ja selle lõpetamise kohta:

a) kui selles on kokku lepitud, artikli 22 kohane teave selle kohta, et makseteenuse kasutaja loetakse tingimuste muudatustega nõustunuks, kui ta ei ole makseteenuse pakkujale teatanud enne muudatuste jõustumise kavandatud kuupäeva, et ta ei ole muudatustega nõus;

b) raamlepingu kestus;

c) makseteenuse kasutaja õigus raamleping lõpetada ja kõik lõpetamisega seotud kokkulepped vastavalt artikli 22 lõikele 1 ja artiklile 23.

7. Makseteenuse pakkuja esitab makseteenuse kasutajale järgmise teabe ja järgmised tingimused õiguskaitse kohta:

a) raamlepingu suhtes kohaldatavat õigust või pädevat kohut käsitlevad lepingutingimused;

b) makseteenuse kasutajale kättesaadav vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlus vastavalt artiklitele 100, 104 ja 105.

Artikkel 21

Teabe ja raamlepingu tingimuste kättesaadavus

Makseteenuse kasutajal on igal ajal kogu lepingulise suhte vältel õigus tutvuda taotluse alusel raamlepingu tingimustega ning saada artiklis 20 sätestatud teave ja tingimused kas paberil või muul püsival andmekandjal.

Artikkel 22

Raamlepingu muudatused

1. Makseteenuse pakkuja esitab kavandatavad raamlepingu tingimuste, sealhulgas artiklis 20 sätestatud teabe ja tingimuste muudatused artikli 19 lõikes 1 ette nähtud viisil hiljemalt kaks kuud enne muudatuste jõustumise kavandatud alguskuupäeva. Makseteenuse kasutaja võib muudatused enne nende kavandatud jõustumist kas heaks kiita või tagasi lükata.

2. Kohaldataval juhul teavitab makseteenuse pakkuja kooskõlas artikli 20 lõike 6 alapunktiga a makseteenuse kasutajat sellest, et makseteenuse kasutaja loetakse nende muudatustega nõustunuks, kui makseteenuse kasutaja ei ole enne muudatuste jõustumise kavandatud kuupäeva makseteenuse pakkujale teatanud, et ta ei ole muudatustega nõus. Samuti teavitab makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajat sellest, et juhul kui makseteenuse kasutaja need muudatused tagasi lükkab, on makseteenuse kasutajal õigus lõpetada raamleping tasuta igal ajal enne kuupäeva, mil neid muudatusi oleks hakatud kohaldama.

3. Intressimäära ja vahetuskursi muudatusi võib makseteenuse pakkuja kohaldada viivitamata ja ette teatamata, tingimusel et selline õigus on raamlepingus kokku lepitud ning et intressimäära või vahetuskursi muudatused tuginevad kokku lepitud viiteintressimäärale või viitekursile, kooskõlas artikli 20 lõike 3 punktidega c ja d. Makseteenuse pakkuja teavitab makseteenuse kasutajat igast intressimäära muudatusest esimesel võimalusel artikli 19 lõikes 1 sätestatud viisil, välja arvatud juhul, kui pooled on kokku leppinud erinevas teabe esitamise või kättesaadavaks tegemise viisis või sageduses. Intressimäärade ja vahetuskursside muudatusi, mis on kasulikumad makseteenuse kasutajatele, võib makseteenuse pakkuja kohaldada ka ette teatamata.

4. Makseteenuse pakkuja teeb ja arvutab maksetehingutes kasutatava intressimäära või vahetuskursi muudatused neutraalsel viisil, millega ei kaasne makseteenuse kasutajate diskrimineerimist.

Artikkel 23

Lõpetamine

1. Makseteenuse kasutaja võib raamlepingu lõpetada igal ajal, välja arvatud juhul, kui pooled on kokku leppinud etteteatamisajas. Etteteatamise aeg ei tohi olla pikem kui üks kuu.

2. Raamlepingu lõpetamine on makseteenuse kasutajale tasuta, välja arvatud juhul, kui leping on olnud jõus alla kolme kuu. Kui raamlepingu lõpetamise eest võetakse tasu, peab tasu olema asjakohane ja kuludega vastavuses. Kui raamlepingu alusel pakutakse makseteenuseid koos tehniliste teenustega, mis toetavad makseteenuste osutamist ja mida osutab makseteenuse pakkuja või kolmas isik, kellega makseteenuse pakkuja on partnerlussuhtes, kohaldatakse selliste tehniliste teenuste suhtes samu lõpetamistasusid käsitlevaid raamlepingu nõudeid.

3. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja lõpetada tähtajatult sõlmitud raamlepingu, teatades sellest vähemalt kolm kuud ette artikli 19 lõikes 1 ette nähtud viisil.

4. Regulaarselt makseteenuste eest võetavaid tasusid maksab makseteenuse kasutaja kuni lepingu lõpetamiseni ainult proportsionaalselt. Kui need tasud makstakse ette, maksab makseteenuse pakkuja need proportsionaalselt tagasi.

5. Käesoleva artikli sätted ei piira liikmesriikide selliste õigusnormide kohaldamist, mis käsitlevad lepingupoolte õigust tunnistada raamleping täitmisele mittekuuluvaks või tühiseks.

6. Liikmesriigid võivad kehtestada makseteenuse kasutajatele soodsamaid lõpetamist käsitlevaid õigusnorme.

7. Liikmesriigid teatavad lõike 6 kohaselt vastu võetud õigusnormidest komisjonile hiljemalt ... [21 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva]. Nad teatavad põhjendamatu viivituseta komisjonile kõnealuste sätete hilisematest muudatustest ning lõike 6 kohaselt hiljem vastu võetud õigusnormidest.

Artikkel 24

Enne individuaalse maksetehingu täitmist esitatav teave

Raamlepingu alusel maksja algatatud individuaalse maksetehingu korral esitab makseteenuse pakkuja maksja taotlusel asjaomase konkreetse maksetehingu kohta enne maksetehingu algatamist sõnaselge teabe järgmise kohta:

a) maksimaalne täitmisaeg,

b) maksja makstavad tasud ning

c) asjakohasel juhul tasude liigendus.

Artikkel 25

Individuaalsete maksetehingute kohta maksjale esitatav teave

1. Pärast individuaalse maksetehingu summa debiteerimist maksja maksekontolt või kui maksja ei kasuta maksekontot, siis pärast maksetehingu maksekäsundi laekumist esitab maksja makseteenuse pakkuja maksjale põhjendamatu viivituseta artikli 19 lõikes 1 sätestatud viisil järgmise teabe:

   a) viitenumber, mis võimaldab maksjal teha kindlaks iga maksetehingu, ning teave, mis on vajalik makse saaja üheselt kindlaks tegemiseks, sealhulgas makse saaja ärinimi ja kui see on makseteenuse pakkujale teada ja kui see erineb ärinimest, siis makse saaja juriidiline nimi;

   b) maksetehingu summa selles vääringus, milles maksja maksekontot debiteeritakse, või vääringus, mida kasutatakse maksekäsundis;

   c) maksetehingu täitmise eest makstavate tasude summa ning asjakohasel juhul tasude liigendus või maksja makstavad intressid;

   d) asjakohasel juhul maksja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingus kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist;

   e) debiteerimise väärtuspäev või maksekäsundi laekumise kuupäev.

2. Raamlepingus peab olema tingimus, mille kohaselt võib maksja nõuda lõikes 1 osutatud teabe tasuta esitamist või kättesaadavaks tegemist korrapäraselt sagedusega, mille määrab kindlaks maksja ja kokkulepitud viisil, mis võimaldab maksjal seda teavet säilitada ja muutmata kujul taasesitada. Maksjal on õigus nõuda teabe esitamist või kättesaadavaks tegemist vähemalt kord kuus.

3. Liikmesriigid võivad nõuda, et makseteenuse pakkujad esitaksid vähemalt kord kuus asuta teabe paberil või muul püsival andmekandjal.

4. Liikmesriigid teatavad lõike 3 kohaselt vastu võetud õigusnormidest komisjonile hiljemalt ... [21 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva]. Nad teatavad põhjendamatu viivituseta komisjonile kõnealuste sätete hilisematest muudatustest ning lõike 3 kohaselt hiljem vastu võetud õigusnormidest.

Artikkel 26

Individuaalsete maksetehingute kohta makse saajale esitatav teave

1. Makse saaja makseteenuse pakkuja esitab pärast individuaalse maksetehingu täitmist makse saajale põhjendamatu viivituseta artikli 19 lõikes 1 sätestatud viisil järgmise teabe:

   a) viitenumber, mis võimaldab makse saajal kindlaks teha maksetehingu ja maksja, ning koos maksetehinguga edastatud muu teave;

b) maksetehingu summa vääringus, milles makse saaja maksekontot krediteeritakse;

c) maksetehingu täitmise eest makstavate tasude summa ning asjakohasel juhul nimetatud tasude liigendus või makse saaja poolt tasumisele kuuluvad intressid;

d) asjakohasel juhul makse saaja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu täitmisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa enne nimetatud vääringu konverteerimist;

e) krediteerimise väärtuspäev.

2. Raamlepingus võib olla tingimus, mille kohaselt tuleb lõikes 1 osutatud teave esitada või teha kättesaadavaks korrapäraselt vähemalt kord kuus ja kokkulepitud viisil, mis võimaldab makse saajal seda teavet säilitada ja muutmata kujul taasesitada.

3. Liikmesriigid võivad nõuda, et makseteenuse pakkujad esitaksid vähemalt kord kuus tasuta teabe paberil või muul püsival andmekandjal.

4. Liikmesriigid teatavad lõike 3 kohaselt vastu võetud õigusnormidest komisjonile hiljemalt ... [21 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva]. Nad teatavad põhjendamatu viivituseta komisjonile kõnealuste sätete hilisematest muudatustest ning lõike 3 kohaselt hiljem vastu võetud õigusnormidest.

III JAOTIS
ÕIGUSED JA KOHUSTUSED SEOSES MAKSETEENUSTE OSUTAMISE JA KASUTAMISEGA

1. peatükk
Ühissätted

Artikkel 27

Kohaldamisala

1. Kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija, võivad makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja kokku leppida, et artikli 28 lõiget 1, artikli 50 lõiget 7 ning artikleid 56, 63, 65, 66, 69, 79 ja 80 ei kohaldata täielikult või osaliselt. Makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja võivad ka kokku leppida muu tähtaja, kui on sätestatud artiklis 55.

2. Liikmesriigid võivad ette näha, et artiklit 105 ei kohaldata, kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija.

3. Liikmesriigid võivad käesolevat jaotist kohaldada mikroettevõtjate suhtes samamoodi nagu seda kohaldatakse tarbijate suhtes.

4. Liikmesriigid teatavad lõigete 2 ja 3 kohaselt vastu võetud õigusnormidest komisjonile hiljemalt ... [21 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva]. Nad teatavad põhjendamatu viivituseta komisjonile kõnealuste sätete hilisematest muudatustest ning lõigete 2 ja 3 kohaselt hiljem vastu võetud õigusnormidest.

Artikkel 28

Kohaldatavad tasud

1. Makseteenuse pakkuja ei võta makseteenuse kasutajalt tasu käesoleva jaotise alusel teabe esitamise kohustuse täitmise ega parandus- ja ennetusmeetmete võtmise eest, välja arvatud juhul, kui artikli 68 lõikes 3, artikli 69 lõikes 5 ja artikli 78 lõikes 3 on sätestatud teisiti. Makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja lepivad kokku nende tasude summas ning see peab olema mõistlik ja vastavuses makseteenuse pakkuja tegelike kuludega.

2. Liidus pakutavate maksetehingute puhul, milles nii maksja makseteenuse pakkuja kui ka makse saaja makseteenuse pakkuja või maksetehingus osaleva ainsa makseteenuse pakkuja asukoht on liidus, maksab makse saaja oma makseteenuse pakkuja nõutavad tasud ja maksja maksab oma makseteenuse pakkuja nõutavad tasud.

3. Makse saaja ei küsi tasu selliste makseinstrumentide kasutamise eest, mille vahendustasusid reguleeritakse määruse (EL) 2015/751 II peatüki alusel, ega kreeditkorralduste, sealhulgas välkkreeditkorraldused, ja otsekorralduste eest, mis tehakse liidus.

4. Liikmesriigid võivad keelata makse saajal nõuda tasu muude kui lõikes 3 nimetatud makseinstrumentide kasutamise eest või piirata makse saaja õigust seda tasu nõuda, võttes arvesse vajadust soodustada konkurentsi ja edendada tõhusate makseinstrumentide kasutamist.

5. Makseteenuse pakkuja ei takista makse saajat pakkumast maksjale allahindlust ega suunamast teda muul moel kasutama mõnda konkreetset makseinstrumenti. Ilma et see piiraks lõigete 3 ja 4 kohaldamist ning seoses instrumentidega, mida need lõiked ei hõlma, ei takista makseteenuse pakkuja makse saajat nõudmast maksjalt tasu. Kohaldatavad tasud ei tohi ületada otseseid kulusid, mida makse saaja kannab seoses konkreetse makseinstrumendi kasutamisega.

6. Liikmesriigid teatavad lõike 4 kohaselt vastu võetud õigusnormidest komisjonile hiljemalt ... [21 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva]. Nad teatavad põhjendamatu viivituseta komisjonile kõnealuste sätete hilisematest muudatustest ning lõike 4 kohaselt hiljem vastu võetud õigusnormidest.

Artikkel 29

Väikese väärtusega makseinstrumentide ja e-raha suhtes kohaldatavad erandid

1. Makseinstrumentide puhul, millega saab raamlepingu kohaselt teha üksnes kuni 50 euro suuruseid individuaalseid maksetehinguid või millele on kehtestatud 300 euro suurune makselimiit või millel hoitav rahaliste vahendite summa ei ületa ühelgi ajal 300 eurot, võivad makseteenuse pakkujad leppida oma makseteenuse kasutajatega kokku järgmises:

   a) artikli 53 esimese lõigu punkti b, artikli 54 lõike 1 esimese lõigu punkte c ja d ning artikli 63 lõiget 5 ei kohaldata, kui ei ole võimalik makseinstrumenti blokeerida või selle edasist kasutamist takistada;

   b) artikleid 56 ja 57 ning artikli 63 lõikeid 1 ja 5 ei kohaldata, kui makseinstrumenti kasutatakse anonüümselt või kui makseteenuse pakkujal ei ole võimalik muudel, makseinstrumendi olemusest tulenevatel põhjustel tõendada, et maksetehing oli autoriseeritud;

c) erandina artikli 68 lõikest 1 ei pea makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajale teatama maksekäsundi täitmisest keeldumisest, kui selle täitmata jätmine ilmneb kontekstist;

d) erandina artiklist 69 ei saa maksja maksekäsundit tagasi võtta pärast maksekäsundi edastamist või makse saajale makse tegemiseks maksetehingu autoriseerimist;

e) erandina artiklitest 73 ja 74 kohaldatakse teisi maksekäsundi täitmise tähtaegu.

2. Ettemakstud makseinstrumentide puhul ei tohi lõikes 1 osutatud makse- ja hoiustamislimiidid ületada 500 eurot.

3. Artikleid 57 ja 63 kohaldatakse e-raha suhtes, välja arvatud juhul, kui maksja makseteenuse pakkujal ei ole võimalik külmutada maksekontot, millel e-raha hoitakse, või makseinstrumenti blokeerida. Liikmesriigid võivad piirata kõnealuse erandi kohaldamisala maksekontodele, millel e-raha hoitakse, või ainult teatava väärtusega makseinstrumentidele.

4. Liikmesriigid teatavad lõike 3 kohaselt vastu võetud õigusnormidest komisjonile hiljemalt ... [21 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva]. Nad teatavad põhjendamatu viivituseta komisjonile kõnealuste sätete hilisematest muudatustest ning lõike 3 kohaselt hiljem vastu võetud õigusnormidest.

Artikkel 30

E-raha väljastamine ja tagastatavus

1. E-raha väljastajad väljastavad e-raha saadud rahaliste vahendite nimiväärtuses.

2. E-raha väljastaja tagastab e-raha valdaja nõudmisel igal ajal ja vastavalt nimiväärtusele e-raha rahalise väärtuse.

3. E-raha väljastaja ja e-raha valdaja vahelises lepingus esitatakse selgelt ja nähtavalt tagastamise tingimused, sealhulgas kõik kohaldatavad tasud, ning e-raha valdajale tehakse need tingimused teatavaks enne, kui leping või pakkumine muutub tema jaoks siduvaks.

4. E-raha tagastamise eest võib nõuda tasu ainult siis, kui see on lõike 3 kohaselt lepingus kindlaks määratud ja üksnes järgmistel juhtudel:

   a) kui e-raha valdaja taotleb tagastamist enne lepingu lõpetamist;

   b) lepingus on kindlaks määratud lepingu lõppemise kuupäev ja e-raha valdaja lõpetab lepingu enne seda kuupäeva;

   c) tagastamist taotletakse rohkem kui aasta pärast lepingu lõppemise kuupäeva.

   Tasu on proportsionaalne ja vastavuses e-raha väljastaja kantud tegelike kuludega.

5. Kui e-raha valdaja taotleb tagastamist enne lepingu lõppemist, võib ta nõuda e-raha väärtuse täielikku või osalist tagastamist.

6. Kui e-raha valdaja taotleb e-raha tagastamist lepingu lõppemise kuupäeval või ühe aasta jooksul pärast lepingu lõppemise kuupäeva, teeb e-raha väljastaja ühe järgmise toimingu:

   a) tagastab omatava e-raha rahalise väärtuse täies ulatuses;

   b) kui makseasutus tegeleb muu äritegevusega, millele on osutatud direktiivi (EL) 2026/...[+] artikli 10 lõike 1 punktis c ja e-raha valdaja poolt e-rahana kasutatavate rahaliste vahendite osa ei ole ette teada, tagastab kogu e-raha valdaja nõutava rahasumma.

7. Olenemata lõigetest 4, 5 ja 6, määratakse e-raha aktsepteeriva isiku, kes ei ole tarbija, tagastamisõigused kindlaks e-raha väljastaja ja kõnealuse isiku vahelises lepingus.

8. E-raha väljastav makseasutus ei maksa e-raha valdajale intressi ega võimalda neile muid hüvesid seoses e-raha valdamise perioodi pikkusega.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

2. peatükk
Juurdepääs maksesüsteemidele ja krediidiasutustes hoitavatele kontodele

Artikkel 31

Juurdepääs maksesüsteemidele

1. Maksesüsteemi käitajad kehtestavad objektiivsed, mittediskrimineerivad, läbipaistvad ja proportsionaalsed reeglid, mis käsitlevad tegevusloaga või registreeritud juriidilisest isikust makseteenuse pakkujate juurdepääsu maksesüsteemidele. Maksesüsteemi käitajad ei takista juurdepääsu maksesüsteemidele rohkem, kui on vaja kaitse tagamiseks spetsiifiliste riskide, sealhulgas asjakohasel juhul arveldusriski, operatsiooniriski, krediidiriski, likviidsusriski ja äririski eest, või rohkem, kui on vaja maksesüsteemi finantsilise stabiilsuse ja toimimise stabiilsuse kaitseks.

2. Maksesüsteemi käitaja teeb üldsusele kättesaadavaks oma maksesüsteemis osalemise lubamise reeglid ja korra ning kriteeriumid ja metoodika, mida ta kasutab sellise osalemisega seotud riski hindamisel.

3. Makseteenuse pakkujalt osalemise taotluse saamise korral hindab maksesüsteemi käitaja asjakohaseid riske, mis on seotud taotluse esitanud makseteenuse pakkujale juurdepääsu andmisega süsteemile. Maksesüsteemi käitaja keeldub taotluse esitanud makseteenuse pakkujale osalemise võimaldamisest ainult juhul, kui taotleja osalemisega kaasneks süsteemi jaoks riske, millele on osutatud lõikes 1. Maksesüsteemi käitaja teatab taotluse esitanud makseteenuse pakkujale kirjalikult, kas osalemise taotlus rahuldatakse või lükatakse tagasi, ning taotluse tagasi lükkamise korral põhjendab seda igakülgselt.

4. Maksesüsteemi käitajad ei kehtesta:

   a) tingimusi, mis piiravad tegelikku võimalust osaleda teistes maksesüsteemides;

   b) korda, millega diskrimineeritakse tegevusloaga makseteenuse pakkujaid või registreeritud makseteenuse pakkujaid seoses osalejate õiguste ja kohustustega;

   c) institutsioonilisel staatusel põhinevaid piiranguid.

5. Lõikeid 1–4 kohaldatakse makseskeemide käitajate suhtes. Kõnealuseid lõikeid ei kohaldata maksesüsteemide käitajate või makseskeemide käitajate suhtes, mis koosnevad üksnes samasse konsolideerimisgruppi kuuluvatest makseteenuse pakkujatest.

6. Maksesüsteemis osaleja, kes võimaldab süsteemis mitte osaleval tegevusloaga või registreeritud makseteenuse pakkujal suunata läbi süsteemi ülekandekorraldusi, annab taotluse korral sama võimaluse objektiivsel, proportsionaalsel ja mittediskrimineerival viisil ka teistele tegevusloaga või registreeritud makseteenuse pakkujatele. Kui selline taotlus lükatakse tagasi, esitab maksesüsteemis osaleja igale asjaomasele taotluse esitanud makseteenuse pakkujale tagasilükkamise põhjused.

7. Liikmesriigid määravad pädeva asutuse, kes tagab nende riigisisese õigusega reguleeritavate maksesüsteemide ja makseskeemide vastavuse lõigetele 1–4 ja kohaldataval juhul lõikele 6, välja arvatud juhul, kui eurosüsteem või keskpangad liikmesriikides, mille rahaühik ei ole euro, jõustavad või rakendavad kõnealuseid nõudeid osana nende maksesüsteemide või makseskeemide, näiteks määruse (EL) 2025/1355 kohaldamisalasse kuuluvate maksesüsteemide toimingute järelevaatamisest.

Artikkel 32

Maksekaardisüsteemide, töötlevate üksuste ja maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavate makseteenuse pakkujate läbipaistvad tavad

1. Maksekaardisüsteemide käitajad ja töötlevad üksused tagavad, et maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavatele makseteenuse pakkujatele kehtestatud tasud liigitatakse ja avalikustatakse selgel ja järjepideval viisil, mis võimaldab võrrelda maksekaardisüsteemide ja töötlevate üksuste arvelduskategooriaid vähemalt järgmiste tasukategooriate alusel:

   a) vahendustasud;

   b) töötlemistasud ning

   c) süsteemitasud, mis jagunevad järgmiselt:

      i) kohustuslikud tasud;

      ii) teatava käitumise või tehnoloogia kasutamise või mittekasutamisega seotud tasud ning

      iii) vabatahtlike teenustega seotud tasud.

   Tasukategooriad peavad olema selgelt kindlaks määratud.

Esimeses lõigus osutatud teave avaldatakse maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavatele makseteenuse pakkujatele viisil, mis tagab täieliku selguse selle kohta, millised tasud millistele teenustele vastavad.

Esimeses lõigus osutatud teave peab olema võimalikult täpne ja selles peavad võimaluse korral olema eristatud kohaldatavad tasud vastavalt kaardikategooriale, müügikanalile, kaupleja tehingumahule ja -väärtusele ning geograafilisele asukohale.

2. Maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavad makseteenuse pakkujad kasutavad käesoleva artikli lõike 1 kohaselt avalikustatud teavet määruse (EL) 2015/751 artiklitest 9 ja 12 tulenevate kohustuste täitmisel.

3. Lõike 1 kohaldamisel teevad maksekaardisüsteemide käitajad ja töötlevad üksused järgmist:

   a) teavitavad maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavaid makseteenuse pakkujaid kõigist uutest tasudest ning süsteemi- ja töötlemistasude muudatustest üheselt mõistetaval, läbipaistval ja järjepideval viisil hiljemalt kuus kuud enne nende rakendamist;

   b) peavad ühtset liidu avalikku teabehoidlat oma süsteemi ning töötlemisreeglite ja -tasude kohta vastavalt lõikes 1 osutatud tasukategooriatele.

4. Komisjon võtab hiljemalt ... [15 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] kooskõlas artikliga 115 vastu delegeeritud õigusakti, et täiendada käesolevat määrust, täpsustades täiendavalt lõike 1 kohaselt maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavatele makseteenuse pakkujatele avalikustatavat teavet.

Artikkel 33

Makseasutuste maksekontode avamine ja sulgemine krediidiasutuses

1. Krediidiasutused võimaldavad makseasutustele, nende agentidele ja makseasutuse tegevusloa taotlejatele juurdepääsu maksekontodele objektiivsel, mittediskrimineerival ja proportsionaalsel alusel. Selline juurdepääs peab olema piisavalt ulatuslik, et makseasutustel oleks võimalik osutada makseteenuseid takistamatult ja tõhusalt.

2. Krediidiasutus võib keelduda makseasutuse, tema agentide või makseasutuse tegevusloa taotleja jaoks maksekonto avamisest või võib selle sulgeda üksnes, kui:

   a) sellise maksekonto avamine või haldamine tooks kaasa määruse (EL) 2024/1624 rikkumise;

   b) makseasutus või selle agent või makseasutuse tegevusloa taotleja rikuvad oluliselt lepingut või on seda varem teinud;

   c) konto taotleja ei ole esitanud asjakohast teavet ega dokumente;

d) pädev asutus on keeldunud makseasutusele tegevusloa andmisest või on tegevusloa kehtetuks tunnistanud.

3. Lõike 1 alusel agendile antav juurdepääs antakse üksnes makseasutuse nimel makseteenuste osutamiseks.

4. Krediidiasutus teavitab põhjendamatu viivituseta ja hiljemalt ühe kuu jooksul pärast täieliku taotluse saamist makseasutust või tema agente või makseasutuse tegevusloa taotlejat ning pädevat asutust igast otsusest keelduda makseasutusele või tema agentidele või makseasutuse tegevusloa taotleja jaoks maksekonto avamisest. Selline otsus peab olema igakülgselt põhjendatud ja selles peavad olema täpsustatud riskid, mis tulenevad kõnealuse makseasutuse või tema agentide või makseasutuse tegevusloa taotleja tegevusest või kavandatavast tegevusest ja mida krediidiasutus on hinnanud lõikes 2 osutatud alustel, ning see ei tohi olla üldist laadi.

Krediidiasutus teavitab makseasutust või tema agente või makseasutuse tegevusloa taotlejat ja pädevat asutust otsusest maksekonto sulgeda vähemalt neli kuud enne selle sulgemist. Iga maksekonto sulgemise otsus peab olema igakülgselt põhjendatud, konkreetne ja põhinema käesoleva artikli lõikes 2 osutatud alustel ning selles peab olema arvesse võetud makseasutuse suutlikkust täita direktiivi (EL) 2026/...[+] artiklis 9 sätestatud kaitsenõuet.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

Erandina käesoleva lõike esimesest ja teisest lõigust on krediidiasutustel lõike 2 punktiga a hõlmatud juhtudel õigus teha järgmist:

a) üksnes teavitada makseasutust, tema agente või makseasutuse tegevusloa taotlejat sellest, et maksekonto avamine või haldamine tooks kaasa määruse (EL) 2024/1624 rikkumise, ning mitte avalikustada üksikasju kõnealuse rikkumise laadi kohta;

b) sulgeda maksekonto pärast lühemat etteteatamisaega.

5. Koondandmeid maksekontode avamisest keeldumise ja maksekontode sulgemise kohta võib avaldada pädev asutus.

6. Makseasutus või selle agendid või makseasutuse tegevusloa taotleja, kelle suhtes krediidiasutus on teinud maksekonto avamisest keeldumise või maksekonto sulgemise otsuse, võib esitada kaebuse pädevale asutusele.

7. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määrata täpselt kindlaks käesoleva artikli lõikes 4 osutatud teate ja otsuse ühtne vorm ja teave, mis neis esitatakse.

EBA esitab esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt … [12 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta nimetatud regulatiivsed tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

3. peatükk

Kontoteabe teenused ja makse algatamise teenused

1. JAGU

ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 34

Makseteenuse kasutajate õigused

1. Makseteenuse pakkujad ei takista makseteenuse kasutajaid kasutamast makse algatamise teenuse pakkujat makse algatamise teenuse saamiseks. Seda kohustust kohaldatakse makseteenuse kasutaja kõigi selliste maksekontode suhtes, mis on interneti kaudu juurdepääsetavad.

2. Makseteenuse pakkujad ei takista makseteenuse kasutajaid kasutamast kontoteabe teenuseid. Seda kohustust kohaldatakse makseteenuse kasutaja kõigi selliste maksekontode suhtes, mis on interneti kaudu juurdepääsetavad.

Artikkel 35

Lepingulised suhted

1. Ükski pool ei sea kontoteabe teenuste ja makse algatamise teenuste osutamise tingimuseks nende teenuste pakkujate ja kontot haldava makseteenuse pakkuja vahelist sel eesmärgil loodud lepingulist suhet.

2. Kui sõlmitud on mitmepoolne leping ja kui kõnealuse mitmepoolse lepingu raames on kättesaadavad ka käesoleva määrusega reguleeritud maksekonto andmed, peab kontoteabe teenuse pakkujatel ja makse algatamise teenuse pakkujatel olema alati võimalik tutvuda käesoleva määrusega reguleeritud maksekonto andmetega, ilma et need pakkujad peaksid olema nimetatud mitmepoolse lepingu osalised.

2. JAGU

KONTOTEABE TEENUSTE JA MAKSE ALGATAMISE TEENUSTE PUHUL KASUTATAVAD ANDMETELE JUURDEPÄÄSU VÕIMALDAVAD LIIDESED

Artikkel 36

Spetsiaalsete juurdepääsuliideste pakkumine

1. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad, kes pakuvad maksjale interneti kaudu juurdepääsetavat maksekontot, peavad tagama vähemalt ühe spetsiaalse liidese kontoteabe teenuse pakkujate ja makse algatamise teenuse pakkujatega andmete vahetamiseks.

2. Kontot haldav makseteenuse pakkuja võtab kasutusele lõikes 1 osutatud spetsiaalse liidese kolme kuu jooksul alates tegevusloa saamisest. Selleks et tagada spetsiaalse liidese võimalikult kiire kasutamine, esitab kontot haldav makseteenuse pakkuja spetsiaalse liidese asjakohase tehnilise dokumentatsiooni põhjendamatu viivituseta tegevusloaga makse algatamise teenuse pakkujate, kontoteabe teenuse pakkujate või selliste ettevõtjate taotlusel, kes on taotlenud oma pädevatelt asutustelt asjakohast tegevusluba.

Kontot haldavad makseteenuse pakkujad võimaldavad alati juurdepääsu lõikes 1 osutatud spetsiaalsele liidesele, et tagada makse algatamise teenuse pakkujate ja kontoteabe teenuse pakkujate talitluspidevus.

3. Kontot haldav makseteenuse pakkuja tagab, et spetsiaalne liides, millele on osutatud lõikes 1, vastab teabevahetuse standarditele, mille on kehtestanud Euroopa või rahvusvahelised standardiorganisatsioonid, sealhulgas Euroopa Standardikomitee (CEN) või Rahvusvaheline Standardiorganisatsioon (ISO), või muudele asjakohastele laialdaselt tunnustatud standarditele, mis pakuvad võrdväärset turvalisust. Samuti tagab kontot haldav makseteenuse pakkuja selle, et lõikes 1 osutatud spetsiaalse liidese tehnilise spetsifikatsiooni dokumenteerimisel määratakse kindlaks rutiinid, protokollid ja vahendid, mida makse algatamise teenuse pakkujad ja kontoteabe teenuse pakkujad vajavad selleks, et võimaldada nende tarkvara ja rakenduste koostalitlust kontot haldavate makseteenuse pakkujate süsteemidega. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad teevad nende lõikes 1 osutatud spetsiaalsete liideste tehnilise spetsifikatsiooni dokumendid tasuta ja põhjendamatu viivituseta kättesaadavaks, kui seda taotlevad tegevusloaga makse algatamise teenuse pakkujad, kontoteabe teenuse pakkujad või makseteenuse pakkujad, kes on taotlenud oma pädevatelt asutustelt vastavat tegevusluba, ning teevad nende dokumentide kokkuvõtte oma veebisaidil üldsusele kättesaadavaks.

4. Kontot haldav makseteenuse pakkuja tagab selle, et teave nende lõikes 1 osutatud spetsiaalse liidese tehnilise spetsifikatsiooni muudatuse kohta tehakse tegevusloaga makse algatamise teenuse pakkujatele, kontoteabe teenuse pakkujatele või asjaomastele makseasutuse tegevusloa taotlejatele eelnevalt kättesaadavaks nii vara kui võimalik ja mitte hiljem kui kaks kuud enne muudatuse rakendamist, välja arvatud eriolukorras, mis neil seda teha ei võimalda. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad dokumenteerivad eriolukorrad, mille puhul muudatused rakendati asjakohast eelteavet esitamata, ja teevad need dokumendid taotluse alusel pädevatele asutustele kättesaadavaks.

5. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad avaldavad oma veebisaitidel kvartalistatistika oma spetsiaalsete liideste kättesaadavuse, plaanivälise käideldamatuse ja toimivuse kohta ning võrdlemise eesmärgil nende liideste kohta, mille nad teevad oma makseteenuse kasutajatele kättesaadavaks otseseks juurdepääsuks maksekontodele internetis. Spetsiaalsete liideste toimivuse mõõtmiseks kasutatakse selliseid näitajaid nagu tulemuslike kontoteabe päringute osakaal kontoteabe päringute koguarvus ning tulemuslike makse algatamise taotluste ja nendega seotud tehingute mahu osakaal makse algatamise taotluste koguarvus ja nendega seotud tehingute kogumahus.

6. Kontot haldav makseteenuse pakkuja teeb kättesaadavaks spetsiaalsete liideste ühenduse ja funktsioonide katsetamiseks vajaliku testimissüsteemi, mis hõlmab kasutajatuge, et võimaldada tegevusloaga makse algatamise teenuse pakkujatel ja kontoteabe teenuse pakkujatel või asjaomastel makseasutuse tegevusloa taotlejatel testida oma tarkvara ja rakendusi, mida kasutatakse kasutajale makseteenuse pakkumiseks. Testimissüsteemi kaudu ei jagata tundlikke makseandmeid ega muid isikuandmeid.

7. Kui spetsiaalse liidese kaudu toimuva identifitseerimis- või autentimismenetluse või andmeelementide vahetamise kestel toimub ootamatu sündmus või tekib viga, näeb kontot haldav makseteenuse pakkuja ette, et makse algatamise teenuse pakkujale või kontoteabe teenuse pakkujale saadetakse teade, milles on selgitatud ootamatu sündmuse või tekkinud vea põhjuseid.

Artikkel 37

Andmetele juurdepääsu võimaldavatele spetsiaalsetele liidestele esitatavad nõuded

1. Kontot haldav makseteenuse pakkuja tagab, et spetsiaalne liides, mille ta artikli 36 lõike 1 kohaselt loob, vastab järgmistele turva- ja toimivusnõuetele:

   a) spetsiaalse liidese kaudu käivitatakse kontot haldava makseteenuse pakkuja, kontoteabe teenuse pakkuja, makse algatamise teenuse pakkuja ja iga asjaomase makseteenuse kasutaja vahelised sideseansid makseteenuse kasutaja autentimiseks ja säilitatakse need seansid kogu autentimise kestel;

b) spetsiaalne liides tagab isikustatud turvavolituste ning makse algatamise teenuse pakkuja või kontoteabe teenuse pakkuja poolt või kaudu edastatud autentimiskoodide tervikluse ja konfidentsiaalsuse;

c) spetsiaalses liideses ei tohi kontoteabe teenuse pakkujate ja makse algatamise teenuse pakkujate juurdepääsutaotlustele reageerimise aeg olla pikem sellise liidese reageerimisajast, mille kontot haldav makseteenuse pakkuja teeb oma makseteenuse kasutajatele kättesaadavaks, et võimaldada neile interneti kaudu otsejuurdepääsu oma maksekontole.

2. Kontot haldav makseteenuse pakkuja tagab, et lõikes 1 osutatud spetsiaalne liides võimaldab kontoteabe teenuse pakkujatel ja makse algatamise teenuse pakkujatel

a) identifitseerida end kontot haldava makseteenuse pakkuja jaoks;

b) anda kontot haldavale makseteenuse pakkujale juhised autentimise alustamiseks nõusoleku alusel, mille makseteenuse kasutaja on andnud kontoteabe teenuse pakkujale või makse algatamise teenuse pakkujale kooskõlas artikli 50 lõikega 3;

c) kasutada mittediskrimineerival viisil autentimisega seotud vabastusi, mida kontot haldav makseteenuse pakkuja kohaldab.

3. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad võimaldavad kontoteabe teenuse pakkujatele lõikes 1 osutatud spetsiaalse liidese kaudu turvalist teabevahetust, et nad saaksid taotleda ja vastu võtta teavet ühe või mitme määratud maksekonto ja seonduvate asjaomaste maksetehingute kohta. See teave sisaldab konto kordumatut tunnust, kontoomanikega seotud nimesid, vääringuid, kontojääki ja maksetehinguid, mis on algatatud makseinstrumendiga, mida ei ole veel maksekontolt debiteeritud, kui need tehingud on kliendiliideses juba nähtavad.

4. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad tagavad, et lõikes 1 osutatud spetsiaalne liides võimaldab makse algatamise teenuse pakkujatel vähemalt

   a) esitada ja tagasi võtta püsikorraldusi;

   b) algatada ühekordseid maksetehinguid;

   c) algatada ja tagasi võtta tuleviku väärtuspäevaga makseid;

   d) algatada korraga maksetehinguid mitmele makse saajale;

   e) algatada maksetehinguid, olenemata sellest, kas makse saaja on kantud maksja maksesaajate loetellu, välja arvatud juhul, kui makseteenuse kasutaja ei saa neid maksetehinguid kliendiliideses täita;

f) kasutada turvalist teabevahetust maksja maksekontolt maksekäsundi esitamiseks ning maksetehingu algatamise kohta kogu teabe saamiseks ning kogu sellise teabe saamiseks, mis on kontot haldavale makseteenuse pakkujale kättesaadav seoses maksetehingu täitmisega;

g) kontrollida enne maksetehingu algatamist kontoomaniku nime, olenemata sellest, kas kontoomaniku nimi on otseliidese kaudu kättesaadav;

h) juhul, kui kontot haldav makseteenuse pakkuja pakub mitut autentimismenetlust, valida, milline autentimismenetlus maksjale esitatakse;

i) enne maksetehingu algatamist vaadata konto kordumatut tunnust, kontoomanikuga seotud nimesid ja vääringuid, kui need on makseteenuse kasutajale kättesaadavad.

5. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad tagavad, et lõikes 1 osutatud spetsiaalne liides võimaldab makse algatamise teenuse pakkujatel saada

a) taotluse alusel kohe lihtsa „jah“ või „ei“ kujul kinnituse selle kohta, kas maksetehingu täitmiseks vajalik summa on maksja maksekontol olemas;

b) võimalikult kiiresti kontot haldava makseteenuse pakkuja kinnituse selle kohta, et maksetehing täideti kontot haldavale makseteenuse pakkujale kättesaadava teabe alusel, võttes arvesse kõiki juba esitatud maksekäsundeid, mis võivad mõjutada esitatava maksekäsundi täielikku täitmist.

Esimese lõigu punktis b osutatud teavet ei jagata makse algatamise teenuse pakkujaga, vaid kontot haldav makseteenuse pakkuja võib seda kasutada toimingu tegemise kohta kinnituse andmiseks.

6. Makse algatamise teenuse pakkujate ja kontoteabe teenuse pakkujate tegevuse puhul ei käsitata konto omaniku nime ja konto kordumatut tunnust tundlike makseandmetena.

Artikkel 38

Spetsiaalse juurdepääsuliidese ja kliendiliidese vaheline andmetele juurdepääsu võrdsus

1. Ilma et see piiraks artikli 37 kohaldamist, tagab kontot haldav makseteenuse pakkuja, et tema artikli 36 lõikes 1 osutatud spetsiaalse liidese kasutatavus ja toimivus ning selle tehniline ja IT-tugi on alati samal tasemel, nagu see on nende liideste puhul, mille kontot haldav makseteenuse pakkuja teeb oma makseteenuse kasutajatele kättesaadavaks, et võimaldada neile interneti kaudu otsejuurdepääsu oma maksekontole.

2. Kontot haldav makseteenuse pakkuja esitab kontoteabe teenuse pakkujatele määratud maksekontode ja nendega seotud maksetehingute kohta vähemalt sama teabe, mis tehakse kättesaadavaks makseteenuse kasutajale, kui ta taotleb vahetult kontoteabele juurdepääsu, tingimusel et see teave ei sisalda tundlikke makseandmeid.

3. Kontot haldav makseteenuse pakkuja esitab makse algatamise teenuse pakkujatele maksetehingu algatamise ja täitmise kohta vähemalt sama teabe, mis esitatakse või tehakse kättesaadavaks makseteenuse kasutajale siis, kui makseteenuse kasutaja tehingu vahetult algatab. See teave esitatakse kohe pärast maksekäsundi laekumist. Selle teabe, sealhulgas makse staatuse ajakohastus tehakse makse algatamise teenuse pakkujale spetsiaalse liidese kaudu jooksvalt kättesaadavaks kuni maksetehingu täitmise või tagasilükkamiseni.

Artikkel 39

Spetsiaalse liidese kättesaadavus- ja toimivusnõuded

1. Kontot haldav makseteenuse pakkuja võtab kõik tema käsutuses olevad meetmed, et piirata spetsiaalse liidese plaanipärast käideldamatust rangelt, et see piirduks vajaliku ulatusega, ning vältida spetsiaalse liidese plaanivälist käideldamatust ja puudulikku toimivust. Liides loetakse käideldamatuks, kui viiele järjestikusele teabele juurdepääsu taotlusele, mis on esitatud makse algatamise teenuse või kontoteabe teenuse osutamise eesmärgil, laekub vastuseks serveri veateade või kui kontot haldava makseteenuse pakkuja spetsiaalsest liidesest ei laeku vastust 30 sekundi jooksul.

2. Spetsiaalse liidese plaanipärase käideldamatuse puhul teavitavad kontot haldavad makseteenuse pakkujad, välja arvatud erakorraliste muudatuste korral, spetsiaalset liidest kasutavaid makseteenuse pakkujaid plaanipärasest käideldamatusest ja selle kestusest vähemalt üks kuu ette. Plaanipärane käideldamatus kavandatakse tavaliselt ajavahemikku kell 00.00–06.00.

3. Kui spetsiaalne liides on plaaniväliselt käideldamatu, teavitavad kontot haldavad makseteenuse pakkujad makse algatamise teenuse pakkujaid ja kontoteabe teenuse pakkujaid spetsiaalset liidest kasutades aegsasti liidese taastamiseks võetavatest meetmetest ja probleemi lahendamiseks hinnanguliselt vajaminevast ajast. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad tagavad spetsiaalse liidese optimaalse rikkest taastumise aja.

4. Kontot haldav makseteenuse pakkuja tagab, et spetsiaalse liidese kättesaadavus ja toimivus on vähemalt samaväärne liidesega, mida kontot haldav makseteenuse pakkuja kasutab oma makseteenuse kasutajate autentimiseks ja nendega suhtlemiseks.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse:

a) nõuded, mis on seotud artikli 36 lõikes 5 osutatud liideste kättesaadavust ja toimivust käsitleva kvartalistatistikaga ning selle avaldamisega;

b) standardid, millega kehtestatakse optimaalne rikkest taastumise aeg juhuks, kui spetsiaalne liides on plaaniväliselt käideldamatu vastavalt lõikele 3, võttes aluseks intsidendi tõsiduse.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel võetakse raskuse hindamise puhul muu hulgas arvesse mõjutatud klientide arvu ning kontoteabe teenuse pakkujate ja makse algatamise teenuse pakkujate mõjutatud funktsioonide liike.

EBA esitab esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt … [üheksa kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta nimetatud regulatiivsed tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 40

Erand nõudest tagada andmetele juurdepääsu võimaldav spetsiaalne liides

1. Erandina artikli 36 lõikest 1 võib pädev asutus kontot haldava makseteenuse pakkuja taotlusel vabastada kõnealuse kontot haldava makseteenuse pakkuja spetsiaalse liidese tagamise kohustusest ja anda talle loa kas:

   a) pakkuda turvalise andmevahetuse liidesena üht liidest, mida kontot haldav makseteenuse pakkuja kasutab autentimiseks ja teabe vahetamiseks oma makseteenuse kasutajatega, tingimusel et see liides pakub samaväärseid funktsioone, et toetada makse algatamise teenuse pakkujate ja kontoteabe teenuse pakkujate juurdepääsu, ning selle puhul kasutatakse laialdaselt tunnustatud ja koostalitlusvõimelisi standardeid, või

   b) põhjendatud juhtudel turvaliseks andmevahetuseks liidest mitte pakkuda.

   Asjakohasel juhul võivad liikmesriigid vabastada riikide keskpangad, kes ei tegutse rahaasutusena, või muud artikli 2 lõike 1 punktis d osutatud avaliku sektori asutused kohustusest tagada käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud spetsiaalne liides.

2. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse kriteeriumid, mille alusel on kooskõlas lõikega 1 põhjendatud, et kontot haldav makseteenuse pakkuja ei paku turvaliseks andmevahetuseks mitte ühtegi liidest. Nende kriteeriumide täpsustamisel võtab EBA muu hulgas arvesse kontot haldava makseteenuse pakkuja suurust, aastakäivet ja maksete mahtu.

EBA esitab esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt … [12 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta nimetatud regulatiivsed tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

3. JAGU

KONTOT HALDAVATE MAKSETEENUSE PAKKUJATE ÕIGUSED JA KOHUSTUSED

Artikkel 41

Kontot haldavate makseteenuse pakkujate kohustused seoses makse algatamise teenusega

Kontot haldav makseteenuse pakkuja teeb järgmised toimingud, et tagada makseteenuse kasutaja õigus kasutada makse algatamise teenust:

a) vahetab turvaliselt teavet makse algatamise teenuse pakkujatega;

b) teeb makse algatamise teenuse pakkujale kohe pärast maksekäsundi laekumist ja jooksvalt ka makse algatamise teenuse pakkuja taotlusel kättesaadavaks kogu teabe maksetehingu algatamise kohta ja kogu kontot haldavale makseteenuse pakkujale kättesaadava teabe maksetehingu täitmise kohta;

c) käsitleb makse algatamise teenuse pakkuja kaudu edastatud maksekäsundeid nii, nagu need oleksid maksekäsundid, mille maksja või makse saaja on ise vahetult edastanud, eelkõige ajastamise, prioriseerimise ja tasude seisukohast.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel tagab kontot haldav makseteenuse pakkuja, kui kogu kõnealuses punktis osutatud teave või osa sellest ei ole kohe pärast maksekäsundi laekumist kättesaadav, et igasugune teave maksekäsundi täitmise kohta, sealhulgas kõik makse staatuse ajakohastused, tehakse maksetehingu algatamise teenuse pakkujale kättesaadavaks kohe pärast seda, kui kõnealune teave on kontot haldavale makseteenuse pakkujale kättesaadavaks saanud.

Artikkel 42

Kontot haldavate makseteenuse pakkujate kohustused seoses kontoteabe teenusega

1. Kontot haldav makseteenuse pakkuja teeb järgmised toimingud, et tagada makseteenuse kasutaja õigus kasutada kontoteabe teenust:

   a) vahetab turvaliselt teavet kontoteabe teenuse pakkujaga;

   b) käsitleb kontoteabe teenuse pakkuja teenuste kaudu edastatud andmepäringuid nii, nagu oleks makseteenuse kasutaja taotlenud neid andmeid liidese kaudu, mille kontot haldav makseteenuse pakkuja teeb oma makseteenuse kasutajale kättesaadavaks, et võimaldada talle otsejuurdepääsu tema maksekontole.

2. Kontot haldav makseteenuse pakkuja võimaldab kontoteabe teenuse pakkujatele kontoteabe teenuse osutamise eesmärgil juurdepääsu kontot haldava makseteenuse pakkuja valduses olevale teabele määratud maksekontode ja nendega seotud maksetehingute kohta, olenemata sellest, kas makseteenuse kasutaja kõnealust teavet aktiivselt taotleb või mitte.

3. Kui kontoteabe teenuse pakkuja kavatseb lõike 2 kohaselt teabele juurde pääseda, kuid makseteenuse kasutaja ei taotle seda teavet aktiivselt, peaks kontoteabe teenuse pakkuja enne selle võimaluse kasutamist tagama, et makseteenuse kasutaja on sellest kavatsusest teadlik.

Artikkel 43

Kontoteabe teenuse pakkujate ja makse algatamise teenuse pakkujate juurdepääsu piiramine maksekontodele

1. Kontot haldav makseteenuse pakkuja võib keelduda kontoteabe teenuse pakkujale või makse algatamise teenuse pakkujale maksekontole juurdepääsu võimaldamisest objektiivsetel ja igakülgselt tõendatud põhjustel. Need põhjused puudutavad asjaomase kontoteabe teenuse pakkuja või makse algatamise teenuse pakkuja juurdepääsu maksekontole, mida peetakse autoriseerimata tegevuseks artikli 50 lõike 4 tähenduses või pettuse teel toimuvaks, sealhulgas maksetehingu autoriseerimata või pettuse teel algatamiseks. Sellistel juhtudel teatab kontot haldav makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajale, et maksekontole juurdepääs on keelatud, ja esitab selle põhjused. See teave edastatakse makseteenuse kasutajale võimaluse korral enne juurdepääsu keelamist ja hiljemalt kohe pärast seda, välja arvatud juhul, kui sellise teabe esitamine oleks ohtlik objektiivselt põhjendatud turvakaalutlustel või kui see on keelatud muude asjakohaste liidu või riigisiseste õigusaktidega.

2. Lõikes 1 osutatud juhtudel teatab kontot haldav makseteenuse pakkuja kontoteabe teenuse pakkuja või makse algatamise teenuse pakkujaga seotud intsidendist viivitamata pädevale asutusele. See teave peab hõlmama asjakohaseid üksikasju juhtumi kohta ja tegutsemise põhjuseid. Pädev asutus hindab asjaomast juhtumit ja võtab vajaduse korral asjakohaseid meetmeid.

Artikkel 44

Makseteenuse kasutajate võimalused andmetele juurdepääsu haldamisel

1. Kontot haldav makseteenuse pakkuja teeb makseteenuse kasutajale kättesaadavaks oma kasutajaliidesesse integreeritud töölaua, mis võimaldab jälgida ja hallata nõusolekuid, mille makseteenuse kasutaja on andnud kontoteabe teenuste või makse algatamise teenuste tarvis ja mis hõlmavad mitut makset või korduvmakseid.

2. Töölaud

   a) annab makseteenuse kasutajale igal ajal ja kergesti arusaadavas vormis ülevaate igast kasutusel olevast nõusolekust, mis on antud kontoteabe teenuste või makse algatamise teenuste tarvis, sealhulgas järgmisest:

      i) selle kontoteabe teenuse pakkuja või makse algatamise teenuse pakkuja nimi, kellele juurdepääsuluba on antud;

      ii) kliendikonto, mille jaoks juurdepääsuluba on antud;

      iii) nõusoleku otstarve;

      iv) nõusoleku kehtivusaeg, sealhulgas kuupäev, mil makseteenuse kasutaja nõusoleku andis;

      v) jagatavate andmete liigid;

      vi) maksekonto andmetele juurdepääsemise kuupäevad;

b) võimaldab makseteenuse kasutajal igal ajal ja tasuta tagasi võtta kõigile kontoteabe teenuse või makse algatamise teenuse pakkujatele või konkreetsele kontoteabe teenuse või makse algatamise teenuse pakkujale antud andmetele juurdepääsu loa;

c) võimaldab 48 tunni jooksul pärast nõusoleku tagasivõtmist makseteenuse kasutajal taastada eelnevalt tagasi võetud andmetele juurdepääsu loa;

d) säilitab kahe aasta jooksul registrit andmetele juurdepääsu käsitlevate nõusolekute kohta, mis on tagasi võetud või aegunud.

3. Kui makseteenuse kasutaja otsustab lõike 2 punkti b kohaselt andmetele juurdepääsu loa tagasi võtta, teeb asjaomane makse algatamise teenuse pakkuja või kontoteabe teenuse pakkuja järgmist:

a) lõpetab andmetele juurdepääsu ja nende kasutamise ning

b) kustutab makseteenuse kasutaja antud andmetele juurdepääsu loa alusel saadud andmed põhjendamatu viivituseta, kuid mitte varem kui 48 tundi pärast nõusoleku tagasivõtmist.

Erandina esimese lõigu punktist b võib asjaomane makseteenuse pakkuja andmed säilitada, kui makseteenuse kasutaja sõnaselgelt nii otsustab.

4. Kontot haldav makseteenuse pakkuja tagab, et töölaud on tema kasutajaliideses kergesti leitav ning et töölaual kuvatav teave on selge, neutraalne ja täpne ning makseteenuse kasutajale kergesti arusaadav ning ei sisalda tõrjuvat ega heidutavat sõnastust, mis võiks panna makseteenuse kasutaja makse algatamise teenuse pakkuja või kontoteabe teenuse pakkuja teenuste kasutamisest hoiduma.

   Kontot haldav makseteenuse pakkuja ei tohi

   a) suunata makseteenuse kasutajat võtma tagasi nõusolekut, mis on antud kontoteabe teenuste või makse algatamise teenuste tarvis, ega

   b) kujundada, korraldada ega halda oma töölauda viisil, mis petab makseteenuse kasutajat, manipuleerib temaga või suunab teda andma nõusolekut, mis ei ole kasutaja huvides, või viisil, mis oluliselt moonutab või kahjustab kasutaja võimet teha vabu ja teadlikke otsuseid.

5. Kontoteabe teenuse pakkuja või makse algatamise teenuse pakkuja, kellele on antud nõusolek, esitab kontot haldavale makseteenuse pakkujale põhjendamatu viivituseta lõike 2 punktis a osutatud teabe. Kontot haldav makseteenuse pakkuja esitab kõnealuse teabe üksnes ulatuses, milles selle on talle esitanud kontoteabe teenuse pakkuja või makse algatamise teenuse pakkuja, kellele on antud nõusolek.

6. Kontot haldav makseteenuse pakkuja ja kontoteabe teenuse või makse algatamise teenuse pakkuja, kellele on antud nõusolek, teevad koostööd, et teha teave makseteenuse kasutajale põhjendamatu viivituseta töölaua kaudu kättesaadavaks.

Kontot haldav makseteenuse pakkuja esitab kontoteabe teenuse pakkujale või makse algatamise teenuse pakkujale põhjendamatu viivituseta teabe kõigi makseteenuse kasutaja poolt töölaua kaudu nõusolekusse tehtud muudatuste, sealhulgas nõusoleku tagasivõtmise kohta.

Kontoteabe teenuse pakkuja või makse algatamise teenuse pakkuja teavitab kontot haldavat makseteenuse pakkujat põhjendamatu viivituseta uuest nõusolekust, mille makseteenuse kasutaja on andnud seoses asjaomase kontot haldava makseteenuse pakkuja pakutava maksekontoga, sealhulgas lõike 2 punkti a alapunktides i–v loetletud teabest.

7. Kontot haldav makseteenuse pakkuja ei vastuta makseteenuse kasutaja kohustuse eest võtta lõike 2 punktides b ja c osutatud meetmeid.

Artikkel 45

Keelatud takistused andmetele juurdepääsule

1. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad tagavad, et nende spetsiaalsed liidesed ei takista makse algatamise teenuste ja kontoteabe teenuste osutamist.

Muu hulgas on keelatud luua takistusi järgmisel viisil:

a) takistades makse algatamise teenuse pakkujatel või kontoteabe teenuse pakkujatel kasutada isikustatud turvavolitusi, mille kontot haldavad makseteenuse pakkujad on makseteenuse kasutajatele andnud;

b) nõudes makseteenuse kasutajatelt kontoteabe teenuste või makse algatamise teenuste kasutamise võimaldamiseks, et nad sisestaksid kontot haldava makseteenuse pakkuja domeenil käsitsi oma kordumatu tunnuse;

c) nõudes sellise nõusoleku kontrollimist, mille makseteenuse kasutaja on andnud makse algatamise teenuse pakkujale või kontoteabe teenuse pakkujale;

d) nõudes makse algatamise teenuse pakkujatelt ja kontoteabe teenuse pakkujatelt täiendavat registreerimist selleks, et nad saaksid juurdepääsu makseteenuse kasutaja maksekontole või spetsiaalsele liidesele;

e) nõudes makse algatamise teenuse pakkujatelt ja kontoteabe teenuse pakkujatelt oma kontaktandmete eelregistreerimist kontot haldava makseteenuse pakkuja juures, kui see pole kontot haldavate makseteenuse pakkujate ning makse algatamise teenuse pakkujate ja kontoteabe teenuse pakkujate teabevahetuse hõlbustamiseks vajalik, eelkõige seoses artiklis 44 osutatud töölaua ajakohastamisega;

f) võimaldades makseteenuse kasutajal algatada makseid makse algatamise teenuse pakkuja kaudu üksnes nende makse saajate puhul, kes on maksja maksesaajate loetelus, välja arvatud juhul, kui makseteenuse kasutaja ei saa neid makseid kliendiliideses teha;

g) võimaldades makse algatamist üksnes riigisiseste kordumatute tunnustega kontodele või kontodelt;

h) nõudes kliendi tugevat autentimist rohkem kordi võrreldes sellega, kui palju nõuab kontot haldav makseteenuse pakkuja seda siis, kui makseteenuse kasutaja siseneb oma maksekontole otse või algatab makse otse kontot haldava makseteenuse pakkuja juures;

i) võimaldades kasutada spetsiaalset liidest, mis ei toeta kõiki autentimismenetlusi, mille kontot haldav makseteenuse pakkuja on oma makseteenuse kasutajale kättesaadavaks teinud;

j) nähes ette kontoteabe edastamise või makse algatamise protsessi, mis põhineb ümbersuunamisel või lahtisidestusel, nii et makseteenuse kasutaja autentimisel kontot haldava makseteenuse pakkuja juures hõlmab kasutamisprotsess täiendavaid samme või täiendavaid nõutavaid toiminguid võrreldes samaväärse autentimismenetlusega, mida kohaldatakse nende makseteenuse kasutajate suhtes, kes sisenevad maksekontole otse või algatavad makse vahetult kontot haldava makseteenuse pakkuja juures;

k) nähes ette, et kasutaja suunatakse autentimise etapis automaatselt ümber kontot haldava makseteenuse pakkuja veebilehele, kui spetsiaalne liides ei toeta kõiki autentimismenetlusi, mille kontot haldav makseteenuse pakkuja on oma makseteenuse kasutajale kättesaadavaks teinud;

l) nõudes ainult makse algatamise teenust hõlmava protsessi puhul kaht kliendi tugevat autentimist, kui makse algatamise teenuse pakkuja edastab kontot haldavale makseteenuse pakkujale kogu makse algatamiseks vajaliku teabe, nimelt üht kliendi tugevat autentimist kinnituse „jah“ või „ei“ andmiseks ja teist kliendi tugevat autentimist makse algatamiseks.

2. Kontot haldavate makseteenuse pakkujate võetud meetmeid, mis on vajalikud käesoleva määruse kohase pettusekahtluse kõrvaldamiseks või määruse (EL) 2016/679 järgimiseks, ei käsitata andmetele juurdepääsu takistustena, välja arvatud juhul, kui need meetmed on lõike 1 punktides a–l osutatud keelatud takistused.

4. JAGU

KONTOTEABE TEENUSE PAKKUJATE JA MAKSE ALGATAMISE TEENUSE PAKKUJATE ÕIGUSED JA KOHUSTUSED

Artikkel 46

Kliendiliidese kasutamine kontoteabe teenuse pakkujate ja makse algatamise teenuse pakkujate poolt

1. Kontoteabe teenuse pakkujad ja makse algatamise teenuse pakkujad pääsevad maksekonto andmetele juurde üksnes artiklis 36 osutatud spetsiaalse liidese kaudu, välja arvatud artikli 40 lõikes 1 sätestatud asjaoludel, või erandkorras muu turvalise ja tõhusa liidese kaudu.

2. Kui makse algatamise teenuse pakkuja või kontoteabe teenuse pakkuja jaoks on kättesaadav ainult artikli 40 lõike 1 punkti a kohane liides, peab kontoteabe teenuse pakkuja või makse algatamise teenuse pakkuja alati

   a) identifitseerima end kontot haldava makseteenuse pakkuja jaoks;

   b) esitama artikli 44 lõike 2 punkti a alapunktide ii–v kohase teabe;

   c) kasutama autentimismenetlust, mille kontot haldav makseteenuse pakkuja on ette näinud makseteenuse kasutajale;

d) võtma vajalikud meetmed tagamaks, et ta ei töötle andmeid, sealhulgas ei saa andmetele juurdepääsu ega säilita neid, ühelgi muul eesmärgil kui makseteenuse kasutaja taotletud teenuse osutamine;

e) koostama logi andmete kohta, millele saadi juurdepääs liidese kaudu, mida kontot haldav makseteenuse pakkuja käitab oma makseteenuse kasutajate tarvis, ning esitama logifailid taotluse alusel ja põhjendamatu viivituseta pädevale asutusele, et pädev asutus saaks kontrollida käesoleva jao sätete täitmist.

Esimese lõigu punkti e kohaldamisel kustutatakse logid kolme aasta möödumisel nende loomisest. Kui logisid vajatakse juba alustatud järelevalvemenetlustes, võib neid säilitada kõnealusest säilitamisperioodist kauem.

Artikkel 47

Makse algatamise teenuse pakkujate erikohustused

1. Makse algatamise teenuse pakkuja

a) esitab kontot haldavatele makseteenuse pakkujatele sama teabe, mida nõutakse makseteenuse kasutajalt, kui maksetehing algatatakse vahetult;

b) osutab teenuseid üksnes makseteenuse kasutaja nõusoleku alusel kooskõlas artikliga 50;

c) ei hoia kunagi maksja rahalisi vahendeid seoses makse algatamise teenuse osutamisega;

d) tagab, et makseteenuse kasutaja isikustatud turvavolitused ei ole kättesaadavad kellelegi teisele peale maksja ja isikustatud turvavolituste väljastaja ning et makse algatamise teenuse pakkuja edastab need turvaliste ja tõhusate kanalite kaudu;

e) tagab, et makse algatamise teenuse osutamisel saadud muud makseteenuse kasutajaga seotud teavet antakse üksnes makse saajale ja üksnes makseteenuse kasutaja nõusolekul;

f) identifitseerib ennast kontot haldava makseteenuse pakkuja jaoks ning kasutab kontot haldava makseteenuse pakkuja, maksja ja makse saajaga teabe vahetamiseks turvalist teabevahetusviisi iga kord, kui algatatakse makse;

g) võib objektiivselt põhjendatud juhtudel maksetehingu algatamisest keelduda.

2. Makse algatamise teenuse pakkuja ei tohi

a) säilitada, ilma et see piiraks artikli 46 lõike 2 punkti e kohaldamist, makseteenuse kasutaja tundlikke makseandmeid;

b) küsida makseteenuse kasutajalt mingeid muid andmeid peale nende, mida on vaja makse algatamise teenuse osutamiseks;

c) töödelda mingeid isikuandmeid ega isikustamata andmeid, sealhulgas neid kasutada, säilitada ega neile juurdepääsu saada, muul eesmärgil kui selleks, et osutada makseteenuse kasutaja loa alusel makse algatamise teenust;

d) muuta summat, makse saaja andmeid ega ühtegi muud maksetehingu tunnust.

Artikkel 48

Kontoteabe teenuse pakkujate erikohustused ja neid puudutavad muud sätted

1. Kontoteabe teenuse pakkuja

a) osutab teenuseid üksnes makseteenuse kasutaja nõusoleku alusel kooskõlas artikliga 50;

b) tagab, et makseteenuse kasutaja isikustatud turvavolitused ei ole kättesaadavad teistele isikutele peale kasutaja ja isikustatud turvavolituste väljastaja ning et kui kontoteabe teenuse pakkuja neid volitusi edastab, teeb ta seda turvaliste ja tõhusate kanalite kaudu;

c) identifitseerib ennast makseteenuse kasutaja kontot haldava makseteenuse pakkuja jaoks ning kasutab kontot haldava makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutajaga teabe vahetamiseks turvalist teabevahetusviisi iga sideseansi puhul;

d) taotleb juurdepääsu üksnes määratud maksekontodelt ja nendega seotud maksetehingutest pärinevale teabele;

e) kasutab sobilikke ja tulemuslikke mehhanisme, millega takistatakse juurdepääs muule teabele kui see, mis pärineb makseteenuse kasutaja nõusoleku alusel ja kohaselt määratud maksekontodelt ja nendega seotud maksetehingutest.

2. Kontoteabe teenuse pakkuja ei tohi

a) saada juurdepääsu maksekontodega seotud tundlikele makseandmetele;

b) töödelda andmeid muul eesmärgil kui selleks, et osutada makseteenuse kasutaja loa alusel kontoteabe teenust.

3. Kontoteabe teenuse pakkujate suhtes ei kohaldata artikleid 4–8, 10, 11 ja 12, 14–19, 21–29, 51–52, 54–83 ning artikleid 87 ja 90.

5. JAGU

RAKENDAMINE

Artikkel 49

Pädevate asutuste roll

1. Pädevad asutused tagavad, et kontot haldavad makseteenuse pakkujad täidavad alati oma kohustusi seoses spetsiaalse liidesega, millele on osutatud artikli 36 lõikes 1 ja artiklis 39, ning et artiklis 45 loetletud keelatud takistuse tuvastamise korral kõrvaldab asjaomane kontot haldav makseteenuse pakkuja selle viivitamata. Kui on tehtud kindlaks spetsiaalse liidese mittevastavus käesoleva määruse nõuetele või keelatud takistuste esinemine, sealhulgas makse algatamise teenuste pakkujate ja kontoteabe teenuste pakkujate edastatud teabe põhjal, võtavad pädevad asutused põhjendamatu viivituseta vajalikud ja piisavad täitemeetmed ning määravad asjakohased karistused.

2. Pädevad asutused võtavad vajaduse korral viivitamata kõik vajalikud täitemeetmed, et säilitada makse algatamise teenuse pakkujate ja kontoteabe teenuse pakkujate juurdepääsuõigused. Täitemeetmed võivad hõlmata asjakohaseid karistusi.

3. Pädevad asutused tagavad, et makse algatamise teenuse pakkujad ja kontoteabe teenuse pakkujad täidavad oma kohustusi seoses andmetele juurdepääsu võimaldavate liideste kasutamisega.

4. Pädevatel asutustel peavad olema vajalikud vahendid, eelkõige vastavad töötajad, et nad saaksid oma ülesandeid alati täita.

5. Isikuandmete töötlemise valdkonnas teevad pädevad asutused koostööd määruse (EL) 2016/679 kohaste järelevalveasutustega.

6. Pädevad asutused korraldavad omal algatusel ühiskohtumisi kontot haldavate makseteenuse pakkujate, makse algatamise teenuse pakkujate ja kontoteabe teenuse pakkujatega lõike 7 kohaldamiseks.

7. Pädevad asutused teevad kõik endast oleneva, et kontot haldavate makseteenuse pakkujate, makse algatamise teenuse pakkujate ja kontoteabe teenuse pakkujate vaheliste andmevahetusliideste kasutamise ja neile juurde pääsemisega kaasnevatele võimalikele probleemidele oleks tagatud kiire ja püsiv lahendus.

8. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad esitavad pädevatele asutustele andmed, mis käsitlevad kontoteabe teenuse pakkujate ja makse algatamise teenuse pakkujate juurdepääsu nende hallatavatele maksekontodele. Samuti võivad pädevad asutused asjakohasel juhul nõuda kontoteabe teenuse pakkujatelt ja makse algatamise teenuse pakkujatelt asjakohaste andmete esitamist nende tegevuse kohta.

Vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 29 lõike 1 punktis b, artiklis 31 ja artikli 35 lõikes 2 sätestatud volitustele koordineerib EBA pädevate asutuste kõnealust järelevalvetegevust, nagu on osutatud käesoleva lõike esimeses lõigus, vältides dubleerimist andmete esitamisel. EBA esitab iga kahe aasta järel komisjonile aruande kontoteabe teenuste ja makse algatamise teenuste turgude suuruse ja toimimise kohta liidus. Need aruanded võivad asjakohasel juhul sisaldada soovitusi.

9. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks pädevatele asutustele lõike 8 kohaselt esitatavad andmed ning nende andmete esitamise metoodika ja sagedus.

EBA esitab esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt … [18 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta nimetatud regulatiivsed tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

4. peatükk
Maksetehingute autoriseerimine

Artikkel 50

Autoriseerimine

1. Maksetehing või järjestikused maksetehingud autoriseeritakse üksnes juhul, kui maksja on andnud maksetehingu täitmiseks nõusoleku. Maksja võib maksetehingu autoriseerida enne maksetehingu täitmist või maksja ja makseteenuse pakkuja vahelisel kokkuleppel pärast maksetehingu täitmist.

2. Maksetehing loetakse autoriseerimata maksetehinguks, kui tehingu algatas või seda muutis kolmas isik, kes tegutses ilma maksja nõusolekuta, sealhulgas kasutades maksja isikustatud turvavolitusi, mis saadi pettuse teel.

3. Makseteenuse pakkujad autoriseerivad juurdepääsu maksekontole kontoteabe teenuste või makse algatamise teenuste osutamise eesmärgil üksnes juhul, kui makseteenuse kasutaja on andnud kontoteabe teenuse pakkujale või vastavalt makse algatamise teenuse pakkujale nõusoleku maksekontole ja selle konto asjaomastele andmetele juurdepääsemiseks.

4. Nõusoleku puudumise korral loetakse kontoteabe teenuse pakkuja või makse algatamise teenuse pakkuja juurdepääs maksekontole või maksetehing autoriseerimata juurdepääsuks või autoriseerimata maksetehinguks.

5. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad ei kontrolli nõusolekut, mille makseteenuse kasutaja annab kontoteabe teenuse pakkujale või makse algatamise teenuse pakkujale.

6. Lõigetes 1 ja 3 osutatud nõusolek antakse makseteenuse kasutaja ja asjaomase makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud vormis. Maksetehingu täitmiseks võib nõusoleku anda ka makse saaja või makse algatamise teenuse pakkuja kaudu.

   Makseteenuse kasutaja ja asjaomane makseteenuse pakkuja lepivad kokku nõusoleku andmise korras.

7. Maksja võib nõusoleku, mille ta on andnud maksetehingu täitmiseks või makse algatamise teenuse tarvis maksekontole juurdepääsu võimaldamiseks, võtta tagasi igal ajal, kuid mitte pärast seda, kui maksekäsund muutub artikli 69 kohaselt tagasivõetamatuks. Kontoteabe teenuse tarvis maksekontole juurdepääsu võimaldamiseks antud nõusoleku võib maksja igal ajal tagasi võtta. Maksja võib tagasi võtta ka järjestikuste maksetehingute täitmiseks antud nõusoleku ning kui ta seda teeb, loetakse kõik tulevased sama seeria maksetehingud autoriseerimata maksetehinguteks.

Artikkel 51

Makse saaja nime ja kordumatu tunnuse vahelised lahknevused kreeditkorralduste puhul

Kreeditkorralduste puhul järgivad makseteenuse pakkujad määruse (EL) nr 260/2012 artikli 5c lõikeid 1–7 ja artikli 5b lõiget 2 ning neid artikleid kohaldatakse *mutatis mutandis* kõigi kreeditkorralduste suhtes, sealhulgas nende suhtes, mis ei kuulu määruse (EL) nr 260/2012 kohaldamisalasse.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel juhul, kui makse saaja maksekonto ei ole identifitseeritud määruse (EL) nr 260/2012 lisa punkti 1 alapunktis a kindlaks määratud maksekonto tunnuse abil, käsitatakse kõnealuse määruse artiklis 5c sisalduvaid viiteid maksekonto tunnusele viidetena kordumatule tunnusele, mida kasutatakse makse saaja maksekonto üheseks tuvastamiseks.

Artikkel 52

Makseinstrumendi kasutamise piiramine ja blokeerimine

1. Makseteenuse pakkuja pakub makseteenuse kasutajale raamlepingus võimalust kehtestada selles lepingus ülekantava summa ülempiir, mis võib erineda sõltuvalt igast maksevahendist, sealhulgas kreeditkorraldused, ja igast makseinstrumendist. Piirang võib olla kehtestatud makseteenuse kasutaja äranägemisel tehingupõhiselt või kindlaksmääratud ajaks.

   Makseteenuse pakkujad ei tohi oma makseteenuse kasutajatega raamlepingus kokku lepitud makselimiite ühepoolselt muuta.

Makseteenuse kasutajal peab olema võimalik raamlepingus kindlaks määratud makselimiite muuta. Makseteenuse pakkujad tagavad, et maksjal on võimalik kehtestatud makselimiite enne maksekäsundi esitamist muuta.

2. Kui makseteenuse kasutaja suurendab makselimiite kaugjuurdepääsu teel, määrab makseteenuse pakkuja selle suurendamise jõustumise viivitusajaks neli tundi. Makseteenuse kasutajal on õigus sellise viivitusaja kohaldamist kohandada või sellise viivitusaja kohaldamisest loobuda. Kui on määratud selline viivitusaeg, kohaldatakse seda niikaua, kuni jõustub mõni järgmine kohandamine või loobumine.

   Makseteenuse pakkuja teavitab makseteenuse kasutajat makselimiidi muudatuse taotluse korral viivitamata ja kokkulepitud viisil sellest, kui esimeses lõigus osutatud viivitusaeg on lõppenud või kui kasutatakse esimeses lõigus osutatud kohandamist või loobumist.

3. Kui makseteenuse kasutaja maksekäsund ületab maksimumsummat või toob kaasa selle ületamise, ei täida maksja makseteenuse pakkuja maksekäsundit ning teavitab makseteenuse kasutajat selle põhjustest ja sellest, kuidas maksimumsummat muuta.

4. Makseteenuse pakkuja võib blokeerida makseinstrumendi objektiivselt põhjendatud kaalutlustel, mis on seotud makseinstrumendi turvalisusega, makseinstrumendi autoriseerimata kasutamise või pettuse teel kasutamise kahtlusega või – kui tegu on krediidiliiniga makseinstrumendiga – asjaoluga, et oluliselt on suurenenud oht, et maksja ei ole võimeline oma maksekohustust täitma.

5. Kui makseinstrument on lõike 4 kohaselt blokeeritud, teavitab makseteenuse pakkuja maksjat makseinstrumendi blokeerimisest ja selle põhjustest kokkulepitud viisil ning teeb seda võimaluse korral enne makseinstrumendi blokeerimist ning hiljemalt kohe pärast selle blokeerimist, välja arvatud juhul, kui sellise teabe esitamine on keelatud muu asjaomast valdkonda käsitleva liidu või liikmesriigi õigusaktiga. Maksja makseteenuse pakkuja hindab põhjendamatu viivituseta ja hiljemalt kahe tööpäeva jooksul, kas makseinstrumendi blokeerimise põhjused on endiselt põhjendatud.

6. Makseteenuse pakkuja lõpetab makseinstrumendi blokeeringu või asendab makseinstrumendi uuega, kui makseinstrumendi blokeerimise põhjused on ära langenud.

7. Kui makseteenuse pakkuja pakub makseteenuse kasutajale võimalust algatada maksetehing või anda selleks nõusolek mobiilirakenduse abil, nõuab makseteenuse pakkuja konkreetse mobiilirakenduse aktiveerimiseks kliendi tugevat autentimist ja eri sidekanalite kasutamist.

8. Kui makseteenuse kasutaja aktiveerib konkreetse mobiilirakenduse kaugühenduse teel, määrab makseteenuse pakkuja selle aktiveerimise jõustumise viivitusajaks neli tundi. Makseteenuse kasutajal on õigus sellise viivitusaja kohaldamist kohandada või sellise viivitusaja kohaldamisest loobuda. Kui on määratud selline viivitusaeg, kohaldatakse seda niikaua, kuni jõustub mõni järgmine kohandamine või loobumine.

9. Makseteenuse pakkuja teavitab makseteenuse kasutajat mobiilirakenduse aktiveerimisest viivitamata ja kokkulepitud viisil ning eri sidekanalite kaudu. See teade sisaldab juhiseid puhuks, kui makseteenuse kasutaja ei ole mobiilirakendust ise installinud.

   Makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja lepivad kokku käesolevas lõikes osutatud teavitamise protseduuri.

10. Kui makseteenuse kasutaja teatab makseteenuse pakkujale, et ta ei ole oma maksekontoga seotud mobiilirakendust kooskõlas lõikes 9 osutatud protseduuriga aktiveerinud, tagab makseteenuse pakkuja põhjendamatu viivituseta, et asjaomane mobiilirakendus ei võimalda juurdepääsu makseteenuse kasutaja maksekontole, maksetehingute algatamist ega nendega nõustumist.

11. Lõikeid 7, 8 ja 9 ei kohaldata makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja kliendisuhte esialgse loomise suhtes, mida tehakse mobiilirakenduse abil, ega makseteenuse pakkuja poolt selle füüsilistes ruumides mobiilirakenduse aktiveerimise suhtes makseteenuse kasutaja seadmes.

12. Käesolevat artiklit kohaldatakse kõigi kreeditkorralduste, sealhulgas eurodes tehtavate kreeditkorralduste suhtes, olenemata määrusest (EL) nr 260/2012.

Artikkel 53

Makseteenuse kasutaja kohustused seoses makseinstrumentide ja isikustatud turvavolitustega

Makseteenuse kasutaja, kellele on antud õigus makseinstrumenti kasutada,

a) kasutab makseinstrumenti kooskõlas makseinstrumendi väljastamise ja kasutamise tingimustega, mis peavad olema objektiivsed, mittediskrimineerivad ja proportsionaalsed;

b) teavitab makseteenuse pakkujat või makseteenuse pakkuja määratud üksust põhjendamatu viivituseta, kui ta on saanud teadlikuks makseinstrumendi või selle isikustatud turvavolituste kadumisest, varastamisest, väärkasutamisest või autoriseerimata kasutamisest.

Esimese lõigu punkti a kohaldamisega seoses võtab makseteenuse kasutaja kohe pärast makseinstrumendi kättesaamist kõik mõistlikud meetmed oma isikustatud turvavolituste turvaliseks hoidmiseks.

Artikkel 54

Makseteenuse pakkuja kohustused seoses makseinstrumentidega

1. Makseinstrumenti väljastav makseteenuse pakkuja

   a) tagab, et isikustatud turvavolitustele on juurdepääs ainult makseinstrumendi kasutamise õigusega makseteenuse kasutajal, ilma et see piiraks artiklis 53 sätestatud makseteenuse kasutaja kohustusi;

b) ei saada makseinstrumenti eelneva kokkuleppeta, välja arvatud makseteenuse kasutajale juba antud makseinstrumendi asendamise korral;

c) tagab, et igal ajal on tasuta kättesaadavad asjakohased vahendid, mis võimaldavad makseteenuse kasutajal esitada artikli 53 esimese lõigu punkti b kohase teate või taotleda makseinstrumendi blokeeringu lõpetamist vastavalt artikli 52 lõikele 6, ning et sel eesmärgil on vähemalt tööajal tasuta kättesaadav inimese pakutav tugi selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus makseteenust osutatakse;

d) tagab makseteenuse kasutajale võimaluse edastada artikli 53 esimese lõigu punkti b kohane teade tasuta ja küsib tasu üksnes makseinstrumendiga otseselt seotud võimalike asendamiskulude katteks;

e) hoiab ära makseinstrumendi kasutamise pärast seda, kui makseteenuse kasutaja on edastanud artikli 53 esimese lõigu punkti b kohase teate;

f) tagab tundlike makseandmete edastamise makseteenuse kasutajale turvaliste kanalite kaudu.

Esimese lõigu punkti c kohaldamisel annab makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutaja taotlusel tema käsutusse 18 kuuks pärast sellise teate edastamist vahendid, mis võimaldavad makseteenuse kasutajal tõendada, et ta on sellise teate edastanud.

2. Makseteenuse pakkuja kannab makseteenuse kasutajale makseinstrumendi saatmisega või makseinstrumendi isikustatud turvavolituste saatmisega seotud riskid.

Artikkel 55

Autoriseerimata, autoriseeritud või ebakorrektselt täidetud maksetehingust teavitamine ja vigade kõrvaldamine

1. Makseteenuse pakkuja kõrvaldab vead seoses autoriseerimata või ebakorrektselt täidetud maksetehinguga või autoriseeritud maksetehinguga üksnes juhul, kui makseteenuse kasutaja teavitab makseteenuse pakkujat kooskõlas artiklitega 57, 60 ja 87 põhjendamatu viivituseta pärast sellisest nõude (sealhulgas artikli 79 kohase nõude) aluseks olevast tehingust teada saamist ning igal juhul mitte hiljem kui 18 kuu jooksul pärast debiteerimise kuupäeva.

   Esimeses lõigus sätestatud teatamise tähtaega ei kohaldata, kui makseteenuse pakkuja ei esitanud teavet selle maksetehingu kohta või ei teinud seda teavet kättesaadavaks kooskõlas II jaotisega.

2. Kui tehingus osaleb makse algatamise teenuse pakkuja, on makseteenuse kasutajal õigus nõuda kontot haldavalt makseteenuse pakkujalt käesoleva artikli lõike 1 kohast vigade kõrvaldamist, ilma et see piiraks artikli 57 lõike 4 ja artikli 79 lõike 1 kohaldamist.

Artikkel 56

Tõendid maksetehingute autoriseerimise ja täitmise kohta

1. Kui makseteenuse kasutaja väidab, et täidetud maksetehing ei olnud autoriseeritud või et maksetehingut ei täidetud korrektselt, siis on makseteenuse pakkuja ülesanne tõestada, et maksetehing oli autoriseeritud, korrektselt dokumenteeritud ja raamatupidamisregistrites kajastatud ning et seda ei mõjutanud tehniline rike ega mõni muu puudujääk makseteenuse pakkuja osutatavas teenuses.

Kui maksetehing on algatatud makse algatamise teenuse pakkuja kaudu, peab makse algatamise teenuse pakkuja esitama tõendid selle kohta, et tema pädevuse piires oli maksetehing autoriseeritud ja korrektselt dokumenteeritud ning et maksetehingut ei mõjutanud tehniline rike ega mõni muu sellise makseteenusega seotud puudujääk, mille pakkumise eest ta vastutab.

2. Asjaolu, et maksetehing oli autoriseeritud (sealhulgas asjakohasel juhul kliendi tugevat autentimist kohaldades), korrektselt dokumenteeritud ja raamatupidamisregistrites kajastatud ning et seda ei mõjutanud tehniline rike ega muu puudujääk makseteenuse pakkuja osutatavas teenuses, ei ole iseenesest tingimata piisav tõendamaks, et maksja autoriseeris maksetehingu või pani toime pettuse või ei täitnud tahtlikult või raske hooletuse tõttu üht või mitut artiklist 53 tulenevat kohustust, juhul kui makseteenuse kasutaja väidab, et ta ei ole täidetud maksetehingut autoriseerinud. Makseteenuse pakkuja, sealhulgas asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkuja, peab tõendama, et pettuse pani toime või raske hooletusega tegutses makseteenuse kasutaja.

3. Käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaldamisel ning enne järelduse tegemist, et makseteenuse kasutaja on tehingu autoriseerinud, pannud toime pettuse või et ta ei ole kas tahtlikult või raske hooletuse tõttu täitnud üht või mitut artiklist 53 tulenevat kohustust, palub makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajal esitada teave maksetehinguni viinud sündmuste kohta ja lisab selle teabe oma hinnangusse. Kui makseteenuse kasutaja sellist teavet ei esita, ei anna see iseenesest makseteenuse pakkujale alust järeldada, et makseteenuse kasutaja on tehingu autoriseerinud, pannud toime pettuse või et ta ei ole kas tahtlikult või raske hooletuse tõttu täitnud üht või mitut artiklist 53 tulenevat kohustust. Makseteenuse kasutajalt ei oodata rohkem teavet kui temalt võib põhjendatult eeldada.

Artikkel 57

Makseteenuse pakkuja vastutus autoriseerimata maksetehingute korral

1. Ilma et see piiraks artikli 55 kohaldamist, maksab maksja makseteenuse pakkuja autoriseerimata maksetehingu puhul maksjale autoriseerimata maksetehingu summa tagasi viivitamata ja igal juhul hiljemalt järgmise tööpäeva lõpuks pärast autoriseerimata maksetehingust teada saamist või selle kohta teate saamist, välja arvatud juhul, kui maksja makseteenuse pakkujal on objektiivselt põhjendatud alus kahtlustada, et maksja ei ole tahtlikult või raske hooletuse tõttu täitnud üht või mitut artiklist 53 tulenevat kohustust, ning ta teatab need põhjused maksjale kirjalikult, või kui ta kahtlustab, et maksja pani toime pettuse.

2. Kui maksja makseteenuse pakkujal oli objektiivselt põhjendatud alus kahtlustada, et maksja pani toime pettuse või et ta ei täitnud kas tahtlikult või raske hooletuse tõttu üht või mitut artiklist 53 tulenevat kohustust, teeb maksja makseteenuse pakkuja 15 tööpäeva jooksul pärast tehingust teada saamist või selle kohta teate saamist ühe järgmise toimingu:

a) maksab maksjale autoriseerimata maksetehingu summa tagasi, kui maksja makseteenuse pakkuja on pärast täiendavat uurimist jõudnud järeldusele, et maksja ei pannud toime pettust ega jätnud tahtlikult või raske hooletuse tõttu täitmata üht või mitut artiklist 53 tulenevat kohustust;

b) esitab maksjale põhjenduse tagasimaksmisest keeldumise kohta ja teatab, milliste ametiasutuste poole maksja saab selles küsimuses kooskõlas artiklitega 100, 101, 103, 104 ja 105 pöörduda, kui ta ei nõustu esitatud põhjendustega, ning kui makseteenuse pakkuja järeldab, et maksja pani toime pettuse, teatab ta selle järelduse põhjused liikmesriigi asjaomasele ametiasutusele.

Esimese lõigu punkti b kohaldamiseks avaldavad liikmesriigid selle asjaomase ametiasutuse nime, kellele kõnealune põhjendus tuleb esitada.

3. Asjakohasel juhul taastab maksja makseteenuse pakkuja debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks seal olnud, kui autoriseerimata maksetehing ei oleks toimunud. Lisaks tagab maksja makseteenuse pakkuja, et maksja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei ole hilisem kui summa debiteerimise kuupäev.

4. Kui maksetehing on algatatud makse algatamise teenuse pakkuja kaudu, maksab kontot haldav makseteenuse pakkuja autoriseerimata maksetehingu summa viivitamata ja igal juhul hiljemalt järgmise tööpäeva lõpuks tagasi ning asjakohasel juhul taastab debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks seal olnud, kui autoriseerimata maksetehingut ei oleks toimunud.

5. Kui autoriseerimata maksetehingu eest on vastutav makse algatamise teenuse pakkuja, hüvitab makse algatamise teenuse pakkuja kontot haldavale makseteenuse pakkujale viimase taotlusel viivitamata maksjale tagasimakse tegemise tulemusena tekkinud kahju või makstud summad, sealhulgas autoriseerimata maksetehingu summa. Artikli 56 lõike 1 kohaselt peab makse algatamise teenuse pakkuja esitama tõendid selle kohta, et tema pädevuse piires oli maksetehing autoriseeritud ja korrektselt dokumenteeritud ning et maksetehingut ei mõjutanud tehniline rike ega mõni muu sellise makseteenusega seotud puudujääk, mille pakkumise eest ta vastutab.

6. Maksjale tekitatud täiendava rahalise kahju võib hüvitada maksja ja asjaomase makseteenuse pakkuja vahel sõlmitud lepingu suhtes kohaldatava õiguse alusel.

Artikkel 58

Makseteenuse pakkuja vastutus vastavuse kontrolli teenuse ebakorrektse kohaldamise eest

Kui makse algatamise teenuse pakkuja ei täida artiklit 51 ja kui kõnealuse täitmata jätmise tulemuseks on valesti täidetud maksetehing, maksab maksja makseteenuse pakkuja ülekantud summa maksjale viivitamata tagasi ja asjakohasel juhul taastab debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks seal olnud, kui tehingut ei oleks toimunud.

Kui nõuete täitmata jätmine leiab aset seetõttu, et makse saaja makseteenuse pakkuja või makse algatamise teenuse pakkuja ei täitnud oma artiklist 51 tulenevaid kohustusi, hüvitab makse saaja makseteenuse pakkuja või asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkuja kõnealuse täitmata jätmisega maksja makseteenuse pakkujale tekitatud rahalise kahju.

Maksjale tekitatud täiendava rahalise kahju võib hüvitada maksja ja asjaomase makseteenuse pakkuja vahel sõlmitud lepingu suhtes kohaldatava õiguse alusel.

Artikkel 59

Tehnilise teenuse pakkujate ja makseskeemide haldajate vastutus, kui nad ei toeta kliendi tugevat autentimist

Tehnilise teenuse pakkujad ja makseskeemide haldajad, kes osutavad teenuseid makse saajale või makse saaja makseteenuse pakkujale või maksja makseteenuse pakkujale, vastutavad proportsionaalselt ja mitte kõnealuse tehingu summat ületaval määral otsese rahalise kahju eest, mis tekib makse saajale või makse saaja makseteenuse pakkujale või maksja makseteenuse pakkujale seoses sellega, et nad on jätnud nende lepingulise suhtega kaasnevate volituste raames osutamata kliendi tugeva autentimise kohaldamiseks vajalikud teenused.

Artikkel 60

Makseteenuse pakkuja vastutus teise isikuna esinemist hõlmava pettuse korral

1. Makseteenuse pakkujad kehtestavad piisavad ennetusmeetmed ja tugevad tehnilised kaitsemeetmed, et vältida oma sidekanalite jäljendamist ja kuritarvitamist petturite poolt, kelle eesmärk on meelitada makseteenuse kasutajad tegema petturlikke maksetehinguid.

2. Kui tarbijast makseteenuse kasutajaga manipuleeris kolmas isik, teeseldes, et ta on tarbija makseteenuse pakkuja töötaja ja kasutab tarbija makseteenuse pakkujale omistatud sidekanaleid, ning kui niisuguse manipulatsiooni tulemusena toimus petturlik autoriseeritud maksetehing, siis maksab makseteenuse pakkuja tarbijale petturliku autoriseeritud maksetehingu täissumma tagasi, tingimusel et tarbija on pärast pettusest teadlikuks saamist põhjendamatu viivituseta teavitanud oma makseteenuse pakkujat ja pettusest politseile teatanud.

3. Makseteenuse pakkuja teeb 15 tööpäeva jooksul pärast seda, kui tarbija on teda lõike 2 kohaselt teavitanud ja talle politsei menetlusdokumendi esitanud, ühe järgmise toimingu:

   a) tagastab tarbijale petturliku autoriseeritud maksetehingu summa;

   b) kui makseteenuse pakkujal on objektiivselt põhjendatud alus kahtlustada tarbijat pettuses või raskes hooletuses, esitab ta tarbijale tagasimaksmisest keeldumise põhjenduse ja teatab, milliste ametiasutuste poole tarbija saab selles küsimuses kooskõlas artiklitega 100, 101, 103, 104 ja 105 pöörduda, kui ta ei nõustu esitatud põhjendustega ning makseteenuse pakkuja järeldab, et tarbija pani toime pettuse; samuti teatab ta sellise järelduse põhjused artikli 57 lõike 2 esimese lõigu punkti b kohasele liikmesriigi ametiasutusele.

4. Lõiget 2 ei kohaldata, kui tarbija pani toime pettuse või tegutses raske hooletusega.

5. Tarbija makseteenuse pakkujal lasub kohustus tõendada, et tarbija pani toime pettuse või tegutses raske hooletusega.

Enne järelduse tegemist, et tarbija pani toime pettuse või näitas üles rasket hooletust, palub makseteenuse pakkuja tarbijal esitada teave maksetehinguni viinud sündmuste kohta ja võtab seda teavet oma hinnangus arvesse. Kui tarbija sellist teavet ei esita, ei anna see iseenesest makseteenuse pakkujale alust järeldada, et tarbija pani toime pettuse või näitas üles rasket hooletust. Tarbijalt ei oodata rohkem teavet kui temalt võib põhjendatult eeldada.

Artikkel 61

Pettuste ennetamise ja avastamise eesmärgil tehtav valdkonnaülene koostöö

1. Kui maksepettus tuleneb petturliku veebisisu avaldamisest, teavitab makseteenuse pakkuja sellest põhjendamatu viivituseta teabe talletamise teenuse pakkujaid, järgides artiklis 16 või asjakohasel juhul määruse (EL) 2022/2065 artiklis 22 sätestatud menetlust.

2. Sellises ulatuses, mida on vaja võimalike petturlike maksetehingute, sealhulgas makse algatamise teenuseid hõlmavate tehingute ennetamiseks ja avastamiseks, võib, kui on objektiivselt põhjendatud alus kahtlustada nende teenuste kasutaja petturlikku käitumist, vahetada andmeid

   a) makseteenuse pakkujate ja teabe talletamise teenuse osutajate vahel;

   b) makseteenuse pakkujate ja isikutevahelise side teenuse pakkujate vahel.

3. Ilma et see piiraks direktiivi (EL) 2022/2555, direktiivi 2002/58/EÜ või käesoleva määruse artikli 101 kohaldamist, loovad isikutevahelise side teenuse pakkujad ning väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad lõike 2 kohaldamiseks spetsiaalsed makseteenuse pakkujatega side pidamise kanalid või osalevad tõhusa teabevahetuse süsteemis või teabevahetusmehhanismis, et võimaldada kiiremat ja tõhusamat teabevahetust kooskõlas määrusega (EL) 2016/679 ja direktiiviga 2002/58/EÜ.

4. Isikutevahelise side teenuse pakkujad ning väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad on kasutusele võtnud kõik vajalikud teavitusmeetmed, sealhulgas nende teenuste saajatele kõigi asjakohaste vahendite ja kanalite kaudu saadetavad teavitused, kui ilmnevad uued internetipettuste vormid, võttes arvesse nende kasutajate kõige haavatavamate rühmade vajadusi.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel annavad isikutevahelise side teenuse pakkujad oma teenuste saajatele selged juhised järgmise kohta:

a) kuidas teha kindlaks, et tegu on pettusekatsega;

b) meetmed ja ettevaatusabinõud, mida tuleb võtta, et vältida enda vastu suunatud pettuse ohvriks langemist, ning

c) pettustest teatamise kord.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel annavad väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad oma teenuste saajatele selged juhised järgmise kohta:

a) kuidas teha kindlaks, et tegu on pettusekatsega;

b) meetmed ja ettevaatusabinõud, mida tuleb võtta, et vältida enda vastu suunatud pettuse ohvriks langemist, ning

c) pettusest teatamise kord määruse (EL) 2022/2065 artikli 16 kohaste kohustuste täitmiseks.

5. Komisjon ja Euroopa digiteenuste nõukoda innustavad ja toetavad vabatahtliku käitumisjuhendi koostamist liidu tasandil, et edendada ennetamist, suurendada turvalisust ning võidelda makse- ja finantspettuste vastu määruse (EL) 2022/2065 artiklis 45 sätestatud tingimustel.

6. Ilma et see piiraks direktiivi (EL) 2022/2555 kohaldamist, võtavad isikutevahelise side teenuse pakkujad asjakohaseid korralduslikke ja tehnilisi meetmeid, et avastada ja hoida ära oma teenuste kasutamist sellise pettuse toimepanemiseks, mis hõlmab teise isikuna esinemist, sealhulgas helistaja numbri näidu või e-posti aadressiga manipuleerimise teel, kui teenuse sellise kasutamise eesmärk on veenda makseteenuse kasutajaid tegema makset või tegema midagi, mis võib ohustada maksekonto turvalisust. Need meetmed peavad olema kooskõlas kohaldatava liidu andmekaitseõigusega, eelkõige määrusega (EL) 2016/679 ja direktiiviga 2002/58/EÜ.

Artikkel 62

Reguleeritud finantsteenuste reklaamimine väga suurtel digiplatvormidel ja väga suurtes internetipõhistes otsingumootorites

1. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab „reguleeritud finantsteenus“ panga-, krediidi-, kindlustus-, personaalpensioni-, makse- või investeerimisteenust (sealhulgas krüptovara- ja ühisrahastusteenust), mille jaoks on liidu õiguse kohaselt nõutav pädeva asutuse luba või registreerimine.

2. Väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad küsivad igalt reguleeritud finantsteenuse reklaamijalt loanumbrit, registreerimisnumbrit või muud teavet, mis tõendab, et konkreetne reklaamija on reguleeritud finantsteenuse osutaja, kellel on tegevusluba või kes on registreeritud reklaamitava reguleeritud finantsteenuse osutamiseks liikmesriigis või liidu tasandil või kes tegutseb sellise teenuseosutaja nimel.

3. Väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad teevad pärast käesoleva artikli lõikes 2 osutatud teabe saamist ja enne, kui nad lubavad asjaomasel reklaamijal kasutada oma teenust kõnealuste reguleeritud finantsteenuste reklaamimiseks, kõik endast oleneva, sealhulgas kasutades tegevusloaga või registreeritud reguleeritud finantsteenuste osutajate registreid, mis on tehtud kättesaadavaks kooskõlas direktiiviga (EL) 2026/...[+] või muu asjakohase liidu õigusega, et hinnata, kas see teave, mille täpsuse eest on reklaamijad käesoleva määruse kohaldamisel ainuvastutavad, on usaldusväärne ja täielik, tingimusel et hindamist saab teha proportsionaalsel viisil automatiseeritud vahenditega.

4. Väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad, kes ei ole saanud lõikes 2 osutatud teavet, keelduvad lubamast reguleeritud finantsteenuste reklaamijal kasutada oma teenuseid asjaomaste reguleeritud finantsteenuste reklaamimiseks.

5. Määruse (EL) 2022/2065 artikli 39 lõike 2 punktide a, b ja c järgimiseks lisavad väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad juhul, kui reklaami sisu on reguleeritud finantsteenus, oma reklaamiga seotud andmehoidlatesse teabe selle kohta, et reklaami sisu on reguleeritud finantsteenus ja selle kohta, kas reklaamija tegutseb reguleeritud finantsteenuse osutaja nimel.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

Artikkel 63

Maksja vastutus autoriseerimata maksetehingu korral

1. Erandina artiklist 57 võib maksja olla kohustatud kandma kuni 50 euro ulatuses autoriseerimata maksetehinguga seotud kahju, mis tuleneb makseinstrumendi või isikustatud turvavolituste kadumisest, varastamisest või väärkasutamisest.

   Esimest lõiku ei kohaldata, kui esineb üks järgmine asjaolu:

   a) maksja ei olnud makseinstrumendi või isikustatud turvavolituste kaotusest, vargusest või väärkasutamisest enne makse tegemist teadlik, välja arvatud juhul, kui maksja ise pani toime pettuse, või

   b) kahju põhjustas makseteenuse pakkuja sellise töötaja, agendi, filiaali või üksuse tegevus või tegevusetus, kellele makseteenuse pakkuja tegevusega seotud ülesanded olid edasi antud.

   Kui maksja ei pannud toime pettust ega jätnud tahtlikult täitmata artiklist 53 tulenevaid kohustusi, võivad riiklikud pädevad asutused, vaidluste lahendamise organid või makseteenuse pakkujad käesolevas lõikes sätestatud vastutust vähendada, võttes eelkõige arvesse isikustatud turvavolituste laadi ning konkreetseid makseinstrumendi kaotamise, varastamise või väärkasutamise asjaolusid.

2. Maksja kannab kogu autoriseerimata maksetehingutega seotud kahju, kui see kahju on tekkinud sellest, et maksja pani toime pettuse või ta kas tahtlikult või raske hooletuse tõttu ei täitnud üht või mitut artiklis 53 sätestatud kohustust. Sellistel juhtudel käesoleva artikli lõikes 1 osutatud maksimumsummat ei kohaldata.

3. Kui maksja makseteenuse pakkuja ei täida kohustust nõuda artiklis 91 sätestatud kliendi tugevat autentimist, ei kanna maksja mingisugust rahalist kahju, välja arvatud juhul, kui maksja pani toime pettuse. Maksja ei kanna rahalist kahju ka sel juhul, kui maksja makseteenuse pakkuja või makse saaja makseteenuse pakkuja kohaldab kliendi tugevast autentimisest vabastust. Kui makse saaja või makse saaja makseteenuse pakkuja ei ole töötanud välja või kohandanud süsteeme, riistvara ja tarkvara, mida on vaja kliendi tugeva autentimise kohaldamiseks, hüvitab makse saaja või makse saaja makseteenuse pakkuja maksja makseteenuse pakkujale tekitatud rahalise kahju.

4. Kui makse saaja makseteenuse pakkuja kohaldab kliendi tugevast autentimisest vabastust, vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja maksja makseteenuse pakkuja ees viimase kantud rahalise kahju eest.

5. Maksja ei vastuta mingisuguste finantstagajärgede eest, mis tulenevad kaotatud, varastatud või väärkasutatud makseinstrumendi kasutamisest pärast seda, kui ta on edastanud sellekohase teate kooskõlas artikli 53 esimese lõigu punktiga b, välja arvatud juhul, kui maksja pani toime pettuse.

Kui makseteenuse pakkuja ei taga, et igal ajal on kättesaadavad asjakohased vahendid kaotatud, varastatud või väärkasutatud makseinstrumendi kohta teate esitamiseks, nagu on nõutav artikli 54 lõike 1 esimese lõigu punkti c alusel, ei vastuta maksja selle makseinstrumendi kasutamisest tulenevate finantstagajärgede eest, välja arvatud juhul, kui maksja pani toime pettuse.

6. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 115 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse lõikes 1 osutatud summa muutmiseks.

Artikkel 64

Maksetehingud, kui tehingu summa ei ole eelnevalt teada

1. Kui maksetehingu on algatanud makse saaja või see on algatatud makse saaja kaudu, eelkõige seoses kaardipõhise maksetehingu või kreeditkorraldusega, ja tehingu täpne tulevane summa ei ole veel teada sel hetkel, kui maksja maksetehingu täitmiseks loa annab, võib maksja makseteenuse pakkuja blokeerida maksja maksekontol rahalised vahendid üksnes siis, kui maksja on andnud rahaliste vahendite asjaomases täpses summas blokeerimiseks nõusoleku.

2. Maksja makseteenuse pakkuja poolt lõike 1 kohaselt blokeeritud rahaliste vahendite summa peab olema proportsionaalne maksetehingu summaga, mida maksjalt võib põhjendatult eeldada.

3. Makse saaja teatab oma makseteenuse pakkujale maksetehingu täpse summa kohe pärast teenuse osutamist või kauba tarnimist maksjale.

4. Maksja makseteenuse pakkuja vabastab maksja maksekontol lõike 1 kohaselt blokeeritud rahalised vahendid kohe pärast seda, kui ta on saanud teabe maksetehingu täpse summa kohta.

Artikkel 65

Makse saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingute tagasimaksed

1. Maksjal on õigus makseteenuse pakkujalt saada makse saaja poolt või kaudu algatatud sellise maksetehingu summa tagasimakse, mis on juba autoriseeritud ja täidetud, kui täidetud on mõlemad järgmised tingimused:

   a) maksetehingu autoriseerimise ajal ei määratud kindlaks maksetehingu täpset summat;

   b) maksetehingu summa ületas maksja jaoks summat, mida võiks põhjendatult eeldada, võttes arvesse varem tehtud kulutusi, raamlepingu tingimusi ja juhtumi asjakohaseid asjaolusid.

   Kui makseteenuse pakkuja seda nõuab, lasub maksjal kohustus tõendada, et asjaomased tingimused on täidetud.

   Tagasimakse tehakse täidetud maksetehingu täissummas. Maksja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei tohi olla hilisem kui summa debiteerimise kuupäev.

Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 3 kohaldamist, on maksjal – lisaks käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud õigusele – otsekorralduste puhul tingimusteta õigus saada tagasimakse artiklis 66 sätestatud tähtaja jooksul.

2. Seoses käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punkti b kohaldamisega ei või maksja tugineda põhjustele, mis on seotud võimalike valuutavahetuskuludega, kui kohaldati tema makseteenuse pakkujaga kokkulepitud viitekurssi kooskõlas artikli 13 lõike 1 esimese lõigu punktiga e ning artikli 20 lõike 3 esimese lõigu punktiga c.

3. Maksja ja makseteenuse pakkuja võivad raamlepingus kokku leppida, et maksjal ei ole tagasimakse saamise õigust, kui

   a) maksja on autoriseerinud maksetehingu täitmise vahetult makseteenuse pakkuja juures;

   b) makseteenuse pakkuja või makse saaja on maksjale asjakohasel juhul vähemalt neli nädalat enne maksetähtaega edastanud või teinud kokkulepitud viisil kättesaadavaks teabe tulevase maksetehingu kohta.

4. Muus vääringus kui euro tehtavate otsekorralduste puhul võivad makseteenuse pakkujad pakkuda soodsamaid tagasimakse saamise õigusi kooskõlas nende otsekorraldussüsteemidega, tingimusel et need on maksjale soodsamad.

Artikkel 66

Makse saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingutega seotud tagasimaksete taotlemine

1. Maksja saab taotleda artiklis 65 osutatud tagasimakset autoriseeritud ja makse saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingu puhul kaheksa nädala jooksul alates rahaliste vahendite debiteerimise kuupäevast.

2. 15 tööpäeva jooksul pärast tagasimaksetaotluse saamist makseteenuse pakkuja kas

   a) maksab maksetehingu täissumma tagasi või

   b) esitab selgituse tagasimaksmisest keeldumise kohta ning teatab, milliste ametiasutuste poole maksja võib kooskõlas artiklitega 100, 101, 103, 104 ja 105 küsimuse lahendamiseks pöörduda, kui maksja ei ole esitatud põhjendustega nõus.

   Käesoleva lõike esimesest lõigust tulenevat makseteenuse pakkuja õigust tagasimaksmisest keelduda ei kohaldata otsekorralduste puhul.

5. peatükk
Maksetehingute täitmine

1. JAGU
MAKSEKÄSUNDID JA ÜLEKANTAVAD SUMMAD

Artikkel 67
Maksekäsundi laekumine

1. Laekumise aeg on aeg, mil maksekäsund laekub maksja makseteenuse pakkujale.

Maksja kontot ei debiteerita enne maksekäsundi laekumist. Kui laekumise aeg ei lange maksja makseteenuse pakkuja tööpäevale, käsitatakse maksekäsundit järgmisel tööpäeval laekununa. Makseteenuse pakkuja võib kehtestada tööpäeva lõppemise ajaga ligilähedase maksekäsundi laekumise tähtaja, pärast mida laekunud maksekäsundeid käsitatakse järgmisel tööpäeval laekunutena.

2. Kui maksekäsundi esitanud makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja lepivad kokku, et maksekäsundi täitmine algab konkreetsel kuupäeval või kindlaks määratud ajavahemiku lõppemisel või kuupäeval, mil maksja on andnud rahalised vahendid makseteenuse pakkuja käsutusse, loetakse artikli 73 kohaldamisel laekumise ajaks kõnealune kokkulepitud päev. Kui kokkulepitud päev ei ole makseteenuse pakkuja jaoks tööpäev, käsitatakse laekunud maksekäsundit järgmisel tööpäeval laekununa.

3. Käesolevat artiklit ei kohaldata eurodes tehtavate välkkreeditkorralduste suhtes, mis kuuluvad määruse (EL) nr 260/2012 kohaldamisalasse.

Artikkel 68

Maksja makseteenuse pakkuja keeldumine maksetehingu täitmisest

1. Kui lõikest 2 ei tulene teisiti ja kui asjakohases liidu või riigisiseses õiguses ei ole sätestatud teisiti, ei keeldu maksja makseteenuse pakkuja autoriseeritud maksetehingu täitmisest, kui kõik maksja raamlepingus kindlaks määratud tingimused on täidetud, olenemata sellest, kas maksekäsundi on esitanud maksja, sealhulgas makse algatamise teenuse pakkuja kaudu, või makse saaja või tema kaudu.

2. Ilma et see piiraks määruse (EL) 2024/1624 kohaldamist, keeldub maksja makseteenuse pakkuja maksetehingu täitmisest käesolevas lõikes sätestatud asjaoludel.

Olenemata määruse (EL) nr 260/2012 artikli 5c lõikest 5 ning käesoleva määruse artiklist 51 ja artikli 73 lõikest 1, peatab maksja makseteenuse pakkuja maksekäsundi täitmise, kui käesoleva määruse artiklis 87 osutatud tehinguseire või muu makseteenuse pakkujale kättesaadava asjakohase teabe põhjal, kuid mitte üksnes makse saaja kontrollimist tagava teenuse tulemuse põhjal, on maksja makseteenuse pakkujal objektiivselt põhjendatud alus kahtlustada, et maksetehing on petturlik.

Kui maksja makseteenuse pakkujal on objektiivselt põhjendatud alus kahtlustada, et maksetehing on petturlik, ja ta ei peata maksetehingu täitmist käesoleva artikli alusel, ei kanna maksja rahalist kahju, välja arvatud juhul, kui maksja pani toime pettuse.

Kohustus tõendada, et käesolevat artiklit ei ole rikutud, lasub makseteenuse pakkujal.

Põhjendamatu viivituseta pärast maksetehingu täitmise peatamist, välja arvatud juhul, kui see on keelatud muude asjakohaste liidu või riigisiseste õigusaktidega, teavitab makseteenuse pakkuja maksjat kokkulepitud viisil teabest või tegevusest, mida on maksjalt vaja, et makseteenuse pakkuja saaks hinnata, kas sellise peatamise alused on endiselt põhjendatud. Teade annab maksjale piisavalt teavet, et maksjal oleks võimalik mõista makseteenuse pakkuja tuvastatud riske. Makseteenuse pakkuja teeb artikli 73 lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul kõik mõistlikud jõupingutused, et võtta ühendust maksjaga, ning tagab, et igal ajal on kättesaadavad asjakohased vahendid, mis võimaldavad maksjal võtta ühendust makseteenuse pakkujaga, kui makseteenuse pakkuja nõuab lisateavet, et hinnata, kas on objektiivselt põhjendatud alust kahtlustada pettust.

Kui viiendas lõigus osutatud hindamise põhjal on endiselt objektiivselt põhjendatud alust kahtlustada pettust, keeldub maksja makseteenuse pakkuja maksetehingu täitmisest ja asjakohasel juhul taastab debiteeritud maksekontol olukorra, mis seal oleks olnud, kui maksekäsundit ei oleks esitatud.

Viienda lõigu kohast maksja teavitamise kohustust ei kohaldata välkkreeditkorralduste puhul. Sellistel juhtudel või kui maksja makseteenuse pakkujal ei olnud võimalik saada artikli 73 lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul maksjalt teavet, hindab makseteenuse pakkuja artiklis 87 osutatud tehinguseire ja muu makseteenuse pakkujale kättesaadava asjakohase teabe põhjal, kuid mitte ainult makse saaja kontrollimist tagava teenuse tulemuse põhjal, kas on objektiivselt põhjendatud alust kahtlustada pettust ja sellisel juhul keeldub ta maksetehingu täitmisest.

3. Kui makseteenuse pakkuja keeldub lõikes 2 käsitletud hindamise alusel maksekäsundi algatamisest või täitmisest, teavitab maksja makseteenuse pakkuja maksjat ja makse saaja makseteenuse pakkujat ning teeb asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkujale kättesaadavaks teabe keeldumise, keeldumise konkreetsete põhjuste ja asjakohasel juhul tehingu täitmisest keeldumise otsuse parandamise menetluse kohta, välja arvatud juhul, kui selline teavitamine on asjaomase liidu või liikmesriigi õiguse kohaselt keelatud.

Maksja makseteenuse pakkuja esitab teate kokkulepitud viisil ja teeb asjakohasel juhul teabe makse algatamise teenuse pakkujale kättesaadavaks põhjendamatu viivituseta ja igal juhul artiklis 73 sätestatud tähtaja jooksul. Välkkreeditkorralduste puhul esitab maksja makseteenuse pakkuja teate ja teeb asjakohasel juhul teabe makse algatamise teenuse pakkujale kättesaadavaks kümne sekundi jooksul pärast seda, kui maksja makseteenuse pakkuja on maksekäsundi kätte saanud.

Raamlepingus võib näha ette võimaluse, et makseteenuse pakkuja nõuab maksetehingu täitmisest keeldumise eest mõistlikku tasu, kui keeldumine on objektiivselt põhjendatud, kuid mitte pettusekahtluse tõttu keeldumise korral.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel ei ole asjaolu, et maksekäsund on ebatavaline, iseenesest objektiivselt põhjendatud alus kahtlustada pettust.

5. Artiklite 73 ja 79 kohaldamisel ei käsitata maksetehingu tegemiseks esitatud maksekäsundit, mille täitmisest on keeldutud, laekunud maksekäsundina.

Artikkel 69

Maksekäsundi tagasivõtmatus

1. Makseteenuse kasutaja ei võta tagasi maksekäsundit, mis on maksja makseteenuse pakkujale juba laekunud, välja arvatud juhul, kui käesolevas artiklis on sätestatud teisiti.

2. Kui maksetehing on algatatud makse algatamise teenuse pakkuja poolt või makse saaja poolt või kaudu, ei võta maksja maksekäsundit tagasi pärast makse algatamise teenuse pakkujale maksetehingu algatamiseks nõusoleku andmist või makse saajale maksetehingu täitmiseks nõusoleku andmist.

3. Otsekorralduse puhul ning ilma et see piiraks õigust tagasimaksele, võib maksja võtta maksekäsundi tagasi hiljemalt rahaliste vahendite kokkulepitud debiteerimispäevale eelneva tööpäeva lõpus.

4. Artikli 67 lõikes 2 osutatud asjaolude korral saab makseteenuse kasutaja võtta maksekäsundi tagasi hiljemalt kokkulepitud päevale eelneva tööpäeva lõpus.

5. Pärast lõigetes 1–4 sätestatud tähtaegade lõppu võib maksekäsundi tagasi võtta üksnes siis, kui makseteenuse kasutaja ja asjaomased makseteenuse pakkujad on omavahel nii kokku leppinud. Lõigetes 2 ja 3 osutatud juhul on nõutav ka makse saaja nõusolek. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib asjaomane makseteenuse pakkuja küsida tagasivõtmise eest tasu.

Artikkel 70

Ülekantud summad ja saadud summad

1. Maksja makseteenuse pakkuja, makse saaja makseteenuse pakkuja ja makseteenuse pakkujate vahendajad kannavad üle maksetehingu täissumma ega arva ülekantavalt summalt maha tasusid.

2. Makse saaja ja makseteenuse pakkuja võivad kokku leppida, et asjaomane makseteenuse pakkuja arvab maha oma tasud ülekantavalt summalt enne selle krediteerimist makse saajale. Sellisel juhul eristatakse saajale esitatavas teabes maksetehingu täissumma ja tasud.

3. Kui peale lõikes 2 osutatud tasude arvatakse ülekantavalt summalt maha muid tasusid, tagab maksja makseteenuse pakkuja, et makse saaja saab maksja algatatud maksetehingu täissumma. Kui maksetehing on algatatud makse saaja poolt või tema kaudu, tagab makseteenuse pakkuja, et makse saaja saab maksetehingu täissumma.

Artikkel 71

Maksetehingud e-raha tokenitega

1. Kui makseteenuse pakkujad ei suuda neist sõltumatute asjaolude tõttu artikli 13 lõike 1 esimese lõigu punktides b ja d, artikli 20 lõike 2 punktis e, artikli 20 lõike 3 esimese lõigu punktis a ja artiklis 24 sätestatud kohustusi hajusraamatus arveldatavate e-raha tokenitega tehtavate maksetehingute puhul täita, esitavad nad erandina kõnealustest sätetest nendes artiklites osutatud teabe põhjendatud hinnanguna võimalikult kiiresti ja igal juhul enne seda, kui maksja maksetehingu autoriseerib.

2. Artiklites 41 ja 42 sätestatud nõudeid kontot haldavatele makseteenuse pakkujatele seoses makse algatamise teenuste ja kontoteabe teenustega ei kohaldata e-raha tokenitega tehtavate maksetehingute puhul.

3. Artikleid 51 ja 58 ei kohaldata makseteenuse pakkujate suhtes e-raha tokenitega tehtavate maksetehingute puhul.

4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 115 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse muutmiseks, kohandades käesoleva artikli lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud erandeid ja nõudeid seoses e-raha tokenitega tehtavate maksetehingutega, et võtta arvesse pärast käesoleva määruse vastuvõtmist toimuvat arengut ning selliste tehingute puhul hajusraamatu tehnoloogia või sarnase tehnoloogia kasutamise eripära.

2. JAGU

TÄITMISAEG JA VÄÄRTUSPÄEV

Artikkel 72

Kohaldamisala

1. Käesolevat jagu kohaldatakse järgmiste maksetehingute suhtes:

   a) eurodes tehtud maksetehingud;

   b) riigisisesed maksetehingud nende liikmesriikide vääringutes, mille rahaühik ei ole euro;

   c) maksetehingud, mis hõlmavad vaid ühte vääringu konverteerimist euro ning sellise liikmesriigi vääringu vahel, mille rahaühik ei ole euro, tingimusel et nõutav vääringu konverteerimine tehakse asjaomases liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, ning piiriülese maksetehingu puhul tehakse piiriülene ülekanne eurodes.

2. Käesolevat jagu kohaldatakse ka maksetehingute suhtes, millele ei ole käesoleva artikli lõikes 1 osutatud, kui makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja ei ole kokku leppinud teisiti, välja arvatud seoses artikliga 77, millest pooled ei saa kõrvale kalduda. Kui makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja lepivad kokku pikemas tähtajas kui artiklis 73 määratud tähtaeg, ei või see tähtaeg liidusiseste maksetehingute puhul olla pikem kui viis tööpäeva pärast artiklis 67 osutatud maksekäsundi laekumise aega.

Artikkel 73

Maksetehingud maksekontole

1. Ilma et see piiraks rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise alase liidu või riigisisese õiguse kohaldamist, tagab maksja makseteenuse pakkuja, et pärast artikli 67 kohast maksekäsundi laekumise aega krediteeritakse maksetehingu summa makse saaja makseteenuse pakkuja kontole hiljemalt järgmise tööpäeva lõpuks. Seda tähtaega võib pikendada ühe tööpäeva võrra paberil algatatud maksetehingute puhul.

2. Piiramata rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise valdkonna asjakohaste liidu või riigisiseste õigusaktide kohaldamist, määrab makse saaja makseteenuse pakkuja väärtuspäeva ja teeb maksetehingu summa makse saaja maksekontol kättesaadavaks pärast seda, kui makseteenuse pakkuja on saanud rahalised vahendid kooskõlas artikliga 77.

3. Erandina käesoleva artikli lõikest 2, kui artikli 87 kohaselt tehtud tehinguseire või makse saaja makseteenuse pakkujale kättesaadava asjakohase teabe põhjal, kuid mitte ainult makse saaja kontrollimist tagava teenuse tulemuse põhjal, on makse saaja makseteenuse pakkujal objektiivselt põhjendatud alus kahtlustada, et tema kontole krediteeritud või krediteeritav maksetehing on petturlik, võib see makseteenuse pakkuja kooskõlas määruse (EL) 2024/1624 artikli 71 kohase kohustusega hoiduda kahtlaste tehingute tegemisest otsustada rahalisi vahendeid makse saaja maksekontol mitte kättesaadavaks teha ja tagastada need vahendid maksja makseteenuse pakkujale, tingimusel et see otsus tehakse käesoleva määruse artiklis 77 sätestatud tähtaja jooksul.

Kui põhjused, mis annavad alust kahtlustada, et makse saaja kontole krediteeritud või krediteeritav maksetehing on petturlik, on selged ja ümberlükkamatud, ei tee makse saaja makseteenuse pakkuja rahalisi vahendeid makse saaja maksekontol kättesaadavaks ning tagastab rahalised vahendid maksja makseteenuse pakkujale.

Kui makse saaja makseteenuse pakkuja ei täida teises lõigus sätestatud kohustust, ei kanna maksja rahalist kahju, välja arvatud juhul, kui maksja pani toime pettuse.

Käesoleva lõike esimene ja teine lõik ei piira makse saaja makseteenuse pakkuja kohustust teatada kahtlastest tehingutest, nagu on sätestatud määruse (EL) 2024/1624 artiklis 69.

Käesoleva artikli kohaldamisel ei ole asjaolu, et maksetehing on ebatavaline, iseenesest objektiivselt põhjendatud alus kahtlustada pettust.

Kohustus tõendada, et teist lõiku ei ole rikutud, lasub makse saaja makseteenuse pakkujal.

4. Kui makse saaja makseteenuse pakkuja tagastab rahalised vahendid maksja makseteenuse pakkujale vastavalt lõike 3 esimesele või teisele lõigule, teeb makse saaja makseteenuse pakkuja järgmist:

a) teavitab viivitamata maksja makseteenuse pakkujat raha tagastamisest ja rahaliste vahendite makse saaja maksekontol kättesaadavaks tegemisest keeldumise põhjustest kooskõlas määruse (EL) 2024/1624 artikli 73 lõikes 5 sätestatud teabe avaldamise keeldu käsitlevate normidega ning

b) tagab, et maksetehingu summa krediteeritakse maksja makseteenuse pakkujale käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul.

5. Käesoleva artikli lõike 4 punkti a kohase teate saamisel teavitab maksja makseteenuse pakkuja maksjat sellest viivitamata ja tasuta ning teeb asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkujale kättesaadavaks teabe selle kohta, et pettuste ennetamiseks võetud meetmete tõttu ei ole rahalisi vahendeid makse saaja maksekontol kättesaadavaks tehtud, ilma et see piiraks määruse (EL) 2024/1624 artikli 73 kohaldamist. Maksja makseteenuse pakkuja teavitab maksjat ka rahaliste vahendite tagastamisest ja teatab maksetehingu summa maksja maksekontol kättesaadavaks tegemise tähtaja. Maksja makseteenuse pakkuja määrab väärtuspäeva ja teeb oma kontole käesoleva artikli lõike 4 punkti b kohaselt krediteeritud maksetehingu summa kättesaadavaks maksja maksekontole kooskõlas käesoleva määruse artikliga 77.

6. Välkkreeditkorralduse korral, kui makse saaja makseteenuse pakkuja tagastab lõike 3 esimese või teise lõigu kohaselt rahalised vahendid maksja makseteenuse pakkujale, teeb makse saaja makseteenuse pakkuja järgmist:

   a) teavitab kümne sekundi jooksul maksja makseteenuse pakkuja välkkreeditkorralduse maksekäsundi vastuvõtmisest maksja makseteenuse pakkujat rahaliste vahendite tagastamisest ja rahaliste vahendite makse saaja maksekontol kättesaadavaks tegemisest keeldumise põhjustest kooskõlas määruse (EL) 2024/1624 artikli 73 lõikes 5 sätestatud teabe avaldamise keeldu käsitlevate normidega ning

   b) kui tehingu summa on krediteeritud tema kontole, tagab ta, et need rahalised vahendid krediteeritakse viivitamata maksja makseteenuse pakkujale.

7. Kohe pärast lõike 6 punktis a osutatud teate saamist teeb maksja makseteenuse pakkuja järgmist:

a) taastab maksja maksekontol olukorra, mis seal oleks olnud, kui tehingut ei oleks toimunud, ning

b) teavitab maksjat tasuta raha tagastamisest ja, ilma et see piiraks määruse (EL) 2024/1624 artikli 73 kohaldamist, sellest et rahalised vahendid ei ole makse saaja maksekontol kättesaadavaks tehtud pettuse ennetamiseks võetud meetmete tõttu, ning teeb teabe asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkujale tasuta kättesaadavaks.

8. Makse saaja makseteenuse pakkuja edastab makse saaja poolt või kaudu esitatud maksekäsundi maksja makseteenuse pakkujale makse saaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud ajavahemiku jooksul, et võimaldada arveldamist kokkulepitud tähtpäeval. Lõiget 3 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 74

Makse saaja maksekonto puudumine makseteenuse pakkuja juures

Kui makse saajal ei ole makseteenuse pakkuja juures maksekontot, teeb makse saajale artikli 73 lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul rahalised vahendid kättesaadavaks see makseteenuse pakkuja, kellele laekuvad makse saajale määratud rahalised vahendid.

E-raha tokenitega teenuseosutaja hallatavast rahakotist isehallatavale aadressile tehtavate maksetehingute puhul kannab maksja makseteenuse pakkuja rahalised vahendid üle makse saaja isehallatavale aadressile artikli 73 lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul.

Artikkel 75

Sularaha sissemakse maksekontole

Kui tarbija teeb makseteenuse pakkuja juures asuvale maksekontole ja selle maksekonto vääringus oleva sularaha sissemakse, tagab makseteenuse pakkuja, et summa tehakse kättesaadavaks ja väärtuspäev määratakse viivitamata pärast rahaliste vahendite laekumist. Kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija, tehakse summa kättesaadavaks ja määratakse väärtuspäev hiljemalt järgmisel tööpäeval pärast rahaliste vahendite laekumist.

Artikkel 76

Riigisisesed maksetehingud

Liikmesriigid võivad sätestada riigisiseste maksetehingute jaoks käesolevas jaos sätestatud täitmisajast lühema maksimaalse täitmisaja.

Liikmesriigid teatavad esimese lõigu kohaselt vastu võetud õigusnormidest komisjonile hiljemalt ... [21 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva]. Liikmesriigid teatavad põhjendamatu viivituseta komisjonile kõnealuste sätete hilisematest muudatustest ning esimese lõigu kohaselt hiljem vastu võetud õigusnormidest.

Artikkel 77

Väärtuspäev ja rahaliste vahendite kättesaadavus

1. Makse saaja maksekonto krediteerimise väärtuspäev on hiljemalt tööpäev, mil maksetehingu summa krediteeritakse makse saaja makseteenuse pakkuja kontole.

2. Makse saaja makseteenuse pakkuja tagab, et maksetehingu summa on makse saaja käsutuses kohe pärast kõnealuse summa krediteerimist makse saaja makseteenuse pakkuja kontole, kui makse saaja makseteenuse pakkuja puhul kehtib üks järgmistest:

   a) valuuta konverteerimist ei toimu;

   b) vääringu konverteerimine toimub euro ning liikmesriigi vääringu vahel või kahe liikmesriigi vääringu vahel.

   Käesolevas lõikes sätestatud kohustust kohaldatakse ka sama makseteenuse pakkuja siseselt tehtavatele maksetele.

3. Maksja maksekonto debiteerimise väärtuspäev ei ole varasem kui kuupäev, mil maksetehingu summa asjaomaselt maksekontolt debiteeritakse.

Artikkel 78

Väär kordumatu tunnus

1. Kui maksetehing täidetakse kordumatut tunnust kasutades, loetakse maksekäsund kordumatule tunnusele vastava makse saaja suhtes õigesti täidetuks.

2. Kui makseteenuse kasutaja esitatud kordumatu tunnus on väär, ei vastuta makseteenuse pakkuja artikli 79 alusel maksetehingu täitmata jätmise ega valesti täitmise eest.

   Maksja makseteenuse pakkuja teeb siiski mõistlikke jõupingutusi maksetehinguga seotud rahaliste vahendite tagasinõudmiseks. Makse saaja makseteenuse pakkuja annab neisse jõupingutustesse oma panuse, sealhulgas edastades maksja makseteenuse pakkujale kogu teabe, mis on rahaliste vahendite sissenõudmise seisukohast oluline.

   Kui rahalisi vahendeid ei ole võimalik teise lõigu alusel sisse nõuda, esitab maksja makseteenuse pakkuja maksjale viimase kirjaliku taotluse korral kogu maksja makseteenuse pakkujale kättesaadava teabe, mis on maksjale vajalik selleks, et ta saaks esitada õigusliku nõude rahaliste vahendite tagasinõudmiseks.

3. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajalt rahaliste vahendite tagasinõudmise eest tasu küsida. See tasu peab olema mõistlik ja proportsionaalne kantud kuludega.

4. Kui makseteenuse kasutaja annab täiendavat teavet lisaks sellele, millele on osutatud artikli 13 lõike 1 punktis a või artikli 20 lõike 2 punktis b, vastutab makseteenuse pakkuja üksnes selliste maksetehingute täitmise eest, mille kordumatu tunnus on vastavuses makseteenuse kasutaja esitatud kordumatu tunnusega.

5. Kui makse algatamise teenuse pakkuja esitatud kordumatu tunnus on väär, toob see kaasa makseteenuse pakkujate vastutuse artikli 80 alusel.

Artikkel 79

Makseteenuse pakkuja vastutus maksetehingu täitmata jätmise, valesti või hilinenud täitmise korral

1. Kui maksekäsundi on esitanud vahetult maksja, vastutab maksja makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 55, artikli 78 lõike 2 ning artikli 83 kohaldamist, maksja ees maksetehingu korrektse täitmise eest, välja arvatud siis, kui maksja makseteenuse pakkuja saab maksjale ja asjakohasel juhul makse saaja makseteenuse pakkujale tõendada, et makse saaja makseteenuse pakkuja sai maksetehingu summa kooskõlas artikli 73 lõikega 1. Sel juhul vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja makse saaja ees maksetehingu korrektse täitmise eest.

   Kui esimese lõigu alusel on vastutav maksja makseteenuse pakkuja, maksab ta maksjale viivitamata tagasi täitmata või valesti täidetud maksetehingu summa ning asjakohasel juhul taastab debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks seal olnud, kui valesti täidetud maksetehingut ei oleks toimunud.

Maksja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei tohi olla hilisem kui summa debiteerimise kuupäev.

Kui esimese lõigu alusel on vastutav makse saaja makseteenuse pakkuja, annab ta maksetehingu summa viivitamata makse saaja käsutusse ning asjakohasel juhul krediteerib vastava summa makse saaja maksekontole.

Makse saaja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei tohi olla hilisem kui kuupäev, mis oleks artikli 77 kohaselt määratud summa väärtuspäevaks, kui maksetehing oleks nõuetekohaselt täidetud.

Kui maksetehing täidetakse hilinemisega, tagab makse saaja makseteenuse pakkuja maksja nimel tegutseva maksja makseteenuse pakkuja taotlusel, et makse saaja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei ole hilisem kui kuupäev, mis oleks määratud summa väärtuspäevaks, kui maksetehing oleks nõuetekohaselt täidetud.

Täitmata või valesti täidetud maksetehingu korral juhul, kui maksekäsundi on esitanud maksja, teeb maksja makseteenuse pakkuja olenemata käesoleva lõike kohasest vastutusest taotluse korral viivitamata ja maksjalt tasu küsimata jõupingutusi, et maksetehingu käiku jälgida, ning teavitab tulemustest maksjat.

2. Kui maksekäsundi on esitanud makse saaja või see on esitatud makse saaja kaudu, vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 55, artikli 78 lõike 2 ning artikli 83 kohaldamist, makse saaja ees selle eest, et maksekäsund edastatakse korrektselt maksja makseteenuse pakkujale kooskõlas artikli 73 lõikega 8. Kui käesoleva lõigu alusel on vastutav makse saaja makseteenuse pakkuja, edastab ta viivitamata maksja makseteenuse pakkujale uuesti kõnealuse maksekäsundi.

Kui maksekäsund edastatakse hilinemisega, määratakse makse saaja maksekontol summa väärtuspäevaks kuupäev, mis ei ole hilisem kuupäevast, mis oleks määratud summa väärtuspäevaks, kui maksetehing oleks nõuetekohaselt täidetud.

Ilma et see piiraks artikli 55, artikli 78 lõike 2 ning artikli 83 kohaldamist, vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja makse saaja ees maksetehingu töötlemise eest vastavalt tema artikli 77 kohastele kohustustele. Kui käesoleva lõigu alusel on vastutav makse saaja makseteenuse pakkuja, tagab ta, et maksetehingu summa on makse saaja käsutuses viivitamatult pärast seda, kui summa on krediteeritud makse saaja makseteenuse pakkuja kontole. Makse saaja maksekontol määratakse summa väärtuspäevaks kuupäev, mis ei ole hilisem kuupäevast, mis oleks määratud summa väärtuspäevaks, kui maksetehing oleks nõuetekohaselt täidetud.

Täitmata või valesti täidetud maksetehingu puhul, mille eest esimese ja teise lõigu alusel ei vastuta makse saaja makseteenuse pakkuja, vastutab maksja ees maksja makseteenuse pakkuja. Kui maksja makseteenuse pakkuja on sel viisil vastutav, maksab ta asjakohasel juhul ja põhjendamatu viivituseta maksjale tagasi täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu summa ning taastab debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks seal olnud, kui valesti täidetud maksetehingut ei oleks toimunud. Maksja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei tohi olla hilisem kui summa debiteerimise kuupäev.

Neljanda lõigu kohast kohustust ei kohaldata maksja makseteenuse pakkuja suhtes, kui maksja makseteenuse pakkuja tõendab, et makse saaja makseteenuse pakkuja on maksetehingu summa kätte saanud, isegi kui maksetehingu täitmine lihtsalt viibib. Sellisel juhul määrab makse saaja makseteenuse pakkuja makse saaja maksekontol summa väärtuspäevaks hiljemalt kuupäeva, mis oleks määratud summa väärtuspäevaks, kui maksetehing oleks nõuetekohaselt täidetud.

Täitmata või valesti täidetud maksetehingu korral juhul, kui maksekäsundi on esitanud makse saaja või see on esitatud makse saaja kaudu, teeb makse saaja makseteenuse pakkuja olenemata käesolevas lõikes sätestatud vastutusest taotluse korral viivitamata ja maksjalt tasu küsimata jõupingutusi, et maksetehingu käiku jälgida, ning teavitab tulemustest makse saajat.

3. Makseteenuse pakkujatel on oma makseteenuse kasutajate ees kohustus maksta kõik tasud, mille eest nad on vastutavad, ning kõik intressid, mida makseteenuse kasutaja on maksetehingu täitmata jätmise või valesti, sealhulgas hilinenud täitmise tõttu kohustatud maksma.

Artikkel 80

Vastutus maksetehingute täitmata jätmise, valesti või hilinenud täitmise korral makse algatamise teenuste puhul

1. Kui maksekäsundi on esitanud maksja või see on esitatud makse saaja poolt makse algatamise teenuse pakkuja kaudu, maksab kontot haldav makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 55 ning artikli 78 lõike 2 kohaldamist, täitmata või valesti täidetud maksetehingu summa maksjale tagasi ning asjakohasel juhul taastab debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks seal olnud, kui valesti täidetud maksetehingut ei oleks toimunud.

   Makse algatamise teenuse pakkujal lasub kohustus tõendada, et maksja kontot haldav makseteenuse pakkuja sai maksekäsundi kooskõlas artikliga 67 ning et tema pädevuse piires oli maksetehing autenditud ja korrektselt dokumenteeritud ning et maksetehingut ei mõjutanud tehniline rike ega muud tehingu täitmata jätmise, valesti või hilinenud täitmisega seotud puudujäägid.

2. Kui maksetehingu täitmata jätmise, valesti või hilinenud täitmise eest on vastutav makse algatamise teenuse pakkuja, hüvitab ta kontot haldavale makseteenuse pakkujale viimase taotlusel viivitamata maksjale tagasimakse tegemise tulemusena tekkinud kahju või makstud summad.

Artikkel 81

Täiendav rahaline hüvitis

Rahalise hüvitise lisaks käesolevas jaos ette nähtule võib kindlaks määrata makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahel sõlmitud lepingu suhtes kohaldatava õiguse kohaselt.

Artikkel 82

Tagasinõudeõigus

1. Kui artiklite 57, 58, 60, artikli 68 lõike 2, artikli 73 lõike 3, artiklite 79, 80 ja 87 kohase makseteenuse pakkuja vastutuse saab omistada teisele makseteenuse pakkujale või vahendajale, hüvitab see makseteenuse pakkuja või vahendaja esimesele makseteenuse pakkujale tekkinud kahju või artiklite 57, 58, 60, artikli 68 lõike 2, artikli 73 lõike 3, artiklite 79, 80 ja 87 alusel tasutud summad. See hõlmab hüvitist, mis tuleb maksta, kui makseteenuse pakkuja ei kohalda kliendi tugevat autentimist.

2. Kui teabe talletamise teenuse pakkuja ei vasta määruse (EL) 2022/2065 artikli 6 lõike 1 punktides a ja b sätestatud tingimustele seoses ebaseadusliku sisu talletamisega selle määruse artikli 3 punkti h tähenduses ning kui sellise sisuga kaasneb üks või mitu käesoleva määruse artiklis 57 osutatud autoriseerimata maksetehingut või üks või mitu käesoleva määruse artiklis 60 osutatud petturlikku autoriseeritud maksetehingut, hüvitab kõnealune teenusepakkuja makseteenuse pakkujale kantud kahju või käesoleva määruse artiklite 57 ja 60 alusel makstud summad.

3. Täiendav rahaline hüvitis määratakse kindlaks vastavalt makseteenuse pakkujate või vahendajate vahelistele lepingutele ning nendevaheliste lepingute suhtes kohaldatavale õigusele.

Artikkel 83

Ebatavalised ja ettenägematud asjaolud

4. peatükist või käesolevast peatükist tulenevat vastutust ei kohaldata ebatavaliste ja ettenägematute asjaolude korral, mille üle nendele asjaoludele viitaval poolel ei ole kontrolli ning mille tagajärjed oleksid kõigile jõupingutustele vaatamata olnud vältimatud, või kui makseteenuse pakkuja peab täitma teisi, liidu või liikmesriigi õiguses sätestatud kohustusi.

6. peatükk
Andmekaitse

Artikkel 84

Andmekaitse

Maksesüsteemidel, makseskeemidel, töötlevatel üksustel ja makseteenuse pakkujatel on lubatud töödelda määruse (EL) 2016/679 artikli 9 lõikes 1 ja määruse (EL) 2018/1725 artikli 10 lõikes 1 osutatud isikuandmete eriliike ulatuses, mis on vajalik makseteenuste osutamiseks ja käesolevast määrusest tulenevate kohustuste täitmiseks makseteenuste siseturu hea toimimise tagamiseks avalikes huvides, tingimusel et füüsiliste isikute põhiõiguste ja -vabaduste tagamiseks kohaldatakse asjakohaseid kaitsemeetmeid, sealhulgas järgmist:

a) tehnilised meetmed, millega tagatakse määruses (EL) 2016/679 sätestatud eesmärgi piiritlemise, võimalikult väheste andmete kogumise ja andmete piiratud ajaks säilitamise põhimõtte järgimine, sealhulgas tehnilised piirangud andmete taaskasutamisele ning tipptasemel turva- ja eraelu puutumatuse tagamise meetmete kasutamine, sealhulgas pseudonüümimine ja krüpteerimine;

b) korralduslikud meetmed, sealhulgas eriliikidesse kuuluvate andmete töötlemise alased koolitused, eriliikidesse kuuluvatele andmetele juurdepääsu piiramine ja sellise juurdepääsu dokumenteerimine.

7. peatükk
Operatsiooni- ja turvariskid ning autentimine

Artikkel 85

Operatsiooni- ja turvariskide juhtimine

1. Makseteenuse pakkujad kehtestavad asjakohaste riskimaandamismeetmete ja kontrollimehhanismidega raamistiku, et juhtida nende pakutavate makseteenustega seotud operatsiooni- ja turvariske. Osana nimetatud raamistikust kehtestavad ja rakendavad makseteenuse pakkujad tulemuslikud intsidentide haldamise menetlused, sealhulgas suurte tegevuse ja turvalisusega seotud intsidentide avastamiseks ja liigitamiseks.

   Esimene lõik ei piira määruse (EL) 2022/2554 II peatüki kohaldamist järgmiste suhtes:

   a) käesoleva määruse artikli 2 lõike 1 punktides a, b ja d osutatud makseteenuse pakkujad;

   b) kontoteabe teenuse pakkujad, kellele on osutatud direktiivi (EL) 2026/…[+] artikli 35 lõikes 1, ning

   c) makseasutused, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi (EL) 2026/…[+] artikli 33 lõike 1 kohast vabastust.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

2. EBA soodustab makseteenustega seotud operatsiooni- ja turvariskide valdkonnas pädevate asutuste ja Euroopa Keskpanga ning asjakohasel juhul ENISA (Euroopa Liidu Küberturvalisuse Amet) vahelist koostööd, sealhulgas teabevahetust.

Artikkel 86

Pettustest teatamine

1. Makseteenuse pakkujad esitavad vähemalt kord aastas oma pädevatele asutustele statistilised andmed eri maksevahenditega seotud pettuste kohta. Kõnealused pädevad asutused esitavad need andmed koondkujul EBA-le ja Euroopa Keskpangale.

   Pettusi käsitlevad statistilised andmed hõlmavad petturlike maksetehingute arvu, mille puhul maksti summa tagasi, ja selle summa suurust ning selliste maksetehingute arvu, mille puhul on tagasimaksmisest käesoleva määruse kohaselt keeldutud, ja vastava summa suurust koos keeldumise põhjusega, näiteks kinnitusega, et tarbija pani toime pettuse või tegutses raske hooletusega.

2. Pädevad asutused võivad lubada makseteenuse pakkujatel täita lõikes 1 sätestatud kohustust, esitades pettuseandmeid muu aruandlusnõude alusel, kui see nõue ei ole vähem range kui käesoleva artikli kohane aruandlusnõue ja kui on kokku lepitud kord, mille kohaselt EBA ja Euroopa Keskpank saavad käesoleva artikli kohaselt nõutavad andmed.

3. EBA ja Euroopa Keskpank avaldavad iga-aastases ühisaruandes kokkuvõtlikud statistilised andmed ja nende andmete põhjal täheldatud suundumuste analüüsi.

4. EBA töötab tihedas koostöös Euroopa Keskpangaga välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse pettusi käsitlevad statistilised andmed, mis tuleb lõike 1 kohaselt esitada.

EBA esitab esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt … [12 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta nimetatud regulatiivsed tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

5. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, millega kehtestatakse standardvormid ja -mallid, mida pädevad asutused kasutavad selleks, et esitada EBA-le maksepettusi käsitlevaid andmeid, nagu on osutatud lõikes 1. Neid rakenduslikke tehnilisi standardeid ei kohaldata, kui pädev asutus kasutab lõikes 2 osutatud võimalust.

EBA esitab esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid komisjonile hiljemalt … [12 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta nimetatud rakenduslikud tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Artikkel 87

Tehinguseiremehhanismid

1. Makseteenuse pakkujatel peavad olema kasutusel tehinguseiremehhanismid, mis

   a) toetavad kliendi tugeva autentimise kohaldamist kooskõlas artikliga 91;

   b) vabastavad kliendi tugeva autentimise kohaldamisest artikli 91 lõikes 9 sätestatud kriteeriumide alusel, kui täidetud on kindlaksmääratud ja piiritletud tingimused, mis põhinevad seotud riski tasemel ning andmete liigil ja üksikasjadel, mida hindab makseteenuse pakkuja;

   c) ennetavad ja avastavad võimalikud petturlikud maksetehingud, sealhulgas tehingud, mis hõlmavad makse algatamise teenuseid.

   Tehinguseiremehhanismid tuginevad varasemate maksetehingute ja interneti teel maksekontode kasutamise analüüsile.

2. Makseteenuse pakkujad tagavad, et nende tehinguseiremehhanismid võtavad arvesse vähemalt kõiki järgmisi riskipõhiseid tegureid:

   a) murtud või varastatud autentimisvahendite loetelu;

   b) iga maksetehingu summa;

   c) makseteenuste osutamisega seoses teada olevad petuskeemid;

d) märgid pahavaraga nakatumise kohta autentimismenetluse seansi kestel;

e) kui juurdepääsuseadme või -tarkvara annab kasutaja käsutusse makseteenuse pakkuja, logid sellise juurdepääsuseadme või -tarkvara kasutamise ning juurdepääsuseadme või -tarkvara tavapäratu kasutamise kohta.

3. Maksja makseteenuse pakkuja teeb lõikes 1 käsitletavat tehinguseiret enne maksetehingu täitmist.

Makse saaja makseteenuse pakkuja teeb käesoleva artikli lõikes 1 käsitletavat tehinguseiret enne, kui rahalised vahendid tehakse makse saajale kättesaadavaks kooskõlas artikli 73 lõikega 2.

Kui makseteenuse pakkuja ei tee käesoleva artikli kohaselt tehingu suhtes tehinguseiret ja maksja kannab rahalist kahju, vastutab maksja ees selle rahalise kahju eest kõnealune makseteenuse pakkuja.

Kui maksja makseteenuse pakkuja ei esita maksjale tõendeid selle kohta, et mõlemad teenusepakkujad on teinud tehinguseiret, maksab ta maksjale tehingu summa tagasi.

Maksja ei kanna sellest tehingust tulenevaid finantstagajärgi, välja arvatud juhul, kui maksja pani toime pettuse.

Kohustus tõendada, et käesolevat lõiget ei ole rikutud, lasub asjaomasel makseteenuse pakkujal.

4. Maksja makseteenuse pakkuja töötleb üksnes järgmisi andmeid, kui see on vajalik lõikes 1 osutatud eesmärkide saavutamiseks:

a) teave maksja kohta, sealhulgas tema asukoha ja käitumisega seotud andmed, mis on maksjale iseloomulikud isikustatud turvavolituste tavapärase kasutamise puhul;

b) teave maksekonto kohta, sealhulgas maksetehingute ajalugu;

c) teave tehingu kohta, sealhulgas tehingu summa, makseinstrument, vääring, täitmise kuupäev ja kellaaeg ning makse saaja kordumatu tunnus;

d) seansiandmed, sealhulgas selle seadme IP-aadresside vahemik, millega maksekontole siseneti ja millega tehing algatati;

e) seadme andmed, sealhulgas selle seadme tunnused, millega tehing algatati;

f) teave makse saaja kohta, sealhulgas makse saaja kordumatu tunnus;

g) teabevahetuskokkuleppe kaudu saadud teave.

5. Makse saaja makseteenuse pakkuja töötleb üksnes järgmisi andmeid, kui see on vajalik lõikes 1 osutatud eesmärkide saavutamiseks:

a) teave makse saaja kohta;

b) teabevahetuskokkuleppe kaudu saadud teave;

c) teave makse saaja maksekonto kohta, sealhulgas maksetehingute ajalugu;

d) teave tehingu kohta, sealhulgas tehingu summa, makseinstrument, vääring, täitmise kuupäev ja kellaaeg ning maksja nimi.

6. Makseteenuse pakkujad ei säilita lõigetes 4 ja 5 osutatud andmeid kauem, kui on vaja lõikes 1 osutatud eesmärkidel, ja igal juhul mitte kauem kui viis aastat pärast kliendisuhte lõppemist.

Artikkel 88

Pettusi käsitleva teabe jagamine

1. Makseteenuse pakkujad osalevad lõikes 4 osutatud teabevahetuskokkulepetes teiste makseteenuse pakkujatega ja vahetavad andmeid ulatuses, mis on vajalik käesoleva määruse artikli 87 lõike 1 esimese lõigu punktis c sätestatud kohustuste täitmiseks, kui makseteenuse pakkujal on objektiivselt põhjendatud alus kahtlustada makseteenuse kasutaja petturlikku käitumist. Jagatavate andmete kategooriad piirduvad käesoleva määruse artikli 87 lõike 4 punktides a–f ja lõike 5 punktides a, c ja d loetletud andmetega, makseteenuse pakkuja objektiivselt põhjendatud alustega kahtlustada nende andmete põhjal pettust, ning teadetega, mis makseteenuse pakkuja on esitanud teabe talletamise teenuse pakkujale kooskõlas määruse (EL) 2022/2065 artikliga 16. Käesoleva artikli kohane teabevahetus ei hõlma teavet asukoha ja käitumisega seotud omaduste kohta, mis on maksjale iseloomulikud isikustatud turvavolituste tavapärase kasutamise puhul.

2. Makseteenuse pakkujad rakendavad asjakohaseid tehnilisi ja korralduslikke meetmeid, sealhulgas meetmeid pseudonüümimise võimaldamiseks, et tagada turvalisuse ja konfidentsiaalsuse tase, mis on proportsionaalne vahetatava teabe olemuse ja ulatusega.

3. Makseteenuse pakkujad ei säilita käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teabevahetuse tulemusena saadud andmeid kauem, kui on vaja artikli 87 lõike 1 esimese lõigu punktis c sätestatud eesmärkidel, ja igal juhul mitte kauem kui viis aastat pärast pettusekahtlusega maksetehingu toimumist.

4. Teabevahetuskokkulepetes täpsustatakse osalemise üksikasjad ja tegevuslike aspektide, sealhulgas spetsiaalsete IT-platvormide kasutamise üksikasjad. Enne selliste kokkulepete sõlmimist teevad makseteenuse pakkujad ühiselt andmekaitsealase mõjuhinnangu kooskõlas määruse (EL) 2016/679 artikliga 35 ja konsulteerivad asjakohasel juhul eelnevalt järelevalveasutusega kooskõlas selle määruse artikliga 36.

5. Makseteenuse pakkujad ei tee üksnes teistelt makseteenuse pakkujatelt teabevahetuskokkuleppe alusel saadud teabe põhjal järeldusi ega otsuseid, mis mõjutavad ärisuhet makseteenuse kasutajaga, näiteks kasutajaga lepingulise suhte lõpetamist käsitlevaid või temaga tulevikus kliendisuhte loomist mõjutavaid järeldusi või otsuseid, ilma seda teavet hindamata.

Artikkel 89

Pettusevastase võitluse platvorm

1. Komisjon loob liidus makseteenuste valdkonnas pettusevastase võitluse platvormi. Pettusevastase võitluse platvorm koosneb laiast ja tasakaalustatud valikust nii avaliku kui ka erasektori esindajatest ja ekspertidest, kellel on tõendatud teadmised ja kogemused makseteenustega seotud pettuste valdkonnas.

2. Pettusevastase võitluse platvorm teeb järgmist:

   a) annab komisjonile nõu makseteenuste valdkonnas pettuste vastu võitlemisele suunatud õigusaktide väljatöötamiseks ja nende rakendamise jälgimiseks;

   b) annab komisjonile ja Euroopa digiteenuste nõukojale soovitusi artikli 61 lõikes 5 osutatud vabatahtliku käitumisjuhendi koostamiseks;

   c) jagab teavet pettuste suundumuste kohta makseteenuste valdkonnas ja analüüsib neid;

   d) jagab teavet pettusevastase võitluse meetmete kohta makseteenuste valdkonnas, sealhulgas riskimaandamismeetmete kohta;

   e) jagab teavet selle kohta, kuidas parandada piiriülest ja valdkondadevahelist koostööd seoses pettusevastase võitluse vahenditega makseteenuste valdkonnas.

3. Pettusevastase võitluse platvormi juhataja on komisjoni esindaja ning platvorm luuakse kooskõlas komisjoni eksperdirühmade loomist ja toimimist käsitlevate horisontaalsete normidega.

4. Pettusevastase võitluse platvorm esitab igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande oma tegevuse kohta.

Artikkel 90

Maksepettusega seotud riskid ja suundumused

1. Uute maksepettuse vormide ilmnemise korral hoiatavad makseteenuse pakkujad nende eest oma kliente kõigi asjakohaste vahendite ja kanalite kaudu, võttes arvesse oma kõige haavatavamate kliendirühmade vajadusi. Makseteenuse pakkujad annavad oma klientidele selged juhised selle kohta, kuidas pettusekatseid tuvastada, ning soovitavad neil võtta vajalikke meetmeid ja ettevaatusabinõusid, et vältida nende vastu suunatud pettuste ohvriks langemist. Makseteenuse pakkujad teavitavad oma kliente kohast, mille kaudu on võimalik pettusest teatada ja kiiresti pettustega seotud teavet saada.

2. Liikmesriigid kehtestavad asjakohased meetmed koos sobiva rahastamisega, et suurendada üldsuse teadlikkust maksepettuste suundumustest ja uutest vormidest, menetlustest, mida tuleb järgida pettusekatsete tuvastamiseks, ning käesoleva määrusega antud õigustest ja kohustustest, mis on seotud pettusega. Teavitusmeetmed peavad olema piisavad ja hästi suunatud, puudutades eelkõige kõige haavatavamaid tarbijarühmi, sealhulgas nooremaid ja eakamaid inimesi ning piiratud digioskustega inimesi. Liikmesriigid teavitavad komisjoni võetud meetmetest.

3. Makseteenuse pakkujad, väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujad ning isikutevahelise side teenuse pakkujad teevad lõikes 2 osutatud meetmete võtmisel liikmesriikidega tasuta koostööd.

4. Makseteenuse pakkujad korraldavad vähemalt kord aastas oma töötajatele, kes tegelevad makseteenuste kavandamise, haldamise või pakkumisega, maksepettuste riske ja suundumusi käsitleva koolitusprogrammi ning tagavad, et nende töötajad on saanud nõuetekohase väljaõppe, mis võimaldab neil täita oma tööülesandeid ja kohustusi kooskõlas asjakohaste turvapõhimõtete ja -menetlustega, et maksepettuse riske maandada ja juhtida.

Artikkel 91

Kliendi tugev autentimine

1. Makseteenuse pakkuja kohaldab kliendi tugevat autentimist, kui maksja

   a) siseneb oma maksekontole interneti kaudu;

   b) esitab maksekäsundi elektroonilise maksetehingu tegemiseks;

   c) teeb kaugjuurdepääsu teel muid toiminguid, millega võib kaasneda maksepettuse või muu kuritarvituse oht, sealhulgas kaugjuurdepääsu teel korralduse andmine tokeniseeritud makseinstrumendi loomiseks või asendamiseks, oma kululimiitide suurendamine artikli 52 kohaselt, oma salasõna muutmine internetis ja oma kontaktandmete muutmine internetis.

2. Makse saaja algatatud maksetehingute puhul ei tehta kliendi tugevat autentimist, kui need tehingud algatatakse täielikult ilma maksja sekkumise või osaluseta. Tagasimaksete suhtes, mille algne makse saaja on algatanud algse maksja kasuks seoses selliste tehingutega, ei kohaldata kliendi tugevat autentimist.

3. Kui volitus, millega maksja annab makse saajale õiguse esitada maksekäsundeid kaupmehe algatatud maksetehingute jaoks, antakse kaugjuurdepääsu teel makseteenuse pakkuja osalusel, kohaldatakse sellise volituse kehtestamiseks kliendi tugevat autentimist.

4. Kui otsekorralduse puhul edastatakse volitus, mille maksja annab makse saajale ühe või mitme otsekorraldustehingu algatamiseks, kaugjuurdepääsu teel maksja makseteenuse pakkuja vahetul osalusel, kohaldatakse sellise volituse andmisel kliendi tugevat autentimist.

5. Kliendi tugevat autentimist ei kohaldata posti või telefoni teel esitatud maksekäsundil põhineva maksetehingu puhul, tingimusel et maksja makseteenuse pakkuja kohaldab turvanõudeid ja kontrolle, mis võimaldavad maksetehingu autentimist.

6. Lõike 1 punktis b osutatud maksekäsundi kaugjuurdepääsu teel esitamise korral kohaldavad makseteenuse pakkujad kliendi tugevat autentimist, mis hõlmab elemente, millega seostatakse tehing dünaamiliselt konkreetse summa ja konkreetse makse saajaga.

7. Kui lõike 1 punktis b osutatud maksekäsundi esitamine toimub maksja seadme kaudu, mille puhul kasutatakse makse saaja taristuga andmete vahetamiseks viipetehnoloogiat, mille autentimiseks on vaja kasutada maksja seadmes internetti, kohaldavad makseteenuse pakkujad kliendi tugevat autentimist, mis hõlmab elemente, millega seostatakse tehing dünaamiliselt konkreetse summa ja konkreetse makse saajaga, või samaväärse mõjuga ühtlustatud turvameetmeid, mis tagavad tehingu summa ja saaja konfidentsiaalsuse, autentsuse ja tervikluse kõigis algatamise etappides.

8. Lõike 1 kohaldamisega seoses peavad makseteenuse pakkujad rakendama piisavaid turvameetmeid, et kaitsta makseteenuse kasutajate isikustatud turvavolituste konfidentsiaalsust ja terviklust.

9. Kõik vabastused EBA artikli 97 alusel välja töötatud kliendi tugeva autentimise kohaldamisest põhinevad ühel või mitmel järgmisel kriteeriumil:

   a) osutatava teenusega seotud pettuseriski tase, tuginedes eelkõige artiklis 87 sätestatud tehinguseiremehhanismile;

   b) tehingu summa, tehingu tegemise korduvus või mõlemad;

   c) tehingu tegemiseks valitud maksekanal;

   d) kas maksja on tarbija või mitte.

Vabastused kliendi tugeva autentimise kohaldamisest ei ole kohustuslikud. Vabastust rakendavale makseteenuse pakkujale jääb alati õigus otsustada, et asjaolusid arvestades ja riskihindamise alusel on vajalik kliendi tugev autentimine.

10. Artikli 3 punktis 60 osutatud kaks või enam elementi, millel kliendi tugev autentimine põhineb, kuuluvad eri kategooriatesse.

Erandina käesoleva lõike esimesest lõigust võib makseteenuse pakkuja teha kliendi tugevat autentimist, kasutades üksnes kahte elementi olemuse kategooriast, kui ta tõendab riiklikule pädevale asutusele, et nende kahe elemendi sõltumatus säilib alati täielikult ja autentimismenetlus tagab igal ajal kõrge turvalisuse taseme.

EBA töötab hiljemalt … [18 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised selle kohta, kuidas hinnata, kas kahe olemuselemendi sõltumatus säilib täielikult.

Artikkel 92

Kliendi tugev autentimine teatavate kreeditkorralduste puhul

1. Erandina artikli 91 lõike 1 punktist b ei kohaldata maksja makseteenuse pakkuja poolt käesoleva artikli kohaselt algatatud ühe või mitme korduva kreeditkorralduse puhul kliendi tugeva autentimise kohaldamise kohustust, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

   a) kreeditkorralduse algatab maksja makseteenuse pakkuja, lähtudes makse saaja esitatud taotlusest;

   b) makse saaja taotlus põhineb maksja ja makse saaja vahelisel kokkuleppel, milles on kindlaks määratud maksetingimused seoses maksete sageduse ja makstavate summadega, sealhulgas see, kas summad võivad erineda, ja asjaolud, mille korral need võivad erineda;

   c) maksja nõustub, et tema makseteenuse pakkuja täidab vastavad kreeditkorraldused kooskõlas käesoleva lõike punktis b osutatud kokkuleppega ja sellise kokkuleppe sõlmimise tingimuseks on kliendi tugev autentimine;

   d) maksjalt ei nõuta vastavate kreeditkorralduste algatamiseks täiendavaid toiminguid.

2. Lõike 1 kohaldamisel kohaldatakse artikleid 64, 65 ja 66 *mutatis mutandis*, välja arvatud artikli 65 lõike 1 neljandat lõiku ja artikli 66 lõike 2 teist lõiku.

Artikkel 93

Kliendi tugev autentimine seoses makse algatamise teenuse ja kontoteabe teenusega

1. Artikli 91 lõikeid 6, 7 ja 10 kohaldatakse siis, kui maksetehingud algatatakse makse algatamise teenuse pakkuja kaudu. Artikli 91 lõiget 8 kohaldatakse ka siis, kui maksed algatatakse makse algatamise teenuse pakkuja kaudu ja kui teavet taotletakse kontoteabe teenuse pakkuja kaudu.

2. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad võimaldavad makse algatamise teenuse pakkujatel ja kontoteabe teenuse pakkujatel tugineda autentimismenetlusele, mida kontot haldav makseteenuse pakkuja võimaldab kasutada makseteenuse kasutajal, kooskõlas artikli 91 lõigetega 1 ja 8 ning makse algatamise teenuse pakkuja osaluse puhul kooskõlas artikli 91 lõigetega 1, 6, 7, 8 ja 10.

3. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, kui maksekonto andmetele pääseb juurde kontoteabe teenuse pakkuja, kohaldab kontot haldav makseteenuse pakkuja kliendi tugevat autentimist üksnes siis, kui konkreetne kontoteabe teenuse pakkuja pääseb esimest korda juurde maksekonto andmetele, kuid mitte kontoteabe teenuse pakkuja hilisemal juurdepääsul sellele maksekontole, välja arvatud juhul, kui kontot haldaval makseteenuse pakkujal on põhjendatud alus kahtlustada pettust.

4. Kontoteabe teenuse pakkujad kohaldavad kliendi tugevat autentimist juhul, kui makseteenuse kasutaja taotleb kõnealuse kontoteabe teenuse pakkuja kasutatud maksekonto andmetele juurdepääsu vähemalt 180 päeva möödumisel kliendi tugeva autentimise viimast korda kohaldamisest. Kontoteabe teenuse pakkujad võivad kohaldada enda või kontot haldava makseteenuse pakkuja kliendi tugevat autentimist.

Artikkel 94

Tegevuse edasiandmise lepingud kliendi tugeva autentimise kohaldamiseks

Maksja makseteenuse pakkuja sõlmib oma tehnilise teenuse pakkujaga tegevuse edasiandmise lepingu, kui tehnilise teenuse pakkuja tagab kliendi tugeva autentimise elemendid ja nende kontrolli.

Artikkel 95

Ligipääsetavusnõuded seoses kliendi tugeva autentimisega

1. Ilma et see piiraks direktiivis (EL) 2019/882 sätestatud ligipääsetavusnõuete kohaldamist, tagavad makseteenuse pakkujad, et nende klientidele, sealhulgas puuetega inimestele, eakatele, väheste digioskustega inimestele ja neile, kellel ei ole juurdepääsu digikanalitele või makseinstrumentidele, võimaldatakse vähemalt ühel nende konkreetseks olukorraks kohandatud viisil kasutada tasuta kliendi tugevat autentimist. Kui makseteenuse kasutaja palub abi või vajab seda, tagab makseteenuse pakkuja abi osutamise. See nõue ei hõlma makseteenuse kasutajale seadmete pakkumist. Makseteenuse pakkujad tagavad, et makseteenuse kasutajaid teavitatakse piisavalt eri viisidest, mida nad saavad kliendi tugevaks autentimiseks kasutada.

2. Makseteenuse pakkujad ei sea kliendi tugeva autentimise läbiviimise tingimuseks eranditult ühe autentimisviisi kasutamist ega sea kliendi tugeva autentimise läbiviimise otseseks või kaudseks tingimuseks nutitelefoni või muu nutiseadme omamist, välja arvatud juhul, kui makseteenuse kasutaja on nõustunud teenuste osutamisega üksnes sellises seadmes kasutatavate mobiilirakenduste kaudu. Makseteenuse pakkujad töötavad kliendi tugeva autentimise kohaldamiseks välja rohkem kui ühe vahendi, et võtta arvesse oma klientide, sealhulgas lõikes 1 osutatud klientide spetsiifilist olukorda.

Artikkel 96

Õiglane, mõistlik ja mittediskrimineeriv juurdepääs mobiilseadmetele

1. Ilma et see piiraks määruse (EL) 2022/1925 artikli 6 lõike 7 kohaldamist, tagavad mobiilseadmete algseadmete valmistajad ja elektroonilise side teenuse pakkujad makseteenuse pakkujatele ja nende nimel tegutsevatele tehnilise teenuse pakkujatele tõhusa koostalitluse tehniliste elementidega, näiteks riist- ja tarkvaraelementidega, mis on vajalikud maksetehingute turvaliseks töötlemiseks ja täitmiseks, ning juurdepääsu nendele elementidele koostalitluse eesmärgil õiglastel, mõistlikel ja mittediskrimineerivatel tingimustel.

2. Mobiilseadmete originaalseadmete valmistajad ja elektroonilise side teenuse pakkujad võivad võtta rangelt vajalikke ja proportsionaalseid meetmeid tagamaks, et koostalitlusvõime ei ohusta koostalitlusvõime kohustusega hõlmatud riist- ja tarkvaraelementide terviklust, tingimusel et sellised meetmed on igakülgselt põhjendatud.

3. Lõike 1 kohase tõhusa koostalitlusvõime ja juurdepääsu õiglaste, mõistlike ja mittediskrimineerivate tingimuste kohaldamiseks avaldavad mobiilseadmete originaalseadmete tootjad ja elektroonilise side teenuse pakkujad sellise tõhusa koostalitlusvõime ja juurdepääsu suhtes kohaldatavad üldtingimused.

Artikkel 97

Regulatiivsed tehnilised standardid autentimise, teabevahetuse ja tehinguseiremehhanismide kohta

1. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse üksikasjalikult kindlaks

   a) nõuded artikli 91 kohasele kliendi tugevale autentimisele;

   b) vabastused artikli 91 lõigete 1, 6 ja 7 kohaldamisest, mis põhinevad artikli 91 lõikes 9 sätestatud kriteeriumidel;

   c) nõuded, millele peavad vastama artikli 91 lõike 8 kohased turvameetmed, et kaitsta makseteenuse kasutajate isikustatud turvavolituste konfidentsiaalsust ja terviklust;

d) nõuded, mida kohaldatakse kooskõlas artikliga 94 maksja makseteenuse pakkujate ja tehnilise teenuse pakkujate vaheliste tegevuse edasiandmise lepingute suhtes, mis käsitlevad kliendi tugeva autentimise elementide tagamist ja kontrollimist tehnilise teenuse pakkujate poolt;

e) III jaotise 3. peatükis sätestatud nõuded ühiste ja turvaliste teabevahetuse avatud standardite kohta identifitseerimise, autentimise, teadete ja teabe edastamise ning turvameetmete rakendamise jaoks kontot haldavate makseteenuse pakkujate, makse algatamise teenuse pakkujate, kontoteabe teenuse pakkujate, maksjate, makse saajate ja muude makseteenuse pakkujate vahel;

f) täiendavad sätted spetsiaalse liidese abil toimuva teabevahetuse turvaliste avatud standardite kohta;

g) artiklis 87 osutatud tehinguseiremehhanismide tehnilised nõuded.

Esimese lõigu punkti b kohaldamiseks määratakse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõus, milles käsitletakse tehingu riskianalüüsil põhinevate vabastuste andmist seoses maksetehingute puhul kliendi tugeva autentimise kohaldamisega, muu hulgas kindlaks järgmine:

a) tingimused, mis peavad olema täidetud, et elektroonilise kaugmaksetehingu saaks lugeda väikese riskiga maksetehinguks;

b) tehingu riskianalüüsi rakendamise meetodid ja mudelid;

c) pettuste määra arvutamise kriteeriumid, sealhulgas seoses pettuste määra omistamisega makseinstrumentide väljastamise teenust ja maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavatele makseteenuse pakkujatele või ühe ja sama juriidilise isiku kaudu makseinstrumentide väljastamise teenuseid ja maksetehingute vastuvõtmise teenuseid osutavatele makseteenuse pakkujatele;

d) üksikasjalikud ja proportsionaalsed aruandlus- ja auditeerimisnõuded.

2. Lõikes 1 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu väljatöötamisel võtab EBA arvesse järgmist:

a) vajadus tagada tulemuslike ja riskipõhiste nõuete vastuvõtmise kaudu makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate jaoks vajalik turvalisuse tase;

b) vajadus tagada makseteenuse kasutajate rahaliste vahendite ja isikuandmete turvalisus;

c) vajadus tagada ja säilitada aus konkurents kõigi makseteenuse pakkujate vahel;

d) vajadus tagada tehnoloogia ja ärimudeli neutraalsus;

e) vajadus võimaldada kasutajasõbralike, ligipääsetavate ja uuenduslike maksevahendite väljatöötamist;

f) vajadus tasakaalustada asjaomase teenuse või majandustegevuse puhul esinevat pettuseriski ja tarbijakogemust, eelkõige väikese väärtusega tehingute puhul;

g) kas tehingute puhul on maksjateks tarbijad.

EBA esitab lõikes 1 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt … [12 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta nimetatud regulatiivsed tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

3. Kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 10 vaatab EBA regulatiivsed tehnilised standardid korrapäraselt läbi ja asjakohasel juhul töötab välja ajakohastatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et muu hulgas võtta arvesse innovatsiooni ja tehnoloogia arengut ning määruse (EL) 2022/2554 II peatüki sätteid ja määruse (EL) nr 910/2014 alusel rakendatavaid Euroopa digiidentiteedikukruid.

8. peatükk

Täitemenetlus, pädevad asutused ja karistused

1. JAGU

TÄITMISE TAGAMINE SEOSES VÄGA SUURTE DIGIPLATVORMIDEGA JA VÄGA SUURTE INTERNETIPÕHISTE OTSINGUMOOTORITEGA

Artikkel 98

Täitmise tagamine seoses sätetega, mis käsitlevad väga suuri digiplatvorme ja väga suuri internetipõhiseid otsingumootoreid

Komisjonil on ainupädevus teha järelevalvet artikli 61 lõike 4 kolmanda lõigu punkti c ja artikli 62 üle ning tagada nende täitmine, kui kõnealustest sätetest tulenevaid kohustusi kohaldatakse väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujate suhtes.

Nimetatud järelevalve ja täitmise tagamise suhtes kohaldatakse määruse (EL) 2022/2065 IV peatükki. Kõnealuses peatükis sisalduvaid viiteid määruse (EL) 2022/2065 asjakohaste sätete järgimisele loetakse käesoleva määruse artikli 61 lõike 4 kolmanda lõigu punkti c ja artiklit 62 hõlmavaks, kui kõnealustest sätetest tulenevaid kohustusi kohaldatakse väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujate suhtes.

Niivõrd kui komisjonile on määruse (EL) 2022/2065 IV peatüki alusel antud volitused, hõlmavad need ka käesoleva määruse artikli 61 lõike 4 kolmanda lõigu punkti c ja artikli 62 kohaldamist, kui kõnealuseid kohustusi kohaldatakse väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujate suhtes.

2. JAGU

KEELD OSUTADA MAKSETEENUSEID

Artikkel 99

Keeld osutada makseteenuseid muudel isikutel peale makseteenuse pakkujate

Füüsilised või juriidilised isikud, kes ei ole makseteenuse pakkujad ja kes ei ole artikli 2 lõike 3 kohaldamise tulemusel käesoleva määruse kohaldamisalast välja jäetud, ei tohi osutada makseteenuseid.

3. JAGU

KAEBUSTE ESITAMISE MENETLUS JA UURIMISVOLITUSED

Artikkel 100

Kaebused

1. Liikmesriigid kehtestavad menetlused, mis võimaldavad makseteenuse kasutajatel ja teistel huvitatud isikutel, sealhulgas tarbijaühendustel, esitada artiklis 101 osutatud pädevatele asutustele kaebusi makseteenuse pakkujate vastu, kes väidetavalt rikuvad käesolevat määrust.

2. Asjakohasel juhul teavitab pädev asutus käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kaebuse peale esitatavas vastuses kaebuse esitajat võimalusest kasutada artikli 105 kohaselt kehtestatud vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlusi, ilma et see piiraks riigisiseses menetlusõiguses ette nähtud õigust pöörduda kohtusse.

3. EBA annab hiljemalt ... [21 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised lõikes 1 osutatud menetluste kohta, sealhulgas kaebuse esitamise kanalid, kaebuse esitajatelt nõutav teave ja osutatud kaebuste koondanalüüsi avalikustamine.

Artikkel 101

Pädevad asutused ning järelevalve- ja uurimisvolitused

1. Liikmesriigid määravad pädevad asutused, kes täidavad käesolevas määruses ette nähtud ülesandeid ja kohustusi. Liikmesriigid teatavad nendest pädevatest asutustest EBA-le ja komisjonile.

   Pädevad asutused on kas

   a) avaliku sektori asutused või

   b) riigisisese õigusega või avaliku sektori asutuste tunnustatud organid, kes on riigisisese õiguse alusel nimelt selleks volitatud, sealhulgas riikide keskpangad.

   Pädevad asutused on sõltumatud ettevõtjatest ning väldivad huvide konflikti. Ilma et see piiraks teise lõigu punkti b kohaldamist, ei määrata pädevateks asutusteks makseasutusi, krediidiasutusi ega postižiiroasutusi.

2. Kui liikmesriigid määravad lõike 1 kohaselt rohkem kui ühe pädeva asutuse, määravad nad kindlaks nende vastavad ülesanded ja määravad ühe pädeva asutuse ühtseks kontaktpunktiks, mille kaudu teevad pädevad asutused omavahel ja EBAga piiriülest halduskoostööd. Liikmesriigid võivad iga halduskoostöö liigi jaoks määrata erineva ühtse kontaktpunkti.

3. Pädevad asutused kasutavad oma volitusi käesoleva määruse võimalike rikkumiste uurimiseks ning määravad kooskõlas käesoleva määrusega oma riigisiseses õigusraamistikus ette nähtud halduskaristusi, sunniraha ja muid haldusmeetmeid ühel järgmisel viisil:

a) vahetult;

b) koostöös muude asutustega;

c) delegeerides volitused teistele asutustele või organitele, säilitades samal ajal vastutuse volitatud asutuse või organi järelevalve eest;

d) suunates küsimuse pädevatele õigusasutustele.

Kui pädevad asutused delegeerivad oma volitused esimese lõigu punkti c kohaselt teistele asutustele või organitele, määratakse volituste delegeerimisel kindlaks delegeeritavad ülesanded ja nende täitmise tingimused ning tingimused, mille alusel võib delegeeritud volitused tagasi võtta. Asutused või organid, kellele volitused delegeeritakse, korraldatakse viisil, mis tagab huvide konfliktide vältimise. Pädevad asutused teevad järelevalvet nende asutuste või organite tegevuse üle, kellele nende volitused delegeeritakse.

4. Pädevad asutused võtavad kõik asjakohased meetmed käesoleva määruse tulemusliku järgimise tagamiseks ja jälgimiseks.

5. Pädevatel asutustel on kõik oma ülesannete täitmiseks vajalikud järelevalve- ja uurimisvolitused ning piisavad vahendid.

Need volitused hõlmavad vähemalt järgmist:

a) õigus nõuda käesoleva määruse võimalike rikkumiste uurimise menetluse käigus kogu teavet, mida on vaja pädevate asutuste kohustuste täitmiseks, muu hulgas järgmistelt füüsilistelt või juriidilistelt isikutelt:

i) makseteenuse pakkujad;

ii) tehnilise teenuse pakkujad, makseskeemide käitajad ja maksesüsteemide käitajad, kes ei kuulu määruse (EL) 2025/1355 kohaldamisalasse, ilma et see piiraks eurosüsteemi või nende liikmesriikide keskpankade, mille rahaühik ei ole euro, järelevalvet nende maksesüsteemide toimingute üle;

iii) sularahaautomaatide käitajad;

iv) isikutevahelise side teenuse pakkujad;

v) alapunktides i, ii ja iii osutatud üksustesse kuuluvad füüsilised isikud;

vi) kolmandad isikud, kellele alapunktides i, ii ja iii osutatud üksused on tegevusalased ülesanded või tegevuse edasi andnud;

vii) alapunktides i, ii ja iii osutatud üksuste agendid ja filiaalid, mis on asutatud pädeva asutuse liikmesriigis;

viii) kui seda riigisisese õigusega lubatakse, muu isik, eelkõige see, kes tegeleb makseteenuste algatamise, töötlemise või täitmisega;

b) õigus teha kõiki vajalikke uurimistoiminguid seoses pädeva asutuse liikmesriigis asutatud või asuva või selles riigis teenuseid osutava punktis a osutatud isikuga, kui see on vajalik pädevate asutuste ülesannete täitmiseks, sealhulgas õigus

i) nõuda dokumentide esitamist;

ii) uurida punkti a alapunktides i–vii osutatud isikute raamatupidamis- ja muid dokumente ning teha neist koopiaid ja väljavõtteid;

iii) saada asjakohasel juhul punkti a alapunktides i–vii osutatud isikutelt, nende esindajatelt või töötajatelt kirjalikke või suulisi selgitusi;

iv) küsitleda uurimise esemega seotud teabe saamiseks kõiki teisi füüsilisi isikuid, kes annavad selleks nõusoleku;

c) õigus viia läbi kõik vajalikud kontrollid punktis a osutatud juriidiliste isikute ruumides ja tegevuskohtades, mis ei ole füüsiliste isikute eluruumid, tingimusel et asjaomastele pädevatele asutustele on sellest eelnevalt teatatud;

d) õigus siseneda kooskõlas riigisisese õigusega füüsiliste ja juriidiliste isikute ruumidesse, et võtta kaasa igal kujul esemeid, dokumente ja andmeid, kui on olemas põhjendatud kahtlus, et kontrolli või uurimise esemega seotud esemed, dokumendid või andmed võivad olla käesoleva määruse rikkumise tõendamiseks vajalikud ja asjakohased;

e) kui seda riigisisese õigusega lubatakse, õigus nõuda telekommunikatsioonioperaatorite valduses olevaid olemasolevaid andmeliiklusandmeid, kui on piisav alus kahtlustada rikkumist ja kui sellised andmed võivad olla vajalikud käesoleva määruse rikkumise uurimisel;

f) õigus taotleda varade külmutamist või arestimist või mõlemat;

g) õigus anda asi üle kriminaaluurimiseks;

h) kui käesoleva määruse rikkumise lõpetamiseks või ärahoidmiseks muud kättesaadavad vahendid puuduvad ning selleks, et vältida tarbijate huvidele tõsise kahju tekitamise ohtu, õigus võtta riigisisese õigusega lubatud ulatuses ja asjakohasel juhul vastavalt määruse (EL) 2022/2065 artiklile 9 järgmisi meetmeid, sealhulgas nõuda nende rakendamist kolmandalt isikult või muult avaliku sektori asutuselt:

   i) anda korraldus eemaldada internetipõhise kasutajaliidese sisu või piirata sellele juurdepääsu või kuvada hoiatus, mis on internetipõhisele kasutajaliidesele juurdepääsul klientidele sõnaselgelt kuvatud;

   ii) anda teabe talletamise teenuse osutajale korraldus internetipõhise kasutajaliidese eemaldamiseks või blokeerimiseks;

   iii) anda domeeniregistritele või nende pidajatele korraldus täielikult kvalifitseeruv domeeninimi kustutada ning võimaldada asjaomasel pädeval asutusel see registreerida;

i) õigus keelata makseteenuste pakkumine, kui pädevad asutused leiavad, et käesolevat määrust on rikutud, või kui esineb põhjendatud kahtlus, et seda rikutakse;

j) õigus peatada või keelata reklaamteated, kui esineb põhjendatud kahtlus, et käesolevat määrust on rikutud;

k) õigus keelata makseteenuste osutamine, kui pädevad asutused leiavad, et käesolevat määrust on rikutud;

l) kui on põhjust eeldada, et isik osutab makseteenuseid ilma nõutud tegevusloata või registreerimiseta, õigus nõuda ilma eelneva hoiatuseta või tähtaega kehtestamata tegevuse viivitamatut lõpetamist;

m) õigus väljastada avalikke teadaandeid.

Kui esimese lõigu punkti m kohaldamisel osutub pädeva asutuse avaldatud teave valeks või kui selle aluseks olevad asjaolud osutuvad ebaõigeks, teavitab pädev asutus üldsust sellest asjaolust samal viisil, nagu ta varem kõnealust teavet avaldas.

6. EBA avaldab oma veebisaidil lõigete 1 ja 2 kohaselt määratud pädevate asutuste nimekirja.

7. Kui liikmesriigi õigusega on artikli 106 lõigete 1 ja 2 kohaselt ette nähtud käesoleva määruse rikkumise korral kohaldatavad kriminaalkaristused, kehtestab asjaomane liikmesriik vajalikud õigus- ja haldusnormid, mis võimaldavad pädevatel asutustel

a) teha koostööd pädevate õigusasutustega, et saada konkreetset teavet käesoleva määruse väidetavate rikkumistega seotud kriminaaluurimiste, selliste väidetavate rikkumiste suhtes algatatud kriminaalmenetluste ja nende menetluste tulemuste, sealhulgas lõpliku kohtuotsuse kohta;

b) esitada kõnealust teavet teistele pädevatele asutustele ja EBA-le, et täita oma kohustust teha käesoleva määruse kohaldamisel koostööd teiste asutuste ja EBAga.

8. Käesolevas artiklis sätestatud volituste rakendamine ja kasutamine peab olema proportsionaalne ning kooskõlas liidu ja liikmesriikide õigusega, sealhulgas kohaldatavate menetluslike tagatiste ja hartas sätestatud põhimõtetega. Käesoleva määruse kohaldamisel võetavad uurimis- ja täitemeetmed peavad olema vastavuses rikkumise laadi ja tegeliku või võimaliku üldise kahjuga.

Artikkel 102

Ametisaladus

1. Ilma et see piiraks riigisisese kriminaalõigusega reguleeritavate juhtumite käsitlemist, on kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädevate asutuste heaks, ning pädevate asutuste nimel tegutsevad eksperdid kohustatud hoidma ametisaladust seoses pädevate asutuste korraldatud uurimisi puudutava teabega.

2. Kooskõlas artikliga 103 vahetatava teabe puhul on ametisaladuse hoidmise kohustus nii teavet edastaval kui ka teavet vastuvõtval asutusel.

3. Direktiivi 2013/36/EL artikleid 53–61 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

4. Käesolev artikkel ei välista teabevahetust sama liikmesriigi pädevate asutuste ja maksuhaldurite vahel kooskõlas riigisisese õigusega. Kui asjaomane teave pärineb teisest liikmesriigist, vahetatakse seda üksnes teabe avaldanud pädeva asutuse sõnaselgel nõusolekul.

Artikkel 103

Jurisdiktsioon ja pädevate asutuste koostöö

1. II ja III jaotise sätete rikkumise või kahtlustatava rikkumise korral on pädevad asutused makseteenuse pakkuja päritoluliikmesriigi pädevad asutused, välja arvatud asutamisõiguse alusel tegutsevad agendid ja filiaalid, kelle puhul on pädevad asutused vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused.

2. Kui II ja III jaotise sätteid rikub või kui kahtlustatakse, et neid rikub tehnilise teenuse pakkuja, makseskeemide käitaja, maksesüsteemi käitaja, töötlev üksus, sularahaautomaadi käitaja, elektroonilise side teenuse pakkuja või nende agent või filiaal, on pädevad asutused selle liikmesriigi pädevad asutused, kus asjaomast teenust osutatakse.

3. Uurimise ja karistuste määramise volituste kasutamisel, sealhulgas piiriüleste juhtumite korral, teevad pädevad asutused kooskõlas liidu ja riigisisese õigusega üksteisega koostööd, vahetades teavet ja tagades vastastikuse abi andmise koostöös teiste asjaomaste pädevate asutustega, kelle abi on halduskaristuste ja haldusmeetmete tulemuslikuks täitmiseks vajalik.

4. Muud asjaomaste valdkondade asutused teevad pädevate asutustega koostööd halduskaristuste ja haldusmeetmete tulemuslikuks täitmiseks.

4. JAGU

VAIDLUSTE LAHENDAMISE MENETLUS JA KARISTUSED

Artikkel 104

Vaidluste lahendamine

1. Makseteenuse pakkujad kehtestavad piisavad ja tulemuslikud kaebuste lahendamise menetlused selliste kaebuste lahendamiseks, mille makseteenuse kasutajad esitavad seoses II ja III jaotises sätestatud õiguste ja kohustustega, ning kohaldavad neid. Pädevad asutused jälgivad selliste menetluste toimimist.

   Nimetatud menetlusi kohaldatakse igas liikmesriigis, kus makseteenuse pakkuja makseteenuseid osutab, ning need on kasutatavad asjakohase liikmesriigi ametlikus keeles või mõnes muus makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahel kokku lepitud keeles.

2. Makseteenuse pakkujad vastavad kas paberil või – kui makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja on omavahel nii kokku leppinud – mõnel muul püsival andmekandjal makseteenuse kasutajate kaebustele. Selline vastus esitatakse mõistliku tähtaja, kuid hiljemalt 15 tööpäeva jooksul alates kaebuse kättesaamisest ning selles käsitletakse kõiki tõstatatud küsimusi. Erandjuhtudel, kui vastust ei saa esitada 15 tööpäeva jooksul makseteenuse pakkujast sõltumatutel põhjustel, saadab makseteenuse pakkuja vahevastuse, esitades selgelt kaebusele vastamisel tekkinud viivituse põhjused ja konkreetse tähtaja, mille jooksul makseteenuse kasutaja saab lõpliku vastuse. Ühelgi juhul ei ole lõpliku vastuse saamise tähtaeg pikem kui 35 tööpäeva.

Liikmesriigid võivad kehtestada või jätta kehtima vaidluste lahendamise menetlusi puudutavad normid, mis on makseteenuse kasutajate jaoks soodsamad kui esimeses lõigus sätestatud normid. Kui liikmesriigid seda teevad, kohaldatakse neid norme.

3. Makseteenuse pakkuja teavitab makseteenuse kasutajat vähemalt ühest vaidluste kohtuvälise lahendamise üksusest, mis on pädev lahendama vaidlusi seoses II ja III jaotises sätestatud õiguste ja kohustustega.

4. Lõikes 3 osutatud teave esitatakse selgel, arusaadaval ja kergesti kättesaadaval viisil makseteenuse pakkuja veebisaidil ja vastavas mobiilirakenduses (kui need on olemas), filiaalis ning makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahelise lepingu üldtingimustes. Makseteenuse pakkuja selgitab, kuidas saada täiendavat teavet vaidluste kohtuvälise lahendamise üksuse ja selle poole pöördumise tingimuste kohta.

Artikkel 105

Vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlus

1. Liikmesriigid kehtestavad piisava, sõltumatu, erapooletu, läbipaistva ja tõhusa vaidluste kohtuvälise lahendamise menetluse, et lahendada makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vahelisi vaidlusi, mis puudutavad II ja III jaotises sätestatud õigusi ja kohustusi. Selline menetlus kehtestatakse kooskõlas asjakohase liidu ja riigisisese õigusega ning direktiivis 2013/11/EL sätestatud kvaliteedinõuetega, kasutades selleks asjakohasel juhul olemasolevaid asutusi. Vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlust peab saama kohaldada makseteenuse pakkujate suhtes.

2. Makseteenuse pakkujate osalemine tarbijaid hõlmavate vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlustes on kohustuslik, välja arvatud juhul, kui liikmesriik tõendab komisjonile, et muud mehhanismid on sama tõhusad.

3. Lõiked 1 ja 2 ei piira makseteenuse kasutajate õigust algatada kooskõlas kohaldatava riigisisese õigusega menetlus, et vaidlustada kohtus makseteenuse pakkuja tehtud vaidlusalune maksetehing.

4. Lõikes 1 osutatud asutused teevad tõhusalt koostööd II ja III jaotises sätestatud õigusi ja kohustusi käsitlevate piiriüleste vaidluste lahendamiseks.

5. Liikmesriigid määravad kooskõlas direktiivi 2013/11/EL artikliga 18 pädeva asutuse, kes täidab kõnealuse direktiivi artiklites 19 ja 20 sätestatud ülesandeid seoses nende territooriumil asuvate vaidluste kohtuvälise lahendamise üksustega, kes vastutavad käesoleva määruse II ja III jaotises sätestatud õigusi ja kohustusi käsitlevate vaidluste lahendamise eest.

6. Lõikes 5 osutatud pädevad asutused teavitavad kooskõlas direktiivi 2013/11/EL artikliga 20 komisjoni nende territooriumil asuvatest vaidluste kohtuvälise lahendamise üksusest või üksustest, kes vastutavad käesoleva määruse II ja III jaotises sätestatud õiguste ja kohustustega seotud vaidluste lahendamise eest.

7. Komisjon teeb üldsusele kättesaadavaks nimekirja temale lõike 6 kohaselt teatatud vaidluste kohtuvälise lahendamise üksustest ning ajakohastab seda nimekirja, kui teda teavitatakse muudatustest.

Liikmesriigid teevad üldsusele kättesaadavaks lingi komisjoni veebisaidile, mis sisaldab esimeses lõigus osutatud teavet.

Artikkel 106

Halduskaristused ja haldusmeetmed

1. Ilma et see piiraks direktiivi (EL) 2026/...[+] alusel määratud pädevate asutuste järelevalvevolituste teostamist kooskõlas kõnealuse direktiivi II jaotise 1. peatüki 3. jaoga ning liikmesriikide õigust kehtestada kriminaalkaristusi, kehtestavad liikmesriigid halduskaristusi ja haldusmeetmeid käsitlevad õigusnormid, mida kohaldatakse käesoleva määruse rikkumise korral, ning tagavad nende rakendamise. Nimetatud halduskaristused ja haldusmeetmed peavad olema mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

2. Liikmesriigid võivad otsustada mitte kehtestada norme käesoleva määruse selliste rikkumiste suhtes kohaldatavate halduskaristuste ja haldusmeetmete kohta, mille suhtes kohaldatakse karistusi riigisisese kriminaalõiguse alusel. Sellisel juhul teavitavad need liikmesriigid komisjoni asjakohastest kohaldatavatest kriminaalõiguse sätetest ja nende hilisematest muudatustest kooskõlas artikliga 113.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

3. Kui lõikes 1 osutatud riigisiseseid õigusnorme kohaldatakse makseteenuse pakkujate ja muude juriidiliste isikute suhtes, kohaldatakse rikkumise korral ja riigisiseses õiguses sätestatud tingimustel halduskaristusi ja haldusmeetmeid asjaomaste makseteenuse pakkujate ja juriidiliste isikute juhtorgani liikmete suhtes ning muude füüsiliste isikute suhtes, kelle puhul on tuvastatud, et nad vastutavad käesoleva määruse rikkumise eest.

4. Liikmesriigid võivad kooskõlas riigisisese õigusega kehtestada normid, mis võimaldavad nende pädevatel asutustel lõpetada käesoleva määruse väidetava rikkumise uurimine pärast kokkuleppemenetlust või kiirendatud täitemenetlust.

Pädevatele asutustele antud volitus sõlmida kompromisskokkuleppeid või algatada kiirendatud täitemenetlusi ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis tulenevad lõikest 1.

Käesoleva artikli lõikeid 1, 3 ja 4 kohaldatakse artiklis 107 osutatud halduskaristuste ja haldusmeetmete suhtes.

Artikkel 107

Konkreetsete rikkumiste puhul kohaldatavad halduskaristused ja haldusmeetmed

1. Ilma et see piiraks artikli 106 lõike 2 kohaldamist, kehtestatakse riigisiseste õigus- ja haldusnormidega käesoleva artikli lõikes 2 osutatud halduskaristused ja haldusmeetmed järgmiste sätete rikkumise eest:

a) artiklis 33 sätestatud normid juurdepääsu kohta krediidiasutuses hoitavatele kontodele;

b) normid kontoteabe teenuste ja makse algatamise teenuste kohta, mis on sätestatud III jaotise 3. peatükis;

c) kohustus korraldada või rakendada pettuse ennetamise mehhanisme, sealhulgas kliendi tugevat autentimist, nagu on sätestatud artiklites 91, 93 ja 94;

d) kohustus järgida sularahaautomaatide käitajate või muude sularaha levitajate tasude läbipaistvuse nõudeid kooskõlas artikli 20 lõike 3 esimese lõigu punktiga b;

e) makseteenuse pakkujate kohustus pidada kinni artikli 57 lõikes 2, artikli 58 esimeses lõigus, artikli 60 lõikes 3 ja artikli 66 lõikes 2 sätestatud tähtajast makseteenuse kasutajatele hüvitise maksmiseks.

2. Lõikes 1 osutatud rikkumiste korral hõlmavad kohaldatavad halduskaristused ja haldusmeetmed järgmist:

a) haldustrahvid;

i) juriidilise isiku puhul on maksimaalne trahv vähemalt 10 % tema aastasest kogukäibest, mis määratletakse vastavalt lõikele 3;

ii) füüsilise isiku puhul on maksimaalne trahv vähemalt 3 000 000 eurot, või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, vastav summa omavääringus ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäev] seisuga;

iii) maksimaalne trahv, mis on vähemalt kaks korda suurem rikkumisega saadud kasust või ära hoitud kahjust, kui sellist kasu või kahju on võimalik kindlaks määrata, isegi kui selline trahv ületab juriidiliste isikute puhul alapunktis i sätestatud maksimumsummasid või füüsiliste isikute puhul alapunktis ii sätestatud maksimumsummasid;

b) avalik teadaanne, milles on märgitud rikkumise toime pannud juriidiline või füüsiline isik ja rikkumise laad;

c) korraldus, millega nõutakse, et rikkumise eest vastutav juriidiline või füüsiline isik lõpetaks asjaomase õigusvastase tegevuse ja hoiduks seda kordamast;

d) juhtimisülesannete täitmise ajutine keeld, mida kohaldatakse nende juriidilise isiku juhtorgani liikmete või muude füüsiliste isikute suhtes, kes on rikkumise eest vastutavad.

3. Käesoleva artikli lõike 2 punkti a alapunktis i ja käesoleva määruse artikli 108 lõikes 1 osutatud aastane kogukäive võrdub direktiivi 2013/34/EL artikli 2 punkti 5 määratluse kohase netokäibega selliste viimase bilansipäeva kohta kättesaadavatele aruandeaasta finantsaruannete järgi, mille eest vastutavad juriidilise isiku haldus-, juhtimis- ja järelevalveorganite liikmed.

Kui juriidiline isik on emaettevõtja või sellise emaettevõtja tütarettevõtja, kes peab koostama direktiivi 2013/34/EL artikli 22 kohaseid konsolideeritud finantsaruandeid, on asjakohane aastane kogukäive kas netokäive või tulu, mis tuleb kooskõlas asjakohaste raamatupidamisstandarditega kindlaks määrata sellise viimase bilansipäeva kohta kättesaadava kõrgeima tasandi emaettevõtja konsolideeritud finantsaruande järgi, mille eest vastutavad kõrgeima tasandi emaettevõtja haldus-, juhtimis- ja järelevalveorgani liikmed.

4. Liikmesriigid võivad anda pädevatele asutustele kooskõlas riigisisese õigusega volitused kehtestada lisaks lõikes 2 osutatud karistustele muud liiki halduskaristusi ja haldusmeetmeid ning muud liiki karistuste määramise volitusi.

Artikkel 108

Sunniraha

1. Pädevatel asutustel on õigus määrata juriidilistele või füüsilistele isikutele sunniraha käesoleva määruse jätkuva rikkumise või käesoleva määruse kohaselt pädeva asutuse tehtud otsuse rikkumise eest.

Sunniraha peab olema mõjus ja proportsionaalne ning koosnema päevasummast, mida makstakse seni, kuni nõuetele vastavus on taastatud. See kehtestatakse kuni kuueks kuuks alates sunniraha määramise otsuses märgitud kuupäevast.

Pädevatel asutustel on õigus kehtestada maksimaalse sunnirahana summa, mis on vähemalt

a) 3 % keskmisest päevakäibest juriidilise isiku puhul;

b) 30 000 eurot füüsilise isiku puhul.

Keskmine päevakäive saadakse artikli 107 lõikes 3 osutatud aastase kogukäibe jagamisel 365ga. Kui sunniraha määratakse krediidiasutusele, on keskmine päevakäive direktiivi 2013/36/EL artikli 66 lõikes 3 ja artikli 67 lõikes 3 osutatud aastane kogukäive, mis on jagatud 365ga.

2. Liikmesriigid võivad ette näha suurema sunniraha, kui on sätestatud lõikes 1.

Artikkel 109

Asjaolud, mida tuleb arvesse võtta halduskaristuste ja haldusmeetmete kindlaksmääramisel

1. Pädevad asutused võtavad arvesse kõiki asjakohaseid elemente ja asjaolusid tagamaks, et käesoleva määruse rikkumise eest kohaldatavate halduskaristuste või haldusmeetmete liik ja määr on proportsionaalsed, sealhulgas järgmist:

a) rikkumise raskusaste ja kestus;

b) rikkumise eest vastutava füüsilise või juriidilise isiku vastutuse ulatus;

c) rikkumise eest vastutava füüsilise või juriidilise isiku finantsseisund, mida iseloomustab muu hulgas selle juriidilise isiku aastane kogukäive või selle füüsilise isiku aastane sissetulek, kes rikkumise eest vastutab;

d) rikkumise eest vastutava füüsilise või juriidilise isiku saadud kasu või välditud kahju suurus, kui seda saab kindlaks teha;

e) kolmandate isikute kahju, mis tulenes rikkumisest, kui seda saab kindlaks teha;

f) füüsilisele või juriidilisele isikule sama rikkumise eest varem määratud kriminaalkaristused;

g) rikkumise mõju tarbijate ja muude makseteenuse kasutajate huvidega seonduvale;

h) rikkumise tegelikud või võimalikud süsteemsed negatiivsed tagajärjed;

i) rikkumise keerukus või rohkem kui ühe füüsilise või juriidilise isiku osalemine selles;

j) rikkumise eest vastutava füüsilise või juriidilise isiku varasemad rikkumised;

k) see, mil määral rikkumise eest vastutav füüsiline või juriidiline isik teeb pädeva asutusega koostööd;

l) parandusmeetmed, mida rikkumise eest vastutav füüsiline või juriidiline isik on võtnud selleks, et ennetada rikkumise kordumist.

2. Pädevad asutused, kes kasutavad artikli 106 lõike 4 kohaseid kokkuleppemenetlusi või kiirendatud täitemenetlusi, kohandavad artiklites 106 ja 107 sätestatud halduskaristusi ja haldusmeetmeid ning artiklis 108 sätestatud sunniraha vastavalt asjaomasele juhtumile, et tagada nende proportsionaalsus.

Artikkel 110

Kaebeõigus

1. Pädevate asutuste poolt käesoleva määruse alusel vastu võetud otsuseid, millega määratakse halduskaristused või haldusmeetmed, võib edasi kaevata.

2. Kui käesoleva määrusega kehtestatakse pädevale asutusele tegutsemiseks kindel tähtaeg, võib kõnealuse tähtaja jooksul tegevuse puudumise kohta kaebuse esitada.

Artikkel 111

Halduskaristuste ja haldusmeetmete avaldamine

1. Pädevad asutused avaldavad oma veebisaidil kõik otsused, millega määratakse juriidilistele ja füüsilistele isikutele halduskaristus või haldusmeede käesoleva määruse rikkumise eest, ning asjakohasel juhul kõik kokkuleppemenetlused. Selline avaldatav teave peab sisaldama rikkumise lühikirjeldust ja määratud halduskaristust või haldusmeedet või asjakohasel juhul avaldust kokkuleppemenetluse kohta. Kui halduskaristuse või haldusmeetme määramise otsust kohaldatakse füüsilise isiku suhtes või kui ta on kokkuleppemenetluse osaline, siis asjaomase isiku andmeid ei avaldata.

Pädevad asutused avaldavad esimeses lõigus osutatud otsuse või kokkuleppemenetluse põhjendamatu viivituseta pärast seda, kui juriidilist või füüsilist isikut või kokkuleppemenetluse osalist, kelle suhtes otsust kohaldatakse, on otsusest teavitatud või kui kokkuleppemenetlus on allkirjastatud.

2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võib riiklik pädev asutus juhul, kui ta leiab, et füüsiliste isikute nime või isikuandmete avaldamine on vajalik, et kaitsta finantsturgude stabiilsust või tagada käesoleva määruse tõhus täitmine, sealhulgas artikli 107 lõike 2 punktis b osutatud avalike teadaannete või artikli 107 lõike 2 punktis d osutatud ajutiste keeldude kohaldamise puhul, avaldada isikute nimed või muud isikuandmed, tingimusel et ta põhjendab oma sellekohast otsust ja et avaldatakse üksnes need isikuandmed, mille avaldamine on tingimata vajalik finantsturgude stabiilsuse kaitseks või käesoleva määruse tõhusa täitmise tagamiseks.

3. Kui halduskaristuse või haldusmeetme määramise otsuse peale saab esitada kaebuse asjaomasele kohtule või muule asutusele, avalikustavad pädevad asutused viivitamata oma ametlikul veebisaidil ka kaebuste esitamist käsitleva teabe ning edaspidi ka igasuguse kaebuste tulemusi käsitleva teabe, kui see teave on juriidiliste isikute kohta. Kui vaidlustatud otsus puudutab füüsilist isikut ja kui lõike 2 kohast erandit ei kohaldata, avaldavad pädevad asutused kaebust käsitleva teabe ainult anonüümitult.

4. Pädevad asutused tagavad, et käesoleva artikli kohaselt avaldatud teated on nende ametlikul veebisaidil kättesaadavad vähemalt viis aastat. Avaldatud teabe hulgas esinevaid isikuandmeid hoitakse pädeva asutuse ametlikul veebisaidil üksnes nii kaua, kui see on vajalik vastavalt kohaldatavatele andmekaitsenormidele.

Artikkel 112

Menetluste, karistuste ja meetmete järelevalve

1. Pädevad asutused esitavad EBA-le korrapäraselt anonüümitud ja koondkujul andmed järgmise kohta:

a) algatatud, peatatud või lõpetatud ametlikud haldusmenetlused, mille tulemusena määratakse halduskaristused või haldusmeetmed käesoleva määruse rikkumise eest;

b) sunniraha, mis on määratud kooskõlas artikliga 108 käesoleva määruse jätkuva rikkumise eest;

c) asjakohasel juhul kokkuleppemenetlused ja kiirendatud täitemenetlused ning nende tulemused, olenemata nende avaldamisest, kooskõlas artikli 106 lõikega 4;

d) süüdimõistva otsusega lõppenud kriminaalmenetlused ja nendega seotud karistused, millest õigusasutused on teatanud kooskõlas artikli 101 lõike 7 punktiga a;

e) kaebused, mis on esitatud käesoleva määruse rikkumise eest määratud kriminaal- või halduskaristuste või haldusmeetmete võtmise otsuste peale, ja nende kaebuste tulemus.

2. Kui pädev asutus avalikustab artikli 111 kohaselt halduskaristuse või haldusmeetme, teatab ta sellest samal ajal EBA-le.

3. EBA esitab hiljemalt ... [45 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] ja seejärel iga kahe aasta järel komisjonile aruande karistuste kohta, mida pädevad asutused käesoleva määruse täitmise tagamiseks kohaldavad.

Artikkel 113

Rakendusmeetmetest teatamine

Liikmesriigid teatavad komisjonile hiljemalt ... [21 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] käesoleva peatüki kohaselt vastu võetud õigus- ja haldusnormidest, sealhulgas asjakohastest kriminaalõiguse sätetest. Nad teatavad põhjendamatu viivituseta komisjonile kõnealuste sätete hilisematest muudatustest ning käesoleva peatüki kohaselt hiljem vastu võetud õigus- ja haldusnormidest.

9. peatükk
EBA õigus finantstoodetesse sekkuda

Artikkel 114

EBA ajutise sekkumise volitused

1. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 9 lõike 5 kohaselt võib EBA juhul, kui täidetud on käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 sätestatud tingimused, ajutiselt keelata liidus teatavat liiki makseteenuse või makseinstrumendi või nende teatava funktsiooni kasutamise või piirata nende kasutamist. Sellist keeldu või piirangut või nendest erandi tegemist võidakse kohaldada EBA täpsustatud asjaoludel.

2. EBA teeb lõike 1 kohase otsuse ainult juhul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

   a) kavandatud meede mõjutab märkimisväärset hulka makseteenuse kasutajaid või sellega kõrvaldatakse oht makseteenuste või e-raha turgude nõuetekohasele toimimisele või nende usaldusväärsusele või nende turgude kui terviku või nende osa stabiilsusele liidus;

   b) asjaomase makseteenuse suhtes kohaldatavad liidu õiguses sätestatud regulatiivsed nõuded ei võimalda ohtu kõrvaldada;

   c) pädev asutus või pädevad asutused ei ole võtnud meetmeid ohu kõrvaldamiseks või võetud meetmed ei vähenda seda ohtu piisavalt.

Kui käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud tingimused on täidetud, võib EBA ettevaatusabinõuna kehtestada lõikes 1 osutatud keelu või piirangu enne seda, kui asjaomast makseteenust hakatakse makseteenuse kasutajatele pakkuma või levitama.

3. Võttes käesoleva artikli alusel meetmeid, tagab EBA järgmise:

a) meede ei avalda makseteenuste või e-raha turu tõhususele ega makseteenuse pakkujatele kahjustavat mõju, mis oleks meetmest saadava kasuga võrreldes ebaproportsionaalne;

b) meede ei põhjusta õigusliku arbitraaži riski ning

c) meede võetakse pärast asjaomase riikliku pädeva asutusega konsulteerimist.

4. Enne kui EBA otsustab rakendada käesoleva artikli kohast meedet, teavitab ta asjaomaseid pädevaid asutusi tema väljapakutavast meetmest.

5. Otsuse korral rakendada käesoleva artikli kohast meedet avaldab EBA oma veebisaidil sellekohase teate. Teates esitatakse keelu või piirangu üksikasjad ning määratakse kindlaks, millise aja möödumisel teate avaldamisest meetmed jõustuvad, tagades seejuures, et teated füüsiliste isikute suhtes tehtud otsuste kohta avaldatakse üksnes anonüümitud kujul. Keeldu või piirangut kohaldatakse üksnes sellise tegevuse suhtes, mis toimub pärast meetmete jõustumist.

6. EBA vaatab vastavalt lõikele 1 kehtestatud keelu või piirangu läbi asjakohaste ajavahemike tagant, kuid vähemalt iga kolme kuu tagant. Keeld või piirang kaotab kehtivuse, kui seda iga kolme kuu tagant ei pikendata.

7. EBA poolt kooskõlas käesoleva artikliga võetud meede on ülimuslik iga varasema, pädeva asutuse võetud meetme suhtes.

8. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 115 vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada käesolevat määrust, määrates kindlaks kriteeriumid ja tegurid, mida EBA peab arvesse võtma, kui ta otsustab, kas mõjutatavate makseteenuse kasutajate hulk on märkimisväärne või kas esineb oht makseteenuste või e-raha turgude nõuetekohasele toimimisele või usaldusväärsusele või nende turgude kui terviku või nende osa stabiilsusele liidus.

   Komisjoni vastu võetud delegeeritud õigusaktides täpsustatud kriteeriumid ja tegurid hõlmavad järgmist:

   a) makseteenuse või makseinstrumendi keerukuse aste ja seos selliste kasutajate – sealhulgas tarbijate – liigiga, kellele neid pakutakse;

   b) makseteenuse või makseinstrumendi riskitase tarbijate jaoks;

   c) makseteenuse või makseinstrumendi võimalik kasutamine petturite poolt;

   d) makseteenuse või makseinstrumendi kasutuselevõtu maht või tase;

   e) makseteenuse või makseinstrumendi innovatsioonitase.

IV JAOTIS
DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID

Artikkel 115

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklites 32, 63, 71 ja 114 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäevast].

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 32, 63, 71 ja 114 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse selles otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega liikmesriikide määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artiklite 32, 63, 71 ja 114 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle kohta vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.

V JAOTIS
LÕPPSÄTTED

Artikkel 116

Soodsamad tagasimakse saamise õigused ja rangemad pettuste ennetamise meetmed

1. Liikmesriigid või makseteenuse pakkujad võivad näha makseteenuse kasutajatele autoriseeritud kreeditkorralduste puhul ette soodsamad tagasimakse saamise õigused, kui on osutatud artiklites 58 ja 60, ning rangemad pettuste ennetamise meetmed, kui on sätestatud artikli 87 lõikes 1 ja artiklis 90.

2. Liikmesriigid teatavad lõike 1 kohaselt vastu võetud õigusnormidest komisjonile hiljemalt ... [21 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva]. Nad teatavad põhjendamatu viivituseta komisjonile kõnealuste sätete hilisematest muudatustest ning lõike 1 kohaselt hiljem vastu võetud õigusnormidest.

Artikkel 117

Läbivaatamisklausel

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Keskpangale ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele hiljemalt ... [18 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] aruande maksekaardisüsteemide, töötlevate üksuste ja maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavate makseteenuse pakkujate tegevuse kohta ning eelkõige järgmise kohta:

   a) nende tasude muutumine Euroopa Majanduspiirkonnas (EMP), sealhulgas

      i) tasud, mida maksekaardisüsteemid ja töötlevad üksused võtavad igas liikmesriigis maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavatelt makseteenuse pakkujatelt, peamiste tehingukategooriate kaupa;

      ii) tasud, mida võtavad ettevõtete makseteenuse kasutajatele maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavad makseteenuse pakkujad;

b) tingimused, mis on seotud uute normide ja seonduvate tasude kohaldamisega, näiteks tähtajad, mille jooksul maksekaardisüsteemid ja töötlevad üksused peavad kõnealustest normidest ja tasudest teatama;

c) maksekaardisüsteemide teatised maksetehingute vastuvõtmise teenust osutavad makseteenuse pakkujad, ja töötlevatele üksustele seoses normide ja tasudega ning nende rakendamise ajakavaga;

d) väljastajate ja vastuvõtjate suutlikkus pidada läbirääkimisi maksekaardisüsteemide kavandatavate normide ja tasude üle;

e) maksekaardisüsteemide konkurentsikäitumine vastuvõtmis- ja väljastamisturgudel.

Komisjon esitab asjakohasel juhul koos oma aruandega seadusandliku akti ettepaneku.

Aruande mittekonfidentsiaalne versioon, sealhulgas koondteave tasude muutumise kohta, tehakse üldsusele kättesaadavaks.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Keskpangale ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele hiljemalt ... [kolm aastat pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] aruande, milles hinnatakse järgmist:

a) käesoleva määruse kohaldamisala, eelkõige seoses maksesüsteemide, makseskeemide ja tehnilise teenuse pakkujatega;

b) kas virtuaalsetest IBANidest tulenevaid riske ja probleeme, sealhulgas rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamist käsitleva õiguskaitse seisukohast, ning nendest saadavat kasu arvesse võttes on vaja võtta täiendavaid meetmeid, millega reguleeritakse virtuaalseid IBANeid liidu tasandil;

c) käesoleva määruse II ja III jaotises sätestatud normide asjakohasus ja mõju seoses e-raha tokenitega tehtavate maksetehingutega;

d) kas suundumusi arvesse võttes on soovitav kohaldada käesoleva määruse nõudeid makse saaja kontrollimise ja avatud panganduse kohta e-raha tokenitega tehtavate maksetehingute suhtes.

Komisjon esitab asjakohasel juhul koos oma aruandega seadusandliku akti ettepaneku.

3. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Keskpangale ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele hiljemalt ... [viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] aruande, milles vaadatakse läbi

a) artiklis 28 sisalduvate lisatasusid käsitlevate sätete mõju, sealhulgas mõju tarbijatele, kauplejatele ja konkurentsile, ning hinnatakse vajadust täiendava ühtlustamise järele, ning

b) makseskeemide käitajate või makseteenuse pakkujate hallatavate selliste tagasimaksemehhanismide mõju, mida kohaldatakse makse saaja algatatud maksetehingute suhtes, välja arvatud otsekorraldused, ning nende tagasimaksemehhanismide mõju tarbijatele, kauplejatele ja konkurentsile;

c) artiklis 61 sisalduvate sätete mõju seoses isikutevahelise side teenuse pakkujatele pandud kohustustega, eelkõige see, kas need kohustused parandavad isikutevahelise side teenuse pakkujate ja makseteenuse pakkujate vahelise artikli 61 kohase koostöö tulemuslikkust;

d) artiklis 61 sisalduvate sätete mõju seoses teabe talletamise teenuse osutajatele ning väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujatele pandud kohustustega, eelkõige see, kas need kohustused parandavad veebimajutusteenuse pakkujate ja makseteenuse pakkujate vahelise artiklite 61 ja 62 kohase koostöö tulemuslikkust ning artikli 82 kohast makseteenuse pakkujate õigust heastamisele.

Komisjon teeb esimese lõigu punktides c ja d osutatud hindamiste põhjal kindlaks, kas on vaja võtta täiendavaid meetmeid, millega reguleeritakse elektroonilise side teenuse pakkujate, teabe talletamise teenuse osutajate, väga suurte digiplatvormide ja väga suurte internetipõhiste otsingumootorite pakkujate ning makseteenuse pakkujate osalemist maksetehingute turvalisuses liidu tasandil.

Komisjon esitab asjakohasel juhul koos oma aruandega seadusandliku akti ettepaneku.

4. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Keskpangale ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele hiljemalt ... [seitse aastat pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] aruande käesoleva määruse kohaldamise ja mõju ning eelkõige järgmise kohta:

a) kontoteabe teenuse ja makse algatamise teenusega seoses maksekonto teabele juurdepääsu käsitlevate normide ja eelkõige artiklites 39 ja 40 sätestatud spetsiaalseid liideseid ja nendega seotud erandeid käsitlevate normide asjakohasus ning mõju konkurentsile ja avatud panganduse kasutuselevõtule;

b) selliste normide mõju, mis käsitlevad lepingupõhiste kokkulepete ja tasu maksmise kohustuse puudumist seoses kontoteabe teenuse ja makse algatamise teenuse pakkujate juurdepääsuga liidestele, nagu on osutatud artiklis 35;

c) pettuste ennetamist ja heastamist käsitlevate normide asjakohasus ja mõju nii autoriseerimata kui ka autoriseeritud maksetehingute puhul, võttes arvesse pettuste liike ja suundumusi;

d) normide asjakohasus ja mõju selliste olukordade ulatusele, kus tarbijal on tagasimakse saamise õigus seoses autoriseeritud maksetehingutega vastavalt artiklile 60.

Komisjon esitab asjakohasel juhul koos oma aruandega seadusandliku akti ettepaneku.

Artikkel 118

Üleminekusätted

Erandina direktiivist (EL) 2015/2366 kehtib kuni ... [21 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] järgmine:

a) direktiivi (EL) 2015/2366 kohaldamisalast jäetakse välja järgmised maksetehingud:

i) maksetehingud, mille puhul maksja teeb makse üksnes e-raha tokenites otse makse saajale, ilma vahendava sekkumiseta;

ii) maksetehingud, mida teeb krüptovarateenuse osutaja, kes vahendab ostjat ja müüjat, kui e-raha tokeneid vahetatakse muude e-raha tokenite või krüptovara vastu, samuti kui e-raha tokeneid vahetatakse rahaliste vahendite, sealhulgas e-raha tokenite, või krüptovara vastu, ning tehinguid teeb krüptovarateenuse osutaja, kes tegutseb enda nimel nende e-raha tokenite ostja või müüjana;

iii) krüptovarateenuse osutajate või nende filiaalide vahelised maksetehingud, mis tehakse nende enda nimel;

b) kui hajusraamatus arveldatud e-raha tokenitega tehtavate maksetehingute puhul ei suuda makseteenuse pakkujad neist sõltumatutel põhjustel täita direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 45 lõike 1 punktides b ja c, artikli 52 lõike 2 punktis e, artikli 52 lõike 3 punktis a ja artiklis 56 sätestatud kohustusi, esitavad makseteenuse pakkujad nendes nõutud teabe põhjendatud hinnanguna võimalikult kiiresti ja igal juhul enne seda, kui maksja tehingu autoriseerib;

c) makseteenuse pakkujad ei pea kohaldama direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 66 lõiget 4 ja artikli 67 lõiget 3, mis käsitlevad e-raha tokenitega tehtavaid maksetehinguid.

Artikkel 119

Määruse (EL) nr 1093/2010 muutmine

Määrust (EL) nr 1093/2010 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 1 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. EBA tegutseb käesolevast määrusest tulenevate volituste alusel ja järgmiste seadusandlike aktide kohaldamisala piires: direktiiv 2002/87/EÜ, direktiiv 2009/110/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013[*], Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivid 2013/36/EL[**], 2014/49/EL[***], 2014/92/EL[****], Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2023/1114[*****], Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivid (EL) 2023/2225[******] ja (EL) 2026/…[*******] ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2026/…[********] niivõrd, kui neid kohaldatakse krediidi- ja finantseerimisasutuste ning nende üle järelevalvet tegevate pädevate asutuste suhtes, ning direktiivi 2002/65/EÜ asjakohased osad, sealhulgas kõik direktiivid, määrused ja otsused, mis põhinevad kõnealustel seadusandlikel aktidel, ning kõik hilisemad õiguslikult siduvad liidu õigusaktid, millega antakse EBA-le ülesandeid. Ühtlasi tegutseb EBA kooskõlas nõukogu määrusega (EL) nr 1024/2013[*********].

---

[*] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj).

** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj).

*** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj).

**** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta direktiiv 2014/92/EL maksekontoga seotud tasude võrreldavuse, maksekonto vahetamise ja põhimaksekontole juurdepääsu kohta (ELT L 257, 28.8.2014, lk 214, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/92/oj).

***** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 2023. aasta määrus (EL) 2023/1114, mis käsitleb krüptovaraturge ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 1095/2010 ning direktiive 2013/36/EL ja (EL) 2019/1937 (ELT L 150, 9.6.2023, lk 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj).

****** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. oktoobri 2023. aasta direktiiv (EL) 2023/2225, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2008/48/EÜ (ELT L, 2023/2225, 30.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2225/oj).

******* Euroopa Parlamendi ja nõukogu … direktiiv (EL) 2026/…, mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning millega muudetakse direktiivi 98/26/EÜ ja määrust (EL) 2023/1114 ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2009/110/EÜ ja (EL) 2015/2366 (ELT L …, ELI: …)[+].

******** Euroopa Parlamendi ja nõukogu … määrus (EL) 2026/…, mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 260/2012, (EL) 2017/2394 ja (EL) 2021/1230 (ELT L …, ELI: …)[++].

********* Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1024/oj).”

+ ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi üksikasjad.

++ ELT: palun sisestada käesoleva määruse üksikasjad.

2) Artikli 4 punkti 2 muudetakse järgmiselt:

a) alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) pädevad asutused või järelevalveasutused, mis kuuluvad artikli 1 lõikes 2 osutatud valdkondlike õigusaktide kohaldamisalasse, sealhulgas Euroopa Keskpank talle määrusega (EL) nr 1024/2013 antud ülesannetega seotud küsimustes;“

b) alapunktid vi, vii, ja viii jäetakse välja.

Artikkel 120

Määruse (EL) nr 260/2012 muutmine

Määrust (EL) nr 260/2012 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 2 lisatakse järgmine punkt:

„15a) „virtuaalne IBAN“ – tunnus, mis sisaldab Rahvusvahelise Standardiorganisatsiooni poolt kindlaks määratud elemente, nagu on osutatud punktis 15, ja mille kaudu suunatakse maksed ümber maksekontole, mida identifitseerib tunnusest erinev IBAN;“.

2) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 2a
Maksekonto tunnus

Käesoleva määruse kohaldamisel peetakse virtuaalset IBANi kehtivaks maksekonto tunnuseks, kui IBANi kasutamine on nõutud.“

3) Artikli 5c lõiked 5 ja 6 asendatakse järgmisega:

„5. Ilma et see piiraks lõike 6 kolmanda lõigu kohaldamist, tagavad makseteenuse pakkujad, et makse saaja kontrollimise teenuse ja lõikes 2 kirjeldatud teenuse osutamine ei takista maksjaid autoriseerimast asjaomast kreeditkorraldust.

6. Makseteenuse pakkujad annavad makseteenuse kasutajatele, kes ei ole tarbijad, võimaluse loobuda makse saaja kontrollimise teenuse saamisest maksekäsundite esitamisel maksete algatamise kanalite kaudu, mis põhinevad automatiseeritud sihtotstarbelistel protsessidel või -protokollidel ja mis tehakse kättesaadavaks ainult makseteenuse kasutajatele, kes ei ole tarbijad.

Makseteenuse pakkujad tagavad, et makseteenuse kasutajatel, kes ei ole tarbijad ja kes loobusid makse saaja kontrollimise teenuse saamisest, on õigus hakata seda teenust igal ajal uuesti kasutama.

Kui maksekäsundid esitatakse esimeses lõigus osutatud makse algatamise kanalite kaudu, sealhulgas mitu maksekäsundit, mis esitatakse ühe paketina, pakuvad makseteenuse pakkujad makseteenuse kasutajatele, kes ei ole tarbijad, võimalust leppida raamlepingus kokku järgmises:

a) makse saaja kontrollimise teenust osutatakse pärast nende maksekäsundite autoriseerimist ning

b) maksja makseteenuse pakkuja täidab need maksekäsundid makseteenuse kasutaja täiendava sisendita ainult ühel või mitmel järgmisel juhul:

   i) teave, mille maksja makseteenuse pakkuja on saanud makse saaja makseteenuse pakkujalt, näitab, et maksja esitatud makse saaja nimi vastab lisa punkti 1 alapunktis a täpsustatud maksekonto tunnusele;

   ii) teave, mille maksja makseteenuse pakkuja on saanud makse saaja makseteenuse pakkujalt, näitab, et maksja esitatud makse saaja nimi vastab peaaegu lisa punkti 1 alapunktis a täpsustatud maksekonto tunnusele;

   iii) makse saaja kontrollimise teenust ei ole tehnilistel põhjustel võimalik osutada.

Makseteenuse kasutaja, kes ei ole tarbija, võimalus lepinguga kokku leppida, et maksja makseteenuse pakkuja täidab maksekäsundeid, nagu on sätestatud kolmandas lõigus, ei piira lõike 1 punktis a sätestatud nõuet, mille kohaselt maksja makseteenuse pakkuja peab juhul, kui maksja esitatud makse saaja nimi vastab peaaegu maksja esitatud lisa punkti 1 alapunktis a täpsustatud maksekonto tunnusele, esitama maksjale selle maksekonto tunnusega seotud makse saaja nime.

Kui maksja makseteenuse pakkuja jätkab lõike 8 kohaldamisel maksekäsundite täitmist vastavalt kolmandas lõigus osutatud raamlepingule, ei loeta kõnealust makseteenuse pakkujat vastutavaks makse saaja kontrollimise teenuse pakkumise nõude täitmata jätmise eest.“

Artikkel 121

Määruse (EL) 2017/2394 muutmine

Määruse (EL) 2017/2394 lisasse lisatakse järgmine punkt:

„31. Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... määrus (EL) 2026/..., mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 260/2012, (EL) 2017/2394 ja (EL) 2021/1230 (ELT L ..., ELI: …)[+].“

[+] ELT: palun sisestada käesoleva määruse üksikasjad.

Artikkel 122

Määruse (EL) 2021/1230 muutmine

Määrust (EL) 2021/1230 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 4 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Seoses teabega, mis tuleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2026/...[*+] artikli 5 lõike 2, artikli 13 lõike 1 ja artikli 20 lõike 3 kohaselt vääringu konverteerimise tasude ja kohaldatava vahetuskursi kohta esitada, väljendavad makseteenuse pakkujad ja isikud, kes pakuvad vääringu konverteerimise teenuseid nimetatud määruse artikli 5 lõikes 2 osutatud sularaha- või makseautomaadis või müügikohas, kogu vääringu konverteerimise tasu rahalise summana maksja konto vääringus ja turu keskmise koondvahetuskursi juurdehindlusprotsendina, nagu on osutatud kõnealuse määruse artikli 5 lõikes 3. See juurdehindlus ja muud kohaldatavad tasud avalikustatakse maksjale enne maksetehingu algatamist.

---

[*] Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... määrus (EL) 2026/..., mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 260/2012, (EL) 2017/2394 ja (EL) 2021/1230 (ELT L ..., ELI: …)[++].“

[+] ELT: palun sisestada käesoleva määruse number.

[++] ELT: palun sisestada käesoleva määruse üksikasjad.

2) Artikli 5 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui maksja makseteenuse pakkuja pakub vääringu konverteerimise teenust seoses kreeditkorraldusega, mis on määratletud määruse (EL) 2026/...[+] artikli 3 punktis 53 ning mis algatatakse otse internetis, kasutades makseteenuse pakkuja veebisaiti või mobiilpanganduse rakendust, teavitab makseteenuse pakkuja maksjat kõnealuse määruse artikli 13 lõike 1 ja artikli 20 lõike 3 tähenduses enne maksetehingu algatamist selgel, erapooletul ja arusaadaval viisil vääringu konverteerimise teenuste hinnangulisest tasust ja muudest tasudest, mida kreeditkorralduse suhtes kohaldatakse. Kreeditkorraldustega seotud vääringu konverteerimise hinnangulised tasud väljendatakse rahalise summana maksja konto vääringus ja turu keskmise koondvahetuskursi juurdehindlusprotsendina, nagu on osutatud kõnealuse määruse artikli 5 lõikes 3.“

Artikkel 123

Vastavustabel

Viiteid direktiivile 2009/110/EÜ ja direktiivile (EL) 2015/2366 käsitatakse viidetena direktiivile (EL) 2026/...[++] või käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt käesoleva määruse lisas esitatud vastavustabelile.

[+] ELT: palun sisestada käesoleva määruse number.

[++] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

Artikkel 124

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates ... [21 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva].

Artikleid 51 ja 58 kohaldatakse alates ... [27 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva].

Artikleid 92 ja 118 kohaldatakse alates ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäev].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

…, …

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*

LISA

Vastavustabel

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…[+]	Käesolev määrus
Artikli 1 lõige 1	Artikli 1 lõige 1	–	Artikli 2 lõige 1
Artikli 1 lõike 1 punkt a	Artikli 1 lõike 1 punkt a	–	Artikli 2 lõike 1 punkt a
Artikli 1 lõike 1 punkt b	Artikli 1 lõike 1 punkt b	–	–
Artikli 1 lõike 1 punkt c	Artikli 1 lõike 1 punkt c	–	Artikli 2 lõike 1 punkt b
Artikli 1 lõike 1 punkt d		–	Artikli 2 lõike 1 punkt c
Artikli 1 lõike 1 punkt e	Artikli 1 lõike 1 punkt d	–	Artikli 2 lõike 1 punkt d
Artikli 1 lõike 1 punkt f	Artikli 1 lõike 1 punkt e	–	Artikli 2 lõike 1 punkt e
	Artikli 1 lõige 2	Artikli 1 lõige 1	
	Artikli 1 lõige 3	Artikli 1 lõige 2	
Artikli 1 lõige 2	–	–	Artikli 1 lõige 1
Artikli 2 lõige 1	–	–	Artikli 2 lõige 1
Artikli 2 lõige 2	–	–	Artikli 2 lõige 4
Artikli 2 lõige 3	–	–	Artikli 2 lõige 5
Artikli 2 lõige 4	–	–	Artikli 2 lõige 6
Artikli 2 lõige 5	–	–	Artikli 2 lõige 7
Artikli 3 punkt a	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt a
Artikli 3 punkt b	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt c
Artikli 3 punkt c	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt p
Artikli 3 punkt d	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt d
Artikli 3 punkt e	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt e
Artikli 3 punkt f	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt q
Artikli 3 punkt g	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt g

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8535/26 (2023/0209 (COD)) sisalduva direktiivi number.

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…[+]	Käesolev määrus
Artikli 3 punkt h	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt h
Artikli 3 punkt i	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt i
Artikli 3 punkt j	–	–	–
Artikli 3 punkt k	Artikli 1 lõige 4	–	Artikli 2 lõike 3 punkt k
Artikli 3 punkt l	Artikli 1 lõige 5	–	Artikli 2 lõike 3 punkt l
Artikli 3 punkt m	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt m
Artikli 3 punkt n	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt o
Artikli 3 punkt o	–	–	–
Artikli 4 punktid 1 ja 2	–	–	Artikli 3 punktid 15 ja 16
Artikli 4 punkt 3	–	–	Artikli 3 punkt 1
Artikli 4 punkt 4	–	–	Artikli 3 punkt 13
Artikli 4 punkt 5	–	–	Artikli 3 punkt 8
Artikli 4 punkt 6	–	–	Artikli 3 punkt 12
Artikli 4 punkt 7	–	–	Artikli 3 punkt 20
Artikli 4 punktid 8 ja 9	–	–	Artikli 3 punktid 5 ja 6
Artikli 4 punkt 10	–	–	Artikli 3 punkt 3
Artikli 4 punkt 11	–	–	Artikli 3 punkt 2
Artikli 4 punkt 12	–	–	Artikli 3 punkt 35
Artikli 4 punkt 13	–	–	Artikli 3 punkt 11
Artikli 4 punktid 14, 15 ja 16	–	–	Artikli 3 punktid 42, 43 ja 44
Artikli 4 punkt 17	–	–	Artikli 3 punkt 37
Artikli 4 punktid 18 ja 19	–	–	Artikli 3 punktid 45 ja 46
Artikli 4 punkt 20	–	–	Artikli 3 punkt 4

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…+	Käesolev määrus
Artikli 4 punkt 21	–	–	Artikli 3 punkt 33
Artikli 4 punkt 22	–	–	Artikli 3 punkt 41
Artikli 4 punktid 23 ja 24	–	–	Artikli 3 punktid 52 ja 53
Artikli 4 punkt 25	–	–	Artikli 3 punkt 7
Artikli 4 punktid 26, 27 ja 28	–	–	Artikli 3 punktid 55, 56 ja 57
Artikli 4 punktid 29–33	–	–	Artikli 3 punktid 59–63
Artikli 4 punkt 34	–	–	Artikli 3 punkt 34
Artikli 4 punkt 35	–	–	Artikli 3 punkt 39
Artikli 4 punkt 36	–	–	Artikli 3 punkt 32
Artikli 4 punkt 37	–	–	Artikli 3 punkt 64
Artikli 4 punktid 38, 39 ja 40	–	–	Artikli 3 punktid 17, 18 ja 19
Artikli 4 punktid 41 ja 42	–	–	–
Artikli 4 punkt 43	–	–	Artikli 3 punkt 31
Artikli 4 punktid 44 ja 45	–	–	Artikli 3 punktid 50 ja 51
Artikli 4 punkt 46	–	Artikli 2 punkt 2	–
Artikli 4 punkt 47	–	–	–
Artikli 4 punkt 48	–	–	–
–	Artikli 2 punkt 1	–	–
–	Artikli 2 punkt 2	–	Artikli 3 punkt 30
–	Artikli 2 punkt 3	–	–
–	Artikli 2 punkt 4	Artikli 2 punkt 3	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…[+]	Käesolev määrus
Artikli 5 lõige 1	Artikli 3 lõige 1	Artikli 3 lõige 3	–
–	Artikli 3 lõige 2	Artikli 9 lõige 7	–
Artikli 5 lõige 2	–	Artikli 3 lõige 5	–
Artikli 5 lõige 3	–	Artikli 35 lõige 4	–
Artikli 5 lõiked 4 ja 5	–	–	–
Artikli 5 lõige 6	–	Artikli 3 lõiked 6 ja 7	–
Artikli 5 lõige 7	–	–	–
Artikli 6 lõige 1	Artikli 3 lõige 3	Artikli 4 lõige 1	–
–	Artikli 3 lõige 4	Artikkel 19	–
Artikli 6 lõige 2	–	Artikli 4 lõige 2	–
Artikli 6 lõige 3	–	Artikli 4 lõige 3	–
Artikli 6 lõige 4	–	Artikli 4 lõige 4	–
Artikkel 7	Artikkel 4	Artikkel 5	–
Artikli 8 lõige 1	Artikli 5 lõige 1	Artikli 6 lõige 1	–
Artikli 8 lõige 2	Artikli 5 lõige 6	Artikli 6 lõige 2	–
Artikli 8 lõige 3	Artikli 5 lõige 7	Artikli 6 lõige 3	–
Artikli 9 lõige 1	–	Artikli 7 lõiked 1 ja 2	–
Artikli 9 lõige 2	–	Artikli 7 lõige 3	–
Artikli 9 lõige 3	–	Artikli 7 lõige 5	–
–	Artikli 5 lõige 2	Artikli 8 lõiked 2 ja 3	–
–	Artikli 5 lõige 3	Artikli 8 lõige 2	–
–	Artikli 5 lõige 4	Artikli 8 lõige 4	–
–	Artikli 5 lõiked 5, 6 ja 7	–	–
Artikli 10 lõige 1	–	Artikli 9 lõiked 1 ja 2	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…+	Käesolev määrus
Artikli 10 lõige 2	–	Artikli 9 lõige 4	–
–	Artikli 7 lõige 1	Artikli 9 lõige 4	–
–	Artikli 7 lõiked 2, 3 ja 4	–	–
Artikli 11 lõige 1	–	Artikli 13 lõige 1	–
Artikli 11 lõige 2	–	Artikli 13 lõige 2	–
Artikli 11 lõige 3	–	Artikli 13 lõige 4	–
Artikli 11 lõige 4	–	Artikli 13 lõige 5	–
Artikli 11 lõige 5	–	Artikli 13 lõige 5	–
Artikli 11 lõige 6	–	Artikli 13 lõige 6	–
Artikli 11 lõige 7	–	Artikli 13 lõike 6 punkt b	–
Artikli 11 lõige 8	–	Artikli 13 lõike 6 punkt c	–
Artikli 11 lõige 9	–	Artikli 13 lõige 7	–
Artikkel 12	–	Artikkel 14	–
Artikli 13 lõige 1	–	Artikli 16 lõige 1	–
Artikli 13 lõige 2	–	Artikli 16 lõige 2	–
Artikli 13 lõige 3	–	Artikli 16 lõige 3	–
Artikli 14 lõige 1	–	Artikli 17 lõige 1	–
Artikli 14 lõige 2	–	Artikli 17 lõiked 2 ja 3	–
Artikli 14 lõige 3	–	Artikli 17 lõige 4	–
Artikli 14 lõige 4	–	Artikli 17 lõige 5	–
Artikli 15 lõige 1	–	Artikli 18 lõiked 1 ja 2	–
Artikli 15 lõige 2	–	Artikli 18 lõige 3	–
Artikli 15 lõige 3	–	Artikli 18 lõige 4	–
Artikli 15 lõige 4	–	Artikli 18 lõige 5	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…[+]	Käesolev määrus
Artikli 15 lõige 5	–	Artikli 18 lõige 6	–
Artikkel 16	–	Artikkel 15	–
Artikli 17 lõige 1	–	Artikli 11 lõige 1	–
Artikli 17 lõige 2	–	Artikli 11 lõige 2	–
Artikli 17 lõige 3	–	Artikli 11 lõige 3	–
Artikli 17 lõige 4	–	Artikli 11 lõige 4	–
Artikli 18 lõige 1	Artikli 6 lõike 1 punkt a	Artikli 10 lõige 1	–
Artikli 18 lõike 1 punkt a	Artikli 6 lõike 1 punkt c	Artikli 10 lõike 1 punkt a	–
Artikli 18 lõike 1 punkt b	Artikli 6 lõike 1 punkt d	Artikli 10 lõike 1 punkt b	–
Artikli 18 lõike 1 punkt c	Artikli 6 lõike 1 punkt e	Artikli 10 lõike 1 punkt c	–
Artikli 18 lõige 2	Artikli 6 lõige 4	Artikli 10 lõige 2	–
Artikli 18 lõige 3	Artikli 6 lõige 4	Artikli 10 lõige 3	–
Artikli 18 lõige 4	Artikli 6 lõike 1 punkt b	Artikli 10 lõige 4	–
Artikli 18 lõige 5	Artikli 6 lõiked 2 ja 4	Artikkel 10 lõige 5	–
	Artikli 6 lõige 3	Artikli 10 lõige 6	–
Artikli 18 lõige 6	–	Artikli 10 lõige 7	–
Artikli 19 lõige 1	–	Artikli 19 lõige 1	–
Artikli 19 lõige 2	–	Artikli 19 lõige 2	–
Artikli 19 lõige 3	–	Artikli 19 lõige 3	–
Artikli 19 lõige 4	–	Artikli 19 lõige 4	–
Artikli 19 lõige 5	–	Artikli 19 lõige 5	–
Artikli 19 lõige 6	–	Artikli 21 lõige 1	–
Artikli 19 lõige 7	–	Artikli 19 lõige 6, artikli 20 lõige 2	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…[+]	Käesolev määrus
Artikli 19 lõige 8	–	Artikli 19 lõige 7, artikli 21 lõige 2	–
Artikli 20 lõige 1	–	Artikli 22 lõige 1	–
Artikli 20 lõige 2	–	Artikli 22 lõige 2	–
Artikkel 21	–	Artikkel 12	–
Artikli 22 lõige 1	–	Artikli 23 lõige 1	–
Artikli 22 lõige 2	–	Artikli 23 lõige 2	–
Artikli 22 lõige 3	–	Artikli 23 lõige 3	–
Artikli 22 lõige 4	–	Artikli 23 lõige 4	–
Artikli 22 lõige 5	–	Artikli 23 lõige 5	–
Artikli 23 lõige 1	–	Artikli 24 lõige 1	–
Artikli 23 lõike 1 punkt a	–	Artikli 24 lõike 1 punkt a	–
Artikli 23 lõike 1 punkt b	–	Artikli 24 lõike 1 punkt b	–
Artikli 23 lõike 1 punkt c	–	Artikli 24 lõike 1 punkt c	–
Artikli 23 lõike 1 punkt d	–	Artikli 24 lõike 1 punkt d	–
Artikli 23 lõige 2	–	Artikli 24 lõige 2	–
Artikli 23 lõige 3	–	Artikli 23 lõige 3	–
Artikli 24 lõige 1	–	Artikli 25 lõige 1	Artikli 102 lõige 1
Artikli 24 lõige 2	–	Artikli 25 lõige 2	Artikli 102 lõige 2
Artikli 24 lõige 3	–	Artikli 25 lõige 3	Artikli 102 lõige 3
Artikli 25 lõige 1	–	Artikli 26 lõige 1	–
Artikli 25 lõige 2	–	Artikli 26 lõige 2	–
Artikli 26 lõige 1	–	Artikli 27 lõige 1	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…[+]	Käesolev määrus
Artikli 26 lõige 2	–	Artikli 27 lõige 2	–
Artikli 27 lõige 1	–	Artikli 28 lõige 1	–
Artikli 27 lõige 2	–	Artikli 28 lõige 2	–
Artikli 28 lõige 1	–	Artikli 29 lõige 1	–
Artikli 28 lõige 2	–	Artikli 29 lõige 2	–
Artikli 28 lõige 3	–	Artikli 29 lõige 3	–
Artikli 28 lõige 4	–	Artikli 29 lõige 4	–
Artikli 28 lõige 5	–	Artikli 29 lõige 5	–
Artikli 29 lõige 1	–	Artikli 30 lõige 1	–
Artikli 29 lõige 2	–	Artikli 30 lõige 2	–
Artikli 29 lõige 3	–	Artikli 30 lõige 3	–
Artikli 29 lõige 4	–	Artikli 30 lõige 4	–
Artikli 29 lõige 5	–	Artikli 30 lõige 5	–
Artikli 29 lõige 6	–	–	–
Artikli 30 lõige 1	–	Artikli 31 lõige 1	–
Artikli 30 lõige 2	–	Artikli 31 lõige 2	–
Artikli 30 lõige 3	–	Artikli 31 lõige 3	–
Artikli 30 lõige 4	–	Artikli 31 lõige 4	–
Artikli 31 lõige 1	–	Artikli 32 lõige 1	–
Artikli 31 lõige 2	–	Artikli 32 lõige 2	–
–	Artikli 8 lõiked 1, 2 ja 3	–	–
Artikli 32 lõike 1 punkt a	–	Artikli 33 lõike 1 punkt a	–
–	Artikli 9 lõike 1 punkt a	Artikli 33 lõike 1 punkt b	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…+	Käesolev määrus
Artikli 32 lõike 1 punkt b	Artikli 9 lõike 1 punkt b	Artikli 33 lõike 1 punkt c	–
Artikli 32 lõige 2	Artikli 9 lõige 2	Artikli 33 lõige 3	–
Artikli 32 lõige 3	Artikli 9 lõige 3	Artikli 33 lõige 4	–
Artikli 32 lõige 4	Artikli 9 lõige 4	Artikli 33 lõige 5	–
Artikli 32 lõige 5	Artikli 9 lõiked 5, 6 ja 7	Artikli 33 lõiked 6 ja 7	–
Artikli 32 lõige 6	Artikli 9 lõige 8	Artikli 33 lõige 8	–
Artikli 33 lõige 1	–	Artikli 35 lõiked 1–5	–
Artikli 33 lõige 2	–	Artikli 3 lõige 2	Artikli 47 lõige 2
Artikkel 34	Artikli 9 lõige 9	Artikkel 34	–
–	Artikkel 10	Artikli 45 lõiked 2 ja 4	–
–	Artikli 11 lõige 1	–	Artikli 30 lõige 1
–	Artikli 11 lõige 2	–	Artikli 30 lõige 2
–	Artikli 11 lõige 3	–	Artikli 30 lõige 3
–	Artikli 11 lõige 4	–	Artikli 30 lõige 4
–	Artikli 11 lõige 5	–	Artikli 30 lõige 5
–	Artikli 11 lõige 6	–	Artikli 30 lõige 6
–	Artikli 11 lõige 7	–	Artikli 30 lõige 7
–	Artikkel 12	–	Artikli 30 lõige 8
Artikli 35 lõige 1	–	–	Artikli 31 lõiked 1, 2 ja 4
Artikli 35 lõige 2	–	–	Artikli 31 lõiked 3, 5 ja 6
Artikli 36	–	–	Artikkel 33

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…+	Käesolev määrus
Artikli 37 lõige 1	–	–	Artikkel 99
Artikli 37 lõige 2	–	Artikli 38 lõige 1	–
Artikli 37 lõige 3	–	Artikli 38 lõige 2	–
Artikli 37 lõige 4	–	Artikli 38 lõige 3	–
Artikli 37 lõige 5	–	Artikli 38 lõige 4	–
Artikli 38 lõige 1	–	–	Artikli 4 lõige 1
Artikli 38 lõige 2	–	–	Artikli 4 lõige 2
Artikli 38 lõige 3	–	–	–
Artikkel 39	–	–	–
Artikli 40 lõige 1	–	–	Artikli 8 lõige 1
Artikli 40 lõige 2	–	–	Artikli 8 lõige 2
Artikli 40 lõige 3	–	–	Artikli 8 lõige 3
Artikkel 41	–	–	Artikkel 9
Artikli 42 lõige 1	–	–	Artikkel 10
Artikli 42 lõige 2	–	–	–
Artikli 43 lõige 1	–	–	Artikli 11 lõige 1
Artikli 43 lõige 2	–	–	Artikli 11 lõige 2
Artikli 44 lõige 1	–	–	Artikli 12 lõige 1
Artikli 44 lõige 2	–	–	Artikli 12 lõige 2
Artikli 44 lõige 3	–	–	Artikli 12 lõige 3
Artikli 45 lõike 1 punkt a	–	–	Artikli 13 lõike 1 punkt a
Artikli 45 lõike 1 punkt b	–	–	Artikli 13 lõike 1 punkt b
Artikli 45 lõike 1 punkt c	–	–	Artikli 13 lõike 1 punkt d
Artikli 45 lõike 1 punkt d	–	–	Artikli 13 lõike 1 punkt e

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…[+]	Käesolev määrus
Artikli 45 lõike 2 punkt a	–	–	Artikli 13 lõike 2 punkt a
Artikli 45 lõike 2 punkt b	–	–	Artikli 13 lõike 2 punkt b
Artikli 45 lõige 3	–	–	Artikli 13 lõige 3
Artikkel 46	–	–	Artikkel 14
Artikkel 47	–	–	Artikkel 15
Artikkel 48	–	–	Artikkel 16
Artikkel 49	–	–	Artikkel 17
Artikli 50	–	–	Artikkel 18
Artikli 51 lõige 1	–	–	Artikli 19 lõige 1
Artikli 51 lõige 2	–	–	Artikli 19 lõige 2
Artikli 51 lõige 3	–	–	Artikli 19 lõige 3
Artikli 52 lõike 1 punkt a	–	–	Artikli 20 lõike 1 punkt a
Artikli 52 lõike 1 punkt b	–	–	Artikli 20 lõike 1 punkt b
Artikli 52 lõike 2 punkt a	–	–	Artikli 20 lõike 2 punkt a
Artikli 52 lõike 2 punkt b	–	–	Artikli 20 lõike 2 punkt b
Artikli 52 lõike 2 punkt c	–	–	Artikli 20 lõike 2 punkt c
Artikli 52 lõike 2 punkt d	–	–	Artikli 20 lõike 2 punkt d
Artikli 52 lõike 2 punkt e	–	–	Artikli 20 lõike 2 punkt e
Artikli 52 lõike 2 punkt f	–	–	Artikli 20 lõike 2 punkt g
Artikli 52 lõike 2 punkt g	–	–	Artikli 20 lõike 2 punkt h
Artikli 52 lõike 3 punkt a	–	–	Artikli 20 lõike 3 punkt a

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…+	Käesolev määrus
Artikli 52 lõike 3 punkt b	–	–	Artikli 20 lõike 3 punkt c
Artikli 52 lõike 3 punkt c	–	–	Artikli 20 lõike 3 punkt d
Artikli 52 lõike 4 punkt a	–	–	Artikli 20 lõike 4 punkt a
Artikli 52 lõike 4 punkt b	–	–	Artikli 20 lõike 4 punkt b
Artikli 52 lõike 4 punkt c	–	–	Artikli 20 lõike 4 punkt c
Artikli 52 lõike 4 punkt d	–	–	Artikli 20 lõike 4 punkt d
Artikli 52 lõike 5 punkt a	–	–	Artikli 20 lõike 5 punkt a
Artikli 52 lõike 5 punkt b	–	–	Artikli 20 lõike 5 punkt b
Artikli 52 lõike 5 punkt c	–	–	Artikli 20 lõike 5 punkt c
Artikli 52 lõike 5 punkt d	–	–	Artikli 20 lõike 5 punkt d
Artikli 52 lõike 5 punkt e	–	–	Artikli 20 lõike 5 punkt e
Artikli 52 lõike 5 punkt f	–	–	Artikli 20 lõike 5 punkt g
Artikli 52 lõike 5 punkt g	–	–	Artikli 20 lõike 5 punkt h
Artikli 52 lõike 6 punkt a	–	–	Artikli 20 lõike 6 punkt a
Artikli 52 lõike 6 punkt b	–	–	Artikli 20 lõike 6 punkt b
Artikli 52 lõike 6 punkt c	–	–	Artikli 20 lõike 6 punkt c
Artikli 52 lõike 7 punkt a	–	–	Artikli 20 lõike 7 punkt a
Artikli 52 lõike 7 punkt b	–	–	Artikli 20 lõike 7 punkt b
Artikkel 53	–	–	Artikkel 21

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…[+]	Käesolev määrus
Artikli 54 lõige 1	–	–	Artikli 22 lõige 1
Artikli 54 lõige 2	–	–	Artikli 22 lõige 3
Artikli 54 lõige 3	–	–	Artikli 22 lõige 4
Artikli 55 lõige 1	–	–	Artikli 23 lõige 1
Artikli 55 lõige 2	–	–	Artikli 23 lõige 2
Artikli 55 lõige 3	–	–	Artikli 23 lõige 3
Artikli 55 lõige 4	–	–	Artikli 23 lõige 4
Artikli 55 lõige 5	–	–	Artikli 23 lõige 5
Artikli 55 lõige 6	–	–	Artikli 23 lõige 6
Artikkel 56	–	–	Artikkel 24
Artikli 57 lõige 1	–	–	Artikli 25 lõige 1
Artikli 57 lõige 2	–	–	Artikli 25 lõige 2
Artikli 57 lõige 3	–	–	Artikli 25 lõige 3
Artikli 58 lõige 1	–	–	Artikli 26 lõige 1
Artikli 58 lõige 2	–	–	Artikli 26 lõige 2
Artikli 58 lõige 3	–	–	Artikli 26 lõige 3
Artikli 59 lõige 1	–	–	Artikli 5 lõige 1
Artikli 59 lõige 2	–	–	Artikli 5 lõige 2
Artikli 60 lõige 1	–	–	Artikli 6 lõige 1
Artikli 60 lõige 2	–	–	Artikli 6 lõige 2
Artikli 60 lõige 3	–	–	Artikli 6 lõige 3
Artikli 61 lõige 1	–	–	Artikli 27 lõige 1
Artikli 61 lõige 2	–	–	Artikli 27 lõige 2
Artikli 61 lõige 3	–	–	Artikli 27 lõige 3
Artikli 61 lõige 4	–	–	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…[+]	Käesolev määrus
Artikli 62 lõige 1	–	–	Artikli 28 lõige 1
Artikli 62 lõige 2	–	–	Artikli 28 lõige 2
Artikli 62 lõige 3	–	–	Artikli 28 lõige 5
Artikli 62 lõige 4	–	–	Artikli 28 lõige 3
Artikli 62 lõige 5	–	–	Artikli 28 lõige 4
Artikli 63 lõige 1	–	–	Artikli 29 lõiked 1 ja 2
Artikli 63 lõige 2	–	–	–
Artikli 63 lõige 3	–	–	Artikli 29 lõige 3
Artikli 64 lõige 1	–	–	Artikli 50 lõige 1
Artikli 64 lõike 2 esimene lõik	–	–	Artikli 50 lõike 6 esimene lõik
Artikli 64 lõike 2 teine lõik	–	–	Artikli 50 lõige 4
Artikli 64 lõige 3	–	–	Artikli 50 lõige 7
Artikli 64 lõige 4	–	–	Artikli 50 lõike 6 teine lõik
Artikli 65 lõige 1	–	–	–
Artikli 65 lõige 2	–	–	–
Artikli 65 lõige 3	–	–	–
Artikli 65 lõige 4	–	–	–
Artikli 65 lõige 5	–	–	–
Artikli 65 lõige 6	–	–	–
Artikli 66 lõige 1	–	–	Artikli 34 lõige 1
Artikli 66 lõige 2	–	–	Artiklid 41 ja 50
Artikli 66 lõige 3	–	–	Artikkel 47
Artikli 66 lõige 4	–	–	Artikkel 41
Artikli 66 lõige 5	–	–	Artikkel 35

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…[+]	Käesolev määrus
Artikli 67 lõige 1	–	–	Artikli 34 lõige 2
Artikli 67 lõige 2	–	–	Artikli 48 lõiked 1 ja 2
Artikli 67 lõige 3	–	–	Artikli 42 lõige 1
Artikli 67 lõige 4	–	–	Artikkel 35
Artikli 68 lõige 1	–	–	Artikli 52 lõige 1
Artikli 68 lõige 2	–	–	Artikli 52 lõige 4
Artikli 68 lõige 3	–	–	Artikli 52 lõige 5
Artikli 68 lõige 4	–	–	Artikli 52 lõige 5
Artikli 68 lõige 5	–	–	Artikli 43 lõige 1
Artikli 68 lõige 6	–	–	Artikli 43 lõige 2
Artikli 69 lõike 1 punkt a	–	–	Artikli 53 esimese lõigu punkt a
Artikli 69 lõike 1 punkt b	–	–	Artikli 53 esimese lõigu punkt b
Artikli 69 lõige 2	–	–	Artikli 53 teine lõik
Artikli 70 lõike 1 punkt a	–	–	Artikli 54 lõike 1 punkt a
Artikli 70 lõike 1 punkt b	–	–	Artikli 54 lõike 1 punkt b
Artikli 70 lõike 1 punkt c	–	–	Artikli 54 lõike 1 esimese lõigu punkt c ja teine lõik
Artikli 70 lõike 1 punkt d	–	–	Artikli 54 lõike 1 esimese lõigu punkt d
Artikli 70 lõike 1 punkt e	–	–	Artikli 54 lõike 1 esimese lõigu punkt e

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…+	Käesolev määrus
Artikli 70 lõige 2	–	–	Artikli 54 lõige 2
Artikli 71 lõige 1	–	–	Artikli 55 lõige 1
Artikli 71 lõige 2	–	–	Artikli 55 lõige 2
Artikli 72 lõige 1	–	–	Artikli 56 lõige 1
Artikli 72 lõige 2	–	–	Artikli 56 lõige 2
Artikli 73 lõige 1	–	–	Artikli 57 lõige 1, lõike 2 punkt b ja lõige 3.
Artikli 73 lõige 2	–	–	Artikli 57 lõige 4
Artikli 73 lõike 2 teine lõik	–	–	Artikli 57 lõige 5
Artikli 73 lõige 3	–	–	Artikli 57 lõige 6
Artikli 74 lõige 1	–	–	Artikli 63 lõige 1
Artikli 74 lõike 1 teise lõigu punkt a	–	–	Artikli 63 lõike 1 teise lõigu punkt a
Artikli 74 lõike 1 teise lõigu punkt b	–	–	Artikli 63 lõike 1 teise lõigu punkt b
Artikli 74 lõike 1 kolmas lõik	–	–	Artikli 63 lõige 2
Artikli 74 lõike 1 neljas lõik	–	–	Artikli 63 lõike 1 kolmas lõik
Artikli 74 lõige 2	–	–	Artikli 63 lõige 3
Artikli 74 lõige 3	–	–	Artikli 63 lõige 5
Artikli 75 lõige 1	–	–	Artikli 64 lõige 1
Artikli 75 lõige 2	–	–	Artikli 64 lõige 4
Artikli 76 lõike 1 esimese lõigu punkt a	–	–	Artikli 65 lõike 1 esimese lõigu punkt a

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…+	Käesolev määrus
Artikli 76 lõike 1 esimese lõigu punkt b	–	–	Artikli 65 lõike 1 esimese lõigu punkt b
Artikli 76 lõike 1 teine lõik	–	–	Artikli 65 lõike 1 teine lõik
Artikli 76 lõike 1 kolmas lõik	–	–	Artikli 65 lõike 1 kolmas lõik
Artikli 76 lõike 1 neljas lõik	–	–	Artikli 65 lõike 1 neljas lõik
Artikli 76 lõige 2	–	–	Artikli 65 lõige 2
Artikli 76 lõike 3 punkt a	–	–	Artikli 65 lõike 3 punkt a
Artikli 76 lõike 3 punkt b	–	–	Artikli 65 lõike 3 punkt b
Artikli 76 lõige 4	–	–	Artikli 65 lõige 4
Artikli 77 lõige 1	–	–	Artikli 66 lõige 1
Artikli 77 lõige 2	–	–	Artikli 66 lõige 2
Artikli 78 lõige 1	–	–	Artikli 67 lõige 1
Artikli 78 lõige 2	–	–	Artikli 67 lõige 2
Artikli 79 lõige 1	–	–	Artikli 68 lõige 3
Artikli 79 lõige 2	–	–	Artikli 68 lõige 1
Artikli 79 lõige 3	–	–	Artikli 68 lõige 5
Artikli 80 lõige 1	–	–	Artikli 69 lõige 1
Artikli 80 lõige 2	–	–	Artikli 69 lõige 2
Artikli 80 lõige 3	–	–	Artikli 69 lõige 3
Artikli 80 lõige 4	–	–	Artikli 69 lõige 4
Artikli 80 lõige 5	–	–	Artikli 69 lõige 5
Artikli 81 lõige 1	–	–	Artikli 70 lõige 1
Artikli 81 lõige 2	–	–	Artikli 70 lõige 2

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…[+]	Käesolev määrus
Artikli 81 lõige 3	–	–	Artikli 70 lõige 3
Artikli 82 lõige 1	–	–	Artikli 72 lõige 1
Artikli 82 lõige 2	–	–	Artikli 72 lõige 2
Artikli 83 lõige 1	–	–	Artikli 73 lõige 1
Artikli 83 lõige 2	–	–	Artikli 73 lõige 2
Artikli 83 lõige 3	–	–	Artikli 73 lõige 8
Artikkel 84	–	–	Artikli 74 esimene lõik
Artikli 85	–	–	Artikkel 75
Artikkel 86	–	–	Artikli 76 esimene lõik
Artikli 87 lõige 1	–	–	Artikli 77 lõige 1
Artikli 87 lõige 2	–	–	Artikli 77 lõige 2
Artikli 87 lõige 3	–	–	Artikli 77 lõige 3
Artikli 88 lõige 1	–	–	Artikli 78 lõige 1
Artikli 88 lõige 2	–	–	Artikli 78 lõike 2 esimene lõik
Artikli 88 lõike 3 esimene lõik	–	–	Artikli 78 lõike 2 teine lõik
Artikli 88 lõike 3 teine lõik	–	–	Artikli 78 lõike 2 kolmas lõik
Artikli 88 lõige 4	–	–	Artikli 78 lõige 3
Artikli 88 lõige 5	–	–	Artikli 78 lõige 4
Artikli 89 lõige 1	–	–	Artikli 79 lõige 1
Artikli 89 lõige 2	–	–	Artikli 79 lõige 2
Artikli 89 lõige 3	–	–	Artikli 79 lõige 3
Artikli 90 lõige 1	–	–	Artikli 80 lõige 1
Artikli 90 lõige 2	–	–	Artikli 80 lõige 2

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…+	Käesolev määrus
Artikkel 91	–	–	Artikkel 81
Artikli 92 lõige 1	–	–	Artikli 82 lõige 1
Artikli 92 lõige 2	–	–	Artikli 82 lõige 3
Artikli 93	–	–	Artikkel 83
Artikli 94 lõiked 1 ja 2	–	–	Artikkel 84
Artikli 95 lõige 1	–	–	Artikli 85 lõige 1
Artikli 95 lõike 1 teise lõigu punkt a	–	–	Artikli 85 lõike 1 teise lõigu punkt a
Artikli 95 lõike 1 teise lõigu punkt b	–	–	Artikli 85 lõike 1 teise lõigu punkt b
Artikli 95 lõike 1 teise lõigu punkt c	–	–	Artikli 85 lõike 1 teise lõigu punkt c
Artikli 95 lõike 1 teise lõigu punkt d	–	–	Artikli 85 lõike 1 teise lõigu punkt c
Artikli 95 lõige 2	–	–	–
Artikli 95 lõige 3	–	–	–
Artikli 95 lõige 4	–	–	–
Artikli 95 lõige 5	–	–	Artikli 85 lõige 2
Artikli 96 lõige 1	–	–	–
Artikli 96 lõige 2	–	–	–
Artikli 96 lõige 3	–	–	–
Artikli 96 lõige 4	–	–	–
Artikli 96 lõige 5	–	–	–
Artikli 96 lõige 6	–	–	Artikkel 86
Artikli 96 lõige 7	–	–	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…[+]	Käesolev määrus
Artikli 97 lõige 1	–	–	Artikli 91 lõige 1
Artikli 97 lõike 1 punkt a	–	–	Artikli 91 lõike 1 punkt a
Artikli 97 lõike 1 punkt b	–	–	Artikli 91 lõike 1 punkt b
Artikli 97 lõike 1 punkt c	–	–	Artikli 91 lõike 1 punkt c
Artikli 97 lõige 2	–	–	Artikli 91 lõiked 6 ja 7
Artikli 97 lõige 3	–	–	Artikli 91 lõige 8
Artikli 97 lõige 4	–	–	Artikli 93 lõige 1
Artikli 97 lõige 5	–	–	Artikli 93 lõige 2
Artikli 98 lõige 1	–	–	Artikli 97 lõige 1
Artikli 98 lõike 1 punkt a	–	–	Artikli 97 lõike 1 esimese lõigu punkt a
Artikli 98 lõike 1 punkt b	–	–	Artikli 97 lõike 1 esimese lõigu punkt b
Artikli 98 lõike 1 punkt c	–	–	Artikli 97 lõike 1 esimese lõigu punkt c
Artikli 98 lõike 1 punkt d	–	–	Artikli 97 lõike 1 esimese lõigu punkt e
Artikli 98 lõige 2	–	–	Artikli 97 lõige 2
Artikli 98 lõike 2 punkt a	–	–	Artikli 97 lõike 2 esimese lõigu punkt a
Artikli 98 lõike 2 punkt b	–	–	Artikli 97 lõike 2 esimese lõigu punkt b

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…+	Käesolev määrus
Artikli 98 lõike 2 punkt c	–	–	Artikli 97 lõike 2 esimese lõigu punkt c
Artikli 98 lõike 2 punkt d	–	–	Artikli 97 lõike 2 esimese lõigu punkt d
Artikli 98 lõike 2 punkt e	–	–	Artikli 97 lõike 2 esimese lõigu punkt e
Artikli 98 lõige 3	–	–	Artikli 91 lõige 9
Artikli 98 lõike 3 punkt a	–	–	Artikli 91 lõike 9 esimese lõigu punkt a
Artikli 98 lõike 3 punkt b	–	–	Artikli 91 lõike 9 esimese lõigu punkt b
Artikli 98 lõike 3 punkt c	–	–	Artikli 91 lõike 9 esimese lõigu punkt c
Artikli 98 lõige 4	–	–	Artikli 97 lõike 2 teine ja kolmas lõik
Artikli 98 lõige 5	–	–	Artikli 97 lõige 3
Artikli 99 lõige 1	–	–	Artikli 100 lõige 1
Artikli 99 lõige 2	–	–	Artikli 100 lõige 2
Artikli 100 lõige 1	–	–	Artikli 101 lõige 1
Artikli 100 lõige 2	–	–	Artikli 101 lõiked 2 ja 5
Artikli 100 lõige 3	–	–	Artikli 101 lõike 3 punktid a ja b

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…+	Käesolev määrus
Artikli 100 lõiked 4 ja 5	–	–	Artikli 103 lõige 1
Artikli 100 lõige 5	–	–	Artikli 101 lõike 1 esimene lõik
Artikli 100 lõige 6	–	–	Artikli 100 lõige 3
Artikli 101 lõige 1	–	–	Artikli 104 lõige 1
Artikli 101 lõige 2	–	–	Artikli 104 lõige 2
Artikli 101 lõige 3	–	–	Artikli 104 lõige 3
Artikli 101 lõige 4	–	–	Artikli 104 lõige 4
Artikli 102 lõige 1	–	–	Artikli 105 lõige 1
Artikli 102 lõige 2	–	–	Artikli 105 lõige 4
Artikli 103 lõige 1	–	–	Artikli 106 lõige 1
Artikli 103 lõige 2	–	–	Artikkel 111
Artikli 104 punkt b	–	Artikkel 39	Artikli 63 lõige 6
Artikli 105 lõige 1	–	Artikli 40 lõige 1	Artikli 115 lõige 1
Artikli 105 lõige 2	–	Artikli 40 lõige 2	Artikli 115 lõige 2
Artikli 105 lõige 3	–	Artikli 40 lõige 3	Artikli 115 lõige 3
Artikli 105 lõige 4	–	Artikli 40 lõige 5	Artikli 115 lõige 5
Artikli 105 lõige 5	–	Artikli 46 lõige 6	Artikli 115 lõige 6
Artikkel 106	–	–	–
–	Artikkel 13	–	Artikkel 100, Artikli 106 lõige 1, artikli 103 lõige 1, artikli 105 lõiked 1 ja 4
–	Artikli 14 lõiked 1 ja 2	Artikkel 39	–
–	Artikli 15 lõiked 1 ja 2	Artikkel 40	–
Artikli 107 lõige 1	Artikli 16 lõige 1	Artikli 41 lõige 1	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Direktiiv (EL) 2026/…+	Käesolev määrus
Artikli 107 lõige 2	–	Artikli 41 lõige 2	–
Artikli 107 lõige 3	Artikli 16 lõige 2	Artikli 41 lõige 3	–
Artikkel 108	Artikkel 17	Artikkel 42	Artikkel 117
Artikli 109 lõige 1	–	–	–
Artikli 109 lõige 2	–	–	–
Artikli 109 lõige 3	–	–	–
Artikli 109 lõige 4	–	–	–
Artikli 109 lõige 5	–	–	–
–	Artikli 18 lõige 1	–	–
–	Artikli 18 lõige 2	–	–
–	Artikli 18 lõige 3	–	–
–	Artikli 18 lõige 4	–	–
Artikkel 114	Artikkel 21	Artikkel 48	–
Artikli 115 lõige 1	Artikli 22 lõige 1	Artikli 49 lõige 1	–
Artikli 115 lõige 2	–	Artikli 49 lõike 1 teine ja kolmas lõik	–
Artikli 115 lõige 3	Artikli 22 lõige 2	Artikli 49 lõige 2	–
Artikli 115 lõige 4	–	–	–
Artikli 115 lõige 5	–	–	–
Artikli 115 lõige 6	–	–	–
Artikkel 116	Artikkel 23	Artikkel 50	Artikkel 124
Artikkel 117	Artikkel 24	Artikkel 51	–
I lisa	–	I lisa	–
II lisa	–	II lisa	Lisa